

รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์

โครงการแนวทางการสร้างความเข้มแข็งให้กับคณะกรรมการความปลอดภัยในโรงงานในประเทศไทย
(Guideline for the Strengthening of the Safety Committee in Factories in Thailand)

โดย

รองศาสตราจารย์สราวุธ สุธรรมาสาและคณะ

ISBN 978 – 974 – 8388 – 57 - 1

รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์

โครงการแนวทางการความเข้มแข็งให้กับคณะกรรมการความปลอดภัยในโรงงานในประเทศไทย
(Guideline for the Strengthening of the Safety Committee in Factories in Thailand)

คณะผู้วิจัย

สังกัด

1. รองศาสตราจารย์สรารุณ	สุธรรมสา	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
2. รองศาสตราจารย์สุดาว	เลิศวิสุทธิไพบูลย์	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปราโมช	เชียวชาญ	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
4. อาจารย์อภิรดี	ศรีโอภาส	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
5. นางจุฑาพนิต	บุญดีกุล	กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

ชุดโครงการอาชีวอนามัย

สนับสนุนโดยสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)
(ความเห็นในรายงานนี้เป็นของผู้วิจัย สกว.ไม่จำเป็นต้องเห็นด้วยเสมอไป)

บทคัดย่อ

รหัสโครงการ : RDG 463007

แนวทางการสร้างความเข้มแข็งให้กับคณะกรรมการความปลอดภัยในโรงงานในประเทศไทย

สราวุธ สุธรรมมาสา¹, สุตาว เลิศวิสุทธิไพบูลย์¹, ปราโมช เชื้อวชาญ¹, อภิรดี ศรีโอภาส¹, จุฑาพนิต บุญดีกุล²
¹สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, ²สถาบันความปลอดภัยในการทำงาน
 กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

email address : v_vudh@yahoo.com

ระยะเวลาโครงการ : มกราคม 2546 – กุมภาพันธ์ 2548

การวิจัยนี้มุ่งศึกษาเกี่ยวกับคณะกรรมการความปลอดภัยที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายแรงงาน โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้
 1) ศึกษาปัญหาและอุปสรรคการดำเนินงาน 2) เสนอข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการสร้างความเข้มแข็ง โครงสร้าง อำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบและความสัมพันธ์ในการทำงานกับหน่วยงานความปลอดภัย และเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับต่าง ๆ 3) จัดทำข้อเสนอแนะด้านกฎหมาย และ 4) จัดทำร่างหลักสูตรฝึกอบรม

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา ประชากรคือคณะกรรมการความปลอดภัยในโรงงานที่มีความเสี่ยงสูงและต่ำ และโรงงานที่ได้รับรางวัลดีเด่นด้านความปลอดภัยจากกระทรวงแรงงานและกระทรวงอุตสาหกรรม โดยแบ่งโรงงานเหล่านี้เป็นโรงงานขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ เครื่องมือวิจัยประกอบด้วย 1) แบบสอบถามที่ส่งไป ยังโรงงานข้างต้นเพื่อขอให้แจกจ่ายให้กลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงคือ ประธานกรรมการ กรรมการและเลขานุการ กรรมการระดับบังคับบัญชา และกรรมการระดับปฏิบัติการ รวมทั้งสิ้น 4,424 คน 2) แบบสัมภาษณ์กลุ่มบุคคลข้างต้นในโรงงานที่อนุญาตให้เข้าสัมภาษณ์ได้ รวม 568 คน และ 3) การประชุมไตรภาคี ที่ประกอบด้วยผู้แทนองค์กรนายจ้าง และองค์กรลูกจ้าง และเจ้าหน้าที่ของกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test, one-way ANOVA การวิเคราะห์เนื้อหาและเกณฑ์คะแนนตามกลุ่มตามแนวคิดของเบสท์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามที่กลับคืนมา 1,396 คน และแบบสัมภาษณ์ 345 คน พบว่า 1) ปัญหาและอุปสรรคการดำเนินงานคือนายจ้าง ผู้บริหาร และหัวหน้างานไม่ให้ความสำคัญกับงานความปลอดภัยงบประมาณที่จำกัด ขาดอำนาจและแรงจูงใจ 2) ปัจจัยที่มีผลต่อความเข้มแข็งในระดับมาก คือปัจจัยด้านเทคนิคการประชุม และด้านความเชื่อมโยงการทำงานระหว่างคณะกรรมการความปลอดภัยกับเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ 3) ควรกำหนดให้มีสหภาพแรงงานในโครงสร้างคณะกรรมการ และให้มีการอบรมคณะกรรมการให้มีความรู้ที่จะปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายได้ และ 4) หลักสูตรการอบรมควรประกอบด้วยเนื้อหาเกี่ยวกับหน้าที่ตามกฎหมายกำหนด และความรู้พื้นฐานทางด้านวิชาการ

ข้อเสนอแนะจากงานวิจัยคือ การปรับปรุงกฎหมายคณะกรรมการความปลอดภัย การส่งเสริมนายจ้างและบุคลากรให้เห็นความสำคัญของงานความปลอดภัย การใช้เทคนิคการประชุมอย่างมีประสิทธิภาพ มูลเหตุจูงใจของผู้บริหารที่พัฒนาระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย และแนวทางการนำเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมมาเป็นเครื่องมือการดำเนินงานด้านความปลอดภัย

คำหลัก : คณะกรรมการความปลอดภัย เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน อาชีวอนามัยและความปลอดภัย

Abstract

Project Code : RDG 463007

Guidelines for the Strengthening of the Safety Committee in Factories in Thailand

Saravudh Sutummasa¹, Sudow Lertwisuttipai boon¹, Pramoj Jiaujan¹, Apiradee Sriopas¹, Jutapanit Boondekul²,

¹School of Health Science, Sukhothai Thammathirat Open University, Department of Labour Protection and Welfare. ²The National Institute for the Improvement of Working Conditions and Environment.

email address : v_vudh@yahoo.com

Project Period : January 2003 – February 2005

This research aimed to study the safety committee that have been founded by the labour law. The objectives of the research are: 1) to study problems and obstacles of running programs; 2) to propose suggestions about strength, structure, authorities, responsibilities and relationships at work with the safety department and safety officers at various levels. 3) to prepare suggestions about law **regulations**; and 4) to prepare a draft of training curriculum.

This is a descriptive research. The population comprises of the safety committee in high and low risk factories, and factories received awards for having the best safety record from the Ministry of Labour and the Ministry of Industry. Factories were divided into small, medium and large sized factories. The research instruments consisted of 1) questionnaires sent to the mentioned factories for distributing to the specific 4,424 samples of the chairman of committee, the committee and secretary, the committee at the level of command and the committee at the level of operation. 2) interviewing forms for the interviewing of 568 people of the group of people mentioned above in the factories with those factories' permission. 3) Tri Party meeting consisted of employer and employee representatives and officers from Department of Labour Protection and Welfare. The statistics used in analysis are percentage, mean, standard deviation, t-test, one-way ANOVA and content analysis.

The data analysis result was from returned questionnaires of 1,396 people, and returned interview forms from 345 people, and found that : 1) problems and obstacles in work safety were the employer, the administrator and the supervisor did not realize the importance of safety, the limitation of budget, lack of power and lack of motivation; 2) factors effected to the strength in high level were: the technical factor of meeting and the connection between the safety committee and the safety officer at the level of professional; 3) Trade Union in committee structure should be set up and training should be provided for the group of committee to have knowledge to be able to perform duties according to the law; and 4) the training curriculum should consist of content about duties appointed by the law and the basic academic knowledge.

The suggestions from the research are to : 1) revise the safety committee law; 2) promote employers and their staff to realize the importance of work safety; 3) use meeting techniques efficiently; 4) find out motivations for administrators to develop the occupational health and safety management **system**; and 5) use guidelines of CSR as a tool in operating work safety.

Key words : safety committee, safety officer , occupational health and safety

สารบัญเรื่อง

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
คำนำ	ค
กิตติกรรมประกาศ	ง
บทที่ 1 บทนำ	1-1
บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	2-1
บทที่ 3 วิธีการวิจัย	3-1
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์	4-1
บทที่ 5 สรุป การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	5-1
ภาคผนวกที่ 1 แบบสอบถาม : แนวทางการสร้างความเข้มแข็งให้กับคณะกรรมการ ความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน	
ภาคผนวกที่ 2 แบบสัมภาษณ์ : แนวทางการสร้างความเข้มแข็งให้กับคณะกรรมการ ความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน	
ภาคผนวกที่ 3 รายชื่อผู้เข้าประชุมไตรภาคี เพื่อแสดงความคิดเห็นต่อข้อเสนอเพื่อ ปรับปรุงประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เรื่อง คณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการ ทำงาน และต่อหลักสูตรฝึกอบรมคณะกรรมการความปลอดภัย	

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1-1	สถิติการประสบอันตรายและจำนวนเงินทดแทนที่จ่ายไปในระหว่างปี 2540-2547	1-2
2-1	องค์ประกอบ ที่มา และจำนวนกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานตามกฎหมายแรงงาน	2-4
2-2	ความพึงพอใจของนายจ้างต่อเครื่องมือทางการบริหารที่ใช้ของคณะกรรมการความปลอดภัย	2-7
3-1	จำนวนโรงงานที่ส่งแบบสอบถามไปตามภาคต่างๆ	3-2
3-2	จำนวนตัวอย่างโรงงานที่จะทำการสัมภาษณ์แยกตามความเสี่ยงและขนาดโรงงานในภาคต่างๆ รวมทั้งโรงงานดีเด่นด้านความปลอดภัยในภาคนั้นๆ (ถ้ามี)	3-4
4-1	จำนวนโรงงานที่ตอบแบบสอบถามแยกตามความเสี่ยง	4-1
4-2	จำนวนโรงงานที่ตอบแบบสอบถามแยกตามขนาดโรงงาน	4-2
4-3	จำนวนโรงงานที่ตอบแบบสอบถามแยกตามการได้รับรางวัล	4-2
4-4	จำนวนโรงงานที่ตอบแบบสอบถามแยกตามภาค	4-2
4-5	ประเภทอุตสาหกรรมของโรงงานที่ศึกษา	4-3
4-6	สัญชาติของเจ้าของโรงงาน	4-4
4-7	จำนวนโรงงานที่ขอเข้าสัมภาษณ์แยกตามความเสี่ยง	4-4
4-8	จำนวนโรงงานที่ขอเข้าสัมภาษณ์แยกตามขนาดโรงงาน	4-5
4-9	จำนวนโรงงานที่ขอเข้าสัมภาษณ์แยกตามการได้รับรางวัล	4-5
4-10	จำนวนโรงงานที่ขอเข้าสัมภาษณ์แยกตามภาค	4-5
4-11	ประเภทอุตสาหกรรมของโรงงานที่ศึกษา	4-6
4-12	สัญชาติของเจ้าของโรงงาน	4-7
4-13	ข้อมูลเกี่ยวกับเพศและอายุของผู้ตอบแบบสอบถามแยกตามความเสี่ยงของโรงงาน	4-8
4-14	วุฒิการศึกษาสูงสุดของผู้ตอบแบบสอบถาม	4-8
4-15	ระยะเวลา (ปี) ที่ผู้ตอบแบบสอบถามทำงาน ณ สถานที่ทำงานปัจจุบัน	4-9
4-16	ตำแหน่งในคณะกรรมการความปลอดภัยของผู้ตอบแบบสอบถาม	4-9

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4-17	ข้อมูลเกี่ยวกับเพศและอายุของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์แยกตามความเสี่ยงของโรงงาน	4-10
4-18	วุฒิการศึกษาสูงสุดของผู้ตอบแบบสอบถาม	4-10
4-19	ระยะเวลา (ปี) ที่ผู้ตอบแบบสอบถามทำงาน ณ สถานที่ทำงานปัจจุบัน	4-11
4-20	ตำแหน่งในคณะกรรมการความปลอดภัยของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์	4-11
4-21	สาเหตุที่กรรมการระดับบังคับบัญชาเข้าประชุมน้อยกว่าร้อยละ 70	4-12
4-22	สาเหตุที่กรรมการระดับปฏิบัติการเข้าประชุมน้อยกว่าร้อยละ 70	4-13
4-23	พฤติกรรมการประชุมของกรรมการระดับบังคับบัญชา	4-13
4-24	พฤติกรรมการประชุมของกรรมการระดับปฏิบัติการ	4-14
4-25	สาเหตุที่กรรมการความปลอดภัยระดับบังคับบัญชาแสดงความคิดเห็นในที่ประชุมบ่อย	4-14
4-26	สาเหตุที่กรรมการความปลอดภัยระดับปฏิบัติการแสดงความคิดเห็นในที่ประชุมบ่อย	4-15
4-27	สาเหตุที่กรรมการความปลอดภัยระดับบังคับบัญชาตรวจความปลอดภัยในระดับน้อยกว่าร้อยละ 50	4-16
4-28	สาเหตุที่กรรมการความปลอดภัยระดับปฏิบัติการตรวจความปลอดภัยในระดับน้อยกว่าร้อยละ 50	4-16
4-29	ระดับปัญหาและอุปสรรคของการดำเนินงานในภาพรวม	4-17
4-30	ระดับปัญหาและอุปสรรคในแต่ละด้าน	4-17
4-31	ปัญหาและอุปสรรคในแต่ละด้านระหว่างโรงงานที่มีความเสี่ยงสูงกับเสี่ยงต่ำ	4-18
4-32	ปัญหาและอุปสรรคในแต่ละด้านระหว่างโรงงานได้รางวัลดีเด่นด้านความปลอดภัยกับโรงงานไม่ได้รางวัล	4-19
4-33	ปัญหาและอุปสรรคในแต่ละด้านระหว่างโรงงานในเทคนิคอุตสาหกรรมกับโรงงานนอกเทคนิคอุตสาหกรรม	4-20

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4-34	ปัญหาและอุปสรรคในแต่ละด้านระหว่างโรงงานขนาดต่างกัน (ใหญ่ กลาง เล็ก)	4-20
4-35	ปัญหาและอุปสรรคในแต่ละด้านระหว่างโรงงานในแต่ละภาค	4-22
4-36	ปัญหาและอุปสรรคในด้านนายจ้าง/ผู้บริหารสูงสุด	4-23
4-37	ปัญหาและอุปสรรคในด้านคณะกรรมการความปลอดภัย	4-25
4-38	ปัญหาและอุปสรรคในด้านหัวหน้างาน/คนงาน	4-30
4-39	ปัญหาและอุปสรรคในด้านกฎหมายและเจ้าหน้าที่รัฐ	4-31
4-40	ปัญหาและอุปสรรคในการประชุม	4-32
4-41	เปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาและอุปสรรคการดำเนินงานของ คณะกรรมการระหว่างโรงงานที่ได้รับรางวัลโรงงานดีเด่นกับโรงงานที่ไม่ได้รับ รางวัล	4-33
4-42	เปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาและอุปสรรคการดำเนินงานของ คณะกรรมการระหว่างโรงงานที่เสี่ยงสูงกับโรงงานที่เสี่ยงต่ำ	4-34
4-43	เปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาและอุปสรรคการดำเนินงานของ คณะกรรมการระหว่างโรงงานที่อยู่ในเขตนิคมอุตสาหกรรมกับนอกเขตนิคม อุตสาหกรรม	4-34
4-44	เปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาและอุปสรรคการดำเนินงานของ คณะกรรมการระหว่างโรงงานที่มีขนาดต่างกัน (ใหญ่ กลาง เล็ก)	4-34
4-45	เปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาและอุปสรรคการดำเนินงานของ คณะกรรมการระหว่างโรงงานในแต่ละภาคของประเทศไทย	4-35
4-46	เปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาและอุปสรรคการดำเนินงานของ คณะกรรมการระหว่างผู้ตอบแบบสอบถาม 4 กลุ่ม	4-36
4-47	ระดับความเข้มแข็งของคณะกรรมการความปลอดภัย	4-37
4-48	ปัจจัยที่มีผลต่อการสร้างความเข้มแข็งให้กับคณะกรรมการความปลอดภัย	4-37
4-49	ปัจจัยด้านหน้าที่ความรับผิดชอบของคณะกรรมการความปลอดภัย	4-38
4-50	ปัจจัยด้านอำนาจของคณะกรรมการความปลอดภัย	4-40

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4-51	ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านการเข้าถึงข้อมูลของคณะกรรมการความปลอดภัย
4-52	ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านสภาพแรงงาน
4-53	ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านเทคนิคการประชุม
4-54	ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านความเชื่อมโยงกับ จป.วิชาชีพ
4-55	ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านเจ้าหน้าที่รัฐและการบังคับใช้กฎหมาย
4-56	ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านการประกอบธุรกิจการค้า
4-57	ปัจจัยที่มีผลต่อการสร้างความเข้มแข็งให้กับคณะกรรมการความปลอดภัย แบ่งตามโรงงานเสี่ยงสูง เสี่ยงต่ำ
4-58	ปัจจัยที่มีผลต่อการสร้างความเข้มแข็งให้กับคณะกรรมการความปลอดภัย แบ่งตามโรงงานดีเด่นด้านความปลอดภัย
4-59	ปัจจัยที่มีผลต่อการสร้างความเข้มแข็งให้กับคณะกรรมการความปลอดภัย แบ่งตามที่ตั้งโรงงาน
4-60	ปัจจัยที่มีผลต่อการสร้างความเข้มแข็งให้กับคณะกรรมการความปลอดภัย แบ่งตามขนาดโรงงาน
4-61	เปรียบเทียบความแตกต่างของความเข้มแข็งของคณะกรรมการความปลอดภัยระหว่างโรงงานที่ได้รับรางวัลโรงงานดีเด่นกับโรงงานที่ไม่ได้รับรางวัล
4-62	เปรียบเทียบความแตกต่างของความเข้มแข็งของคณะกรรมการความปลอดภัยระหว่างโรงงานที่เสี่ยงสูงกับโรงงานที่เสี่ยงต่ำ
4-63	เปรียบเทียบความแตกต่างของความเข้มแข็งของคณะกรรมการความปลอดภัยระหว่างโรงงานที่อยู่ในเขตนิคมกับนอกเขตนิคมอุตสาหกรรม
4-64	เปรียบเทียบความแตกต่างของความเข้มแข็งของคณะกรรมการความปลอดภัยระหว่างโรงงานที่มีขนาดต่างกัน (ใหญ่ กลาง เล็ก)
4-65	เปรียบเทียบความแตกต่างของความเข้มแข็งของคณะกรรมการความปลอดภัยระหว่างโรงงานในแต่ละภาคของประเทศไทย

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4-66	เปรียบเทียบความแตกต่างของความเข้มแข็งของคณะกรรมการความปลอดภัย ระหว่างผู้ตอบแบบสอบถาม 4 กลุ่ม	4-51
5-1	เปรียบเทียบความซ้ำซ้อนของหน้าที่ของคณะกรรมการความปลอดภัยและ จป. ระดับวิชาชีพ (ตัวเลขที่ปรากฏในตารางเป็นตัวเลขหน้าข้อของหน้าที่ที่กฎหมาย กำหนด)	5-5

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยได้ให้ความสำคัญกับงานอาชีวอนามัยและความปลอดภัยมาเป็นเวลากว่า 20 ปีแล้ว ดังจะเห็นได้จากการบรรจุโครงการอาชีวอนามัยในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 2 เป็นครั้งแรก และนับจากนั้นเป็นต้นมาก็มีการบรรจุโครงการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในแผนดังกล่าวในฉบับต่อมา นอกจากนี้เมื่อพิจารณาถึงนโยบายที่รัฐบาลแต่ละคณะแถลงต่อสภาผู้แทนราษฎร ก็พบว่าส่วนใหญ่จะมีการกำหนดนโยบายในเรื่องความปลอดภัยในการทำงาน จะมีเพียงบางรัฐบาลเท่านั้นที่ไม่ได้กำหนดไว้สำหรับรัฐบาลคณะที่ 34 ซึ่งเป็นรัฐบาลชุดปัจจุบัน นายกรัฐมนตรี พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร ก็ได้แถลงนโยบายที่จะให้ภาคเอกชนดำเนินธุรกิจในลักษณะที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม ซึ่งคำๆ นี้ มีความหมายรวมถึงเรื่องอาชีวอนามัยและความปลอดภัยด้วย และล่าสุดนายกรัฐมนตรี พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร ก็ได้ส่งนำปราชัยผ่านทางวิดิทัศน์และถูกเปิดแสดงต่อที่ประชุมในพิธีเปิด XVIIth World Congress on Safety and Health at Work ที่เมือง Orlando ประเทศสหรัฐอเมริกา ระหว่างวันที่ 18-20 กันยายน 2548 แสดงถึงการให้ความสำคัญของงานอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ดังนี้

“...Prevention is paying not only in human terms but also in better performance by business and national economic strength. Together we can make sure that decent work is safe work...”

Thaksin Shinawatra, Prime Minister of Thailand

(คัดลอกบางส่วนจากคำปราชัยในโอกาส World Days for Safety and Health at Work, 2003-2005)

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาถึงสถานการณ์การประสบอันตรายที่เกิดขึ้นในประเทศไทย พบว่าในช่วง 8 ปี (ระหว่างปี 2540 – 2547) สถิติการประสบอันตรายที่เกิดขึ้นยังไม่เป็นที่น่าพอใจ กล่าวคือ ยังปรากฏว่าในแต่ละปีมีจำนวนผู้ประสบอันตรายโดยเฉลี่ยสูงถึงกว่า 200,000 คน (ตารางที่ 1-1) เฉพาะปี 2547 มีจำนวนลูกจ้างที่ประสบอันตรายจากการทำงานทั้งสิ้น 215,534 คน แยกตามความร้ายแรงถึงขั้นเสียชีวิต 861 คน ทุพพลภาพ 23 คน สูญเสียอวัยวะบางส่วน 3,775 คน หยุดงานเกิน 3 วัน 52,893 คน หยุดงานไม่เกิน 3 วัน 157,982 คน แสดงให้เห็นว่าในแต่ละวันทำงานจะมีการประสบอันตรายเกิดขึ้น 718 คน ในจำนวนนี้มีผู้เสียชีวิต 3 คน สูญเสียอวัยวะบางส่วน 13 คน และต้องหยุดงานเกิน 3 วัน 176 คน

ตารางที่ 1-1 สถิติการประสบอันตรายและจำนวนเงินทดแทนที่จ่ายไปในระหว่างปี 2540-2547

ปี	ความร้ายแรง					รวม (ราย)	อัตราการประสบ อันตรายต่อลูกจ้าง 1,000 คน	เงินทดแทน (ล้านบาท)
	ตาย (ราย)	ทุพพล ภาพ (ราย)	สูญเสีย อวัยวะ (ราย)	ทำงานไม่ได้ชั่วคราว				
				หยุดงานเกิน 3 วัน (ราย)	หยุดงานไม่เกิน 3 วัน (ราย)			
2540	1,033	29	5,272	68,480	155,562	230,376	39.54	1,986.48
2541	790	19	3,714	55,489	126,486	186,498	36.24	1,629.82
2542	611	12	3,396	50,269	117,739	171,997	32.32	1,404.40
2543	620	16	3,516	48,338	127,076	179,566	33.15	1,256.81
2544	607	20	3,510	48,077	137,407	189,621	34.20	1,276.60
2545	650	14	3,424	49,012	137,879	190,979	29.20	1,220.14
2546	787	17	3,821	52,364	153,684	210,673	29.95	1,480.36
2547	861	23	3,775	52,893	157,982	215,534	29.18	1,490.19

ที่มา : คัดแปลงจากข้อมูลของสำนักงานกองทุนเงินทดแทน สำนักงานประกันสังคม
สำหรับความสูญเสียที่เกิดขึ้นจากการประสบอันตรายนอกจากจะเกิดขึ้น ในแง่ชีวิตของผู้ประสบเหตุ
และความทุกข์ยากของครอบครัวแล้ว ปรากฏว่ายังเกิดความสูญเสียทางเศรษฐกิจและสังคมอีกมากในแต่ละปี
ภาครัฐต้องจ่ายเงินทดแทนให้แก่ลูกจ้างที่ประสบอันตรายเป็นจำนวนนับพันล้านบาท ดังเช่นในรอบ 8 ปี
ดังกล่าวต้องจ่ายเงินทดแทนไปแล้วเป็นเงิน 11,744.80 ล้านบาท เงินจำนวนนี้ยังใช้จ่ายไปสำหรับชีวิตที่ต้อง
ตายไป ความพิการ การบาดเจ็บ และการเจ็บป่วย นับว่าเป็นการใช้เงินที่ไม่คุ้มค่าเลย องค์การแรงงานระหว่าง
ประเทศ (International Labour Organization, ILO) ได้ประมาณค่าความสูญเสียที่เกิดขึ้นจากอุบัติเหตุและโรค
จากการทำงาน ทั้งทางตรงคือการเสียชีวิต ความพิการและทรัพย์สินที่เสียหาย และทางอ้อมคือการสูญเสีย
โอกาส-เวลา-ช่วงฝีมือแรงงาน ตลอดจนความน่าเชื่อถือ เป็นประมาณร้อยละ 4 ของจีดีพีของประเทศ ซึ่ง
ประมาณค่าได้ไม่ต่ำกว่า 2 แสนล้านบาท

เมื่อพิจารณาถึงทรัพยากรบุคคลที่รับผิดชอบงานอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในประเทศไทยก็
พบว่ามีการศึกษาระดับอุดมศึกษาถึง 9 แห่งที่ผลิตบัณฑิตอาชีวอนามัยและความปลอดภัย นอกจากนี้
กฎหมายแรงงานกำหนดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน (จป.) มาตั้งแต่ปี 2528 และล่าสุดเมื่อปี
2540 ภายหลังการกำหนดเป็นกฎหมายให้สถานประกอบการต่างๆ มีการฝึกอบรมบุคลากรของตนให้ทำหน้าที่
เป็นเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับพื้นฐาน หัวหน้างาน บริหาร และวิชาชีพ ก็มีบุคลากรที่ผ่าน
การฝึกอบรมหลักสูตร จป.ระดับต่างๆ จนถึงปัจจุบันรวมมีจำนวนนับแสนคนแล้ว จึงมีคำถามน่าสนใจว่า
ทำไมความปลอดภัยและสุขภาพของผู้ปฏิบัติงานในวิชาชีพต่างๆ จึงมีสถิติที่ค้ำผู้ประเทศในอาเซียนไม่ได้ ทั้งๆ
ที่คนไทยก็มีความรู้ความสามารถในงานอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

คำตอบหนึ่งที่ที่น่าสนใจศึกษาว่าจะเป็นช่องทางประสบความสำเร็จในเรื่องนี้ได้หรือไม่ ก็คือการไม่มี
บทบาทของคณะกรรมการความปลอดภัยในสถานประกอบการและการมองไม่เห็นความสำคัญของ

คณะกรรมการดังกล่าว ถึงแม้ว่าจะมีกฎหมายแรงงานตั้งแต่ปี 2538 กำหนดให้สถานประกอบการที่มีลูกจ้าง 50 คนขึ้นไปต้องมี “คณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน” ก็ตาม แต่แทบจะไต่ยืนน้อยครั้งมาก ว่าสถานประกอบการได้ใช้ประโยชน์จากคณะกรรมการชุดนี้หรือเห็นความสำคัญของคณะกรรมการดังกล่าว ทั้งๆ ที่มีการวิชาการจำนวนมาก ระบุชัดเจนว่า คณะกรรมการความปลอดภัย คือปัจจัยสำคัญของการประสบความสำเร็จในงานอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในสถานประกอบการ (T.A.Kochan, Ldyer, and D.B.Lipsky, 1977, U.S.Department of Labor, Bureau of Labor-Management Relations and Cooperative Programs, 1989 และ J.P.Spath, 1998) และหน่วยงานภาครัฐของสหราชอาณาจักรและออสเตรเลีย เป็นต้น ได้กำหนดเป็นกฎหมายให้โรงงานและสถานประกอบการต่างๆ มีการตั้งคณะกรรมการความปลอดภัยขึ้น ซึ่งรวมถึงองค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) ที่กำหนดไว้ใน ILO Convention 155 และ ILO Recommendation 164

งานวิจัยนี้ จึงให้ความสำคัญอย่างยิ่งที่จะศึกษาถึงปัญหาและอุปสรรคของการดำเนินงานของคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานในประเทศไทย และพิจารณาข้อเสนอแนะในการสร้างความเข้มแข็งให้กับคณะกรรมการดังกล่าว ตลอดจนการปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

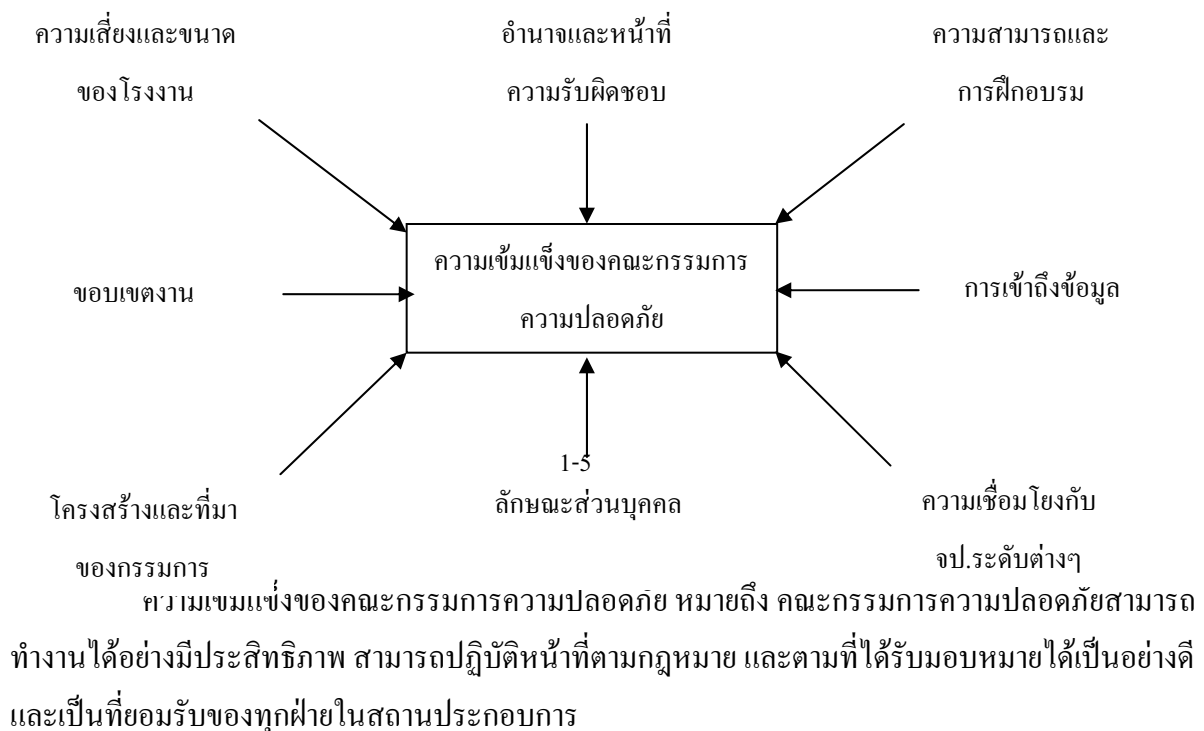
1. ศึกษาปัญหาและอุปสรรคการดำเนินงานของคณะกรรมการความปลอดภัย
2. เสนอข้อเสนอแนะในการสร้างความเข้มแข็งให้กับคณะกรรมการความปลอดภัย
3. เสนอโครงสร้างอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบที่เหมาะสมของคณะกรรมการความปลอดภัย
4. เสนอความสัมพันธ์ในการทำงานของคณะกรรมการความปลอดภัยกับหน่วยงานความปลอดภัยในโรงงาน จป.ระดับหัวหน้างาน บริหารและวิชาชีพ
5. จัดทำข้อเสนอแนะเกี่ยวกับกฎหมายคณะกรรมการความปลอดภัย
6. จัดทำร่างหลักสูตรฝึกอบรมคณะกรรมการความปลอดภัย

สมมติฐานการวิจัย

1. คณะกรรมการความปลอดภัยในโรงงานที่ได้รับรางวัลดีเด่นด้านความปลอดภัยจะมีปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการน้อยกว่าโรงงานที่ไม่ได้รับรางวัล
2. คณะกรรมการความปลอดภัยในโรงงานที่มีความเสี่ยงต่ำจะมีปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานน้อยกว่าโรงงานที่มีความเสี่ยงสูง¹⁴
3. คณะกรรมการความปลอดภัยในโรงงานที่อยู่ในนิคมอุตสาหกรรมจะมีปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการน้อยกว่าโรงงานที่อยู่นอกนิคมอุตสาหกรรม
4. คณะกรรมการความปลอดภัยในโรงงานที่มีขนาดใหญ่จะมีปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานน้อยกว่าโรงงานที่มีขนาดกลางและขนาดเล็ก

5. คณะกรรมการความปลอดภัยในโรงงานที่อยู่ในภาคต่างๆ จะมีปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานที่แตกต่างกัน
6. คณะกรรมการความปลอดภัยในโรงงานที่ได้รับรางวัลดีเด่นด้านความปลอดภัยจะมีความเข้มแข็งในการดำเนินงานมากกว่าโรงงานที่ไม่ได้รับรางวัล
7. คณะกรรมการความปลอดภัยในโรงงานที่มีความเสี่ยงต่ำจะมีความเข้มแข็งในการดำเนินงานมากกว่าโรงงานที่มีความเสี่ยงสูง
8. คณะกรรมการความปลอดภัยในโรงงานที่อยู่ในนิคมอุตสาหกรรมจะมีความเข้มแข็งในการดำเนินงานมากกว่าโรงงานที่อยู่นอกนิคมอุตสาหกรรม
9. คณะกรรมการความปลอดภัยในโรงงานที่มีขนาดใหญ่จะมีความเข้มแข็งในการดำเนินงานมากกว่าโรงงานที่มีขนาดกลางและขนาดเล็ก
10. คณะกรรมการความปลอดภัยในโรงงานที่อยู่ในภาคต่างๆ จะมีความเข้มแข็งของคณะกรรมการความปลอดภัยแตกต่างกัน

กรอบแนวคิดการวิจัย

โรงงานขนาดเล็ก หมายถึง โรงงานที่มีจำนวนลูกจ้างน้อยกว่า 200 คน
 โรงงานขนาดกลาง หมายถึง โรงงานที่มีจำนวนลูกจ้างตั้งแต่ 200-499 คน
 โรงงานขนาดใหญ่ หมายถึง โรงงานที่มีจำนวนลูกจ้างตั้งแต่ 500 คนขึ้นไป
 โรงงานที่มีความเสี่ยงสูง หมายถึง โรงงานที่มีอัตราการประสพอันตรายตั้งแต่ 26 รายต่อ 1,000 คน

โรงงานที่มีความเสี่ยงต่ำ หมายถึง โรงงานที่มีอัตราการประสบอันตรายต่ำกว่า 26 รายต่อ 1,000 คน ในปี 2546

โรงงานดีเด่นด้านความปลอดภัย หมายถึง โรงงานที่ได้รับรางวัลด้านปลอดภัยจากกรมสวัสดิการ และคุ้มครองแรงงาน และกรมโรงงานอุตสาหกรรม รางวัลนี้รวมถึงรางวัลที่ได้ในฐานะปลอดจากอุบัติเหตุ ตั้งแต่ 1 ล้านชั่วโมงการทำงานขึ้นไป

คำย่อที่ใช้ในรายงานการวิจัย

คณะกรรมการความปลอดภัย หมายถึง คณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน

จป. หมายถึง เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานตามกฎหมายแรงงาน

KPI หมายถึง Key Performance Index

บทที่ 2

การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับคณะกรรมการความปลอดภัย จากรายงานการวิจัย บทความในวารสารวิชาการ และตำราวิชาการ พบข้อมูลที่สำคัญและเป็นประโยชน์ต่อการวิจัยนี้ ดังนี้

ที่มาของการมีคณะกรรมการความปลอดภัย

สำนักงานสถิติแรงงานของสหรัฐอเมริกา (Bureau of Labor Statistics) ได้ทำการสำรวจแรงงานเมื่อปี 1951 พบว่ามีโรงงานเพียงร้อยละ 28 เท่านั้นที่มีคณะกรรมการความปลอดภัยและจากรายงาน The Role of Labor Management Committees Worker Safety and Health ของกระทรวงแรงงานสหรัฐอเมริกา (1989) ก็พบว่าในระยะแรกๆ (ก่อนปี 1951) ในโรงงานประเภทโรงเหล็กและโรงงานรถยนต์ จะเป็นประเภทโรงงานที่มีคณะกรรมการความปลอดภัยก่อนโรงงานประเภทอื่นๆ ต่อมาเมื่อมีประกาศใช้ พรบ.อาชีวอนามัยและความปลอดภัย ค.ศ.1970 (Occupational Safety and Health Act. 1970 นิยมเรียก OSHA) หลังจากนั้น 16 ปี (นับจากปี 1970) ทางหน่วยงาน Bureau of National Affairs (BNA) ได้ทำการสำรวจโรงงานและพบว่ามีโรงงานจำนวนประมาณร้อยละ 45 มีคณะกรรมการความปลอดภัย แสดงให้เห็นว่าที่มาของการมีคณะกรรมการดังกล่าวจะมาจากกฎหมาย สำหรับปัจจัยอื่นที่เชื่อว่าเป็นสาเหตุที่ทำให้มีคณะกรรมการความปลอดภัยในโรงงานคือการเคลื่อนไหวของแรงงานและการดำเนินงานแบบ Total Quality Management (TQM)

ในประเทศอื่นๆ เช่น สหราชอาณาจักร แคนาดา ออสเตรเลีย ญี่ปุ่น มาเลเซีย ต่างก็มีกฎหมายกำหนดให้โรงงานต้องมีคณะกรรมการความปลอดภัย

สำหรับประเทศไทย ไม่มีข้อมูลว่ามีที่มาที่ไปอย่างไรจึงทำให้มีคณะกรรมการความปลอดภัยในโรงงาน จากประสบการณ์ของผู้วิจัยในงานอาชีวอนามัยและความปลอดภัยกว่า 27 ปี เชื่อว่าโรงงานต่างๆ จะมีคณะกรรมการความปลอดภัยก็ด้วยสาเหตุมาจากนโยบายบริษัทแม่จากต่างประเทศ หรือความเป็นบริษัทใหญ่ที่มีแนวทางการบริหารงานที่ให้ความสำคัญกับเรื่องความปลอดภัยในการทำงาน หรือเนื่องจากการว่าจ้างบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน ต่อมาเมื่อปี 2538 เมื่อมีการกำหนดประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เรื่อง คณะกรรมการความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานขึ้น จึงเป็นที่มาให้โรงงานหรือสถานประกอบการที่กำหนดที่มีลูกจ้าง 50 คนขึ้นไปต้องมีคณะกรรมการดังกล่าว

ความสำคัญของคณะกรรมการความปลอดภัย

มีรายงานการวิจัยหลายฉบับที่แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการมีคณะกรรมการความปลอดภัยที่

ช่วยในเรื่องการป้องกันอุบัติเหตุ ลดความสูญเสียที่จะเกิดกับการทำงาน เป็นเวทีของการทำงานร่วมกันแบบทวิภาคี (ซึ่งเป็นแนวทางของระบบการบริหารแรงงาน) ข้อมูลที่พบสามารถสรุปได้ดังนี้

1. Cook และ Gautschi (1980) ใช้ข้อมูลที่ได้จากโรงงาน 113 แห่งที่ใช้เวลาศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูล 6 ปี พบว่าการมีคณะกรรมการความปลอดภัยในลักษณะของการทำงานแบบทวิภาคี คือมีฝ่ายนายจ้าง และลูกจ้างนั้นมีความสัมพันธ์กับการลดลงของเวลาการทำงานที่สูญเสียไปอันเนื่องมาจากการบาดเจ็บจากการทำงาน ซึ่งแตกต่างกับผลการศึกษาในโรงงานขนาดใหญ่ 127 แห่งของ Boden และคณะ (1984) ที่ไม่พบว่าการมีคณะกรรมการความปลอดภัยจะลดจำนวนการร้องเรียนเรื่องอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

2. Grimaldi และ Simonds (1984) เขียนตำราการบริหารงานความปลอดภัยและระบุว่าข้อดีของการมีคณะกรรมการความปลอดภัยคือเป็นวิธีการทำงานร่วมกัน ประสานงานกัน ตลอดจนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ถือเป็นวิธีการเรียนรู้ที่ดีวิธีหนึ่ง ซึ่งสอดคล้องกับการ Harvey (1964) ระบุข้อดีในเรื่องนี้คือเป็นวิธีที่จะให้ลูกจ้างเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานด้านความปลอดภัย

3. Bryce และ Manga (1985) ได้ทำการสอบถามกรรมการในคณะกรรมการความปลอดภัยในโรงงานที่ตั้งอยู่ที่ Alberta ประเทศแคนาดา พบว่าทั้งผู้ใช้แรงงานและฝ่ายบริหารมีความเห็นว่าการมีคณะกรรมการความปลอดภัยเป็นสิ่งสำคัญ

4. ในปี 1994 SPR Associates ได้ส่งแบบสอบถามไปยังผู้แทนฝ่ายลูกจ้างและผู้แทนฝ่ายบริหาร เพื่อขอความคิดเห็น พบว่างานอาชีวอนามัยและความปลอดภัยที่ดีขึ้นมานั้น มาจากการมีคณะกรรมการความปลอดภัยและสามารถคาดการณ์สิ่งที่ดีๆ ที่เกิดขึ้นได้จากการสื่อสารที่ดี ลูกจ้างมีความพึงพอใจในงานสูง การมีส่วนร่วมตัดสินใจของลูกจ้างและการทำงานเป็นทีม ผู้วิจัยได้เน้นด้วยว่าการฝึกอบรมเป็นปัจจัยที่ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญมากโดยเฉพาะในโรงงานขนาดเล็ก

5. Reilly และคณะ (1995) ใช้ข้อมูลจากการสำรวจโรงงาน (Workplace Industrial Relations Survey) ในสหราชอาณาจักร พบว่าโรงงานที่มีคณะกรรมการความปลอดภัยจะมีสถิติการประสบอันตรายโดยเฉลี่ย 5.7 คนต่อลูกจ้าง 1,000 คน ซึ่งต่ำกว่าโรงงานที่ไม่มีคณะกรรมการดังกล่าว

6. Shannon และคณะ (1996) ทำการสำรวจในโรงงานและสถานประกอบการค้าปลีก (retail facilities) ในเมืองออนแทรีโอ ประเทศแคนาดา พบว่าถ้าใดมีผู้บริหารระดับสูงที่มีเจตจำนงในเรื่องอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ลูกจ้างมีส่วนร่วมมาก มีการสื่อสารที่ดี และมีแรงงานสัมพันธ์ดี ที่นั่นจะมีสถิติการเกิดอุบัติเหตุถึงขั้นหยุดงานต่ำกว่าโรงงานที่ไม่มีเรื่องดังกล่าวข้างต้น

7. รุ่งระวี เสรีวัลย์, ประกอบ เพชรรัตน์ และสายสุนีย์ ปวุฒินันท์ ได้อภิปรายในหัวข้อเทคนิคการบริหารการจัดการอย่างมีประสิทธิภาพด้วยคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน เพื่อลดอุบัติเหตุจากการทำงาน ในงานสัปดาห์ความปลอดภัยในการทำงานแห่งชาติ ครั้งที่ 17 วันที่ 9-11 พฤษภาคม 2546 ว่าการมีคณะกรรมการดังกล่าวมีความสำคัญเพราะส่งเสริมให้มีระบบทวิภาคีและงานความปลอดภัยต้องมีการยอมรับและการปฏิบัติร่วมกัน รวมทั้งยังเป็นการส่งเสริมการทำงานเป็นทีมอีกด้วย อย่างไรก็ตาม การมีคณะกรรมการความปลอดภัยก็ใช่ว่าจะมีแต่ข้อดี ข้อเสียที่มีการกล่าวถึงก็มี

เช่นกันดังเช่นที่ Harvey (1964) พูดถึงข้อเสียของการมีคณะกรรมการความปลอดภัย “คณะกรรมการความปลอดภัยเป็นสาเหตุที่ทำให้ผู้จัดการแผนกต่างๆ ไม่สนใจงานความปลอดภัยในแผนกของตน เพราะถือว่าเป็นหน้าที่ของคณะกรรมการความปลอดภัย” ซึ่งถ้าเป็นเช่นนี้จะเป็นเรื่องเสียหายมากเพราะแนวคิดของการบริหารงานความปลอดภัยถือว่าความปลอดภัยเป็นความรับผิดชอบของทุกคน Grimaldi และ Simonds (1984) ระบุว่า การมีคณะกรรมการความปลอดภัยทำให้เสียเวลาและยุ่งยากในการทำงาน งานเดินได้ช้าและไม่มีประสิทธิภาพ และ Sweeney (1984) เสนอความเห็นในที่ประชุม 2nd National Labor – Management Conference ว่าคณะกรรมการความปลอดภัยในอเมริกามีมากมาย แต่ล้วนเป็นเสือกระดาษ คือ กรรมการเหล่านี้ขาดความน่าเชื่อถือ ไม่มีทรัพยากร ขาดการฝึกอบรมและไม่มีผลงานออกมาให้ปรากฏ

กฎหมายที่กำหนดให้มีคณะกรรมการความปลอดภัย

หลายประเทศได้ให้ความสำคัญของคณะกรรมการความปลอดภัยที่จะมีต่อการดำเนินงานความปลอดภัยในการทำงานของสถานประกอบการ จึงกำหนดเป็นกฎหมายให้สถานประกอบการ ต้องมีคณะกรรมการความปลอดภัยขึ้น เช่น กฎหมายบางรัฐในสหรัฐอเมริกา พรบ.สุขภาพและความปลอดภัยในการทำงาน ค.ศ.1974 ของสหราชอาณาจักร กฎหมายในบางรัฐของประเทศออสเตรเลียและกฎหมายแรงงานของประเทศไทย

1. The Occupational Safety and Health Act 1984 ของรัฐออสเตรเลียตะวันตก

- 1) กำหนดว่าหากลูกจ้างขอให้สถานประกอบการตั้งคณะกรรมการความปลอดภัยขึ้นมา ทางนายจ้างต้องพิจารณาดำเนินการตามขอภายใน 21 วัน หากไม่เห็นด้วยก็สามารถขัดแย้งได้ และเรื่องต้องส่งให้ทางการเป็นผู้ตัดสินใจ
- 2) องค์ประกอบ ประกอบด้วย
 1. Safety and health representatives (ถ้ามี)
 2. ถ้าไม่มีข้อ 1 ให้ลูกจ้างเลือกผู้แทนของตนเองขึ้นมาเป็นกรรมการ
 3. ผู้แทนนายจ้าง

สำหรับจำนวนจะมีมากน้อยเพียงใด ให้ปรึกษาหารือกันระหว่างลูกจ้างกับนายจ้าง

2. ประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เรื่องคณะกรรมการความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน เป็นกฎหมายแรงงานที่ออกมาบังคับใช้เมื่อปี 2538 กำหนดให้สถานประกอบการตั้งคณะกรรมการดังกล่าวขึ้น โดยมีองค์ประกอบเป็นแบบทวิภาคี คือ มีผู้แทนฝ่ายบริหารและลูกจ้างในสัดส่วนที่เหมาะสม จำนวนกรรมการจะมีอย่างน้อยตามที่กำหนด (ตารางที่ 2-1) และมีอำนาจหน้าที่ 10 ข้อ

ตารางที่ 2-1 องค์ประกอบ ที่มา และจำนวนกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานตามกฎหมายแรงงาน

ตำแหน่ง	ที่มา	จำนวนกรรมการ (คน) (อย่างน้อย)		
		จำนวนลูกจ้าง 50 - 99 คน	100 - 499 คน	500 คน
1. ประธานกรรมการ	นายจ้างแต่งตั้ง	1	1	1
2. กรรมการระดับบังคับบัญชา	นายจ้างเลือก / แต่งตั้ง	2	2	4
3. กรรมการระดับปฏิบัติงาน	ตามลำดับดังนี้ 1. คณะกรรมการลูกจ้าง 2. สหภาพแรงงาน 3. เลือกตั้ง 4. นายจ้างแต่งตั้ง	2	3	5
4. เลขานุการ	เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ	-	1	1
รวม		5	7	11

องค์ประกอบ สัดส่วน และจำนวนกรรมการความปลอดภัย

มีรายงานการวิจัยและตำราวิชาการที่กล่าวถึงเรื่ององค์ประกอบ สัดส่วน และจำนวนกรรมการความปลอดภัยที่ควรมี เพื่อให้คณะกรรมการสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ข้อมูลที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรมมีดังนี้

องค์ประกอบของคณะกรรมการความปลอดภัย พบว่ากฎหมายคณะกรรมการความปลอดภัยของสหรัฐอเมริกา แคนาดา สหราชอาณาจักร ออสเตรเลีย ญี่ปุ่น เกาหลี ไทย ฯลฯ ล้วนกำหนดไว้เหมือนกัน คือ ประกอบด้วยฝ่ายนายจ้าง (หรือฝ่ายบริหาร) และฝ่ายลูกจ้าง ซึ่งสอดคล้องกับสิ่งที่ปฏิบัติกันอยู่แล้วในโรงงาน (Ruth Ruttenberg (1989), Grimaldi และ Simonds (1984))

สำหรับสัดส่วนของฝ่ายนายจ้างและฝ่ายลูกจ้างนั้น Ruth Ruttenberg (1989) ได้ทำรายงานเสนอกระทรวงแรงงานสหรัฐอเมริกาว่า โดยทั่วไปจะมีจำนวนตัวแทนฝ่ายบริหารและฝ่ายลูกจ้างในสัดส่วนเท่ากัน แต่จะมีจำนวนเท่าไรนั้น ไม่มีความชัดเจน ขึ้นกับโรงงานแต่ละแห่ง แต่ที่ชัดเจนคือจำนวนตัวแทนแต่ละฝ่ายจะเท่ากัน เรื่องนี้มีข้อมูลยืนยันว่าควรให้มีเท่ากัน เช่น Guidelines ที่พัฒนาขึ้นโดย Institute of Industrial Relations ของ Univ. of California at Berkeley เสนอให้มีกรรมการแต่ละฝ่ายเท่ากัน อย่างไรก็ตามในสวีเดนพบว่าตัวแทนฝ่ายลูกจ้างจะมีมากกว่าฝ่ายบริหารอยู่ 1 คน

มีข้อสังเกตว่าเนื่องจากงานอาชีวอนามัยและความปลอดภัยเกี่ยวข้องกับความรู้ด้านวิศวกรรมศาสตร์ และวิทยาศาสตร์การแพทย์ จึงพบว่าอย่างน้อยจะมีกรรมการ 1 คนที่มีทักษะทางเทคนิคด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ดังเช่น กรณีสัญญาระหว่าง General Motors กับ The United Automobile, Aerospace, and

Agricultural Implement of America (UAW) จะตกลงกันว่าแต่ละฝ่ายจะต้องมีกรรมการ 1 คนที่ผ่านการอบรมวิชาชีพ (professional training) ทางด้านสุขศาสตร์อุตสาหกรรม (Industrial Hygiene) หรือด้านความปลอดภัย (Safety)

งานวิจัยของ Tuohy และ Simard (1993) ที่ศึกษาในโรงงานในคิวเบคและออนตาริโอ ประเทศแคนาดา พบว่า คณะกรรมการความปลอดภัยที่มีจำนวนลูกจ้างและฝ่ายบริหารเท่าๆ กันเป็นกรรมการ จะมีสถิติการเกิดอุบัติเหตุต่ำกว่า และการแก้ไขปัญหาที่ค่อนข้างดีกว่า เมื่อเปรียบเทียบกับโรงงานที่ไม่มีคณะกรรมการในลักษณะทวิภาคี คณะผู้วิจัยพบว่า ความสามารถและประสิทธิภาพในการทำงานของคณะกรรมการความปลอดภัยมีความสัมพันธ์กับจำนวนครั้งของการฝึกอบรม และข้อมูลข่าวสารที่มีเพียงพอสำหรับคณะกรรมการ

ในเรื่องของจำนวนกรรมการความปลอดภัย BNA ของสหรัฐอเมริกา ได้ทำการสำรวจเมื่อปี 1983 พบว่า โรงงานในสหรัฐอเมริกามีจำนวนกรรมการอยู่ในช่วง 6-16 คน ส่วน John P. Spath (1998) ได้ทำการสอบถามไปยังนายจ้างที่มีความพึงพอใจและไม่พึงพอใจในผลงานของคณะกรรมการความปลอดภัย พบว่ามีความเห็นว่าควรมีจำนวนกรรมการโดยเฉลี่ยเท่ากับ 8.7 และ 9.2 คนตามลำดับ จึงดูเหมือนว่าจำนวนกรรมการความปลอดภัยควรมีประมาณ 9 คน สำหรับกฎหมายแรงงานของประเทศไทยกำหนดจำนวนกรรมการเป็นตัวเลขน้อยตามจำนวนลูกจ้างของสถานประกอบการ คือถ้ามีลูกจ้างตั้งแต่ 50-99, 100-499 และ 500 คนขึ้นไป อย่างน้อยต้องมีกรรมการความปลอดภัย 5, 7 และ 11 คนตามลำดับ ส่วน Grimaldi และ Simonds (1984) เขียนในตำราการบริหารงานความปลอดภัยว่าควรมีจำนวนน้อยแต่เพียงพอที่จะทำงานอย่างมีประสิทธิภาพและเพียงพอต่อการบรรลุพันธกิจ ในกรณีของโรงงานขนาดใหญ่มาก อาจมีคณะกรรมการความปลอดภัย 2 ระดับ คือ ระดับบริหาร (corporate level) และระดับฝ่าย (department level) โดยมีผู้อำนวยการฝ่ายความปลอดภัยเป็นตัวเชื่อมประสานงานของคณะกรรมการทั้ง 2 ระดับ

วิธีการได้มาซึ่งกรรมการ

Ruth Ruttenberg (1989) พบว่า ในสหรัฐอเมริกา กรรมการฝ่ายบริหารจะมาจากการแต่งตั้งหรือมาโดยตำแหน่ง เช่น ผู้อำนวยการฝ่ายความปลอดภัย กรณีกรรมการฝ่ายลูกจ้างจะมีที่มาหลายวิธีด้วยกัน เช่น

- 1) ได้รับการแต่งตั้งจากนายจ้าง
- 2) ถูกแต่งตั้งหรือถูกเลือกตั้งจากสมาชิกสหภาพแรงงาน
- 3) ในโรงงานที่ไม่มีการจัดองค์กรที่ได้มาตรฐานหรือเป็นระบบ (unorganized plants) พบว่าตัวแทนฝ่ายลูกจ้างจะถูกแต่งตั้งจากฝ่ายบริหาร ภายหลังจากเมื่อปรากฏว่าได้ประกาศให้มีโอกาสสมัครแล้วแต่หาคนไม่ได้
- 4) โดยวิธีกำหนดลักษณะสมบัติที่ต้องการ เช่น กรณีบริษัท Norfolk Shipbuilding ทำสัญญากับ Boilermakers ก็ได้กำหนดว่า “ให้สหภาพแรงงานเป็นผู้แต่งตั้งกรรมการฝ่ายลูกจ้างแต่ต้องมีประสบการณ์ทำงานอย่างน้อย 1 ปี” เป็นต้น

ในกฎหมายแรงงานของประเทศไทย กำหนดให้นายจ้างเป็นผู้เลือกคนที่จะมาเป็นกรรมการระดับบังคับบัญชา ส่วนกรรมการระดับปฏิบัติการ มีวิธีการได้มาเรียงตามลำดับดังนี้ ถ้าสถานประกอบการนั้นมีคณะกรรมการลูกจ้างก็ให้คณะกรรมการลูกจ้างดำเนินการเลือกลูกจ้าง ถ้าไม่มีคณะกรรมการลูกจ้าง ก็ให้สิทธิสหภาพแรงงาน (ที่มีลูกจ้างเกินกึ่งหนึ่งเป็นสมาชิก) ถ้าไม่มีสหภาพแรงงาน ก็ใช้วิธีเลือกตั้ง สุดท้ายยังไม่ได้ ก็ให้นายจ้างเป็นผู้เลือก

บทบาท หน้าที่ และอำนาจของคณะกรรมการความปลอดภัย

ในรายงานปี 1989 ของกระทรวงแรงงานสหรัฐอเมริกา ระบุว่าบทบาทสำคัญของคณะกรรมการความปลอดภัย คือ การให้คำปรึกษา (advisory) ทบทวน (review) วิจารณ์ (comment) และให้ข้อเสนอแนะ (recommendation) บทบาทเหล่านี้เป็นการทำงานร่วมกันระหว่างนายจ้างกับลูกจ้าง และส่วนใหญ่จะไม่มีอำนาจสั่งการใดๆ แต่มีบางแห่งเท่านั้นที่คณะกรรมการสามารถสั่งให้หยุดการทำงานที่อันตรายได้ โดยสรุปพบว่าคณะกรรมการความปลอดภัยมีหน้าที่ดังนี้

- 1) ให้คำแนะนำ
- 2) ศึกษาการดำเนินงานด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยที่ผ่านมาของโรงงาน
- 3) ป้องกันอันตราย
- 4) ส่งเสริมการฝึกอบรมและการให้ความรู้
- 5) เดินสำรวจโรงงาน
- 6) สอบสวนอุบัติเหตุและเรื่องร้องเรียนของพนักงาน
- 7) สั่งหยุดงานที่อันตรายมาก

เทคนิคการประชุมคือแนวทางหนึ่งของความเข้มแข็งของคณะกรรมการความปลอดภัย

รายงานการวิจัยและประสบการณ์การทำงาน ได้ข้อสรุปอย่างหนึ่งที่สำคัญคือ คณะกรรมการความปลอดภัยมีโอกาสประสบความสำเร็จในการทำงานได้ ถ้ามีการประชุมที่มีประสิทธิภาพ ดังเช่นผลการทบทวนวรรณกรรมที่จะนำเสนอต่อไปนี้

รุ่งระวี เสรีวัลย์ ประกอบ เพชรรัตน์ และสายสุนีย์ ปุฒินันท์ (2546) เสนอจากประสบการณ์การทำงานในภาคอุตสาหกรรมว่า คณะกรรมการความปลอดภัยควรให้ความสำคัญกับเทคนิคการประชุมที่มีประสิทธิภาพ คือ ประชุมสม่ำเสมอ ทุกคนร่วมแสดงความคิดเห็น บรรยายการประชุมที่ใช้เวลาสั้นและได้ผลการประชุมตามที่ต้องการ

John P. Spath (1998) วิจัยพบว่าเครื่องมือทางการบริหาร (management tool used) ที่คณะกรรมการความปลอดภัยนิยมใช้มีอย่างน้อยดังนี้

- 1) ประมาณร้อยละ 91 มีรายงานการประชุมเป็นลายลักษณ์อักษร
- 2) ประมาณร้อยละ 69 มีการกำหนดวาระการประชุมเป็นลายลักษณ์อักษร
- 3) ประมาณร้อยละ 51 แจ้งระเบียบวาระการประชุมให้ทราบโดยทั่วกัน

- 4) ประมาณร้อยละ 26 มีการกำหนดงบประมาณอย่างเป็นทางการ
- 5) ประมาณร้อยละ 16 นายจ้างจะปฐมนิเทศกับกรรมการคนใหม่ที่เพิ่งมาเป็นกรรมการความปลอดภัย

เครื่องมือทางการบริหารที่ใช้ข้างต้น เป็นที่พึงพอใจของนายจ้างมากน้อยแค่ไหน ผลปรากฏว่า นายจ้างพึงพอใจกับเครื่องมือที่ใช้มากกว่าไม่พึงพอใจ โดยเฉพาะรายงานการประชุม เป็นเครื่องมือการบริหารที่นายจ้างพึงพอใจมากที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับเครื่องมืออื่นๆ ดังตารางที่ 2-2 นี้

ตารางที่ 2-2 ความพึงพอใจของนายจ้างต่อเครื่องมือทางการบริหารที่ใช้ของคณะกรรมการความปลอดภัย

เครื่องมือการบริหาร	ความไม่พึงพอใจของนายจ้าง (ร้อยละ)	ความพึงพอใจของนายจ้าง (ร้อยละ)
รายงานการประชุม (minute)	89	95
ระเบียบวาระการประชุม (agenda)	55	78
กำหนดการ (schedule)	36	72
การปฐมนิเทศ (orientation)	9	22
งบประมาณ (budget)	9	36

จากตารางที่ 2-2 จะเห็นได้ว่า หากคณะกรรมการความปลอดภัยใช้เครื่องมือทางการบริหารได้อย่างเหมาะสมจะส่งผลให้นายจ้างพึงพอใจ ซึ่งน่าจะเป็นผลดีต่อประสิทธิภาพการทำงานของคณะกรรมการความปลอดภัย เพราะเมื่อนายจ้างพึงพอใจก็ย่อมมีแนวโน้มที่จะอนุมัติเรื่องต่างๆ ที่ทางคณะกรรมการความปลอดภัยเสนอมา

Ruth Ruttenberg (1989) วิจัยพบว่า

1. การเก็บบันทึกรายงานการประชุม เป็นสิ่งที่แนะนำให้โรงงานต่างๆ เก็บบันทึกรายงานการประชุมเพื่อให้เป็นหลักฐานว่าการประชุมได้พิจารณาเรื่องอะไร มีมติว่าอย่างไร Horace W. Longacre, Inc. ได้ประโยชน์จากบันทึกดังกล่าว คือ นำเอาปัญหาที่อภิปรายกันในการประชุมครั้งที่แล้วมาประเด็นสำหรับการเดินสำรวจโรงงานในเดือนถัดไป
2. ช่วงเวลาที่ประชุมและการจ่ายค่าตอบแทน ผลการสำรวจของ BNA เมื่อปี 1989 พบว่าช่วงเวลาที่ประชุมอาจเป็นช่วงเวลาในงานหรือนอกงานก็ได้ตามความจำเป็น แต่จะมีการจ่ายค่าตอบแทนที่ต้องมาประชุมเท่ากับเงินค่าจ้างที่ลูกจ้าง (ผู้เป็นกรรมการ) พึงได้รับ
3. วาระของกรรมการ ส่วนใหญ่จะไม่ได้กำหนดวาระของกรรมการที่จะทำหน้าที่เป็นกรรมการความปลอดภัย แต่ก็พบว่าบางโรงงานมีการกำหนดวาระของการเป็นกรรมการความปลอดภัย
4. ประธานกรรมการความปลอดภัย ส่วนใหญ่จะไม่ได้กำหนดว่าใครจะเป็นประธานกรรมการความปลอดภัย และจะมีวิธีเลือกประธานกรรมการกันอย่างไร แต่ก็มีบางโรงงานที่ได้กำหนดวิธีการไว้ ดังเช่น

บริษัท The Food and Beverage Trades Department, AFL – CIO. กำหนดว่าเพื่อให้คณะกรรมการความปลอดภัยที่มีประสิทธิภาพ จึงกำหนดให้มีการหมุนเวียนกันเป็นประธานระหว่างฝ่ายบริหารและฝ่ายสหภาพแรงงาน อย่างไรก็ตาม ก็มีเสียงโต้แย้งว่างานอาชีวอนามัยและความปลอดภัยเป็นความรับผิดชอบของฝ่ายบริหาร จึงควรให้ฝ่ายบริหารนั่งเป็นประธานกรรมการ

5. ความถี่ของการประชุม โดยทั่วไปจะมีการประชุม “เมื่อจำเป็น (as needed)” หรือ “ยามฉุกเฉิน (emergency basis)” หรือ “กำหนดเป็นระยะเวลาการประชุมที่แน่นอน (regular intervals)” แต่มีหลายหน่วยงานแนะนำให้กำหนดการประชุมแบบแน่นอน ดังเช่น

- 1) Building and Construction Trades Department กำหนดว่า “ควรมีการประชุมอย่างน้อย 2 ครั้งต่อเดือน และจะประชุมฉุกเฉินถ้ามีไฟไหม้หรือเกิดอุบัติเหตุ”
- 2) โรงไฟฟ้า 2 โรงงานกำลังก่อสร้างที่ Georgia ตกลงให้มีการประชุมคณะกรรมการความปลอดภัยทุก 2 อาทิตย์
- 3) UAW – แนะนำให้สหภาพตกลงกับฝ่ายบริหารที่จะมีการประชุมคณะกรรมการความปลอดภัยทุกเดือนเป็นอย่างน้อย
- 4) รายงานการสำรวจของ BNA เมื่อปี 1986 พบว่าร้อยละ 65 ของข้อตกลงระหว่างฝ่ายบริหารกับฝ่ายสหภาพ ตกลงให้มีการประชุมคณะกรรมการความปลอดภัยอย่างสม่ำเสมอเป็นระยะๆ (periodic committee meetings)

ปัญหา อุปสรรค และปัจจัยที่ทำให้คณะกรรมการประสบความสำเร็จในการทำงาน

กระทรวงแรงงานสหรัฐอเมริกา (1989) เสนอรายงานถึงเหตุที่ทำให้คณะกรรมการความปลอดภัยล้มเหลวในการทำงาน คือนายจ้างและลูกจ้าง ไม่มีความมั่นใจที่จะลงทุนด้านเวลาและค่าใช้จ่ายกับคณะกรรมการความปลอดภัย กล่าวคือ นายจ้างไม่อยากจะจ่ายอำนาจในการตัดสินใจด้านความปลอดภัยกับลูกจ้าง ขณะเดียวกัน ลูกจ้างก็มีความเห็นว่าคณะกรรมการความปลอดภัยไม่มีอำนาจที่แท้จริง จึงไม่คิดที่จะมาจริงจังกับคณะกรรมการดังกล่าว นอกจากนี้สหภาพยังมีความวิตกว่านายจ้างจะใช้คณะกรรมการความปลอดภัยมาตัดทอนอำนาจหน้าที่ของสหภาพแรงงาน รวมทั้งสหภาพแรงงานยังมีความกังวลว่าถ้ามาเข้าร่วมในคณะกรรมการความปลอดภัยจะเป็นช่องทาง ให้สหภาพแรงงานต้องมาร่วมรับผิดชอบในปัญหาอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในโรงงาน

ในรายงานดังกล่าวยังระบุอีกว่า คณะกรรมการความปลอดภัยในสหรัฐอเมริกา ส่วนใหญ่จะไม่มีอำนาจและงบประมาณของตนเอง จะมีบางแห่งเท่านั้นที่คณะกรรมการสามารถสั่งให้หยุดงานที่อันตรายได้

John P. Spath (1998) วิจัยผลการปฏิบัติงานของคณะกรรมการความปลอดภัยในรัฐนิวแฮมเชียร์ ประเทศสหรัฐอเมริกา พบสาเหตุของความล้มเหลวของคณะกรรมการความปลอดภัยมีดังนี้

1. กรรมการความปลอดภัยไม่ผ่านการฝึกอบรมอย่างเพียงพอที่จะทำหน้าที่ได้ดี
2. ขาดการสนับสนุนจากฝ่ายบริหาร

3. ไม่มีการกำหนดบทบาทของคณะกรรมการความปลอดภัย ทำให้เกิดปัญหาอื่นๆ ตามมา เช่น กรรมการความปลอดภัยสูญเสียความปลอดภัย สูญเสียความมั่นใจ และผู้บริหารบ่นว่าคณะกรรมการความปลอดภัยไม่มีผลงาน
4. ในบางกรณีเกิดความแตกแยกในการทำงานระหว่างกรรมการด้วยกันหรือกับฝ่ายบริหาร
5. กรรมการความปลอดภัยไม่ได้ประชุมอย่างสม่ำเสมอ เช่น ประชุมถี่เกินไป ซึ่งมีผลเสียหลายอย่างกับประชุมน้อยครั้งเกินไป เลื่อนหรือยกเลิกการประชุมบ่อยครั้งและกรรมการทั้ง 2 ฝ่ายเข้าประชุมช้า
6. กรรมการความปลอดภัยถูกจำกัด / ขัดขวางการประชุมโดยหัวหน้างาน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากกำหนดหน้าที่ที่ไม่ชัดเจน
7. จำนวนกรรมการความปลอดภัยมีมากเกินไป
8. ขาดการสนับสนุนด้านงบประมาณและทรัพยากรอื่นๆ
9. กรรมการความปลอดภัยทำงานด้วยความรู้สึกที่ไม่ดี อันเนื่องมาจากการขาดทิศทางการทำงานและขาดการฝึกอบรมให้มีความสามารถ

แนวทางการสร้างความสำเร็จให้กับคณะกรรมการความปลอดภัย

งานวิจัยที่เกี่ยวกับประสิทธิผลของคณะกรรมการความปลอดภัยที่มีโครงสร้างที่ประกอบด้วยฝ่ายนายจ้างและลูกจ้างนั้น มีนักวิจัยจาก Cornell University คือ Thomas A. Kochan, Lee Dyer และ David D. Lipsky (1977) ศึกษาและจัดทำรายงานการวิจัย “The Effectiveness of Union – Management Safety and Health Committee” ซึ่งมีข้อสรุปที่น่าสนใจดังนี้

1. ฝ่ายบริหารนิยมใช้วิธีการแบบ Problem-solving หรือ negotiation behaviors ในการทำงานด้านความปลอดภัยกับสหภาพแรงงาน ขณะที่ฝ่ายสหภาพแรงงานจะใช้วิธีการทั้งสองควบคู่กันไปในการทำงานกับฝ่ายบริหาร
2. พฤติกรรมของฝ่ายบริหารจะสนองตอบกับปัจจัยภายนอกคือ OSHA และสหภาพแรงงาน
3. เจตจำนง (commitment) ของผู้บริหารสูงสุด เป็นปัจจัยสำคัญต่อความสำเร็จของการปรับปรุงสภาพที่ปลอดภัยและมีผลดีต่อสุขภาพ
4. สหภาพแรงงานจะไม่เข้ามาบีบบังคับด้านความปลอดภัยมาก หากพบว่า OSHA ได้เข้ามาดูแลเรื่องนี้หรือพบว่าฝ่ายบริหารให้ความสนใจคืออยู่แล้ว แต่หากพบว่าฝ่ายบริหารยังไม่มีกระตือรือร้นที่ดีพอที่จะแสดงบทบาทที่จะให้ฝ่ายบริหารหันมาสนใจเรื่องความปลอดภัยในการทำงาน
5. สิ่งสำคัญในการทำงานให้คณะกรรมการความปลอดภัยทำงานได้ดี สารสำคัญดังนี้
 - 5.1 การทำงานอย่างต่อเนื่อง (maintaining continuity) ผลวิจัยระบุ
 - 1) ควรให้สหภาพแรงงานสนใจงานความปลอดภัยอย่างต่อเนื่อง โดยเอาคนในสหภาพแรงงานที่มีตำแหน่งสำคัญมาเป็นกรรมการความปลอดภัย

- 2) ควรมีการทำรายงาน สื่อสาร ประสานสัมพันธ์ผลการดำเนินงานของคณะกรรมการความปลอดภัยไปถึงสมาชิก (คนงาน) ซึ่งอาจทำโดยแจ้งในที่ประชุมสหภาพแรงงาน หรือตีพิมพ์ลงในจดหมายข่าวภายในโรงงาน
- 3) การนำรายงานการประชุมคณะกรรมการความปลอดภัยมาใช้ประโยชน์ที่จะให้เกิดความต่อเนื่องในการทำงาน
- 4) การติดตามข้อเสนอแนะที่เสนอต่อฝ่ายบริหาร
- 5) ใช้ประโยชน์จากผลการตรวจความปลอดภัย (Safety inspection)
- 6) กรรมการฝ่ายบริหารและฝ่ายสหภาพแรงงาน ควรมีความชำนาญหรือทำแผนกที่แตกต่างกันจะได้เสริมซึ่งกันและกันในการแก้ไขปัญหา

5.2 หลีกเลียงจากกระบวนการเจรจาต่อรอง (Buffering the committees from the collective bargaining process)

5.3 กำหนดวิธีการคัดเลือกคนที่จะมาเป็นกรรมการความปลอดภัย ซึ่งควรเป็นคนที่มีความสามารถทางเทคนิค มีความกระตือรือร้นที่จะทำงาน งานวิจัยนี้พบว่าคนหนุ่มสาว (younger workers) จะมีความเหมาะสมมากกว่าคนงานที่อายุมากแล้ว

ในรายงาน The Role of Labor-Management Committees in Safeguarding Worker Safety and Health ของกระทรวงแรงงานสหรัฐอเมริกา (1989) ได้สรุปเกี่ยวกับความสำเร็จของคณะกรรมการความปลอดภัยไว้ดังนี้

1. คณะกรรมการความปลอดภัยในสหรัฐอเมริกา ประสบความสำเร็จในการส่งเสริมอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของคนงานผ่านทาง
 - 1) โปรแกรมการชี้บ่งอันตรายที่มี
 - 2) การฝึกอบรม
 - 3) การปรับปรุงความเป็นระเบียบเรียบร้อย
 - 4) การสื่อสารที่ดีขึ้นระหว่างผู้เกี่ยวข้อง
2. แนวทางสร้างความแข็งแกร่งให้คณะกรรมการความปลอดภัย คือ
 - 1) ต้องมีผู้บริหารระดับสูงและสหภาพแรงงานที่ได้รับการยอมรับมาเป็นกรรมการ บุคคลเหล่านี้ (รวมทั้งกรรมการคนอื่น ๆ) ต้องผ่านการฝึกอบรมและมีความชำนาญ (expertise) ในด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยโดยผู้บริหารต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้อำนวยการ ส่วนตัวแทนของสหภาพแรงงานก็ต้องเป็นที่ยอมรับและสนับสนุนจากหัวหน้างานและคนงาน รวมทั้งสหภาพแรงงานเองด้วย
 - 2) กรรมการความปลอดภัยต้องสามารถเข้าถึงบันทึกและข้อมูลที่ไม่ใช่ด้านปลอดภัยเท่านั้น แต่ต้องรวมถึงด้านการวางแผน การเงิน และเทคโนโลยีใหม่ๆ ด้วย
 - 3) มีการประชุมเป็นประจำ และจัดทำรายงานการประชุมอย่างเป็นทางการ
 - 4) มีการตรวจตราสถานที่ทำงานเป็นประจำ

- 5) มีส่วนร่วมในการเฝ้าระวังและสอบสวนอุบัติเหต
- 6) สามารถเข้าถึงการควบคุมการใช้งบประมาณ
- 7) มีอำนาจสั่งหยุดการใช้เครื่องจักรที่จะก่ออันตราย
- 8) มีความชัดเจนในภารกิจ (mandate) ที่รับผิดชอบ
- 9) มีความชัดเจนในอำนาจหน้าที่ที่ได้รับ

สรุป

ผลสรุปที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง คือการมีคณะกรรมการความปลอดภัยในโรงงาน ถือเป็นเรื่องสำคัญและเป็นกลไกสำคัญของการดำเนินงานด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยที่โรงงานในประเทศไทยควรจัดให้มีขึ้น สำหรับปัจจัยสำคัญที่จะทำให้การทำงานของคณะกรรมการมีประสิทธิภาพ ได้แก่ การฝึกอบรมความมุ่งมั่นของผู้บริหาร การมีส่วนร่วมของลูกจ้าง การสื่อสาร การประชุมที่มีประสิทธิภาพ อำนาจของคณะกรรมการ เป็นต้น ส่วนปัญหาอุปสรรคที่สำคัญคือการไม่มีอำนาจที่แท้จริง ขาดงบประมาณ และความรู้ของกรรมการความปลอดภัย

บทที่ 3

วิธีการวิจัย

การวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายสำคัญที่จะหาคำตอบว่าอะไรคือแนวทางที่จะสร้างความเข้มแข็งให้กับคณะกรรมการความปลอดภัยในโรงงาน วิธีการหาคำตอบมีดังนี้

รูปแบบการวิจัย

การวิจัยเชิงพรรณนา

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ศึกษา คือคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ที่ตั้งขึ้นตามที่กฎหมายกำหนด ซึ่งผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาในโรงงานที่มีลักษณะดังนี้

1. โรงงานที่มีความเสี่ยงสูง

2. โรงงานที่มีความเสี่ยงต่ำ

โรงงานทั้ง 2 ลักษณะตามความเสี่ยงนี้ จะแบ่งย่อยเป็นโรงงานขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่

3. โรงงานที่ได้รับรางวัลดีเด่นด้านความปลอดภัย ซึ่งรวมถึงโรงงานที่ปลอดจากอุบัติเหตุตั้งแต่ 1 ล้าน ชั่วโมงการทำงานขึ้นไปของกระทรวงแรงงาน

4. โรงงานที่ได้รับรางวัลดีเด่นด้านความปลอดภัยจากกระทรวงอุตสาหกรรม

ผู้วิจัยจะขอรายชื่อโรงงานที่มีลูกจ้าง 50 คนขึ้นไป ที่เข้าข่ายโรงงานที่มีความเสี่ยงสูงและต่ำ ในปี พ.ศ. 2546 ทั่วประเทศ จากสำนักงานกองทุนเงินทดแทน สำนักงานประกันสังคม กระทรวงแรงงาน และทำการศึกษาโดยการส่งแบบสอบถามไปยังโรงงานทั้งหมดที่ได้รับรายชื่อมา ($N=n$)

สำหรับรายชื่อโรงงานที่ได้รับรางวัลดีเด่นด้านความปลอดภัยในช่วงปี พ.ศ. 2544 – 2546 ขอได้จากกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน และกรมโรงงานอุตสาหกรรม

รวมจำนวนโรงงานที่รวบรวมมาได้แยกตามความเสี่ยงและภาค คือ 1,106 โรง (ตารางที่ 3-1)

ภาค	เสี่ยงสูง			เสี่ยงต่ำ			รวม
	ขนาดเล็ก	กลาง	ใหญ่	ขนาดเล็ก	กลาง	ใหญ่	
กทม.	179	29	5	12	9	9	243
กลาง	324	76	26	58	35	14	586
ตะวันออก	97	23	4	1	21	4	170
เหนือ	21	4	-	11	7	1	44
ตะวันออกเฉียงเหนือ	20	5	-	7	6	1	39
ใต้	13	1	-	1	9	3	27
รวม	704	138	35	110	87	32	1,106

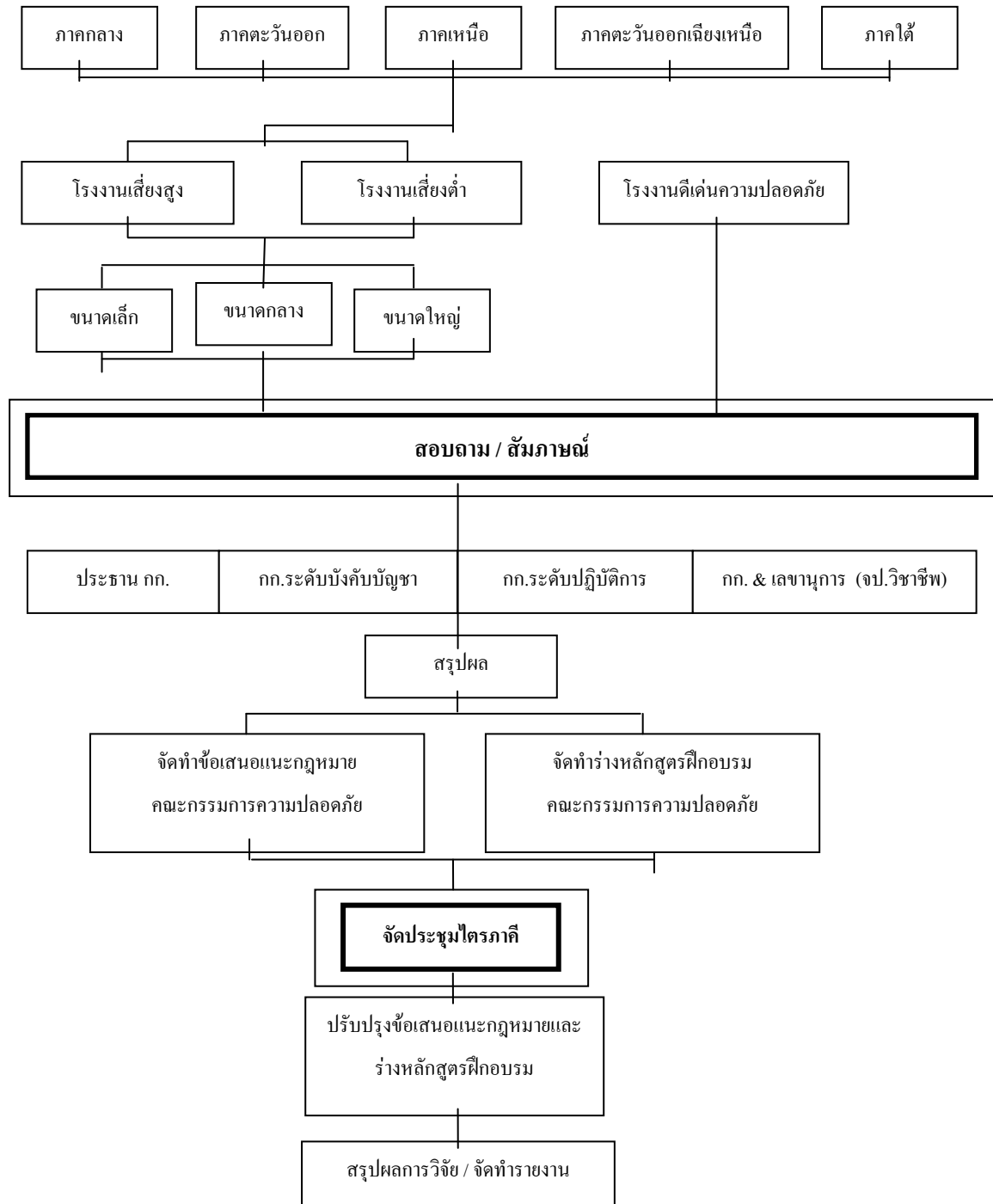
สำหรับกลุ่มตัวอย่าง ที่จะทำการศึกษาในแต่ละโรงงานจะประกอบด้วย

1. ประธานกรรมการ
2. กรรมการระดับบังคับบัญชา 1 คน (ให้ทางโรงงานกำหนดเองว่าจะเป็นคนใด)
3. กรรมการระดับปฏิบัติการ 1 คน (ให้ทางโรงงานกำหนดเองว่าจะเป็นคนใด)
4. กรรมการและเลขานุการ (ซึ่งก็คือเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ)

รวมแล้วใน 1 โรงงานที่ศึกษาจะมีกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 4 คน ดังนั้นจำนวนตัวอย่างทั้งหมดที่วางแผนไว้จึงมีทั้งสิ้น 4,424 คน กระจายอยู่ทั่วประเทศ

วิธีการวิจัยข้างต้น สามารถเขียนเป็นแผนภูมิการวิจัยและแสดงจำนวนตัวอย่างได้ดังนี้
(แผนภูมิที่ 3-1)

แผนภูมิที่ 3-1 วิธีการวิจัย

จำนวนแบบสอบถามที่ส่งออก

เพื่อให้มีความครอบคลุมตัวอย่างมากที่สุด การวิจัยนี้จะส่งแบบสอบถามไปยังทุกโรงงานตามข้อมูลโรงงานที่รวบรวมได้ (ดูตารางที่ 3-1) และจะมีการส่งแบบสอบถามซ้ำกรณีที่ยังไม่ได้รับคำตอบคืนมา

จำนวนโรงงานที่จะขอสัมภาษณ์

เนื่องจากการขอสัมภาษณ์ในโรงงานเป็นเรื่องที่ไม่สะดวกต่อทางโรงงาน คณะผู้วิจัยจึงกำหนดว่าจะทำการสัมภาษณ์เฉพาะจังหวัดใหญ่ที่มีจำนวนโรงงานมาก และภายในจังหวัดนั้นๆ จะขอเข้าสัมภาษณ์โรงงาน โดยแยกเป็นโรงงานเสี่ยงสูง 6 โรง และโรงงานเสี่ยงต่ำ 6 โรง และกระจายจำนวนโรงงานออกตามขนาด กล่าวคือ เป็นโรงงานขนาดเล็ก กลาง และใหญ่ ขนาดละ 2 โรงตามลำดับ (ตารางที่ 3-2)

วิธีการเลือกโรงงานที่จะสัมภาษณ์จะใช้วิธีเฉพาะเจาะจง โดยเลือกโรงงานที่มีความเต็มใจหรือยินยอมให้ผู้วิจัยเข้าไปสัมภาษณ์

และถ้าจังหวัดที่คัดเลือกมาได้ มีโรงงานดีเด่นด้านความปลอดภัยที่ได้รับรางวัลจากกระทรวงแรงงาน และหรือกระทรวงอุตสาหกรรม ก็จะขอเข้าสัมภาษณ์เช่นกัน จำนวน 2 โรงงานต่อจังหวัด (กรณีมีจำนวนโรงงานดีเด่นน้อยกว่า 2 โรง จะขอสัมภาษณ์เท่าที่มี หรือกรณีไม่มีโรงงานดีเด่น ก็ไม่ต้องสัมภาษณ์)

ตารางที่ 3-2 จำนวนตัวอย่างโรงงานที่จะทำการสัมภาษณ์แยกตามความเสี่ยงและขนาดโรงงานในภาคต่างๆ รวมทั้งโรงงานดีเด่นด้านความปลอดภัยในภาคนั้นๆ (ถ้ามี)

ภาค	โรงงานกลุ่มเสี่ยงสูง			โรงงานกลุ่มเสี่ยงต่ำ			โรงงานดีเด่นด้านความปลอดภัย	รวม
	เล็ก	กลาง	ใหญ่	เล็ก	กลาง	ใหญ่		
กทม.	2	2	2	2	2	2	2	14
ภาคกลาง	12	12	12	12	12	12	7	79
ภาคตะวันออก	6	6	6	6	6	6	5	41
ภาคเหนือ	4	4	4	4	4	4	2	26
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	4	4	4	4	4	4	-	24
ภาคใต้	4	4	4	4	4	4	2	26
รวม	32	32	32	32	32	32	18	210

เครื่องมือการวิจัย

ประกอบด้วย 3 เครื่องมือต่อไปนี้

1. แบบสอบถาม ซึ่งถือเป็นเครื่องมือหลักที่ใช้รวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง
2. แบบสัมภาษณ์ เป็นเครื่องมือเสริมที่ใช้เพื่อให้ได้ข้อมูลในเชิงรายละเอียดมากขึ้น จะได้นำมาใช้

ประกอบการอภิปรายผลการวิจัย

3. การประชุมไตรภาคี ประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ของกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานผู้แทนองค์กรนายจ้างและผู้แทนองค์กรลูกจ้าง เพื่อพิจารณาข้อเสนอแนะกฎหมายคณะกรรมการความปลอดภัยและร่างหลักสูตรฝึกอบรมคณะกรรมการดังกล่าว

แบบสอบถาม ประกอบด้วยคำถามที่กำหนดขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรม และคำถามที่ตั้งขึ้นจากประสบการณ์ของคณะผู้วิจัย โครงสร้างของแบบสอบถามมีดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของสถานประกอบการ (ส่วนนี้จะถามเฉพาะเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ ที่ทำหน้าที่เป็นกรรมการและเลขานุการของคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน)

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับโครงสร้าง และการดำเนินงานของคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

ส่วนที่ 4 ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน ของคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

ส่วนที่ 5 ปัจจัยที่มีผลต่อการสร้างความเข้มแข็งให้กับคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

รายละเอียดของแบบสอบถาม อยู่ในภาคผนวกที่ 1

การตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถาม

ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามที่จัดทำขึ้นส่งไปยังโรงงานที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง รวมทั้งขอให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยเพื่อขอความร่วมมือทำการตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถาม

ผลการตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถามปรากฏผลที่น่าพอใจ กล่าวคือ ผลการทดสอบความเที่ยงของแบบสอบถาม พบว่า

- 1) ประชาชนกรรมการ ได้ค่าความเที่ยง 0.9956
- 2) กรรมการระดับบังคับบัญชา ได้ค่าความเที่ยง 0.9912
- 3) กรรมการระดับปฏิบัติการ ได้ค่าความเที่ยง 0.9902
- 4) กรรมการและเลขานุการ ได้ค่าความเที่ยง 0.9837
- 5) ค่าความเที่ยงในภาพรวมทั้งหมด 4 กลุ่มคือ 0.9901

แบบสัมภาษณ์ ประกอบด้วยข้อคำถามที่เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้สัมภาษณ์ ปัญหาและอุปสรรค และปัจจัยที่มีผลต่อการสร้างความเข้มแข็งให้กับคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

รายละเอียดของแบบสัมภาษณ์ อยู่ในภาคผนวกที่ 2

การประชุมไตรภาคี

ถือเป็นเครื่องมือหนึ่งของการวิจัยที่ออกแบบไว้ในการวิจัยให้มีกลุ่มคนที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับคณะกรรมการความปลอดภัย ได้มาประชุมร่วมกันเพื่อให้ข้อเสนอแนะต่อร่างกฎหมายคณะกรรมการความปลอดภัย และร่างหลักสูตรฝึกอบรมคณะกรรมการความปลอดภัยที่ผู้วิจัยร่างขึ้น

องค์ประกอบของไตรภาคี และเชิญมาประชุม ประกอบด้วย

- 1) เจ้าหน้าที่รัฐ คือ ข้าราชการในสังกัดกองตรวจความปลอดภัย และสถาบันความปลอดภัยในการทำงาน กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน รวม 10 คน
- 2) ผู้แทนองค์กรนายจ้าง คือ กรรมการความปลอดภัยฝ่ายนายจ้าง ในคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (คณะกรรมการชุดนี้ตั้งขึ้นตามมาตรา 100 ของ พรบ.คุ้มครองแรงงาน พ.ศ.2541) และตัวแทนจากสภาองค์กรนายจ้างรวม 10 คน)
- 3) ผู้แทนองค์กรลูกจ้าง คือ กรรมการความปลอดภัยฝ่ายลูกจ้าง ในคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน และตัวแทนจากสภาองค์กรลูกจ้าง รวม 10 คน
- 4) ผู้แทนชมรม จป.ระดับวิชาชีพ ซึ่งทำหน้าที่เป็นกรรมการและเลขานุการ คณะกรรมการความปลอดภัยในโรงงาน รวม 10 คน

วิธีการจัดประชุมไตรภาคี

คณะผู้วิจัยได้จัดร่วมกับกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน โดยอธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน มีหนังสือเชิญถึงองค์กรนายจ้าง องค์กรลูกจ้าง และชมรม จป.ระดับวิชาชีพ (เฉพาะชมรมที่อยู่ในเขต กทม. จังหวัดปทุมธานี จังหวัดสมุทรปราการ และจังหวัดสมุทรสาคร) และอนุญาตให้เจ้าหน้าที่ที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงกับเรื่องคณะกรรมการความปลอดภัยของกองตรวจความปลอดภัย และสถาบันความปลอดภัยในการทำงานเข้าร่วมการประชุมในครั้งนี้ นอกจากนี้ทางเจ้าหน้าที่กองตรวจความปลอดภัยจะใช้วิธีโทรศัพท์ประสานงานโดยตรงไปยังกลุ่มเป้าหมายที่มีหนังสือเชิญ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test และ one-way ANOVA สำหรับการวิเคราะห์คำตอบที่ได้เพิ่มเติม และคำตอบจากการสัมภาษณ์ จะใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) และการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรค และปัจจัยที่มีผลต่อความเข้มแข็งของคณะกรรมการความปลอดภัย จะใช้เกณฑ์คะแนนตามกลุ่มตามแนวคิดของเบสท์ (Best, 1977)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์

ข้อมูลที่ได้รับกลับคืนมาจากผู้ตอบแบบสอบถามทั้ง 4 กลุ่ม จะถูกนำมารวมเพื่อทำการวิเคราะห์ให้ทราบถึงภาพรวมของปัญหาอุปสรรคที่คณะกรรมการความปลอดภัยประสบอยู่ และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความเข้มแข็งของคณะกรรมการความปลอดภัย

แบบสอบถามที่ได้รับกลับมาจำนวน 446 โรงงานจากโรงงานทั้งหมดที่ส่งแบบสอบถามออกไป 1,106 โรงงาน อัตราตอบกลับร้อยละ 40.33 ของแบบสอบถามที่ส่งออกไปทั้งหมด และเมื่อคิดอัตราตอบกลับจากกลุ่มเป้าหมายทั้งหมดที่อยู่ในโรงงานที่ตอบแบบสอบถามกลับมา พบว่ามีอัตราตอบกลับร้อยละ 78.25 สำหรับในส่วนของการสัมภาษณ์นั้น ปรากฏว่าจากจำนวนโรงงานทั้งหมดที่ตั้งเป้าหมายไว้ สามารถขอเข้าสัมภาษณ์ได้ 142 โรง คิดเป็นร้อยละ 67.62 ของจำนวนโรงงานที่ตั้งเป้าหมายไว้ และจำนวนคนที่สามารถขอสัมภาษณ์ได้มีทั้งหมด 345 คน คิดเป็นร้อยละ 41.07 ของจำนวนคนทั้งหมดที่ควรจะต้องขอสัมภาษณ์ได้ ผลการวิเคราะห์มีรายละเอียดดังนี้

1. ข้อมูลเกี่ยวกับโรงงานที่ศึกษา

ก. จากแบบสอบถาม

1.1 ลักษณะของโรงงานที่ศึกษา

โรงงานที่ศึกษา มีลักษณะเป็นโรงงานที่มีความเสี่ยงสูง ร้อยละ 55.16 และมีความเสี่ยงต่ำ ร้อยละ 44.84 (ตารางที่ 4-1)

โรงงานเหล่านี้ มีขนาด (จำนวนลูกจ้าง) เล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ เท่ากับร้อยละ 53.59, 29.82 และ 16.59 ตามลำดับ ลักษณะเช่นนี้สอดคล้องกับสถานการณ์ของประเทศไทยที่มีโรงงานขนาดกลางและขนาดย่อมเป็นส่วนใหญ่ (ตารางที่ 4-2)

นอกจากนี้ยังพบว่าโรงงานที่ศึกษาทั้งหมด เป็นโรงงานที่ได้รับรางวัลดีเด่นด้านความปลอดภัย ร้อยละ 16.6 (ตารางที่ 4-3)

ตารางที่ 4-1 จำนวนโรงงานที่ตอบแบบสอบถามแยกตามความเสี่ยง

ความเสี่ยง	จำนวน (แห่ง)	ร้อยละ
เสี่ยงสูง	246	55.16
เสี่ยงต่ำ	200	44.84
รวม	446	100.00

ตารางที่ 4-2 จำนวนโรงงานที่ตอบแบบสอบถามแยกตามขนาดโรงงาน

ขนาดโรงงาน	จำนวน (แห่ง)	ร้อยละ
เล็ก	239	53.59
กลาง	133	29.82
ใหญ่	74	16.59
รวม	446	100.00

ตารางที่ 4-3 จำนวนโรงงานที่ตอบแบบสอบถามแยกตามการได้รับรางวัล

รางวัล	จำนวน (แห่ง)	ร้อยละ
โรงงานดีเด่น	74	16.60
ไม่ใช่โรงงานดีเด่น	372	83.40
รวม	446	100.00

1.2 การกระจายตัวของโรงงานที่ศึกษา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า เกือบครึ่งหนึ่งของโรงงานที่ตอบแบบสอบถาม (ร้อยละ 49.10) ตั้งอยู่ที่ภาคกลาง (ไม่รวมกรุงเทพมหานคร) รองลงไป (ร้อยละ 23.99) จะเป็นโรงงานจากภาคตะวันออก โรงงานที่เหลือจะตั้งอยู่ที่กรุงเทพมหานคร ภาคเหนือ ภาคใต้ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เท่ากับร้อยละ 10.76 , 6.28 , 5.61 และ 4.26 ตามลำดับ (ตารางที่ 4-4) โรงงานเหล่านี้ตั้งอยู่ในเขตนิคมอุตสาหกรรม จำนวน 178 แห่ง (ร้อยละ 39.91) นอกนั้นอยู่นอกเขตนิคมอุตสาหกรรม 268 แห่ง (ร้อยละ 60.09)

ตารางที่ 4-4 จำนวนโรงงานที่ตอบแบบสอบถามแยกตามภาค

ภาค	จำนวน (แห่ง)	ร้อยละ
กรุงเทพมหานคร	48	10.76
กลาง	219	49.10
ตะวันออก	107	23.99
เหนือ	28	6.28
ตะวันออกเฉียงเหนือ	19	4.26
ใต้	25	5.61
รวม	446	100.00

1.3 ประเภทอุตสาหกรรมของโรงงานที่ศึกษา

จากแบบสอบถามที่ได้รับกลับมา สามารถจำแนกประเภทอุตสาหกรรมตามการจัดของสำนักงานกองทุนเงินทดแทน กระทรวงแรงงานได้ ดังตารางที่ 4-5 ซึ่งจะพบว่าส่วนใหญ่จะเป็นอุตสาหกรรมประเภทผลิตภัณฑ์จากโลหะ (ร้อยละ 36.10) รองลงมาคือ การผลิตโลหะขั้นมูลฐาน (ร้อยละ 14.13)

ตารางที่ 4-5 ประเภทอุตสาหกรรมของโรงงานที่ศึกษา

ประเภทอุตสาหกรรม	จำนวน (แห่ง)	ร้อยละ
การผลิตอาหาร เครื่องดื่ม	30	6.73
การผลิตสิ่งทอถัก เครื่องประดับ	11	2.47
การทำป่าไม้ ผลิตภัณฑ์จากไม้	5	1.12
ผลิตภัณฑ์จากกระดาษ การพิมพ์	5	1.12
ผลิตภัณฑ์เคมี น้ำมันปิโตรเลียม	44	9.87
ผลิตภัณฑ์จากแร่โลหะ	4	0.90
การผลิตโลหะขั้นพื้นฐาน	63	14.13
ผลิตภัณฑ์จากโลหะ	161	36.10
ผลิต ประกอบยานพาหนะ	32	7.17
อุตสาหกรรมการผลิตอื่นๆ	7	1.57
สาธารณูปโภค	3	0.67
การก่อสร้าง ติดตั้งเครื่องจักร ขุดบ่อน้ำ	4	0.90
การขนส่ง คมนาคม	6	1.35
การค้า	1	0.22
ประเภทกิจการอื่นๆ	36	8.07
ระบุมากกว่า 2 ประเภทอุตสาหกรรม	34	7.62
รวม	446	100.00

1.4 ลักษณะของเจ้าของโรงงานที่ศึกษา

โรงงานที่อยู่ในการศึกษา ส่วนใหญ่เป็นโรงงานที่คนไทยเป็นเจ้าของกิจการ (ร้อยละ 61.43) รองลงมาคือโรงงานที่มีชาวญี่ปุ่นและชาวไต้หวันเป็นเจ้าของกิจการ คือร้อยละ 15.25 และร้อยละ 3.36 ตามลำดับ มีบางโรงงานที่เจ้าของจะประกอบด้วยผู้ถือหุ้นใหญ่ที่เป็นคนละสัญชาติ (ร้อยละ 7.40) รายละเอียดดังปรากฏในตารางที่ 4-6

ตารางที่ 4-6 สัญชาติของเจ้าของโรงงาน

สัญชาติ	จำนวน (แห่ง)	ร้อยละ
ไทย	274	61.43
ญี่ปุ่น	68	15.25
ไต้หวัน	15	3.36
จีน	5	1.12
เกาหลีใต้	4	0.90
สิงคโปร์	1	0.22
สหรัฐอเมริกา	16	3.59
อังกฤษ	3	0.67
อื่นๆ	27	6.05
มากกว่า 1 สัญชาติ	33	7.40
รวม	446	100.00

ข. จากการสัมภาษณ์

1.5 ลักษณะของโรงงานสัมภาษณ์

โรงงานที่ถูกขอเข้าสัมภาษณ์คณะกรรมการ เป็นโรงงานที่มีความเสี่ยงสูงและเสี่ยงต่ำเท่ากับร้อยละ 40.2 และ 59.8 ตามลำดับ (ตารางที่ 4-7)

โรงงานเหล่านี้มีขนาดหรือจำนวนลูกจ้างที่ถือเป็นโรงงานขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ เท่ากับร้อยละ 48.2, 27.7 และ 24.1 ตามลำดับ (ตารางที่ 4-8)

และเมื่อพิจารณาในแง่ความเป็นโรงงานดีเด่นด้านความปลอดภัย พบว่าโรงงานที่ขอเข้าสัมภาษณ์เป็นโรงงานที่ได้รับรางวัลดีเด่นรวม 14 แห่ง (ร้อยละ 12.5) และไม่ได้รับรางวัลรวม 98 แห่ง (ร้อยละ 87.5) (ตารางที่ 4-9)

ตารางที่ 4-7 จำนวนโรงงานที่ขอเข้าสัมภาษณ์แยกตามความเสี่ยง

ความเสี่ยง	จำนวน (แห่ง)	ร้อยละ
เสี่ยงสูง	45	40.20
เสี่ยงต่ำ	67	59.80
รวม	112	100.00

ตารางที่ 4-8 จำนวนโรงงานที่ขอเข้าสัมพันธ์แยกตามขนาดโรงงาน

ขนาดโรงงาน	จำนวน (แห่ง)	ร้อยละ
เล็ก	54	48.20
กลาง	31	27.70
ใหญ่	27	24.10
รวม	112	100.00

ตารางที่ 4-9 จำนวนโรงงานที่ขอเข้าสัมพันธ์แยกตามการได้รับรางวัล

รางวัล	จำนวน (แห่ง)	ร้อยละ
โรงงานดีเด่น	14	12.50
ไม่ใช่โรงงานดีเด่น	98	87.50
รวม	112	100.00

1.6 การกระจายตัวของโรงงานที่ขอสัมพันธ์

โรงงานที่ขอเข้าสัมพันธ์คณะกรรมการความปลอดภัย ส่วนใหญ่จะตั้งอยู่ในภาคกลาง จำนวน 40 แห่ง (ร้อยละ 35.71) รองลงไปจะอยู่ในภาคตะวันออก 28 แห่ง (ร้อยละ 25) ที่เหลือจะกระจายอยู่ใน กทม. ภาคเหนือ ภาคใต้ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ตารางที่ 4-10)

ตารางที่ 4-10 จำนวนโรงงานที่ขอเข้าสัมพันธ์แยกตามภาค

ภาค	จำนวน (แห่ง)	ร้อยละ
กรุงเทพมหานคร	15	13.39
กลาง	40	35.71
ตะวันออก	28	25.00
เหนือ	11	9.82
ตะวันออกเฉียงเหนือ	5	6.26
ใต้	11	9.82
รวม	112	100.00

1.7 ประเภทอุตสาหกรรมของโรงงานที่สัมภาษณ์

จากแบบสอบถามที่ได้รับกลับมา สามารถจำแนกประเภทอุตสาหกรรมตามการจัดของสำนักงานกองทุนเงินทดแทน กระทรวงแรงงานได้ ดังตารางที่ 4-11 ซึ่งจะพบว่าส่วนใหญ่จะเป็นอุตสาหกรรมประเภทผลิตภัณฑ์จากโลหะ (ร้อยละ 28.87) รองลงมาคือ ผลิตภัณฑ์เคมี น้ำมันปิโตรเลียม (ร้อยละ 19.72)

ตารางที่ 4-11 ประเภทอุตสาหกรรมของโรงงานที่สัมภาษณ์

ประเภทอุตสาหกรรม	จำนวน (แห่ง)	ร้อยละ
การผลิตอาหาร เครื่องดื่ม	21	14.79
การผลิตสิ่งทอถัก เครื่องประดับ	5	3.52
การทำปาล์ม ผลิตภัณฑ์จากไม้	2	1.41
ผลิตภัณฑ์จากกระดาษ การพิมพ์	1	0.70
ผลิตภัณฑ์เคมี น้ำมันปิโตรเลียม	28	19.72
ผลิตภัณฑ์จากแร่ โลหะ	1	0.70
การผลิตโลหะขั้นพื้นฐาน	18	12.68
ผลิตภัณฑ์จากโลหะ	41	28.87
ผลิต ประกอบยานพาหนะ	6	4.23
อุตสาหกรรมการผลิตอื่นๆ	8	5.63
สาธารณูปโภค	-	-
การก่อสร้าง ติดตั้งเครื่องจักร ขุดบ่อน้ำ	-	-
การขนส่ง คมนาคม	-	-
การค้า	-	-
ประเภทกิจการอื่นๆ	4	2.82
ระบุมากกว่า 2 ประเภทอุตสาหกรรม	7	4.93
รวม	142	100.00

1.8 สัญชาติของเจ้าของโรงงาน

โรงงานที่ได้ไปสัมภาษณ์ เกือบครึ่งหนึ่งเป็นโรงงานที่คนไทยเป็นเจ้าของกิจการ (ร้อยละ 47.18) รองลงมาคือโรงงานที่มีชาวญี่ปุ่นและชาวอเมริกันเป็นเจ้าของกิจการ คือร้อยละ 25.35 และร้อยละ 6.34 ตามลำดับ มีบางโรงงานที่เจ้าของจะประกอบด้วยผู้ถือหุ้นใหญ่ที่เป็นคนละสัญชาติ (ร้อยละ 6.34) รายละเอียดดังปรากฏในตารางที่ 4-12

ตารางที่ 4-12 สัญชาติของเจ้าของโรงงาน

สัญชาติ	จำนวน (แห่ง)	ร้อยละ
ไทย	67	47.18
ญี่ปุ่น	36	25.35
ไต้หวัน	6	4.23
จีน	2	1.41
เกาหลีใต้	2	1.41
สิงคโปร์	1	0.70
สหรัฐอเมริกา	9	6.34
อังกฤษ	1	0.70
อื่นๆ	9	6.34
มากกว่า 1 สัญชาติ	9	6.34
รวม	142	100.00

2. ข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา

ก. จากแบบสอบถาม

จากการที่กำหนดว่าในโรงงานแต่ละแห่งจะสอบถามกลุ่มตัวอย่าง 4 คน คือประธานกรรมการ กรรมการระดับบังคับบัญชา กรรมการระดับปฏิบัติการ และกรรมการและเลขานุการ ทำให้จำนวนกลุ่มตัวอย่างมีจำนวนมากกว่าจำนวนโรงงาน อย่างไรก็ตาม โรงงานบางแห่งก็ไม่ได้ส่งแบบสอบถามครบจากทั้ง 4 กลุ่ม

2.1 เพศและอายุของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนทั้งสิ้น 1,396 คน เป็นผู้ที่ทำงานในโรงงานที่มีความเสี่ยงสูง 773 คน (ร้อยละ 55.37) ที่เหลือ (ร้อยละ 44.63) ทำงานในโรงงานเสี่ยงต่ำ และเมื่อแยกเพศจะพบว่าเป็นเพศชาย ร้อยละ 77.72 ที่เหลือเป็นเพศหญิงร้อยละ 22.28 แสดงว่าคณะกรรมการความปลอดภัยส่วนใหญ่จะเป็นผู้ชายที่มารับผิดชอบงานนี้ ช่วงอายุของผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ 41.26 จะอยู่ในช่วงอายุ 25-34 ปี รองลงมาร้อยละ 38.18 คือกลุ่มคนอายุ 35-44 ปี ซึ่งถือว่าเป็นกลุ่มคนที่มีประสบการณ์การทำงานแล้ว

เมื่อวิเคราะห์ในรายละเอียดข้อมูลเกี่ยวกับเพศและอายุของผู้ตอบแบบสอบถามจะเป็นดังตารางที่ 4-

ตารางที่ 4-13 ข้อมูลเกี่ยวกับเพศและอายุของผู้ตอบแบบสอบถามแยกตามความเสี่ยงของโรงงาน

ตัวแปร	เสี่ยงสูง		เสี่ยงต่ำ		รวม	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ						
ชาย	609	43.62	476	34.10	1,085	77.72
หญิง	164	11.75	147	10.53	311	22.28
รวม	773	55.37	623	44.63	1,396	100.00
อายุ						
15-24	32	2.29	18	1.29	50	3.58
25-34	343	24.57	233	16.69	576	41.26
35-44	278	19.91	255	18.27	533	38.18
45-54	106	7.59	91	6.52	197	14.11
55-64	11	0.79	23	1.65	34	2.44
>64	3	0.21	3	0.21	6	0.42
รวม	773	55.36	623	44.63	1,396	100.00

2.2 วุฒิการศึกษาสูงสุด

ผู้ตอบแบบสอบถามในเรื่องวุฒิการศึกษาสูงสุดพบว่ากว่าครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 55.08) เป็นผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี รองลงไป (ร้อยละ 24.78) จะมีวุฒิการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และที่เหลืออีกร้อยละ 20.13 เป็นผู้ที่สำเร็จการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรี (ตารางที่ 4-14)

คำตอบและข้อมูลต่างๆ จะมาจากผู้ตอบแบบสอบถามที่ทำงานในโรงงานเสี่ยงสูงจำนวน 773 คน (ร้อยละ 55.37) และทำงานในโรงงานที่มีความเสี่ยงต่ำ 623 คน (ร้อยละ 44.63)

และพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ 28.72 และร้อยละ 26.36 จากโรงงานที่มีความเสี่ยงสูงและต่ำตามลำดับ จะเป็นผู้ที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี

ตารางที่ 4-14 วุฒิการศึกษาสูงสุดของผู้ตอบแบบสอบถาม

วุฒิการศึกษาสูงสุด	เสี่ยงสูง		เสี่ยงต่ำ		รวม	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	225	16.12	121	8.67	346	24.78
ปริญญาตรี	401	28.72	368	26.36	769	55.08
สูงกว่าปริญญาตรี	147	10.53	134	9.60	281	20.13
รวม	773	55.37	623	44.63	1,396	100.00

2.3 ประสิทธิภาพการทำงาน ณ ที่ทำงานปัจจุบัน

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (ร้อยละ 71.49) ทำงาน ณ ที่ทำงานปัจจุบันเป็นระยะเวลาน้อยกว่า 5 ปี ไม่ว่าจะเป็นผู้ที่ทำงานในโรงงานเสี่ยงสูงหรือเสี่ยงต่ำก็ตาม (ตารางที่ 4-15) นอกจากนี้ ตำแหน่งในคณะกรรมการความปลอดภัยที่ผู้ตอบแบบสอบถามดำรงอยู่ พบว่ามีการกระจายในตำแหน่งต่างๆ พอๆ กัน (ตารางที่ 4-16)

ตารางที่ 4-15 ระยะเวลา (ปี) ที่ผู้ตอบแบบสอบถามทำงาน ณ สถานที่ทำงานปัจจุบัน

ระยะเวลาที่ทำงาน (ปี)	เสี่ยงสูง		เสี่ยงต่ำ		รวม	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
< 5	573	41.05	425	30.44	998	71.49
5-9	166	11.89	169	12.11	335	24.00
10-14	20	1.43	22	1.58	42	3.01
> 15	14	1.00	7	0.50	21	1.50
รวม	773	55.37	623	44.63	1,396	100.00

ตารางที่ 4-16 ตำแหน่งในคณะกรรมการความปลอดภัยของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตำแหน่ง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ประธานกรรมการ	340	24.4
ระดับบังคับบัญชา	354	25.4
ระดับปฏิบัติการ	332	23.8
กรรมการและเลขานุการ	370	26.5
รวม	1,396	100.0

ข. จากการสัมภาษณ์

2.1 เพศและอายุของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์จำนวนทั้งสิ้น 345 คน เป็นผู้ที่ทำงานในโรงงานที่มีความเสี่ยงสูง 149 คน (ร้อยละ 43.19) ที่เหลือ (ร้อยละ 56.82) ทำงานในโรงงานเสี่ยงต่ำ และเมื่อแยกเพศจะพบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 72.75 ที่เหลือเป็นเพศหญิง ร้อยละ 27.24 ช่วงอายุของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ร้อยละ 42.32 จะอยู่ในช่วงอายุ 25-34 ปี รองลงมาร้อยละ 35.07 คือกลุ่มคนอายุ 35-44 ปี

เมื่อวิเคราะห์ในรายละเอียดข้อมูลเกี่ยวกับเพศและอายุของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์จะเป็นดังตารางที่ 4-17

ตารางที่ 4-17 ข้อมูลเกี่ยวกับเพศและอายุของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์แยกตามความเสี่ยงของโรงงาน

ตัวแปร	เสี่ยงสูง		เสี่ยงต่ำ		รวม	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ						
ชาย	108	31.30	143	41.45	251	72.75
หญิง	41	11.88	53	15.36	94	27.24
รวม	149	43.18	196	56.81	345	100.00
อายุ						
15-24	8	2.32	6	1.74	14	4.06
25-34	62	17.97	84	24.35	146	42.32
35-44	50	14.49	71	20.58	121	35.07
45-54	24	6.96	22	6.38	46	13.34
55-64	-	-	5	1.45	5	1.45
>64	5	1.45	8	2.32	13	3.77
รวม	149	43.19	196	56.82	345	100.00

2.5 วุฒิการศึกษาสูงสุด

ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ในเรื่องวุฒิการศึกษาสูงสุด พบว่าเกือบครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 46.09) เป็นผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี รองลงไป (ร้อยละ 33.91) จะมีวุฒิการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และที่เหลืออีก ร้อยละ 20.00 เป็นผู้ที่สำเร็จการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรี (ตารางที่ 4-18)

คำตอบและข้อมูลต่างๆ จะมาจากผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ที่ทำงานในโรงงานเสี่ยงสูงจำนวน 152 คน (ร้อยละ 44.06) และทำงานในโรงงานที่มีความเสี่ยงต่ำ 193 คน (ร้อยละ 55.94)

และพบว่าผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ร้อยละ 20.00 และร้อยละ 26.09 จากโรงงานที่มีความเสี่ยงสูงและต่ำตามลำดับ จะเป็นผู้ที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี

ตารางที่ 4-18 วุฒิการศึกษาสูงสุดของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

วุฒิการศึกษาสูงสุด	เสี่ยงสูง		เสี่ยงต่ำ		รวม	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	50	14.49	67	19.42	117	33.91
ปริญญาตรี	69	20.00	90	26.09	159	46.09
สูงกว่าปริญญาตรี	33	9.57	36	10.43	69	20.00
รวม	152	44.06	193	55.94	345	100.00

2.6 ประสิทธิภาพการทำงาน ณ ที่ทำงานปัจจุบัน

ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 41.25) ทำงาน ณ ที่ทำงานปัจจุบันเป็นระยะเวลาน้อยกว่า 5 ปี ไม่ว่าจะเป็นผู้ที่ทำงานในโรงงานเสี่ยงสูงหรือเสี่ยงต่ำก็ตาม (ตารางที่ 4-19) นอกจากนี้ ตำแหน่งในคณะกรรมการความปลอดภัยที่ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ก็มีการกระจายในตำแหน่งต่างๆ พอๆ กัน (ตารางที่ 4-20)

ตารางที่ 4-19 ระยะเวลา (ปี) ที่ผู้ตอบแบบสอบถามทำงาน ณ สถานที่ทำงานปัจจุบัน

ระยะเวลาที่ทำงาน (ปี)	เสี่ยงสูง		เสี่ยงต่ำ		รวม	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
< 5	67	19.42	76	22.03	143	41.25
5-9	44	12.75	61	17.68	105	30.43
10-14	29	8.41	36	10.43	65	18.84
> 15	10	2.90	22	6.38	32	9.28
รวม	150	43.48	195	56.52	345	100.00

ตารางที่ 4-20 ตำแหน่งในคณะกรรมการความปลอดภัยของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ตำแหน่ง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ประธานกรรมการ	84	24.3
ระดับบังคับบัญชา	80	23.2
ระดับปฏิบัติการ	81	23.5
กรรมการและเลขานุการ	100	29.0
รวม	345	100.0

3. ข้อมูลจากแบบสอบถามเกี่ยวกับการดำเนินงานของคณะกรรมการความปลอดภัย

3.1 ด้านการประชุม

ตามกฎหมายแรงงาน กำหนดให้คณะกรรมการความปลอดภัยต้องมีการประชุมอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง จึงได้มีการสอบถามเกี่ยวกับประเด็นเรื่องการไม่เข้าประชุมของกรรมการ พฤติกรรมการประชุมและการแสดงความคิดเห็นของกรรมการในที่ประชุม

ผลการวิเคราะห์มีดังนี้

3.1.1 สาเหตุที่กรรมการระดับบังคับบัญชาเข้าประชุมน้อยกว่าร้อยละ 70¹

ผู้วิจัยได้กำหนดสาเหตุต่างๆ ที่กรรมการระดับบังคับบัญชาไม่ค่อยเข้าประชุมคณะกรรมการความปลอดภัย ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามจากโรงงานที่มีความเสี่ยงสูงและเสี่ยงต่ำจะมีความเห็นคล้ายกันมาก ตอบว่า **ภาระงานประจำ** เป็นสาเหตุในระดับมาก (ค่า $\bar{X} = 2.24$ และ 2.14 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4-21) ส่วนสาเหตุที่อยู่ในระดับปานกลาง คือ ประชานกรรมการชอบมอบหมายให้คนอื่นทำหน้าที่แทน การประชุมใช้เวลานาน มติที่ประชุมไม่ชัดเจน ไม่มีการนำมติเสนอแนะหรือผู้บริหารระดับสูงและวาระการประชุมไม่น่าสนใจ

ตารางที่ 4-21 สาเหตุที่กรรมการระดับบังคับบัญชาเข้าประชุมน้อยกว่าร้อยละ 70

ลำดับ	สาเหตุ	เสี่ยงสูง		เสี่ยงต่ำ	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1.	ติดภาระงานประจำ	2.24	.916	2.14	.909
2.	ประชานกรรมการชอบมอบหมายให้คนอื่นทำหน้าที่แทน	1.32	1.040	1.12	.995
3.	การประชุมใช้เวลานาน	1.49	.926	1.36	.972
4.	ไม่ทราบล่วงหน้าว่าจะมีการประชุม	.87	.980	.66	.919
5.	มติที่ประชุมไม่ชัดเจน	1.14	.960	1.07	.984
6.	ไม่มีการนำมติที่ประชุมเสนอแนะหรือผู้บริหารระดับสูง	1.21	1.042	1.12	.995
7.	วาระการประชุมไม่น่าสนใจ	1.07	.964	1.01	.940

3.1.2 สาเหตุที่กรรมการระดับปฏิบัติการเข้าประชุมน้อยกว่าร้อยละ 70

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มาจากโรงงานที่เสี่ยงสูงและเสี่ยงต่ำ ให้ความสำคัญในระดับมากกับเรื่องภาระงานประจำของกรรมการระดับปฏิบัติการ ที่เป็นสาเหตุให้เข้าประชุมน้อยกว่าร้อยละ 70 (ค่า $\bar{X} = 2.08$ และ 2.07 ตามลำดับ) (ตารางที่ 4-22) ส่วนสาเหตุอื่นที่อยู่ในระดับปานกลางจะเหมือนกับในกรณีของกรรมการระดับบังคับบัญชา

¹ ใน 1 ปี จะต้องมีการประชุมคณะกรรมการความปลอดภัย 12 ครั้ง การเข้าประชุมน้อยกว่าร้อยละ 70 จึงหมายถึงการเข้าประชุมเพียง 4 ครั้ง เท่านั้น

ตารางที่ 4-22 สาเหตุที่กรรมการระดับปฏิบัติการเข้าประชุมน้อยกว่าร้อยละ 70

ลำดับ	สาเหตุ	เสียงสูง		เสียงต่ำ	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1.	ติดภาระงานประจำ	2.08	.990	2.07	.912
2.	ประธานกรรมการขอมอบหมายให้คนอื่นทำหน้าที่แทน	1.24	1.023	1.24	1.001
3.	การประชุมใช้เวลามาก	1.47	.937	1.43	.937
4.	ไม่ทราบล่วงหน้าว่าจะมีการประชุม	.96	1.058	.78	1.009
5.	มติที่ประชุมไม่ชัดเจน	1.19	1.010	1.15	.992
6.	ไม่มีการนำมติที่ประชุมเสนอนายจ้างหรือผู้บริหารระดับสูง	1.30	1.100	1.15	1.032
7.	วาระการประชุมไม่น่าสนใจ	1.09	.972	1.09	.977

3.1.3 พฤติกรรมการประชุมของกรรมการระดับบังคับบัญชา

จากตารางที่ 4-23 เป็นสิ่งที่น่าชื่นชมมาก เพราะกรรมการระดับบังคับบัญชาที่เข้าประชุม คณะกรรมการความปลอดภัย มีพฤติกรรมการประชุม ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการประชุมตามเวลาที่กำหนด การอยู่ประชุมจนจบการประชุม การมีมารยาทในการประชุม และการรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกันอยู่ในระดับมาก (ตารางที่ 4-23)

ตารางที่ 4-23 พฤติกรรมการประชุมของกรรมการระดับบังคับบัญชา

ลำดับ	สาเหตุ	เสียงสูง		เสียงต่ำ	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1.	ส่วนใหญ่เข้าประชุมเป็นประจำตามที่กำหนด	2.45	.686	2.48	.644
2.	ส่วนใหญ่เข้าประชุมตรงตามเวลา	2.29	.759	2.37	.724
3.	ส่วนใหญ่ชอบพูดคุยเรื่องงานอื่นขณะประชุม	1.14	.959	.95	.902
4.	ส่วนใหญ่อยู่ประชุมจนจบการประชุม	2.63	.620	2.68	.596
5.	ทุกคนรักษามารยาทในการประชุม	2.50	.653	2.61	.590
6.	รับฟังความคิดเห็นของกันและกัน	2.46	.635	2.56	.597
7.	ส่วนใหญ่แสดงความคิดเห็นในที่ประชุมน้อย	1.65	.922	1.54	.918

3.1.4 พฤติกรรมการประชุมของกรรมการระดับปฏิบัติการ

ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นในระดับมากกว่ากรรมการระดับปฏิบัติการมีพฤติกรรมการประชุมที่ดี ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการประชุมตามกำหนด ตรงต่อเวลา ประชุมจนเลิก มีมารยาทการประชุม ฟังความเห็น กรรมการผู้อื่น (ตารางที่ 4-24) ส่วนพฤติกรรมการแสดงความคิดเห็นในที่ประชุมที่น้อยนั้น ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4-24 พฤติกรรมการประชุมของกรรมการระดับปฏิบัติการ

ลำดับ	สาเหตุ	เสียงสูง		เสียงต่ำ	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1.	ส่วนใหญ่เข้าประชุมเป็นประจำตามที่กำหนด	2.51	.696	2.50	.630
2.	ส่วนใหญ่เข้าประชุมตรงตามเวลา	2.38	.733	2.47	.689
3.	ส่วนใหญ่ชอบพูดคุยเรื่องงานอื่นขณะประชุม	1.09	.972	.95	.926
4.	ส่วนใหญ่อยู่ประชุมจนจบการประชุม	2.70	.601	2.75	.523
5.	ทุกคนรักษามารยาทในการประชุม	2.53	.662	2.65	.554
6.	รับฟังความคิดเห็นของกันและกัน	2.50	.634	2.60	.571
7.	ส่วนใหญ่แสดงความคิดเห็นในที่ประชุมน้อย	1.68	.926	1.60	.953

3.1.5 สาเหตุที่กรรมการระดับบังคับบัญชาแสดงความคิดเห็นในที่ประชุมน้อย

การประชุมที่มีประสิทธิภาพ เกิดจากการที่ผู้เข้าประชุมได้แสดงความคิดเห็นต่อที่ประชุม แต่พบว่ายังมีกรรมการระดับบังคับบัญชาที่แสดงความคิดเห็นน้อย ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่าสาเหตุของการมีข้อมูลที่ไม่เพียงพอ ตลอดจนการไม่ศึกษาวาระการประชุมก่อนที่จะมาประชุม และการไม่มีพื้นฐานความรู้ด้านความปลอดภัย เป็นสาเหตุของการนั่งเฉย ไม่ค่อยแสดงความคิดเห็นของกรรมการระดับบังคับบัญชา (ตารางที่ 4-25)

ตารางที่ 4-25 สาเหตุที่กรรมการความปลอดภัยระดับบังคับบัญชาแสดงความคิดเห็นในที่ประชุมน้อย

ลำดับ	สาเหตุ	เสียงสูง		เสียงต่ำ	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1.	ไม่มีความรู้ด้านความปลอดภัย	1.61	.925	1.44	.911
2.	มีข้อมูลไม่เพียงพอ	1.80	.854	1.72	.864
3.	ไม่ศึกษาวาระการประชุมมาก่อน	1.67	.915	1.63	.947
4.	ประธานกรรมการความปลอดภัยไม่เปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็น	.84	.893	.74	.866
5.	เวลาการประชุมไม่เพียงพอ	.97	.970	.86	.905

3.1.6 สาเหตุที่กรรมการระดับปฏิบัติการแสดงความเห็นในที่ประชุมน้อย

จากข้อมูลที่ได้จากผู้ตอบแบบสอบถาม พบสาเหตุที่กรรมการระดับปฏิบัติการไม่ได้แสดงความคิดเห็นต่อที่ประชุมมากเท่าที่ควรดังนี้คือ การไม่มีความรู้ด้านความปลอดภัย การมีข้อมูลไม่เพียงพอที่จะแสดงความเห็น และการไม่ศึกษาวาระการประชุมมาก่อน ทำให้ไม่พร้อมที่จะแสดงความคิดเห็น (ตารางที่ 4-26)

ตารางที่ 4-26 สาเหตุที่กรรมการความปลอดภัยระดับปฏิบัติการแสดงความคิดเห็นในที่ประชุมน้อย

ลำดับ	สาเหตุ	เสี่ยงสูง		เสี่ยงต่ำ	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1.	ไม่มีความรู้ด้านความปลอดภัย	1.69	.949	1.61	.966
2.	มีข้อมูลไม่เพียงพอ	1.87	.910	1.82	.866
3.	ไม่ศึกษาวาระการประชุมมาก่อน	1.79	.965	1.75	.974
4.	ประจํากรรมการความปลอดภัยไม่เปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็น	.82	.911	.79	.895
5.	เวลาการประชุมไม่เพียงพอ	.90	.966	.88	.921

โดยสรุปแล้วผู้ตอบแบบสอบถามจากโรงงานที่เสี่ยงสูงและเสี่ยงต่ำ มีความคิดเห็นด้านการประชุมของคณะกรรมการความปลอดภัย (กรรมการระดับบังคับบัญชา และระดับปฏิบัติการ) ไปในทิศทางเดียวกัน

3.2 ด้านการเดินสำรวจด้านความปลอดภัยในรอบปี 2546

กฎหมายแรงงานกำหนดให้คณะกรรมการความปลอดภัยเดินสำรวจด้านความปลอดภัยเดือนละครั้ง ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามจากโรงงานที่มีความเสี่ยงสูงและเสี่ยงต่ำได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการที่กรรมการระดับบังคับบัญชาเดินสำรวจน้อยกว่าร้อยละ 50 (คือเดินสำรวจน้อยกว่า 6 ครั้งในรอบปี) ว่ามีสาเหตุสำคัญคือมีงานประจํามาก ($\bar{X}=2.13$ และ 2.02 ตามลำดับ) จึงไม่มีเวลาเดินตรวจ และสภาพการทำงานที่เหมือนๆ เดิม ทำให้ไม่มีเหตุจูงใจที่จะทำการเดินสำรวจ (ตารางที่ 4-27) สาเหตุทั้ง 2 นี้ก็เป็นสาเหตุที่ทำให้กรรมการระดับปฏิบัติการเดินสำรวจด้านความปลอดภัยน้อยกว่าร้อยละ 50 เช่นกัน (ตารางที่ 4-28)

ตารางที่ 4-27 สาเหตุที่กรรมการความปลอดภัยระดับบังคับบัญชาเดินตรวจความปลอดภัยในระดับน้อยกว่า ร้อยละ 50

ลำดับ	สาเหตุ	เสี่ยงสูง		เสี่ยงต่ำ	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1.	งานประจำมีมาก จึงไม่มีเวลาเดินตรวจ	2.13	.990	2.02	.974
2.	มีความรู้ด้านความปลอดภัยน้อย	1.55	.902	1.49	.905
3.	ไม่เห็นความสำคัญของการเดินตรวจ	1.57	1.052	1.44	1.066
4.	สภาพการทำงานเหมือนๆ เดิม	1.94	.993	1.73	.995
5.	ไม่มีแบบสำรวจ (checklist) ใช้งาน	1.39	1.150	1.08	1.150
6.	สถานประกอบการไม่ได้กำหนดว่าต้องเดินตรวจ	1.45	1.154	1.08	1.126

ตารางที่ 4-28 สาเหตุที่กรรมการความปลอดภัยระดับปฏิบัติการ เดินตรวจความปลอดภัยในระดับน้อยกว่า ร้อยละ 50

ลำดับ	สาเหตุ	เสี่ยงสูง		เสี่ยงต่ำ	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1.	งานประจำมีมาก จึงไม่มีเวลาเดินตรวจ	2.08	1.031	2.03	.991
2.	มีความรู้ด้านความปลอดภัยน้อย	1.60	.969	1.57	.938
3.	ไม่เห็นความสำคัญของการเดินตรวจ	1.59	1.090	1.47	1.134
4.	สภาพการทำงานเหมือนๆ เดิม	1.97	.996	1.77	1.055
5.	ไม่มีแบบสำรวจ (checklist) ใช้งาน	1.35	1.171	1.03	1.162
6.	สถานประกอบการไม่ได้กำหนดว่าต้องเดินตรวจ	1.48	1.204	1.05	1.156

การเดินสำรวจของคณะกรรมการความปลอดภัยในโรงงานที่มีความเสี่ยงสูงและความเสี่ยงต่ำ จะมีลักษณะคล้ายๆ กันคือ โรงงานเสี่ยงสูงจะเดินตรวจไปพร้อมๆ กัน ร้อยละ 23.7 และแบ่งกันเดินตรวจร้อยละ 29.4 ส่วนโรงงานเสี่ยงต่ำ จะเดินตรวจไปพร้อมๆ กัน ร้อยละ 30.7 และแบ่งกันเดินตรวจร้อยละ 31.1

4. ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการทำงานของคณะกรรมการความปลอดภัย

จากความคิดเห็นที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีต่อประเด็นเรื่องปัญหาและอุปสรรคในการทำงานของคณะกรรมการความปลอดภัย พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามจากโรงงานที่มีความเสี่ยงสูงและต่ำมีความเห็นไม่แตกต่างกันเท่าใด และโดยสรุปมีความเห็นว่า **เรื่องที่ถูกวิจัยกำหนดไว้ (ถาม) จะมีความสำคัญในแง่ว่าเป็นปัญหาและอุปสรรคที่ทำให้คณะกรรมการความปลอดภัยทำงานได้ลำบากอยู่ในระดับปานกลางเป็นส่วนใหญ่**

ก. การวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคของการดำเนินงานในภาพรวมจากแบบสอบถาม

4.1 ภาพรวมของปัญหาและอุปสรรคของการดำเนินงาน

เมื่อมองในภาพรวมแล้ว ข้อมูลจากแบบสอบถามแสดงให้เห็นว่า ผู้ตอบแบบสอบถามประมาณครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 51.86) ประเมินว่าอยู่ในระดับปานกลาง ที่เหลือ (ร้อยละ 33.31) มองว่าปัญหาและอุปสรรคที่มีนั้นอยู่ในระดับต่ำ และมีเพียงร้อยละ 14.83 ที่ตอบว่าอยู่ในระดับสูง (ตารางที่ 4-29)

ตารางที่ 4-29 ระดับปัญหาและอุปสรรคของการดำเนินงานในภาพรวม

ระดับปัญหา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำ	465	33.31
ปานกลาง	724	51.86
สูง	207	14.83
รวม	1,396	100.00

4.2 ปัญหาและอุปสรรคในแต่ละด้าน

ผู้วิจัยได้กำหนดปัญหาและอุปสรรคที่อาจมาจากผู้เกี่ยวข้องโดยแยกเป็นแต่ละด้าน เช่น ด้านนายจ้าง/ผู้บริหารสูงสุด ด้านกรรมการระดับบังคับบัญชา ผลการวิเคราะห์โดยสรุปของแต่ละด้านแสดงไว้ในตารางที่ 4-30

ตารางที่ 4-30 ระดับปัญหาและอุปสรรคในแต่ละด้าน

ปัญหาและอุปสรรค	$\bar{X}$	S.D.	ระดับปัญหา
นายจ้าง/ผู้บริหารสูงสุด	1.3240	.81734	ปานกลาง
ประธานกรรมการ	.9943	.7919	ต่ำ
กรรมการระดับบังคับบัญชา	1.3717	.68529	ปานกลาง
กรรมการระดับปฏิบัติการ	1.3435	.68416	ปานกลาง
เลขานุการ	.9684	.77372	ต่ำ
หัวหน้างาน/คนงาน	1.5922	.88611	ปานกลาง
กฎหมาย/เจ้าหน้าที่ของรัฐ	1.3336	1.04097	ปานกลาง
รวม	1.3166	.62475	ปานกลาง

จากตารางที่ 4-30 จะเห็นได้ว่าโดยภาพรวม ระดับของปัญหาและอุปสรรคจะอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาโดยรายละเอียดพบว่าปัญหาและอุปสรรคในด้านของกระบวนการและเลขานุการ คณะกรรมการความปลอดภัยจะอยู่ในระดับต่ำ

สำหรับรายละเอียดของปัญหาและอุปสรรคในแต่ละด้าน จะเสนอในข้อที่ 4.8-4.12

4.3 ปัญหาและอุปสรรคในแต่ละด้าน เปรียบเทียบระหว่างโรงงานที่มีความเสี่ยงสูงและต่ำ

ในภาพรวมแล้ว พบว่าโรงงานที่มีความเสี่ยงสูงและเสี่ยงต่ำ จะมีปัญหาและอุปสรรคอยู่ในระดับปานกลาง แต่เฉพาะด้านเลขานุการเท่านั้นที่โรงงานเสี่ยงต่ำจะมีปัญหาและอุปสรรคอยู่ในระดับต่ำ (ตารางที่ 4-31)

ตารางที่ 4-31 ปัญหาและอุปสรรคในแต่ละด้านระหว่างโรงงานที่มีความเสี่ยงสูงกับเสี่ยงต่ำ

ปัญหาและอุปสรรค	เสี่ยงสูง		เสี่ยงต่ำ	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
นายจ้าง/ผู้บริหารสูงสุด	1.4379	.80472	1.1844	.80549
กระบวนการ	1.1083	.76984	.8663	.80122
กรรมการระดับบังคับบัญชา	1.4689	.68498	1.2682	.66994
กรรมการระดับปฏิบัติการ	1.4399	.69295	1.2482	.66481
เลขานุการ	1.0614	.77370	.8727	.76372
หัวหน้างาน/คนงาน	1.7364	.85678	1.4187	.88813
กฎหมาย/เจ้าหน้าที่ของรัฐ	1.3889	1.02804	1.2562	1.02456
รวม	1.4268	.61609	1.1965	.61393

4.4 ปัญหาและอุปสรรคในแต่ละด้านเปรียบเทียบระหว่างโรงงานที่ได้รับรางวัลดีเด่นด้านความปลอดภัย และโรงงานที่ไม่ได้รับรางวัล

ผู้ตอบแบบสอบถามจากโรงงานที่ได้รับรางวัลดีเด่นด้านความปลอดภัย ได้แสดงความเห็นว่าปัญหาและอุปสรรคที่จะมาจากนายจ้าง/ผู้บริหารสูงสุด และจากเลขานุการคณะกรรมการความปลอดภัยนั้นอยู่ในระดับต่ำ นอกนั้นปัญหาแต่ละด้านอยู่ในระดับปานกลาง ผลรวมของการประเมินระดับปัญหาและอุปสรรคจึงอยู่ในระดับต่ำ ส่วนความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามจากโรงงานที่ไม่ได้รับรางวัล ประเมินว่าปัญหาและอุปสรรคทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง (ตารางที่ 4-32)

ตารางที่ 4-32 ปัญหาและอุปสรรคในแต่ละด้านระหว่างโรงงานได้รางวัลดีเด่นด้านความปลอดภัยกับโรงงานไม่ได้รางวัล

ปัญหาและอุปสรรค	โรงงานได้รางวัล		โรงงานไม่ได้รางวัล	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
นายจ้าง/ผู้บริหารสูงสุด	.8808	.77647	1.4171	.79519
ประธานกรรมการ	.6470	.76066	1.0665	.77952
กรรมการระดับบังคับบัญชา	1.0991	.65021	1.4301	.67877
กรรมการระดับปฏิบัติการ	1.0814	.68154	1.4003	.67176
เลขานุการ	.6818	.69797	1.0295	.77566
หัวหน้างาน/คนงาน	1.1205	.90742	1.6912	.84934
กฎหมาย/เจ้าหน้าที่ของรัฐ	1.0255	1.05497	1.3976	1.02698
รวม	.9613	.59031	1.3983	.60388

4.5 ปัญหาและอุปสรรคในแต่ละด้านระหว่างโรงงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมกับนอกเขตนิคมอุตสาหกรรม

โดยภาพรวมแล้ว ไม่พบว่านิคมอุตสาหกรรมจะเป็นเส้นแบ่งว่าโรงงานที่เข้ามาตั้งในเขตนิคมอุตสาหกรรมจะมีปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานของคณะกรรมการความปลอดภัยน้อยกว่าโรงงานที่อยู่นอกเขตนิคมอุตสาหกรรม (ตารางที่ 4-33)

ตารางที่ 4-33 ปัญหาและอุปสรรคในแต่ละด้านระหว่างโรงงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมกับโรงงานนอกเขตนิคมอุตสาหกรรม

ปัญหาและอุปสรรค	โรงงานในเขตนิคมอุตสาหกรรม		โรงงานนอกเขตนิคมอุตสาหกรรม	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
นายจ้าง/ผู้บริหารสูงสุด	1.2820	.83364	1.3453	.80940
ประธานกรรมการ	.9534	.81742	1.0197	.78476
กรรมการระดับบังคับบัญชา	1.3251	.70170	1.3979	.67944
กรรมการระดับปฏิบัติการ	1.3394	.67584	1.3509	.68433
เลขานุการ	.9093	.79759	.9940	.75836
หัวหน้างาน/คนงาน	1.5215	.93377	1.6214	.86745
กฎหมาย/เจ้าหน้าที่ของรัฐ	1.2574	1.04426	1.3573	1.04227
รวม	1.2784	.65212	1.3349	.61039

4.6 ปัญหาและอุปสรรคในแต่ละด้านระหว่างโรงงานที่มีขนาด (จำนวนลูกจ้าง) แตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์ (ตารางที่ 4-34) แสดงให้เห็นว่าโรงงานที่มีจำนวนลูกจ้างมากกว่ากันนั้น ผู้ตอบแบบสอบถามประเมินว่าระดับของปัญหาและอุปสรรคนั้นอยู่ในระดับปานกลาง (ตารางที่ 4-34)

ตารางที่ 4-34 ปัญหาและอุปสรรคในแต่ละด้านระหว่างโรงงานขนาดต่างกัน (ใหญ่ กลาง เล็ก)

ปัญหาและอุปสรรค	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง		ขนาดใหญ่	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
นายจ้าง/ผู้บริหารสูงสุด	1.3373	.82278	1.4053	1.79868	1.1847	.79113
ประธานกรรมการ	1.0288	.80930	1.0188	.78978	.9329	.72530
กรรมการระดับบังคับบัญชา	1.3428	.69412	1.4540	.67914	1.3750	.65321
กรรมการระดับปฏิบัติการ	1.3467	.70368	1.4203	.68618	1.2618	.61066
เลขานุการ	.9737	.79521	1.0442	.74657	.8824	.74746
หัวหน้างาน/คนงาน	1.5921	.90499	1.6696	.87290	1.5000	.82793
กฎหมาย/เจ้าหน้าที่ของรัฐ	1.3002	1.05136	1.3907	1.02305	1.2965	1.02974
รวม	1.3200	.62791	1.3761	.63272	1.2320	.59539

4.7 ปัญหาและอุปสรรคในแต่ละด้านระหว่างโรงงานในแต่ละภาค

จากข้อมูลที่รวบรวมได้ เมื่อวิเคราะห์ดูว่าโรงงานใน กทม. และในภาคต่างๆ ของประเทศไทย จะมีระดับของปัญหาและอุปสรรคแตกต่างกันหรือไม่ พบว่าไม่แตกต่างกัน โดยระดับจะอยู่ที่ระดับปานกลาง (ตารางที่ 4-35)

ตารางที่ 4-35 ปัญหาและอุปสรรคในแต่ละด้านระหว่างโรงงานในแต่ละภาค

ปัญหาและอุปสรรค	กรุงเทพฯ		ภาคกลาง		ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ		ภาคตะวันออก		ภาคเหนือ		ภาคใต้	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
นายจ้าง/ผู้บริหารสูงสุด	1.1847	.79113	1.1847	.79113	1.1847	.79113	1.3042	1.87286	1.3042	.87286	1.3042	.87286
ประธานกรรมการ	1.0543	.76984	1.0322	.77165	1.0917	.76975	.9447	.83609	.9722	.85664	.7179	.71746
กรรมการระดับบังคับบัญชา	1.3750	.65321	1.3750	.65321	1.3750	.65321	1.3919	.69240	1.3919	.69240	1.3919	.69240
กรรมการระดับปฏิบัติการ	1.2618	.61066	1.2618	.61066	1.2618	.61066	1.4125	.70407	1.4125	.70407	1.4125	.70407
เลขานุการ	.8824	.74746	.8824	.74746	.8824	.74746	.9496	.79261	.9496	.79261	.9496	.79261
หัวหน้างาน/คนงาน	1.5000	.82793	1.5000	.82793	1.5000	.82793	1.5647	.88399	1.5647	.88399	1.5647	.88399
กฎหมาย/เจ้าหน้าที่ของรัฐ	1.2965	1.02974	1.2965	1.02974	1.2965	1.02974	1.3527	1.06730	1.3527	1.06730	1.3527	1.06730
รวม	1.2320	.59539	1.2320	.59539	1.2320	.59539	1.3283	.63913	1.3283	.63913	1.3283	.63913

ข. การวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคของการดำเนินงานในแต่ละด้าน

ต่อไปนี้จะเป็นการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม และผู้ให้สัมภาษณ์ในเรื่องปัญหาและอุปสรรคในแต่ละด้านของการดำเนินงานของคณะกรรมการความปลอดภัย

4.8 ปัญหาและอุปสรรคด้านนายจ้าง/ผู้บริหารสูงสุด

จากการประเมินระดับความคิดเห็น

ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นในระดับปานกลางว่านายจ้าง/ผู้บริหารสูงสุด เป็นตัวปัญหาและอุปสรรคในการทำงาน เพราะไม่ได้มอบหมายนโยบายการดำเนินงาน หรือกำหนด KPI ให้กับคณะกรรมการ การเข้าร่วมประชุมก็มีน้อยครั้งมาก และไม่ค่อยอนุมัติโครงการ/กิจกรรม นอกจากนี้ยังไม่นำผลงานของคณะกรรมการมาคิดในการประเมินผลการปฏิบัติงาน (ความดี ความชอบ โบนัส) (ตารางที่ 4-36)

ตารางที่ 4-36 ปัญหาและอุปสรรคในด้านนายจ้าง/ผู้บริหารสูงสุด

ลำดับ	ปัญหาและอุปสรรคการดำเนินงานของคณะกรรมการความปลอดภัย	เสียงสูง		เสียงต่ำ	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1.	ด้านนายจ้าง/ผู้บริหารสูงสุด นายจ้าง/ผู้บริหารสูงสุดไม่ได้มอบหมายนโยบายการดำเนินงานให้กับคณะกรรมการความปลอดภัย	1.30	1.079	1.00	1.040
2.	นายจ้าง/ผู้บริหารสูงสุดเข้าประชุมร่วมกับคณะกรรมการความปลอดภัยน้อยครั้งมาก	1.52	1.136	1.26	1.123
3.	นายจ้าง/ผู้บริหารสูงสุดไม่ได้กำหนดตัวชี้วัด (KPI) สำหรับคณะกรรมการความปลอดภัย	1.66	1.076	1.42	1.120
4.	นายจ้าง/ผู้บริหารสูงสุดไม่ค่อยอนุมัติโครงการ/กิจกรรมที่เสนอโดยคณะกรรมการความปลอดภัย	1.22	.944	1.00	.974
5.	นายจ้าง/ผู้บริหารสูงสุดไม่ให้ความสำคัญของเรื่องความปลอดภัย	1.11	1.031	.83	.994
6.	โรงงานไม่ได้นำผลงานของคณะกรรมการความปลอดภัยมาคิดในการประเมินผลการปฏิบัติงาน (ความดีความชอบหรือโบนัส)	1.78	1.133	1.64	1.198

จากความคิดเห็นเพิ่มเติม

ผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคด้านนายจ้าง/ผู้บริหารสูงสุด ดังนี้

- 1) นายจ้าง/ผู้บริหารสูงสุด ไม่ให้ความสำคัญกับเรื่องอาชีวอนามัยและความปลอดภัย รวมทั้งไม่ให้ความสำคัญต่อคณะกรรมการความปลอดภัย

2) นายจ้าง/ผู้บริหารสูงสุด ไม่ได้ให้นโยบายหรือกำหนดนโยบายที่ชัดเจนในเรื่องความปลอดภัย รวมทั้งการกำหนด KPI ในด้านความปลอดภัย

3) นายจ้าง/ผู้บริหารสูงสุด ไม่มีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

4) นายจ้าง/ผู้บริหารสูงสุด ไม่ให้ความร่วมมืออย่างจริงจัง

5) นายจ้าง/ผู้บริหารสูงสุด ไม่ส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงาน เช่น ไม่สนับสนุนเรื่องงบประมาณ ไม่อนุมัติโครงการหรือมีความล่าช้าในการอนุมัติ

6) นายจ้าง/ผู้บริหารสูงสุด ไม่ดำรงตำแหน่งเป็นประธานกรรมการความปลอดภัย

ผู้ตอบแบบสอบถามได้ให้ความคิดเห็นเพิ่มเติมดังนี้ **ประธานกรรมการความปลอดภัย** มีความเห็นเชิงสรุปว่านายจ้าง/ผู้บริหารสูงสุดไม่ให้ความสำคัญกับการปฏิบัติงานของคณะกรรมการความปลอดภัย **เลขานุการคณะกรรมการความปลอดภัย** มีความเห็นเพิ่มเติมว่านายจ้าง/ผู้บริหารสูงสุด ให้ความสำคัญกับเรื่องผลผลิตและผลกำไรมากกว่าเรื่องความปลอดภัย และคิดว่าโครงการด้านความปลอดภัยเป็นโครงการที่ทำให้ต้องเสียเงินมากกว่าที่จะได้เงิน จึงทำให้โครงการความปลอดภัยไม่ค่อยได้รับอนุมัติงบประมาณและไม่ได้เข้าอบรมเพื่อให้เข้าใจบทบาทหน้าที่ด้านความปลอดภัย **กรรมการระดับบังคับบัญชา** แสดงความเห็นเห็นว่านายจ้าง/ผู้บริหารสูงสุดไม่ได้เข้าร่วมประชุมคณะกรรมการความปลอดภัย จึงไม่ได้รับรู้ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นจริง และเมื่อนโยบายความปลอดภัยไม่ชัดเจน ก็ทำให้การดำเนินงานยากลำบากขึ้น และ **กรรมการระดับปฏิบัติการ** มีความเห็นเพิ่มเติมว่า นายจ้าง/ผู้บริหารสูงสุด ไม่ได้กระตุ้นลูกจ้างให้เห็นถึงความสำคัญของงานความปลอดภัย ไม่กำหนดบทบาทหน้าที่ของกรรมการให้ชัดเจน และไม่รับข้อเสนอแนะของกรรมการไปแก้ไขปัญหามาตรึม รวมทั้งไม่ได้นำเอาผลการปฏิบัติงานด้านนี้ไปคิดเป็นผลงาน ความคิดความชอบ

จากการสัมภาษณ์

จากการสัมภาษณ์คณะกรรมการความปลอดภัยพบว่าปัญหาและอุปสรรคจากนายจ้าง/ผู้บริหารสูงสุด มีดังนี้

- 1) ไม่ให้ความสำคัญกับงานความปลอดภัย
- 2) ไม่ได้กำหนดนโยบายความปลอดภัยให้ชัดเจน
- 3) ไม่มีความรู้ความเข้าใจในงานความปลอดภัย
- 4) ขาดจิตสำนึกด้านความปลอดภัย
- 5) ไม่สนับสนุนการดำเนินงานความปลอดภัยอย่างจริงจังและต่อเนื่อง
- 6) ไม่ได้เข้าร่วมประชุมกับคณะกรรมการความปลอดภัย
- 7) ไม่เป็นประธานกรรมการความปลอดภัย

ผู้ให้สัมภาษณ์ ได้ให้ความเห็นเพิ่มเติมดังนี้ ประชานกรรมการความปลอดภัย มีความเห็นว่านายจ้าง/ผู้บริหารสูงสุด ให้ความสำคัญกับการผลิตมากกว่าความปลอดภัย ไม่สนใจเรื่องการปฏิบัติงานที่ยึดหลักความปลอดภัย รวมทั้งการตระหนักถึงอันตรายที่มีอยู่และการป้องกัน ไม่ได้มอบหมายงาน ไม่มีการวางแผนการทำงานและติดตามงานของคณะกรรมการความปลอดภัย ไม่มีการสื่อสารเรื่องความปลอดภัยไปยังลูกจ้างโดยตรง และด้วยความไม่เข้าใจในบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการความปลอดภัย คิดว่าเป็นหน้าที่ของ จป.ระดับวิชาชีพจึงไม่มีการพิจารณาความดีความชอบให้กับคณะกรรมการความปลอดภัย ส่งผลให้หาคนที่สมควรใจมาเป็นกรรมการได้ยาก สำหรับเลขานุการคณะกรรมการความปลอดภัย มองว่าผู้บริหารไม่มีวิสัยทัศน์ด้านความปลอดภัย ส่วนกรรมการระดับปฏิบัติการ มีความเห็นเพิ่มเติมว่าปัญหาใหญ่ๆ คือผู้บริหารไม่ค่อยอนุมัติโครงการ/กิจกรรมที่คณะกรรมการความปลอดภัยเสนอไป ไม่สนับสนุนที่จะลงทุนในเรื่องการป้องกันอุบัติเหตุ (คือรอว่าเมื่อเกิดอุบัติเหตุก็ค่อยมาแก้ไขปัญหาก็หลัง) หรือแม้แต่จะสนับสนุนการจัดอบรมหลักสูตรด้านความปลอดภัยให้กับคณะกรรมการความปลอดภัยเพื่อนำความรู้มาเผยแพร่ต่อไป รวมทั้งเห็นว่านายจ้าง/ผู้บริหารระดับสูง ไม่สนับสนุนการทำงานของ จป.ระดับวิชาชีพ ไม่ให้แนวทางการทำงาน รวมทั้งไม่ได้มีการกำหนด KPI ให้กับคณะกรรมการความปลอดภัย

4.9 ปัญหาและอุปสรรคด้านคณะกรรมการความปลอดภัย

จากการประเมินระดับความคิดเห็น

ผู้ตอบแบบสอบถามจากโรงงานที่มีความเสี่ยงสูงและต่ำ ให้ข้อคิดเห็นต่อปัญหาและอุปสรรคที่มีจากคณะกรรมการความปลอดภัยโดยรวมแล้วอยู่ในระดับปานกลาง แต่จากรายละเอียดในตารางที่ 4-37 จะเห็นว่าโรงงานที่มีความเสี่ยงต่ำ จะมีระดับการประเมินบางรายการอยู่ในระดับต่ำ โดยเฉพาะปัญหาและอุปสรรคจากประชานกรรมการความปลอดภัยและเลขานุการคณะกรรมการ (ตารางที่ 4-37)

ตารางที่ 4-37 ปัญหาและอุปสรรคในด้านคณะกรรมการความปลอดภัย

ลำดับ	ปัญหาและอุปสรรคการดำเนินงานของคณะกรรมการความปลอดภัย	เสี่ยงสูง		เสี่ยงต่ำ	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1.	ด้านประชานกรรมการความปลอดภัย				
1.	นายจ้าง/ผู้บริหารสูงสุดไม่ได้เป็นประชานกรรมการความปลอดภัย	1.35	1.190	1.26	1.230
2.	ประชานกรรมการความปลอดภัยไม่ค่อยจะนัดประชุม	1.22	1.038	.81	1.018
3.	ประชานกรรมการความปลอดภัยมีเวลาให้เล็กน้อยสำหรับการประชุมครั้งหนึ่งๆ	1.24	1.039	.90	.994
4.	ประชานกรรมการความปลอดภัยมอบหมายให้กรรมการคนอื่นทำหน้าที่แทนอยู่บ่อยๆ	1.05	1.020	.81	.992
5.	ประชานกรรมการความปลอดภัยไม่สามารถควบคุมการประชุมให้ราบรื่นได้	.83	.908	.65	.906

ลำดับ	ปัญหาและอุปสรรคการดำเนินงานของคณะกรรมการความปลอดภัย	เสี่ยงสูง		เสี่ยงต่ำ	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
6.	ประธานกรรมการความปลอดภัยชอบสรุปมติที่ประชุมแบบรวบรัดตามความเห็นของตนเอง	1.02	.953	.86	.956
ด้านการจัดการระดับบังคับบัญชา					
1.	กรรมการระดับบังคับบัญชาขาดประชุมบ่อยครั้ง	1.08	.909	.96	.870
2.	กรรมการระดับบังคับบัญชาเข้าประชุมสายบ่อยครั้ง	1.10	.916	.95	.901
3.	กรรมการระดับบังคับบัญชาไม่เดินตรวจความปลอดภัย	1.26	.997	.97	.958
4.	กรรมการระดับบังคับบัญชาไม่มีการงานประจำมาก	1.97	.983	1.82	.977
5.	กรรมการระดับบังคับบัญชาได้รับการอบรมด้านความปลอดภัยน้อยเกินไป	1.62	1.028	1.44	1.030
6.	กรรมการระดับบังคับบัญชาได้รับข้อมูลด้านความปลอดภัยไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะกรรมการความปลอดภัย	1.59	.991	1.38	.999
7.	กรรมการระดับบังคับบัญชาถูกแต่งตั้งจากนายจ้าง	2.07	1.040	1.95	1.083
8.	กรรมการระดับบังคับบัญชาไม่ได้สมัครใจเป็น	1.41	1.077	1.26	1.046
9.	กรรมการระดับบังคับบัญชาไม่มีแบบตรวจด้านความปลอดภัย	1.21	1.092	.90	1.062
10.	กรรมการระดับบังคับบัญชาเห็นว่าหน่วยงานความปลอดภัยหรือ จป.วิชาชีพทำหน้าที่ได้ดีอยู่แล้ว จึงไม่ต้องสนใจทำหน้าที่ในฐานะกรรมการความปลอดภัย	1.41	1.074	1.12	.999
ด้านการจัดการระดับปฏิบัติการ					
1.	กรรมการระดับปฏิบัติการขาดประชุมบ่อยครั้ง	1.01	.907	.95	.880
2.	กรรมการระดับปฏิบัติการเข้าประชุมสายบ่อยครั้ง	.96	.866	.87	.882
3.	กรรมการระดับปฏิบัติการไม่เดินตรวจความปลอดภัย	1.20	1.026	.96	.954
4.	กรรมการระดับปฏิบัติการไม่มีการงานประจำมาก	1.85	1.037	1.68	1.011
5.	กรรมการระดับปฏิบัติการได้รับการอบรมด้านความปลอดภัยน้อยเกินไป	1.76	1.035	1.59	1.017
6.	กรรมการระดับปฏิบัติการได้รับข้อมูลด้านความปลอดภัยไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะกรรมการความปลอดภัย	1.66	1.010	1.52	1.001
7.	กรรมการระดับปฏิบัติการถูกแต่งตั้งจากนายจ้าง	1.48	1.162	1.27	1.184
8.	กรรมการระดับปฏิบัติการไม่ได้สมัครใจเป็น	1.24	1.065	1.06	1.053
9.	กรรมการระดับปฏิบัติการไม่ได้มาจากกรรมการสหภาพแรงงาน	1.73	1.262	1.62	1.307
10.	กรรมการระดับปฏิบัติการไม่มีแบบตรวจด้านความปลอดภัย	1.23	1.094	1.00	1.110
11.	กรรมการระดับปฏิบัติการเห็นว่าหน่วยงานความปลอดภัยหรือ จป.วิชาชีพทำหน้าที่ได้ดีอยู่แล้วจึงไม่ต้องสนใจทำหน้าที่ในฐานะกรรมการความปลอดภัย	1.40	1.101	1.11	1.024
ด้านเลขานุการคณะกรรมการ					
1.	จัดวาระการประชุมในเรื่องไม่สำคัญ	.94	.898	.70	.843
2.	มีเอกสารประกอบการพิจารณาไม่เพียงพอ	1.19	.944	.97	.927

ลำดับ	ปัญหาและอุปสรรคการดำเนินงานของคณะกรรมการความปลอดภัย	เสี่ยงสูง		เสี่ยงต่ำ	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
3.	มีข้อมูลประกอบการพิจารณาไม่เพียงพอ	1.17	.926	.98	.899
4.	จداولงานการประชุมไม่ดี	.93	.851	.78	.855
5.	ไม่มีความสามารถด้านความปลอดภัยที่จะช่วยด้านเทคนิคให้กับคณะกรรมการ	1.12	.956	.94	.908

จากความคิดเห็นเพิ่มเติม

ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคสำคัญๆ ที่เกิดจากคณะกรรมการความปลอดภัยเองนั้น พบข้อมูลดังนี้

4.9.1 ภาพรวมของคณะกรรมการความปลอดภัย พบว่ามีปัญหาอุปสรรคดังนี้

- 1) ไม่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องความปลอดภัยในการทำงาน ไม่สามารถวิเคราะห์ปัญหาด้านความปลอดภัยได้ และไม่เข้าใจในปัญหาความไม่ปลอดภัยที่มีอยู่
- 2) ไม่เข้าใจในบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการความปลอดภัย
- 3) ไม่ได้รับการอบรมด้านความปลอดภัยอย่างเพียงพอ หรือไม่ได้รับการอบรมเลยทำให้ไม่มีความสามารถที่จะทำงานด้านนี้
- 4) ไม่มีอำนาจที่จะปฏิบัติหน้าที่ความรับผิดชอบได้ หรือไม่ได้กำหนดเรื่องอำนาจให้ชัดเจน
- 5) ไม่มีจิตสำนึกด้านความปลอดภัย
- 6) มองงานด้านความปลอดภัยมีความสำคัญน้อยกว่างานประจำที่รับผิดชอบอยู่
- 7) ไม่มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายความปลอดภัย
- 8) ไม่ได้รับการยอมรับจากเพื่อนร่วมงานและลูกจ้างอื่นๆ
- 9) ไม่มีแรงจูงใจที่จะปฏิบัติงานด้านความปลอดภัย
- 10) เป็นกรรมการโดยการแต่งตั้ง (ไม่ใช่โดยสมัครใจ)

ประธานกรรมการความปลอดภัย มีความเห็นเพิ่มเติมว่า การที่คณะกรรมการความปลอดภัยไม่ได้รับความรู้ หรือผ่านการอบรมทางด้านความปลอดภัย ทำให้ไม่สามารถดำเนินกิจกรรมความปลอดภัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเมื่อไม่รู้เกี่ยวกับกฎหมายความปลอดภัย ก็เป็นปัญหาของการทำงาน **เลขาธิการคณะกรรมการความปลอดภัย** ก็มีความเห็นเช่นกันว่าเรื่องการขาดการอบรมเป็นปัญหาอุปสรรคการทำงาน ทำให้การจัดระบบความปลอดภัย การตรวจด้านความปลอดภัยและความใส่ใจ (จิตสำนึก) ด้านความปลอดภัยอยู่ในสภาพที่น่าเป็นห่วง ความคิดเห็นเช่นนี้ก็ไม่ได้แตกต่างจากกรรมการระดับปฏิบัติการ และกรรมการระดับปฏิบัติการได้ให้ความเห็นเพิ่มเติมอีกว่าคณะกรรมการความปลอดภัย ไม่ได้รับข่าวสารความปลอดภัยใหม่ๆ ไม่มีโอกาสไปทัศนศึกษาดูงานของโรงงานอื่นๆ ที่ประสบผลสำเร็จ ทำให้ขาดประสบการณ์ที่จะนำมาปฏิบัติในโรงงานตนได้ เมื่อทำงานอยู่ในสภาพเดิมๆ เป็นประจำ จึงคิดว่าไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลงก็ส่งผลตามมาที่ไม่เห็นความสำคัญของปัญหาความไม่ปลอดภัยที่มีอยู่

ปัญหาและอุปสรรคจากความไม่รู้เกี่ยวกับความปลอดภัย ทำให้ผู้ตอบแบบสอบถามมองว่าปัญหาอุปสรรคอีกเรื่องหนึ่งเกิดขึ้นคือ ความสามารถของคณะกรรมการความปลอดภัย **ประธานกรรมการความปลอดภัย** ให้ความเห็นเพิ่มเติมว่า จึงทำให้เวลาประชุมคณะกรรมการความปลอดภัย จะมีการเสนอแนะความคิดเห็นน้อย ส่วน**เลขานุการคณะกรรมการ**มีความเห็นว่ากรรมการความปลอดภัยทำงานแบบยึดติดกับพวกพ้อง ทำให้ทำงานไม่เด็ดขาด การบริหารงานของคณะกรรมการไม่สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของกฎหมาย แต่ขึ้นกับการบริหารของประธานกรรมการความปลอดภัยมากกว่า ซึ่งก็สอดคล้องกับ**กรรมการระดับปฏิบัติการ** ที่มองว่าคณะกรรมการความปลอดภัยไม่มีประสิทธิภาพในการทำงาน ทำงานตามใจนายจ้าง ไม่ค่อยแสดงความเห็น และไม่ค่อยร่วมกันแก้ไขปัญหา ในที่สุดก็ทำให้เกิดปัญหาอุปสรรคการไม่ยอมรับในความสามารถจากลูกจ้างอื่นๆ **เลขานุการคณะกรรมการความปลอดภัย** มีความเห็นเพิ่มเติมว่า กรรมการความปลอดภัยหลายคนนำประเด็นเรื่องภารกิจงานประจำที่มีอยู่มาก ทำให้ไม่สามารถแบ่งเวลามาทำงานในฐานะกรรมการความปลอดภัย ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของ**ประธานกรรมการความปลอดภัย** ที่พบว่า การดูแลด้านความปลอดภัยของคณะกรรมการทำได้ไม่ทั่วถึง ภาระงานประจำมาก

เกี่ยวกับเรื่องแรงจูงใจในการทำงานเป็นกรรมการความปลอดภัย ปรากฏว่าประธานกรรมการเลขานุการ กรรมการระดับบังคับบัญชาและระดับปฏิบัติการ มีความคิดเห็นสอดคล้องกันมากกว่านายจ้าง/ผู้บริหาร ไม่ได้สร้างแรงจูงใจในเรื่องนี้ ทำให้เป็นปัญหาไปบนทอนพลังการทำงานด้านความปลอดภัย

เลขานุการคณะกรรมการความปลอดภัย และกรรมการความปลอดภัยระดับปฏิบัติการ มีความเห็นเพิ่มเติมในเรื่องอำนาจของคณะกรรมการ ว่าเมื่อไม่มีอำนาจจะสั่งการ หรือให้คุณให้โทษไม่ได้ ก็เป็นปัญหาที่เมื่อจะทำการตัดสินใจในเรื่องที่เป็นอันตรายมาก ก็ไม่สามารถทำได้

4.9.2 ประธานกรรมการความปลอดภัย

เลขานุการคณะกรรมการความปลอดภัย มีความเห็นว่าประธานกรรมการไม่มีความรู้และความเข้าใจในงานความปลอดภัย ไม่มีความรับผิดชอบในงาน รวมถึงไม่กล้าตัดสินใจในที่ประชุมต้องเสนอนายจ้าง ทำให้เป็นปัญหาในการดำเนินงาน กรรมการระดับบังคับบัญชาให้ความเห็นว่าปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้นคือประธานกรรมการไม่เห็นความสำคัญของงานความปลอดภัย ส่วนกรรมการระดับปฏิบัติการมองว่าตัวปัญหาอุปสรรคคือ ประธานกรรมการ ขาดอำนาจในการตัดสินใจ

4.9.3 กรรมการระดับบังคับบัญชา

ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นที่แตกต่างกัน ประธานกรรมการความปลอดภัยมองว่ากรรมการระดับบังคับบัญชา ไม่ได้มีจิตสำนึกที่จะทำงานด้านความปลอดภัย จะทำเพียงเรื่องการรณรงค์เท่านั้น เลขานุการคณะกรรมการ มีความเห็นว่ากรรมการระดับบังคับบัญชามีปัญหาเรื่องความรู้ ด้านความปลอดภัย และไม่ค่อยได้รับการอบรมในด้านนี้ ส่วนกรรมการระดับปฏิบัติการให้ความเห็นว่ากรรมการระดับบังคับบัญชามีอำนาจในองค์กรน้อย การทำงานจึงยาก

4.9.4 กรรมการระดับปฏิบัติการ

ประธานกรรมการความปลอดภัย มีความเห็นเช่นเดียวกับกรณีกรรมการระดับบังคับบัญชา ขณะที่เลขานุการคณะกรรมการมีความเห็นว่าปัญหาคือกรรมการระดับปฏิบัติการไม่มีบทบาทมากในคณะกรรมการความปลอดภัย ไม่มีความเชื่อมั่นในการนำเสนอ แสดงความคิดเห็นน้อย และไม่เห็นประโยชน์ของการเข้ามาเป็นกรรมการความปลอดภัย ส่วนกรรมการระดับปฏิบัติการเองก็แสดงความเห็นว่าด้วยความรู้ในเรื่องความปลอดภัยที่มีน้อย ประกอบกับความเข้าใจว่าโรงงานมี จป.ระดับวิชาชีพอยู่แล้ว จึงไม่สนใจทำหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

4.9.5 เลขานุการคณะกรรมการความปลอดภัย

เลขานุการคณะกรรมการความปลอดภัยในฐานะที่เป็น จป.ระดับวิชาชีพอยู่ด้วยจะมีภารกิจที่ต้องรับผิดชอบมาก และรับผิดชอบงานอื่นๆ ด้วย (ที่ไม่ใช่งานความปลอดภัย) จึงเป็นปัญหาที่ไม่สามารถทำงานได้ดี รวมทั้งปัญหาการไม่ได้รับการสนับสนุนจากทุกฝ่ายในโรงงาน

จากการสัมภาษณ์

4.9.6 ภาพรวมของคณะกรรมการความปลอดภัย

ผู้ให้สัมภาษณ์แต่ละคนมีความเห็นเพิ่มเติมที่สอดคล้องกัน รวมทั้งสอดคล้องกับความคิดเห็นที่ได้จากแบบสอบถามข้างต้นว่าปัญหาและอุปสรรคโดยภาพรวมแล้ว มาจากความรู้ ความสามารถ อำนาจ แรงจูงใจ บทบาทหน้าที่ ภารกิจงานประจำ วิธีการได้มาซึ่งกรรมการ การยอมรับของเพื่อนร่วมงานและการแบ่งงานที่ชัดเจนระหว่างคณะกรรมการความปลอดภัยกับ จป.ระดับวิชาชีพ

4.9.7 ประธานกรรมการความปลอดภัย

ปัญหาและอุปสรรคคือ ไม่มีความรู้และความเข้าใจในเรื่องความปลอดภัยเพียงพอ และไม่เห็นความสำคัญของคณะกรรมการความปลอดภัย

4.9.8 กรรมการระดับบังคับบัญชา

ปัญหาและอุปสรรคคือ ไม่มีความรู้และความเข้าใจในเรื่องความปลอดภัยเพียงพอและมีภารกิจงานประจำมาก และปัญหาเรื่องการตัดสินใจที่ไม่มีอำนาจเพียงพอ

4.9.9 กรรมการระดับปฏิบัติการ

ปัญหาและอุปสรรคคือ ไม่มีความรู้และความเข้าใจในเรื่องความปลอดภัยเพียงพอ ไม่ได้รับการอบรม มีภารกิจมาก และกรรมการระดับปฏิบัติการชี้ว่าปัญหาประการหนึ่งคือ ไม่มีกรรมการสหภาพแรงงานเป็นกรรมการชุดนี้

4.9.10 เลขานุการคณะกรรมการความปลอดภัย

ปัญหาและอุปสรรคคือ เลขานุการจัดเตรียมข้อมูลไม่ครบถ้วน และส่งให้คณะกรรมการความปลอดภัยล่าช้า และตัวเลขานุการคณะกรรมการความปลอดภัยให้ความเห็นว่า จป.ระดับวิชาชีพไม่ได้มาจากสายวิชาชีพความปลอดภัย จึงมีปัญหาด้านความรู้และประสบการณ์ในการทำงาน และยังมีงานประจำอื่นต้องทำที่มากกว่างานด้านความปลอดภัย

4.10 ปัญหาและอุปสรรคด้านหัวหน้างาน/คนงาน

จากการประเมินความคิดเห็น

ผลการวิเคราะห์พบว่า ปัญหาและอุปสรรคจากหัวหน้างาน/คนงานอยู่ในระดับปานกลาง สาเหตุจะมาจากกรณีที่หัวหน้างานมีภารกิจงานประจำมาก และขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องความปลอดภัยในการทำงาน ส่วนตัวคนงานนั้นมีสาเหตุที่ต้องเร่งทำงาน จึงละเลยเรื่องความปลอดภัย และเห็นว่างานที่ทำไม่มีอันตราย จึงไม่สนใจจะปฏิบัติตามหลักความปลอดภัย (ตารางที่ 4-38)

ตารางที่ 4-38 ปัญหาและอุปสรรคในด้านหัวหน้างาน/คนงาน

ลำดับ	ปัญหาและอุปสรรคการดำเนินงานของ คณะกรรมการความปลอดภัย	เสียงสูง		เสียงต่ำ	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1.	ด้านหัวหน้างาน/คนงาน หัวหน้างานมีภารกิจต้องทำมาก จนไม่มีเวลาดูแลเรื่องความปลอดภัย	1.71	1.030	1.36	1.023
2.	หัวหน้างานขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องความปลอดภัยในการทำงาน	1.61	1.012	1.29	1.017
3.	คนงานต้องเร่งทำงานจนละเลยเรื่องความปลอดภัยในการทำงาน	1.77	1.030	1.47	1.036
4.	คนงานเห็นว่างานที่ทำไม่มีอันตราย จึงไม่สนใจปฏิบัติตามที่ยึดหลัก ความปลอดภัย	1.85	1.040	1.56	1.071

จากความคิดเห็นเพิ่มเติม

ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความเห็นเพิ่มเติมว่า ปัญหาและอุปสรรคเกิดจากหัวหน้างานนั้น มีสาเหตุสำคัญดังนี้

- 1) ขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องความปลอดภัยในการทำงาน
- 2) ไม่เข้าใจบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการความปลอดภัยและ จป.ระดับวิชาชีพ
- 3) ไม่เห็นความสำคัญของงานความปลอดภัย
- 4) ไม่ให้ความร่วมมืออย่างจริงจัง

ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นประธานกรรมการความปลอดภัย มีความเห็นว่าหัวหน้างานไม่เข้มงวดที่จะปลูกจิตสำนึกความปลอดภัย ส่วนเลขานุการคณะกรรมการความปลอดภัยเห็นว่าหัวหน้างานไม่สามารถควบคุมพฤติกรรมการทำงานของลูกจ้างได้ กรรมการระดับบังคับบัญชามีความเห็นว่าหัวหน้างานไม่ให้ความสำคัญกับลูกจ้างที่จะเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมความปลอดภัย และไม่เข้มงวดที่จะให้ลูกจ้างปฏิบัติงานอย่างปลอดภัย ด้วยเหตุผลว่าไม่มีเวลาเพียงพอ และกรรมการระดับปฏิบัติการ ให้ความเห็นเพิ่มเติมว่าหัวหน้างานมักจะไม่ได้รับการอบรมด้านความปลอดภัยและไม่มีเวลาพอที่จะมาดูแลเรื่องความปลอดภัยซึ่งรวมถึงเรื่องการตรวจความปลอดภัย

สำหรับปัญหาและอุปสรรคจากคนงาน ก็เหมือนเช่นกรณีของหัวหน้างานข้างต้น แต่จะมีเพิ่มเติมในเรื่องที่คนงานเข้าใจว่างานไม่มีอันตราย คนงานคุ้นเคยกับการปฏิบัติงานแบบเดิมๆ การสื่อสารระหว่างกะเช้า-กะดึก การไม่ใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล และการแต่งกายกับงานที่ต้องทำ

จากการสัมภาษณ์

ผู้ถูกสัมภาษณ์ให้ความเห็นคล้ายคลึงกับความเห็นที่ได้จากแบบสอบถาม และมีความเห็นเพิ่มเติมจากเลขานุการคณะกรรมการ ว่าหัวหน้างานไม่จัดเวลาให้กับกรรมการความปลอดภัย หรือจะให้น้อยกับกรรมการที่จะมาประชุม ส่วนประธานกรรมการความปลอดภัยให้ความเห็นว่าหัวหน้างานมีทัศนคติที่ดีต่องานความปลอดภัย กรรมการระดับบังคับบัญชามองว่าหัวหน้างานไม่ได้กระตุ้นและเข้มงวดในเรื่องความปลอดภัยและกรรมการระดับปฏิบัติการ ให้ความเห็นว่าหัวหน้างานขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องความปลอดภัยในการทำงาน

ประเด็นต่างๆ ข้างต้นก็เป็นสิ่งที่ผู้ถูกสัมภาษณ์มีความเห็นต่อคนงานเช่นกัน และเพิ่มเติมว่าเนื่องจากภาระงานมาก และฝ่ายผลิตเร่งการผลิตมาก ทำให้คนงานละเลยการปฏิบัติงานที่ปลอดภัย รวมทั้งขาดวินัยและต่อต้านกฎระเบียบ

4.11 ปัญหาและอุปสรรคในด้านกฎหมายและเจ้าหน้าที่รัฐ

จากการประเมินความคิดเห็น

ผลการวิเคราะห์พบว่า ปัญหาและอุปสรรคจากกฎหมายและเจ้าหน้าที่รัฐอยู่ในระดับปานกลาง (ตารางที่ 4-39)

ตารางที่ 4-39 ปัญหาและอุปสรรคในด้านกฎหมายและเจ้าหน้าที่รัฐ

ลำดับ	ปัญหาและอุปสรรคการดำเนินงานของคณะกรรมการความปลอดภัย	เสียงสูง		เสียงต่ำ	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1.	ด้านกฎหมายและเจ้าหน้าที่รัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ได้มาตรวจด้านความปลอดภัย ทำให้โรงงานไม่สนใจงานของคณะกรรมการความปลอดภัย	1.38	1.110	1.25	1.101
2.	เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ได้บังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง ทำให้โรงงานไม่สนใจงานของคณะกรรมการความปลอดภัย	1.44	1.112	1.29	1.137
3.	บทลงโทษของกฎหมายมีเล็กน้อย โรงงานจึงไม่ให้ความสนใจ	1.35	1.097	1.24	1.130

จากความคิดเห็นเพิ่มเติม

การวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าปัญหาและอุปสรรคกฎหมายมีดังนี้

- 1) บทลงโทษไม่รุนแรง

- 2) มีความไม่ชัดเจนในบทลงโทษต่อคนงาน คณะกรรมการความปลอดภัย และ โรงงาน
- 3) การบังคับบัญชาใช้กฎหมายที่ไม่เข้มงวด
- 4) ไม่มีข้อบังคับให้มีการจัดอบรมให้

ส่วนปัญหาและอุปสรรคจากเจ้าหน้าที่รัฐ พบว่าไม่ไปตรวจโรงงานหรือไปตรวจแต่ในเวลาช่วงสั้นๆ มีจำนวนเจ้าหน้าที่ไม่เพียงพอ และเจ้าหน้าที่รัฐไม่ได้ให้การอบรมกับลูกจ้าง

จากการสัมภาษณ์

ผู้ให้สัมภาษณ์ ยังมีความเห็นเกี่ยวกับหน่วยงานภาครัฐและรัฐบาลว่า ไม่มีความจริงจังในการบังคับใช้กฎหมาย ทำให้ขาดแรงกระตุ้นที่จะทำให้ผู้บริหารโรงงานหันมาให้ความสำคัญกับงานความปลอดภัย และรัฐบาลไม่ได้ให้การสนับสนุนในด้านการให้ความรู้และจัดอบรมให้กับคณะกรรมการความปลอดภัย นอกจากนี้จะเป็นปัญหาเรื่องมาตรฐานการตรวจโรงงานของหน่วยงานภาครัฐไม่เหมือนกัน และปัญหาการประสานงานระหว่างภาครัฐและเอกชน

4.12 ปัญหาและอุปสรรคในด้านการประชุม

จากการประเมินความคิดเห็น

ผู้ตอบแบบสอบถามประเมินว่าเรื่องการประชุมของคณะกรรมการความปลอดภัย เป็นปัญหาและอุปสรรคในระดับน้อย โดยเฉพาะโรงงานที่มีความเสี่ยงต่ำ (ตารางที่ 4-40)

ตารางที่ 4-40 ปัญหาและอุปสรรคในด้านการประชุม

ลำดับ	ปัญหาและอุปสรรคการดำเนินงานของคณะกรรมการความปลอดภัย	เสี่ยงสูง		เสี่ยงต่ำ	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1.	การประชุมคณะกรรมการความปลอดภัยมีการเลื่อนอยู่บ่อยครั้ง	1.10	.961	.89	.927
2.	วาระการประชุมของคณะกรรมการความปลอดภัยเป็นเรื่องไม่สำคัญ	.99	.901	.79	.862

จากความคิดเห็นเพิ่มเติม

ผู้ตอบคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคที่เกิดจากการประชุมที่ส่งผลต่อการทำงานของคณะกรรมการความปลอดภัยมีดังนี้

- 1) ปัญหาการกำหนดวาระการประชุม พบว่าวาระการประชุมไม่ค่อยเป็นเรื่องสำคัญและเป็นวาระเดิมๆ
- 2) ปัญหาการเข้าประชุมของคณะกรรมการความปลอดภัย พบว่ายังมีปัญหาการเข้าประชุมไม่พร้อมเพรียงกัน เข้าประชุมสาย ขาดการประชุม และการมอบหมายให้คนอื่นเข้าประชุมแทน
- 3) ปัญหาการไม่สามารถจัดประชุมคณะกรรมการความปลอดภัยได้ทุกเดือน เนื่องจากกรรมการติดภารกิจ มีงานด่วน ลูกจ้างเร่งงาน ตรงกับวันหยุด

4) ปัญหาการแสดงความคิดเห็นและการลงมติการประชุม พบว่าการแสดงความคิดเห็นต่อวาระต่างๆ ยังมีอยู่น้อย บทบาทน่าจะอยู่ที่ประธานกรรมการ ขณะที่เลขานุการซึ่งเป็น จป.ระดับวิชาชีพไม่ค่อยได้รับการยอมรับจากที่ประชุม กรรมการระดับปฏิบัติการเสนอว่าควรนำเทคนิคการประชุมมาช่วยพัฒนาเรื่องการประชุม และผลักดันให้มติที่ประชุมถูกส่งถึงมีोनายจ้าง/ผู้บริหารสูงสุด

จากการสัมภาษณ์

ข้อมูลที่ได้รับจากการสัมภาษณ์ พบว่าปัญหาและอุปสรรคไม่แตกต่างจากที่ได้มาจากแบบสอบถาม แต่มีความเห็นเพิ่มเติมจากกรรมการระดับปฏิบัติการว่าการจัดประชุมไม่สอดคล้องกับแผนงานประจำ มีเอกสารประกอบวาระไม่เพียงพอ และขาดการจัดวาระการประชุมและติดตามมติให้ชัดเจนของเลขานุการคณะกรรมการความปลอดภัย

ค. การเปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาและอุปสรรคการดำเนินงานของคณะกรรมการระหว่างตัวแปรต่างๆ

4.13 ความแตกต่างของปัญหาและอุปสรรคระหว่างโรงงานที่ได้รับรางวัลดีเด่นด้านความปลอดภัยกับโรงงานที่ไม่ได้รับรางวัล

ผลการทดสอบทางสถิติ พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นที่ 95 ในเรื่องของปัญหาและอุปสรรคที่คณะกรรมการความปลอดภัย พบระหว่างโรงงานที่ได้รับรางวัลดีเด่นด้านความปลอดภัย กับโรงงานที่ไม่ได้รับรางวัล (ตารางที่ 4-41) โดยคณะกรรมการของโรงงานที่ไม่ได้รับรางวัลมีปัญหาและอุปสรรคมากกว่า

ตารางที่ 4-41 เปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาและอุปสรรคการดำเนินงานของคณะกรรมการระหว่างโรงงานที่ได้รับรางวัลโรงงานดีเด่นกับโรงงานที่ไม่ได้รับรางวัล

	$\bar{X}$	S.D.	t	df.	Sig
ได้รับรางวัล	.9613	.59031	-8.391	875	<0.001
ไม่ได้รับรางวัล	1.3983	.60388			

F test = 0.138 sig. 0.711

4.14 ความแตกต่างของปัญหาและอุปสรรคระหว่างโรงงานที่เสี่ยงสูงกับโรงงานที่เสี่ยงต่ำ

ผลการทดสอบทางสถิติ พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นที่ 95 ในเรื่องของปัญหาและอุปสรรคของการดำเนินงานของคณะกรรมการความปลอดภัยระหว่างโรงงานที่มีความเสี่ยงสูงและเสี่ยงต่ำ (ตารางที่ 4-42) โดยโรงงานที่มีความเสี่ยงสูง คณะกรรมการความปลอดภัยจะพบปัญหาและอุปสรรคมากกว่า

ตารางที่ 4-42 เปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาและอุปสรรคการดำเนินงานของคณะกรรมการระหว่าง
โรงงานที่เสี่ยงสูงกับโรงงานที่เสี่ยงต่ำ

	$\bar{X}$	S.D.	t	df.	Sig
เสี่ยงสูง	1.4268	.61609	5.454	831.219	<0.001
เสี่ยงต่ำ	1.1965	.61393			

F test = 0.088 sig. 0.767

4.15 ความแตกต่างของปัญหาและอุปสรรคระหว่างโรงงานที่อยู่ในและนอกเขตนิคมอุตสาหกรรม

เมื่อพิจารณาว่าโรงงานในและนอกเขตนิคมอุตสาหกรรม จะพบปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานของคณะกรรมการความปลอดภัยหรือไม่ ผลการทดสอบทางสถิติ **ไม่พบ**ว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญแต่อย่างใด (ตารางที่ 4-43)

ตารางที่ 4-43 เปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาและอุปสรรคการดำเนินงานของคณะกรรมการระหว่าง
โรงงานที่อยู่ในเขตนิคมอุตสาหกรรมกับนอกเขตนิคมอุตสาหกรรม

	$\bar{X}$	S.D.	t	df.	Sig
เสี่ยงสูง	1.4268	.61609	5.454	831.219	<0.001
เสี่ยงต่ำ	1.1965	.61393			

F test = 2.996 sig. 0.084

4.16 ความแตกต่างของปัญหาและอุปสรรคระหว่างโรงงานที่ขนาดต่างกัน

ผลการวิเคราะห์ **ไม่พบ**ว่าโรงงานที่มีขนาดใหญ่คือ มีจำนวนลูกจ้างตั้งแต่ 500 คนขึ้นไป จะมีปัญหาและอุปสรรคการดำเนินงานของคณะกรรมการความปลอดภัยแตกต่างกับโรงงานขนาดกลางและโรงงานขนาดเล็ก (ตารางที่ 4-44)

ตารางที่ 4-44 เปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาและอุปสรรคการดำเนินงานของคณะกรรมการระหว่าง
โรงงานที่มีขนาดต่างกัน (ใหญ่ กลาง เล็ก)

ขนาดโรงงาน	$\bar{X}$	S.D.
เล็ก	1.3200	.62791
กลาง	1.3761	.63272
ใหญ่	1.2320	.59539
รวม	1.3246	.62573

4.17 ความแตกต่างของปัญหาและอุปสรรคระหว่างโรงงานในแต่ละภาคของประเทศไทย

เมื่อนำปัญหาและอุปสรรคที่คณะกรรมการความปลอดภัยของโรงงานที่ตั้งอยู่ กทม. ภาคกลาง ภาคตะวันออก ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ มาเปรียบเทียบว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่ ปรากฏผลการทดสอบทางสถิติว่า **ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ** (ตารางที่ 4-45)

ตารางที่ 4-45 เปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาและอุปสรรคการดำเนินงานของคณะกรรมการระหว่างโรงงานในแต่ละภาคของประเทศไทย

ภาค	$\bar{x}$	S.D.
กรุงเทพ	1.2119	.61037
ภาคกลาง	1.3510	.60546
ภาคตะวันออก	1.3283	.63913
ภาคเหนือ	1.3327	.67314
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	1.3767	.67162
ภาคใต้	1.0324	.62067
รวม	1.3171	.62492

	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	5.070	8	1.014	2.621	0.23
Within Groups	336.634	870	.387		
Total	341.704	875			

	กรุงเทพฯ	ภาคกลาง	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคตะวันออก	ภาคเหนือ
ภาคกลาง	-.1391				
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	-.1649	-.0257			
ภาคตะวันออก	-.1164	.0228	.0485		
ภาคเหนือ	-.1208	.0183	.0440	-.0044	
ภาคใต้	.1794	.3186*	.3443*	.2958*	.300*

* p-value < 0.05

4.18 ความแตกต่างของปัญหาและอุปสรรคระหว่างผู้ตอบแบบสอบถาม 4 กลุ่ม

ในผลการวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคของการดำเนินงานของคณะกรรมการความปลอดภัย ได้วิเคราะห์โดยรวมความคิดเห็นของกลุ่มเป้าหมายทั้ง 4 กลุ่ม คือ ประธานกรรมการ เลขานุการ กรรมการระดับ บังคับบัญชา และกรรมการระดับปฏิบัติการ เข้าด้วยกัน และจากการทดสอบทางสถิติ แสดงให้เห็นว่าความคิดเห็นของทั้ง 4 กลุ่ม ไม่ได้มีความแตกต่างกันแต่อย่างใด (ตารางที่ 4-46)

ตารางที่ 4-46เปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาและอุปสรรคการดำเนินงานของคณะกรรมการระหว่างผู้ตอบแบบสอบถาม 4 กลุ่ม

ตำแหน่ง	$\bar{x}$	S.D.
ประธาน	1.2365	.60701
เลขา	1.4193	.61807
บังคับบัญชา	1.2653	.61960
ปฏิบัติการ	1.3321	.64190
รวม	1.3166	.62475

	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	4.474	3	1.491	3.858	.009
Within Groups	337.438	873	.387		
Total	341.912	876			

5. ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความเข้มแข็งของการดำเนินงานของคณะกรรมการความปลอดภัย

ก. ภาพรวมความเข้มแข็งของคณะกรรมการความปลอดภัย

5.1 ความคิดเห็นต่อความเข้มแข็งของคณะกรรมการความปลอดภัย

ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 1,396 คน ได้ประเมินระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความเข้มแข็งของคณะกรรมการความปลอดภัย พบว่าอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=2.11$, S.D.=0.579) โดยเกือบครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 49.21) ประเมินว่าคณะกรรมการความปลอดภัยมีความเข้มแข็งในระดับปานกลาง รองลงมา (ร้อยละ 40.26) ประเมินความเข้มแข็งอยู่ในระดับสูง ส่วนที่เหลือ (ร้อยละ 10.53) ประเมินว่าคณะกรรมการความปลอดภัยยังไม่มีความแข็งแรงเพียงพอ (ตารางที่ 4-47)

ตารางที่ 4-47 ระดับความเข้มแข็งของคณะกรรมการความปลอดภัย

ระดับความเข้มแข็ง	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำ	147	10.53
ปานกลาง	687	49.21
สูง	562	40.26
รวม	1,396	100.00

5.2 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อความเข้มแข็งของคณะกรรมการความปลอดภัย

เมื่อนำความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามมาประเมินระดับความเข้มแข็งของคณะกรรมการความปลอดภัย เป็นภาพรวมของแต่ละด้าน พบว่าปัจจัยด้านเทคนิคการประชุม และด้านความเชื่อมโยงกับ จป.วิชาชีพ เป็นปัจจัยที่สำคัญในระดับมาก ที่จะมีผลต่อความเข้มแข็งของคณะกรรมการ ส่วนปัจจัยอื่นๆ ที่เหลือ เช่น ด้านหน้าที่ความรับผิดชอบ ด้านอำนาจ ด้านสภาพแรงงาน มีอิทธิพลในระดับปานกลาง (ตารางที่ 4-48)

ตารางที่ 4-48 ปัจจัยที่มีผลต่อการสร้างความเข้มแข็งให้กับคณะกรรมการความปลอดภัย

ปัจจัยที่มีผลต่อการสร้างความเข้มแข็งให้กับคณะกรรมการความปลอดภัย	$\bar{x}$	S.D.
ด้านหน้าที่ความรับผิดชอบของคณะกรรมการ	1.9475	.54861
ด้านอำนาจของคณะกรรมการ	1.8677	.65769
ด้านการเข้าถึงข้อมูลของคณะกรรมการ	1.1647	.80655
ด้านสภาพแรงงาน	1.8944	1.09774
ด้านเทคนิคการประชุม	2.2197	.53809
ด้านความเชื่อมโยงกับ จป.วิชาชีพ	2.1247	.70942
ด้านเจ้าหน้าที่ของรัฐและการบังคับใช้กฎหมาย	1.7268	.77652
ด้านการประกอบธุรกิจการค้า	1.5154	.90707

ข. การวิเคราะห์ปัจจัยในแต่ละด้านที่มีอิทธิพลต่อความเข้มแข็งของคณะกรรมการความปลอดภัย

5.3 ปัจจัยด้านหน้าที่ความรับผิดชอบของคณะกรรมการ

จากการประเมินระดับความสำคัญของปัจจัย

ผลการวิเคราะห์จากคำตอบที่ได้กลับคืนมา ปรากฏว่าหน้าที่ความรับผิดชอบที่ถือเป็นปัจจัยในระดับสำคัญมากของโรงงานมีความเสี่ยงสูงและเสี่ยงต่ำ คือการเดินตรวจความปลอดภัยเป็นประจำ การจัดทำแผนงาน/โครงการ และการมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายความปลอดภัยสำหรับหน้าที่อื่นๆ นั้น ผู้ตอบแบบสอบถามประเมินเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลในระดับปานกลาง (ตารางที่ 4-49)

ตารางที่ 4-49 ปัจจัยด้านหน้าที่ความรับผิดชอบของคณะกรรมการความปลอดภัย

ลำดับ	ปัจจัยด้านหน้าที่ความรับผิดชอบของ คณะกรรมการความปลอดภัย	เสี่ยงสูง		เสี่ยงต่ำ	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1.	กรรมการความปลอดภัยทำหน้าที่แนะนำกิจกรรมความปลอดภัยมากกว่าที่จะเป็นผู้ลงมือทำเอง	1.79	.914	1.78	.926
2.	กรรมการความปลอดภัยรับผิดชอบจัดทำกิจกรรมความปลอดภัยเอง โดยเป็นผู้ของงบประมาณเอง	1.79	.996	1.73	.998
3.	กรรมการความปลอดภัยเดินตรวจความปลอดภัยในโรงงานเป็นประจำ (หรือตามหน้าที่ที่ควรจะเป็น)	2.12	.853	2.20	.846
4.	กรรมการความปลอดภัยได้จัดทำแผนงาน/โครงการความปลอดภัยที่สอดคล้องกับสภาพการณ์	2.07	.856	2.11	.885
5.	กรรมการความปลอดภัยมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายด้านความปลอดภัยของโรงงาน	2.18	.844	2.23	.830
6.	กรรมการความปลอดภัยดูแลความปลอดภัยภายในโรงงานเท่านั้น (on-the-job)	1.75	1.010	1.51	1.023
7.	กรรมการความปลอดภัยมีการประเมินผลการดำเนินงานด้านความปลอดภัยทุกกิจกรรมของโรงงาน	1.86	.919	1.88	.928

จากความคิดเห็นเพิ่มเติม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามเสนอบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการความปลอดภัยมาเหมือนกับที่กำหนดไว้ในกฎหมายแรงงานอยู่แล้ว แต่สิ่งที่เสนอแนะเพิ่มเติมในเรื่องนี้ ได้แก่

- 1) ต้องกำหนดโครงสร้างและบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของคณะกรรมการความปลอดภัยให้ชัดเจน

- 2) กรรมการทุกคนต้องปฏิบัติตามหน้าที่ความรับผิดชอบอย่างเต็มที่ เช่น การเดินสำรวจด้านความปลอดภัย การประชุมคณะกรรมการ (การเข้าประชุม การตรงต่อเวลา การเสนอความคิดเห็นระหว่างการประชุม ฯลฯ)
- 3) กรรมการทุกคนควรมีจิตสำนึกด้านความปลอดภัย ทำงานในฐานะกรรมการความปลอดภัยที่รับผิดชอบ
- 4) จัดกิจกรรมความปลอดภัยที่เป็นรูปธรรมชัดเจนและส่งเสริมให้ความรู้อย่างต่อเนื่อง
- 5) เป็นตัวอย่างที่ดีด้านความปลอดภัยให้กับลูกจ้างคนอื่นๆ
- 6) ต้องทำงานเป็นทีม

จากการสัมภาษณ์

ผู้ให้สัมภาษณ์ ได้เสนอหน้าที่ความรับผิดชอบของคณะกรรมการความปลอดภัยซึ่งสอดคล้องกับที่กฎหมายกำหนดไว้ และมีข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามหน้าที่ดังนี้

- 1) กำหนดโครงสร้าง หน้าที่ความรับผิดชอบและภาระงานของคณะกรรมการความปลอดภัยให้ชัดเจน
- 2) คณะกรรมการต้องมีความสนใจและเอาใจใส่ ตลอดจนมีทัศนคติที่ดีต่องานความปลอดภัย
- 3) การได้มาซึ่งกรรมการนั้น ควรมาจากการสมัครใจและเต็มใจปฏิบัติหน้าที่
- 4) ต้องให้เวลากับคณะกรรมการความปลอดภัยที่จะปฏิบัติหน้าที่ความรับผิดชอบ
- 5) คนที่จะเป็นประธานกรรมการความปลอดภัย ควรเป็นคนที่มีความรอบรู้

5.4 ปัจจัยด้านอำนาจของคณะกรรมการความปลอดภัย

จากการประเมินระดับความสำคัญ

ผู้ตอบแบบสอบถามในโรงงานที่เสี่ยงสูงและเสี่ยงต่ำ ให้ความสำคัญในระดับมากต่อปัจจัยด้านอำนาจที่จะสั่งหยุดการทำงานที่อันตรายมากได้ทันที ผู้ตอบแบบสอบถามจากโรงงานที่มีความเสี่ยงสูง ยังประเมินให้เรื่องที่คณะกรรมการมีอำนาจเสนอแนะความคิดเห็นต่อหน่วยงานอื่นๆ ผู้บริหารและนายจ้างอยู่ในระดับมาก แต่ผู้ตอบแบบสอบถามจากโรงงานที่มีความเสี่ยงต่ำ ประเมินให้สำคัญในระดับปานกลาง (ตารางที่ 4-50)

ตารางที่ 4-50 ปัจจัยด้านอำนาจของคณะกรรมการความปลอดภัย

ลำดับ	ปัจจัยด้านอำนาจของคณะกรรมการความปลอดภัย	เสียงสูง		เสียงต่ำ	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1.	กรรมการความปลอดภัยสามารถสั่งให้หยุดงานได้ทันที ถ้าพบว่ามีอันตรายมาก	2.17	.982	2.26	.918
2.	กรรมการความปลอดภัยสั่งลงโทษคนงานที่ไม่ปฏิบัติตามกฎความปลอดภัยของโรงงานได้ทันที	1.80	1.026	1.66	1.017
3.	กรรมการความปลอดภัยเป็นองค์การพิจารณาประมาณด้านความปลอดภัยของโรงงาน	1.62	1.011	1.58	1.021
4.	กรรมการความปลอดภัยมีอำนาจเพียงการเสนอแนะความคิดเห็นต่อหน่วยงานภายในต่างๆ ผู้บริหาร และนายจ้าง	2.03	.963	1.83	.994

จากความคิดเห็นเพิ่มเติม

ความคิดเห็นในภาพรวมของคณะกรรมการความปลอดภัย พบว่า

- 1) คณะกรรมการความปลอดภัยควรมีอำนาจเพียงพอในการตัดสินใจ การแก้ปัญหา การดำเนินงานและการสั่งการด้านความปลอดภัยได้เต็มที่ เช่น สั่งให้หยุดงานได้ทันที เมื่อพบสภาพแวดล้อมการทำงานไม่ปลอดภัยหรือมีอันตรายมาก และให้คุณให้โทษกับคนที่ไม่ปฏิบัติตามกฎความปลอดภัยได้
- 2) คณะกรรมการความปลอดภัยจะต้องมีความเป็นเอกภาพและมีอิสระทางความคิดและในการปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยอย่างเต็มที่
- 3) ต้องกำหนดขอบเขตอำนาจให้ชัดเจน

จากการสัมภาษณ์

ความคิดเห็นในภาพรวมของคณะกรรมการความปลอดภัย พบว่าปัจจัยด้านอำนาจของคณะกรรมการความปลอดภัยนั้น จะต้อง

- 1) มีการกำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการความปลอดภัยให้ชัดเจน
- 2) คณะกรรมการความปลอดภัยควรมีอำนาจหน้าที่ในการสั่งให้หยุดงานเมื่อพบสภาพแวดล้อมการทำงานไม่ปลอดภัยหรือมีอันตรายมาก
- 3) มีอำนาจในการตักเตือนคนที่ปฏิบัติงานไม่ปลอดภัย การออกความเห็น และการอนุมัติพอสมควร

5.5 ปัจจัยด้านการเข้าถึงข้อมูลของคณะกรรมการความปลอดภัย

จากการประเมินระดับความสำคัญ

จากความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามในประเด็นเรื่องการเข้าถึงข้อมูลที่แสดงในตารางที่ 4-51 แสดงให้เห็นว่าเรื่องดังกล่าวเป็นปัจจัยที่สร้างความเข้มแข็งให้กับคณะกรรมการความปลอดภัยในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4-51 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านการเข้าถึงข้อมูลของคณะกรรมการความปลอดภัย

ลำดับ	ปัจจัยด้านการเข้าถึงข้อมูลของคณะกรรมการความปลอดภัย	เสียงสูง		เสียงต่ำ	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1.	กรรมการความปลอดภัยไม่สามารถสืบค้นข้อมูลด้านความปลอดภัยของโรงงานได้อย่างสะดวก	1.28	1.035	1.15	.996
2.	โรงงานท่านมีระบบข้อมูลด้านความปลอดภัยที่ไม่ดี ทำให้สืบค้นข้อมูลได้ยาก	1.34	1.037	.97	.949
3.	กรรมการความปลอดภัยไม่ทราบวิธีสืบค้นข้อมูล	1.36	1.281	1.05	.959
4.	โรงงานท่านมีกฎระเบียบยุ่งยากในการขอสืบค้นข้อมูล	1.00	.899	.80	.882
5.	ฝ่ายต่างๆ ในโรงงานไม่ได้จัดเก็บข้อมูลด้านความปลอดภัยอย่างมีระบบ	1.47	1.068	1.16	1.021

จากความเห็นเพิ่มเติม

ผู้ตอบแบบสอบถาม ได้ให้ความเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องข้อมูลข่าวสารความปลอดภัย ดังนี้

- 1) ควร มีข้อมูลข่าวสารเป็นเอกสารเผยแพร่ทั้งจากภายในและต่างประเทศ
- 2) ฝ่ายต่างๆ ในโรงงานต้องมีการจัดเก็บข้อมูลที่เป็นระบบ

จากการสัมภาษณ์

ผู้ให้สัมภาษณ์มีความเห็นว่าควรจัดข้อมูลข่าวสารให้กับคณะกรรมการให้มาก เพื่อจะได้ศึกษาและเกิดความคิดความอ่านในการดำเนินกิจกรรมความปลอดภัย

5.6 ปัจจัยด้านสภาพแรงงาน (เฉพาะสถานประกอบการที่มีสภาพแรงงาน)

จากการประเมินระดับความสำคัญ

ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามจากโรงงานที่มีความเสี่ยงสูงและต่ำ ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านนี้ในระดับปานกลาง ความคิดเห็นที่แสดงในตารางที่ 4-52 สรุปได้ว่าควรที่ทางโรงงานจะให้สภาพแรงงานเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานด้านความปลอดภัย ไม่ว่าจะในเรื่องการเดินตรวจความปลอดภัย การเข้าร่วมประชุมกับคณะกรรมการความปลอดภัยและการมีกรรมการสภาพแรงงานอย่างน้อย 1 คนเป็นกรรมการความปลอดภัยโดยตำแหน่ง

ตารางที่ 4-52 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านสภาพแรงงาน

ลำดับ	ปัจจัยด้านสภาพแรงงาน (เฉพาะสถานประกอบการที่มีสภาพแรงงาน)	เสียงสูง		เสียงต่ำ	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1.	เมื่อโรงงานของท่านให้สภาพแรงงานเข้าร่วมประชุมกับคณะกรรมการความปลอดภัย ทำให้งานความปลอดภัยเป็นไปได้ด้วยดี	1.76	1.095	1.88	1.272
2.	โรงงานของท่านมีกรรมการสภาพแรงงานอย่างน้อย 1 คนเป็นกรรมการความปลอดภัยโดยตำแหน่ง	1.76	1.234	1.79	1.362
3.	ในโรงงานของท่าน กรรมการสภาพแรงงานสามารถเดินตรวจความปลอดภัยและเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการความปลอดภัยได้	1.85	1.219	2.01	1.299
4.	ในโรงงานของท่าน คณะกรรมการความปลอดภัยร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับสภาพแรงงานเพื่อผลักดันงานด้านความปลอดภัยให้พัฒนายิ่งขึ้น	1.78	1.312	1.92	1.234

5.7 ปัจจัยด้านเทคนิคการประชุม

จากการประเมินระดับความสำคัญ

ผลการสำรวจข้อมูลพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามค่อนข้างให้ความสำคัญในระดับมากต่อปัจจัยด้านเทคนิคการประชุม (ตารางที่ 4-53)

สิ่งที่ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญได้แก่

- 1) ประชานกรรมการ ต้องเปิดโอกาสให้มีการซักถามอย่างทั่วถึง มีความสามารถในการนำการประชุม
- 2) มีการนัดประชุมล่วงหน้าพร้อมส่งเอกสารประกอบการประชุมล่วงหน้า
- 3) กรรมการเข้าประชุมตรงเวลา ศึกษาวาระการประชุมล่วงหน้า มีส่วนร่วมในการอภิปรายเสนอความเห็นและใช้เวลาประชุมมีประสิทธิภาพ
- 4) ความพร้อมของสถานที่ประชุม

ตารางที่ 4-53 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านเทคนิคการประชุม

ลำดับ	ปัจจัยด้านเทคนิคการประชุม	เสียงสูง		เสียงต่ำ	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1.	มีการนัดประชุมกรรมการความปลอดภัยล่วงหน้า 3 วัน	2.32	.860	2.49	.742
2.	การส่งเอกสารประกอบการประชุมอย่างน้อยล่วงหน้า 3 วัน	2.15	.937	2.26	.880
3.	กรรมการความปลอดภัยส่วนใหญ่ได้ศึกษาวาระก่อนเข้าประชุม	1.84	.933	1.90	.908
4.	กรรมการความปลอดภัยศึกษาเอกสารประกอบการประชุมก่อนเข้าประชุม	1.76	.941	1.88	.877
5.	กรรมการความปลอดภัยเข้าประชุมตรงต่อเวลา	2.10	.851	2.11	.827
6.	กรรมการความปลอดภัยใช้เวลาประชุมอย่างมีประสิทธิภาพ	2.16	.738	2.25	.716

ลำดับ	ปัจจัยด้านเทคนิคการประชุม	เสียงสูง		เสียงต่ำ	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
7.	กรรมการทุกคนควรมีส่วนร่วมในการอภิปรายและเสนอความคิดเห็น	2.24	.819	2.29	.756
8.	ประธานกรรมการเปิดโอกาสให้มีการซักถามอย่างทั่วถึง	2.24	.689	2.50	.656
9.	ประธานกรรมการมีความสามารถในการนำประชุมและควบคุมการประชุม	2.37	.700	2.42	.683
10.	สถานที่ประชุมและอุปกรณ์ที่จำเป็นในการประชุมมีความพร้อม	2.25	.817	2.46	.727

จากความคิดเห็นเพิ่มเติม

ผู้ตอบแบบสอบถาม ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านเทคนิคการประชุม ดังนี้

- 1) การประชุมไม่ควรยืดเยื้อ และต้องมีข้อสรุปได้
- 2) กรรมการทุกคนควรเข้าประชุมตามเวลาที่นัดหมาย
- 3) ต้องมีเอกสารประกอบการประชุมที่ครบถ้วน
- 4) ควรมีการประเมินผลการประชุม
- 5) ควรมีการคิดคะแนนการปฏิบัติงานเข้าประชุม เพื่อนำไปเป็นผลงาน

จากการสัมภาษณ์

ผู้ให้สัมภาษณ์มีความเห็นเพิ่มเติมว่า ประธานกรรมการความปลอดภัยต้องมีความจริงจังในการนำการประชุม กระตุ้นให้กรรมการแต่ละคนเสนอความคิดเห็น นอกจากนี้ก็คือ ควรนำเทคนิคการประชุมมาใช้ในการประชุมของคณะกรรมการความปลอดภัย

5.8 ปัจจัยด้านความเชื่อมโยงกับ จป.วิชาชีพ

จากการประเมินระดับความสำคัญ

ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นในระดับมากเกี่ยวกับความเชื่อมโยงระหว่างการดำเนินงานของคณะกรรมการความปลอดภัยกับเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ ว่าควรมีการกำหนดบทบาทหน้าที่ของทั้ง 2 ฝ่ายให้ชัดเจน และโครงการหรือกิจกรรมความปลอดภัยของ จป.วิชาชีพ ควรนำมาพิจารณาในคณะกรรมการความปลอดภัย ก่อนที่จะนำไปดำเนินการ (ตารางที่ 4-54)

ตารางที่ 4-54 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านความเชื่อมโยงกับ จป.วิชาชีพ

ลำดับ	ปัจจัยด้านความเชื่อมโยงกับ จป.วิชาชีพ	เสียงสูง		เสียงต่ำ	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1.	มีการแบ่งหน้าที่ชัดเจนระหว่าง จป.วิชาชีพและคณะกรรมการ	2.09	.900	2.15	.848
2.	ไม่มีความซ้ำซ้อนในงานความปลอดภัยระหว่าง จป.วิชาชีพและคณะกรรมการ	2.02	.906	2.06	.875
3.	โครงการหรือกิจกรรมที่ จป.วิชาชีพจะทำ ต้องเสนอคณะกรรมการให้ความเห็นชอบก่อนดำเนินการ	2.21	.866	2.20	.823

จากความคิดเห็นเพิ่มเติม

ผู้ตอบแบบสอบถาม มีความเห็นเพิ่มเติมดังนี้

- 1) ความเชื่อมโยงการทำงานระหว่างคณะกรรมการความปลอดภัยกับ จป.วิชาชีพ เป็นเรื่องสำคัญมากต่อความสำเร็จของงานความปลอดภัย
- 2) ต้องกำหนดบทบาท หน้าที่ และอำนาจที่ชัดเจน อย่าให้เกิดการซ้ำซ้อนหรือความสับสนขึ้นในการทำงาน
- 3) จป.ระดับวิชาชีพ ต้องทำงานเต็มเวลากับงานความปลอดภัย

จากการสัมภาษณ์

ผู้ให้สัมภาษณ์ ได้แสดงความคิดเห็นที่เหมือนกับผลที่ได้จากการสอบถาม และยังได้พูดถึงการเชื่อมโยงไปถึง จป.ระดับบริหาร และ จป.ระดับหัวหน้างาน ว่าควรปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายด้วย

5.9 ปัจจัยด้านเจ้าหน้าที่รัฐและการบังคับใช้กฎหมาย

จากการประเมินระดับความสำคัญ

ผู้ตอบแบบสอบถามจากโรงงานที่มีความเสี่ยงสูงให้ความสำคัญระดับมากกับเรื่องการตรวจความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ส่วนประเด็นอื่นๆ นั้นซึ่งรวมถึงบทลงโทษที่หนักนั้น ผู้ตอบแบบสอบถามจากทั้งโรงงานที่มีความเสี่ยงสูงและต่ำ ประเมินให้ระดับอยู่ที่ปานกลางที่จะมีผลต่อความเข้มแข็งของคณะกรรมการความปลอดภัย (ตารางที่ 4-55)

ตารางที่ 4-55 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านเจ้าหน้าที่รัฐและการบังคับใช้กฎหมาย

ลำดับ	ปัจจัยด้านเจ้าหน้าที่รัฐและการบังคับใช้กฎหมาย	เสี่ยงสูง		เสี่ยงต่ำ	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1.	เจ้าหน้าที่รัฐไม่ให้ความสำคัญมากต่อการตรวจความปลอดภัยในโรงงาน	1.44	1.084	1.46	1.057
2.	การตรวจความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่รัฐ ทำให้คณะกรรมการความปลอดภัยต้องปฏิบัติหน้าที่(ตามกฎหมาย) เต็มที่	2.02	.969	1.92	1.002
3.	การบังคับใช้กฎหมายความปลอดภัยไม่จริงจัง ค่อยประสิทธิภาพ	1.65	1.043	1.62	1.057
4.	บทลงโทษที่หนักของกฎหมาย ทำให้คณะกรรมการความปลอดภัยต้องปฏิบัติหน้าที่(ตามกฎหมาย) เต็มที่	1.88	.972	1.80	1.003

จากความคิดเห็นเพิ่มเติม

ความคิดเห็นเพิ่มเติมที่ได้จากแบบสอบถาม สรุปได้ว่า

- 1) เจ้าหน้าที่รัฐต้องเห็นความสำคัญของการตรวจสอบความปลอดภัยในโรงงาน
- 2) เจ้าหน้าที่รัฐต้องบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง ต่อเนื่อง
- 3) กฎหมายมีบทลงโทษที่ชัดเจนและรุนแรง

- 4) บทลงโทษต้องครอบคลุมถึงผู้เกี่ยวข้อง (รวมถึงลูกจ้าง)
- 5) คณะกรรมการความปลอดภัยควรได้รับสิทธิคุ้มครองตามกฎหมายขณะปฏิบัติหน้าที่
- 6) หน่วยงานภาครัฐ ต้องให้ความสำคัญกับบทบาทของคณะกรรมการความปลอดภัย รวมทั้งส่งเสริม สนับสนุนการให้ความรู้กับกรรมการความปลอดภัย และติดตามการดำเนินงานของคณะกรรมการ

จากการสัมภาษณ์

ผู้ให้สัมภาษณ์ มีความคิดเห็นสอดคล้องกับผลที่ได้จากแบบสอบถาม

5.10 ปัจจัยด้านการประกอบธุรกิจการค้า

จากการประเมินระดับความสำคัญ

ผลที่ได้จากความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับอิทธิพลของลูกค้านั้น จะมีการดำเนินการด้านความปลอดภัยนั้น คณะกรรมการความปลอดภัยจะเห็นว่าปัจจัยด้านการประกอบธุรกิจการค้าจะมีผลต่อความเข้มแข็งของคณะกรรมการความปลอดภัยในระดับปานกลาง (ตารางที่ 4-56)

ตารางที่ 4-56 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านการประกอบธุรกิจการค้า

ลำดับ	ปัจจัยด้านการประกอบธุรกิจการค้า	เสี่ยงสูง		เสี่ยงต่ำ	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1.	ลูกค้าเรียกร้องให้โรงงานของท่านดำเนินการด้านความปลอดภัย ทำให้คณะกรรมการความปลอดภัยทำงานเต็มที่	1.55	1.011	1.51	1.061
2.	กระแสเรียกร้องเรื่องความปลอดภัยในการทำงานของลูกค้า ทำให้คณะกรรมการความปลอดภัยกระตือรือร้นที่จะปฏิบัติหน้าที่ความรับผิดชอบที่กฎหมายกำหนดไว้	1.59	1.011	1.60	1.074
3.	คณะกรรมการความปลอดภัยสามารถของงบประมาณดำเนินกิจกรรมความปลอดภัยได้ยาก หากลูกค้าของท่านไม่สนใจเรียกร้องเรื่องความปลอดภัยในการทำงาน	1.45	1.060	1.33	1.51

จากความคิดเห็นเพิ่มเติม

ผู้ตอบแบบสอบถาม มีความเห็นสอดคล้องกันว่า ปัจจัยด้านการประกอบธุรกิจการค้า หากลูกค้าเรียกร้องหรือมีความต้องการให้โรงงานดำเนินกิจกรรมความปลอดภัย ก็มีความเป็นไปได้มากที่โรงงานจะสนองตอบต่อความต้องการนั้น จึงนับเป็นปัจจัยที่มีผลต่อความเข้มแข็งของคณะกรรมการความปลอดภัย

จากการสัมภาษณ์

ผู้ให้สัมภาษณ์ ต่างเห็นด้วยว่าความต้องการด้านความปลอดภัยของลูกค้า เป็นปัจจัยที่สำคัญต่อความเข้มแข็งของคณะกรรมการความปลอดภัย รวมถึงความต้องการหรือกระแสของสังคมหรือชุมชนในเรื่องนี้ด้วยเช่นกัน

ค. การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อความเข้มแข็งของคณะกรรมการความปลอดภัยตามตัวแปรต่างๆ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่น่าเสนอมาในข้อ ก. และ ข. นั้น เป็นการวิเคราะห์ถึงปัจจัยที่มีผลต่อความเข้มแข็ง โดยมองเป็นภาพรวมและรายละเอียดในแต่ละปัจจัย ต่อไปนี้จะเป็นผลการวิเคราะห์ปัจจัยดังกล่าวโดยศึกษาในแต่ละตัวแปร เช่น ความเสี่ยง ขนาดโรงงาน ความตื่นตัวด้านความปลอดภัย

5.11 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลตามความเสี่ยงของโรงงาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า เมื่อพิจารณาโรงงานที่มีความเสี่ยงสูงและเสี่ยงต่ำ จะปรากฏปัจจัยด้านเทคนิคการประชุมและด้านความเชื่อมโยงกับ จป.ระดับวิชาชีพ จะเป็นปัจจัยที่มีระดับความสำคัญเป็นระดับมาก ส่วนปัจจัยอื่นๆ จะมีความสำคัญระดับปานกลาง (ตารางที่ 4-57)

ตารางที่ 4-57 ปัจจัยที่มีผลต่อการสร้างความเข้มแข็งให้กับคณะกรรมการความปลอดภัยแบ่งตามโรงงานเสี่ยงสูงเสี่ยงต่ำ

ปัจจัยที่มีผลต่อการสร้างความเข้มแข็งให้กับ คณะกรรมการความปลอดภัย	เสี่ยงสูง		เสี่ยงต่ำ	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ด้านหน้าที่ความรับผิดชอบของคณะกรรมการ	1.9577	.53578	1.9242	.56720
ด้านอำนาจของคณะกรรมการ	1.8950	.66177	1.8244	.65242
ด้านการเข้าถึงข้อมูลของคณะกรรมการ	1.2840	.80927	1.0277	.78189
ด้านสภาพแรงงาน	1.8073	1.07161	1.9638	1.14886
ด้านเทคนิคการประชุม	2.1791	.55570	2.2650	.51669
ด้านความเชื่อมโยงกับ จป.วิชาชีพ	2.1065	.74072	2.1414	.67281
ด้านเจ้าหน้าที่รัฐและการบังคับใช้กฎหมาย	1.7411	.77201	1.7005	.77793
ด้านการประกอบธุรกิจการค้า	1.5370	.87731	1.5071	.93516

5.12 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลตามความตื่นตัวด้านความปลอดภัยของโรงงาน

เมื่อพิจารณาว่าโรงงานที่ได้รับรางวัลดีเด่นด้านความปลอดภัยกับโรงงานที่ไม่ได้รับ จะมีปัจจัยอะไรบ้างที่มีผลต่อความเข้มแข็งของคณะกรรมการความปลอดภัย ปรากฏว่าปัจจัยที่ได้รับการประเมินว่าอยู่ในระดับความสำคัญมาก คือ **ปัจจัยด้านเทคนิคการประชุม และด้านความเชื่อมโยงกับ จป.ระดับวิชาชีพ** (ตารางที่ 4-58) ส่วนปัจจัยอื่นได้รับการประเมินเป็นระดับปานกลาง

ตารางที่ 4-58 ปัจจัยที่มีผลต่อการสร้างความเข้มแข็งให้กับคณะกรรมการความปลอดภัยแบ่งตามโรงงาน
ดีเด่นด้านความปลอดภัย

ปัจจัยที่มีผลต่อการสร้างความเข้มแข็งให้กับ คณะกรรมการความปลอดภัย	ดีเด่น		ไม่ดีเด่น	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ด้านหน้าที่ความรับผิดชอบของคณะกรรมการ	1.9620	.64302	1.9444	.52664
ด้านอำนาจของคณะกรรมการ	1.8054	.63762	1.8814	.66158
ด้านการเข้าถึงข้อมูลของคณะกรรมการ	.7632	.70798	1.2507	.80068
ด้านสภาพแรงงาน	1.9491	1.08743	1.8828	1.10166
ด้านเทคนิคการประชุม	2.3625	.52263	2.1873	.53654
ด้านความเชื่อมโยงกับ จป.วิชาชีพ	2.2078	.67996	2.1068	.71466
ด้านเจ้าหน้าที่รัฐและการบังคับใช้กฎหมาย	1.6172	.74438	1.7500	.78155
ด้านการประกอบธุรกิจการค้า	1.2228	.99140	1.5833	.87307

5.13 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลตามที่ตั้งในและนอกเทคนิคอุตสาหกรรมของโรงงาน

ผลการวิเคราะห์พบว่า ไม่ว่าโรงงานจะตั้งอยู่ในเขตเทคนิคอุตสาหกรรมหรือไม่ก็ตาม ผู้ตอบแบบสอบถามได้ประเมินปัจจัยด้านเทคนิคการประชุมและด้านความเชื่อมโยงกับ จป.ระดับวิชาชีพ ว่ามีระดับความสำคัญมาก ส่วนปัจจัยอื่นมีความสำคัญระดับปานกลาง (ตารางที่ 4-59)

ตารางที่ 4-59 ปัจจัยที่มีผลต่อการสร้างความเข้มแข็งให้กับคณะกรรมการความปลอดภัยแบ่งตามที่ตั้งโรงงาน

ปัจจัยที่มีผลต่อการสร้างความเข้มแข็งให้กับ คณะกรรมการความปลอดภัย	ในนิคม		นอกนิคม	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ด้านหน้าที่ความรับผิดชอบของคณะกรรมการ	1.8859	.58884	1.9667	.52910
ด้านอำนาจของคณะกรรมการ	1.8187	.72947	1.8861	.62093
ด้านการเข้าถึงข้อมูลของคณะกรรมการ	1.1118	.78247	1.1860	.81678
ด้านสภาพแรงงาน	1.8661	1.37504	1.9186	.98305
ด้านเทคนิคการประชุม	2.2268	.52609	2.2134	.54665
ด้านความเชื่อมโยงกับ จป.วิชาชีพ	2.1257	.72167	2.1261	.70818
ด้านเจ้าหน้าที่รัฐและการบังคับใช้กฎหมาย	1.6741	.74976	1.7500	.78990
ด้านการประกอบธุรกิจการค้า	1.4857	.93804	1.5197	.89789

5.14 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลตามขนาดของโรงงาน

ผลตอบแบบสอบถามจากโรงงานที่มีขนาดใหญ่ กลาง หรือเล็กก็ตาม ได้ประเมินว่า **ปัจจัยด้านเทคนิคการประชุม และด้านความเชื่อมโยงกับ จป.ระดับวิชาชีพ** มีความสำคัญระดับมากที่จะมีผลต่อความเข้มแข็งของคณะกรรมการความปลอดภัย ส่วนปัจจัยอื่นๆ มีความสำคัญระดับปานกลาง (ตารางที่ 4-60)

ตารางที่ 4-60 ปัจจัยที่มีผลต่อการสร้างความเข้มแข็งให้กับคณะกรรมการความปลอดภัยแบ่งตามขนาดโรงงาน

ปัจจัยที่มีผลต่อการสร้างความเข้มแข็งให้กับ คณะกรรมการความปลอดภัย	เล็ก		กลาง		ใหญ่	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ด้านหน้าที่ความรับผิดชอบของคณะกรรมการ	1.9614	.52806	1.9206	.58646	1.8857	.57440
ด้านอำนาจของคณะกรรมการ	1.9028	.63807	1.8532	.67607	1.7304	.68856
ด้านการเข้าถึงข้อมูลของคณะกรรมการ	1.1697	.83336	1.2321	.78339	1.0819	.73561
ด้านสภาพแรงงาน	1.7030	1.07227	2.1175	1.22343	1.8443	.84419
ด้านเทคนิคการประชุม	2.2080	.57275	2.2050	.51953	2.2645	.45069
ด้านความเชื่อมโยงกับ จป.วิชาชีพ	2.1536	.72061	2.0758	.69362	2.0730	.70846
ด้านเจ้าหน้าที่รัฐและการบังคับใช้กฎหมาย	1.7063	.78165	1.7544	.74926	1.7091	.81336
ด้านการประอบธุรกิจการค้า	1.5072	.91236	1.5819	.86241	1.3944	.95082

5.15 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลตามที่ตั้งในภาคต่างๆ

ผลการวิเคราะห์พบว่า โรงงานที่ตั้งอยู่ตามภาคต่างๆ ของประเทศไทย รวมทั้ง กทม.นั้น ยังมองถึงความสำคัญระดับมากของ **ปัจจัยด้านเทคนิคการประชุมและด้านความเชื่อมโยงกับ จป.ระดับวิชาชีพ** ขณะที่ให้ปัจจัยอื่นนั้นมีความสำคัญระดับปานกลาง

ง. การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของความเข้มแข็งของคณะกรรมการความปลอดภัยตามตัวแปรต่างๆ

5.16 ความแตกต่างของความเข้มแข็งของคณะกรรมการความปลอดภัยระหว่างโรงงานที่ได้รับรางวัลดีเด่นด้านความปลอดภัยกับโรงงานที่ไม่ได้รับรางวัล

ผลจากการทดสอบทางสถิติพบว่า คณะกรรมการความปลอดภัยของโรงงานที่ได้รับรางวัลดีเด่นด้านความปลอดภัย มีความเข้มแข็งที่แตกต่างกับของโรงงานที่ไม่ได้รางวัลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ด้วยระดับความเชื่อมั่นที่ 95 (ตารางที่ 4-61) โดยคณะกรรมการความปลอดภัยของโรงงานที่ได้รับรางวัลจะมีความเข้มแข็งมากกว่า

ตารางที่ 4-61 เปรียบเทียบความแตกต่างของความเข้มแข็งของคณะกรรมการความปลอดภัยระหว่างโรงงานที่ได้รับรางวัลโรงงานดีเด่นกับโรงงานที่ไม่ได้รับรางวัล

	$\bar{X}$	S.D.	t	df.	Sig
ได้รับรางวัล	2.3247	.57066	6.11	333.20	<0.000
ไม่ได้รับรางวัล	2.0726	.57171			

F test = 5.37 sig. 0.02

5.17 ความแตกต่างของความเข้มแข็งของคณะกรรมการความปลอดภัยระหว่างโรงงานที่มีความเสี่ยงสูงกับโรงงานที่มีความเสี่ยงต่ำ

คณะกรรมการความปลอดภัยของโรงงานที่มีความเสี่ยงสูง จะมีความเข้มแข็งที่แตกต่างกับกรณีของโรงงานที่มีความเสี่ยงต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ด้วยระดับความเชื่อมั่นที่ 95 (ตารางที่ 4-62) โดยคณะกรรมการความปลอดภัยของโรงงานที่มีความเสี่ยงต่ำ (อัตราการประสบอันตรายต่ำ) จะมีความเข้มแข็งในการปฏิบัติงานมากกว่า

ตารางที่ 4-62 เปรียบเทียบความแตกต่างของความเข้มแข็งของคณะกรรมการความปลอดภัยระหว่างโรงงานที่เสี่ยงสูงกับโรงงานที่เสี่ยงต่ำ

	$\bar{X}$	S.D.	t	df.	Sig
เสี่ยงสูง	2.0407	.57326	-5.11	1303	<0.001
เสี่ยงต่ำ	2.2039	.57353			

F test = 2.86 sig. 0.91

5.18 ความแตกต่างของความเข้มแข็งของคณะกรรมการความปลอดภัยระหว่างโรงงานที่อยู่ในและนอกเขตนิคมอุตสาหกรรม

ผลจากการทดสอบทางสถิติ ไม่พบว่าโรงงานที่ตั้งอยู่ในหรือนอกเขตนิคมอุตสาหกรรมจะมีผลต่อความเข้มแข็งของคณะกรรมการความปลอดภัย (ตารางที่ 4-63)

ตารางที่ 4-63 เปรียบเทียบความแตกต่างของความเข้มแข็งของคณะกรรมการความปลอดภัยระหว่างโรงงานที่อยู่ในเขตนิคมกับนอกเขตนิคมอุตสาหกรรม

	$\bar{X}$	S.D.	t	df.	Sig
ในเขตนิคม	2.1834	.57871	2.566	1295	.010
นอกเขตนิคม	2.0919	.57620			

F test = 1.259 sig. 0.262

5.19 ความแตกต่างของความเข้มแข็งของคณะกรรมการความปลอดภัยระหว่างโรงงานที่มีขนาดแตกต่างกัน

โรงงานที่มีขนาดใหญ่คือ มีจำนวนลูกจ้างตั้งแต่ 500 คนขึ้นไป หรือจะโรงงานที่มีลูกจ้างน้อย คือน้อยกว่า 200 คน เมื่อวิเคราะห์ว่าจะมีผลต่อความเข้มแข็งของคณะกรรมการความปลอดภัยหรือไม่ ผลการทดสอบทางสถิติ ไม่พบว่ามีความสัมพันธ์กัน (ตารางที่ 4-64)

ตารางที่ 4-64เปรียบเทียบความแตกต่างของความเข้มแข็งของคณะกรรมการความปลอดภัยระหว่างโรงงานที่มีขนาดต่างกัน (ใหญ่ กลาง เล็ก)

ขนาดโรงงาน	$\bar{x}$	S.D.
เล็ก	2.1138	.57035
กลาง	2.0594	.60540
ใหญ่	2.1505	.53427

	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	1.235	2	.618	1.863	.156
Within Groups	424.059	1279	.332		
Total	425.295	1281			

5.20 ความแตกต่างของความเข้มแข็งของคณะกรรมการความปลอดภัยระหว่างโรงงานที่ตั้งอยู่ตามภาคต่างๆ ของประเทศไทย

เมื่อนำข้อมูลความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามจากโรงงานใน กทม. และจากจังหวัดในภาคต่างๆ ของประเทศไทย มาทดสอบความสัมพันธ์ทางสถิติ ไม่พบว่ามีความแตกต่างของความเข้มแข็งของคณะกรรมการความปลอดภัยแต่อย่างใด (ตารางที่ 4-65)

ตารางที่ 4-65เปรียบเทียบความแตกต่างของความเข้มแข็งของคณะกรรมการความปลอดภัยระหว่างโรงงานในแต่ละภาคของประเทศไทย

ภาค	$\bar{x}$	S.D.
กรุงเทพ	2.0857	.69023
ภาคกลาง	2.0914	.55770
ภาคตะวันออก	2.0890	.62070
ภาคเหนือ	2.1224	.58722
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	2.2158	.53172
ภาคใต้	2.2603	.51948
รวม	2.1155	.57937

	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	48.965	5	9.793	1.829	.104
Within Groups	7131.591	1332	5.354		
Total	7180.556	1337			

5.21 ความแตกต่างของความเข้มแข็งของคณะกรรมการความปลอดภัยระหว่างผู้ตอบแบบสอบถาม 4 กลุ่ม

เมื่อนำความคิดเห็นในเรื่องความเข้มแข็งของคณะกรรมการความปลอดภัยของผู้ตอบแบบสอบถามแต่ละกลุ่มมาทดสอบค่าทางสถิติ ไม่พบว่ามีความแตกต่างกันแต่อย่างใด (ตารางที่ 4-66)

ตารางที่ 4-66เปรียบเทียบความแตกต่างของความเข้มแข็งของคณะกรรมการความปลอดภัยระหว่างผู้ตอบแบบสอบถาม 4 กลุ่ม

ตำแหน่ง	$\bar{x}$	S.D.
ประธาน	2.3902	.57483
บังคับบัญชา	2.3500	.58332
ปฏิบัติการ	2.4112	.61674
เลขา	2.2621	.62766
รวม	2.3515	.60336

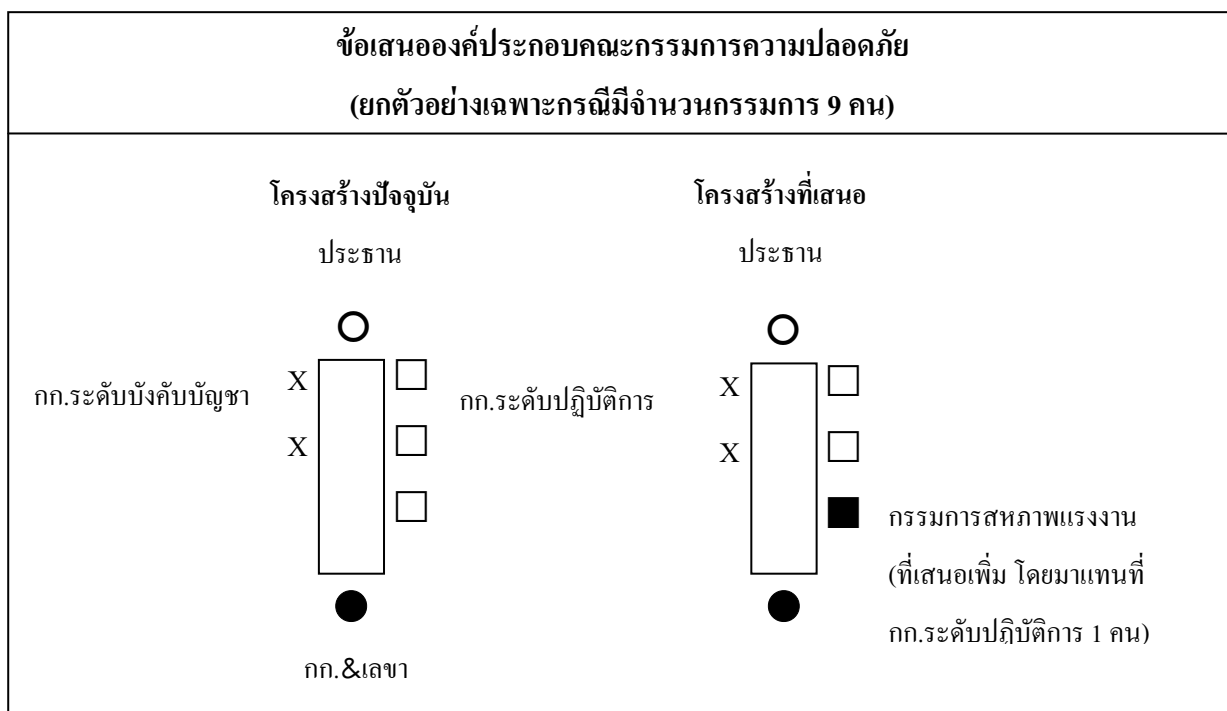
	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	64.584	3	21.528	4.038	0.007
Within Groups	7122.697	1326	5.331		
Total	7187.281	1339			

6. ผลการประชุมไตรภาคี

6.1 ข้อเสนอเกี่ยวกับกฎหมายคณะกรรมการความปลอดภัย

6.1.1 ข้อเสนอแนะองค์ประกอบคณะกรรมการความปลอดภัย

ตามกฎหมายคณะกรรมการความปลอดภัยฉบับที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน กำหนดองค์ประกอบเป็นลักษณะทวิภาคี คือมีผู้แทนฝ่ายนายจ้างและฝ่ายลูกจ้างเป็นกรรมการ (รายละเอียดดูในบทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรม) โดยผู้แทนฝ่ายนายจ้างจะเป็นลูกจ้างที่อาจมีที่มาจากทางใดทางหนึ่งใน 4 ทางที่กฎหมายกำหนดไว้ ผลการวิจัยพบว่ามีข้อเสนอให้มีกรรมการสหภาพแรงงานอยู่ในองค์ประกอบของคณะกรรมการความปลอดภัย เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับคณะกรรมการ ประกอบกับการทบทวนวรรณกรรมก็พบว่าการมีกรรมการสหภาพแรงงานในคณะกรรมการความปลอดภัยนั้นเป็นเรื่องที่ดี ผู้วิจัยจึงจัดทำเป็นข้อเสนอว่าในโครงสร้างของคณะกรรมการความปลอดภัยควรมีกรรมการสหภาพแรงงานอย่างน้อย 1 คนและลดจำนวนกรรมการระดับปฏิบัติการลง 1 คน เช่นนี้ก็จะไม่มีผลกระทบต่อยอดรวมจำนวนกรรมการความปลอดภัยแต่อย่างใด

6.1.2 ข้อเสนอแนะหน้าที่ความรับผิดชอบของคณะกรรมการความปลอดภัย

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่าผู้ตอบแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์เห็นชอบกับหน้าที่ความรับผิดชอบของคณะกรรมการตามกฎหมายที่เป็นอยู่ แต่ในรายละเอียดแล้ว พบข้อมูลว่า การเดินสำรวจด้านความปลอดภัยและความเชื่อมโยงกับ จป.ระดับวิชาชีพ เป็นปัจจัยที่มีผลต่อความเข้มแข็งของคณะกรรมการความปลอดภัย ผู้วิจัยจึงเสนอขอเพิ่มเติมหน้าที่ความรับผิดชอบ ดังนี้

1) คณะกรรมการความปลอดภัยมีหน้าที่จัดทำแผนการสำรวจด้านความปลอดภัยในแต่ละเดือนล่วงหน้า และเมื่อเดินสำรวจแล้ว ต้องเสนอผลการเดินสำรวจต่อนายจ้าง ผู้บริหารทุกฝ่าย จป.ระดับวิชาชีพ และหน่วยงานความปลอดภัย (ถ้ามี) และพร้อมทั้งนำเสนอต่อที่ประชุมคณะกรรมการความปลอดภัย เพื่อพิจารณาหาทางป้องกันแก้ไขต่อไป

เหตุผลที่กำหนดให้จัดทำแผนการสำรวจล่วงหน้าเพื่อจะทำให้กรรมการความปลอดภัยไม่ล้มภารกิจนี้ และเป็นการทำให้คนอื่นรับทราบล่วงหน้า ดังนั้นการล้มเดินสำรวจจึงเกิดขึ้นได้ยาก

เหตุผลที่ต้องเสนอผลสำรวจต่อผู้เกี่ยวข้องต่างๆ นั้น เพื่อให้ท่านเหล่านั้นรับทราบผลการสำรวจทันที หากมีเรื่องเร่งด่วนก็จะได้สามารถทำการป้องกันแก้ไขได้ทัน และเป็นการรวบรวมข้อมูลอย่างหนึ่งก่อนเสนอคณะกรรมการความปลอดภัยต่อไป

2) คณะกรรมการความปลอดภัยมีหน้าที่พิจารณานโยบาย มาตรการ แผนงาน และโครงการด้านความปลอดภัยที่เสนอโดยหน่วยงานต่างๆ ก่อนเสนอนายจ้าง และมีหน้าที่ติดตามเรื่องต่างๆ ที่เสนอนายจ้างแล้ว

เหตุผลที่กำหนดให้มีหน้าที่ดังกล่าว ก็เพื่อให้คณะกรรมการเป็นศูนย์กลางการประสานงาน ติดตาม และทบทวนเรื่องต่างๆ ในงานความปลอดภัยของโรงงาน และจะได้เชื่อมโยงกับหน้าที่ของ จป.ระดับวิชาชีพ และหรือหน่วยงานความปลอดภัย

3) คณะกรรมการความปลอดภัย มีหน้าที่ติดตามเรื่องในข้อ 2

6.1.3 ข้อเสนอแนะอำนาจของคณะกรรมการความปลอดภัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏชัดเจนว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความเข้มแข็งที่สำคัญ ปัจจัยหนึ่งคือ เรื่องอำนาจของคณะกรรมการความปลอดภัย เพราะหากมีหน้าที่ความรับผิดชอบ แต่ไม่มีอำนาจในการปฏิบัติงาน ก็จะทำให้มีสภาพเป็นเสือกระดาษ ดังเช่นที่กล่าวไว้ในรายงานของกระทรวงแรงงานสหรัฐอเมริกา (1989) และในทางทฤษฎีแล้ว คนที่มีหน้าที่ด้านความปลอดภัยก็ควรมีอำนาจที่จะดำเนินงานได้ด้วย (D Petersen, 1971 และ BS 8800, 1996)

ข้อเสนอจากงานวิจัยนี้คือ ควรกำหนดอำนาจให้คณะกรรมการความปลอดภัยสามารถสั่งให้คนงานหยุดการทำงานที่มีสภาพการทำงานและหรือการกระทำ (การปฏิบัติงาน) ที่เสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุมาก

6.1.4 ข้อเสนอแนะด้านการฝึกอบรมให้กับคณะกรรมการความปลอดภัย

ผลการศึกษาครั้งนี้ พบรากเหง้า (root cause) ของปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานของคณะกรรมการความปลอดภัยอย่างหนึ่ง คือ การขาดความรู้ ความเข้าใจในงานอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ทำให้เกิดปัญหาอื่นๆ ตามมาเป็นลูกโซ่ อาทิ ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ไม่เป็นที่ยอมรับของผู้บริหาร หัวหน้างานและคนงาน

ข้อเสนอจากการวิจัยนี้คือ ควรกำหนดให้ผู้ที่เป็นกรรมการความปลอดภัยทุกคน ไม่ว่าจะเป็นประธานกรรมการความปลอดภัย กรรมการระดับบังคับบัญชา และกรรมการระดับปฏิบัติการก็ตาม ต้องเข้ารับการอบรมหลักสูตรคณะกรรมการความปลอดภัย ซึ่งประกอบด้วยหัวข้อต่อไปนี้

- 1) อำนาจและหน้าที่ความรับผิดชอบของคณะกรรมการความปลอดภัย
- 2) บทบาทและความสัมพันธ์กับ จป.ระดับต่างๆ และหน่วยงานความปลอดภัย
- 3) เทคนิคการเดินสำรวจด้านความปลอดภัย
- 4) ลักษณะปัญหาความปลอดภัยในอุตสาหกรรมนั้นๆ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
- 5) ความรู้พื้นฐานด้านความปลอดภัย
- 6) เทคนิคการประชุม

เมื่อครบวาระของคณะกรรมการและมีการแต่งตั้งคณะกรรมการชุดใหม่ เกณฑ์การอบรมจะเป็นดังนี้

- 1) สำหรับกรรมการเดิมที่กลับมาเป็นกรรมการอีกครั้ง ให้โรงงานจัดอบรมใหม่ (refreshment) ตามผลการศึกษาความต้องการในการฝึกอบรม
- 2) กรณีเป็นกรรมการใหม่ ให้เข้ารับการอบรมตามหลักสูตรข้างต้น

6.1.5 ข้อเสนอแนะการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการความปลอดภัย ถือเป็นส่วนหนึ่งของการทำงาน ให้นำผลงานการปฏิบัติงานมาคิดเป็นคะแนนความดีความชอบได้ สืบเนื่องจากผลการวิจัยที่พบปัญหาและอุปสรรคว่า กรรมการความปลอดภัยจะไม่มีแรงจูงใจมาปฏิบัติหน้าที่เป็นกรรมการความปลอดภัย และเมื่อมีการทักท้วง ก็จะนำมาเป็นข้ออ้างที่จะไม่เดินสำรวจด้านความปลอดภัย หรือไม่เข้าประชุม ประกอบกับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามได้เสนอแนะเรื่องการนำเรื่องการเป็นกรรมการความปลอดภัยมาคิดเป็นคะแนนความดีความชอบ ผู้วิจัยจึงนำข้อมูลเหล่านี้มาพิจารณาร่วมกับสิ่งที่พบจากการทบทวนวรรณกรรม และเสนอว่าควรมีการกำหนดให้นายจ้างนำเรื่องการเป็นกรรมการความปลอดภัยมาคิดเป็นคะแนนความดีความชอบประจำปี

6.2 ความเห็นและมติของที่ประชุมไตรภาคี

ผู้วิจัยได้จัดให้มีการประชุมไตรภาคีเมื่อวันที่ 29 พฤศจิกายน 2548 ผู้เข้าประชุมประกอบด้วยผู้มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงกับคณะกรรมการความปลอดภัยจำนวนทั้งสิ้น (ไม่นับคณะผู้วิจัย) 30 คน ดังนี้

- 1) เจ้าหน้าที่ของกองตรวจความปลอดภัยที่มีการจูงใจบังคับใช้กฎหมายฉบับนี้จำนวน

7 คน

- 2) เจ้าหน้าที่ของสถาบันความปลอดภัยในการทำงาน ผู้มีภารกิจสนับสนุนงานวิชาการให้กับคณะกรรมการความปลอดภัย จำนวน 4 คน
 - 3) ผู้แทนองค์กรนายจ้าง ที่เป็นกรรมการในคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน* จำนวน 3 คน
 - 4) ผู้แทนองค์กรลูกจ้าง ที่เป็นกรรมการในคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน จำนวน 3 คน
 - 5) ผู้แทนจากชมรา จป.ระดับวิชาชีพ ที่เป็นกรรมการและเลขานุการในคณะกรรมการความปลอดภัยของโรงงานนั้น จำนวน 10 คน
 - 6) นักวิจัยสิทธิแรงงานจากมูลนิธิอารมณ์ พงศ์พันธุ์ จำนวน 1 คน
 - 7) นักอาชีวอนามัยและความปลอดภัยจากบริษัทในเครือซิเมนต์ไทย จำนวน 2 คน
- รายชื่อผู้เข้าประชุมข้างต้น คูในภาคผนวกที่ 3
- สำหรับความคิดเห็นและมติของที่ประชุมไตรภาคี มีดังนี้

6.2.1 ความคิดเห็นต่อข้อเสนอแนะขององค์ประกอบคณะกรรมการความปลอดภัย

ที่ประชุมได้อภิปรายและเสนอความคิดเห็นไปในแนวทางเดียวกัน คือเห็นด้วยที่จะให้มีการสมทบสหภาพแรงงานเป็นหนึ่งในคณะกรรมการความปลอดภัย โดยไปแทนที่จำนวนกรรมการระดับปฏิบัติการ แต่มีเงื่อนไขว่ากฎหมายควรระบุว่ากรรมการสหภาพแรงงานที่จะมาเป็นกรรมการความปลอดภัยนั้น ควรมีความรู้และประสบการณ์ด้านความปลอดภัย เช่น เคยผ่านการอบรมหลักสูตรความปลอดภัย

เหตุผลที่ที่ประชุมเห็นด้วยกับโครงสร้างใหม่นี้ เพราะผลการวิจัยที่ดี และจากประสบการณ์ของผู้เข้าประชุมที่ดี ทุกคนยอมรับว่ากรรมการฝ่ายปฏิบัติการไม่ค่อยกล้าแสดงความคิดเห็น ดังนั้นการให้ผู้แทนจากสหภาพแรงงานเข้ามาทำหน้าที่ ย่อมจะเป็นผู้ที่กล้าแสดงความคิดเห็นต่างๆ และสามารถนำพลังของสหภาพแรงงานเข้ามามีส่วนร่วมกับฝ่ายนายจ้างในการพัฒนาและปรับปรุงอย่างต่อเนื่องต่อไป

6.2.2 ความคิดเห็นต่อข้อเสนอแนะด้านหน้าที่ความรับผิดชอบของคณะกรรมการความปลอดภัย

ที่ประชุมไตรภาคี มีความคิดเห็นและมติดังนี้

- 1) เห็นชอบกับการกำหนดเป็นหน้าที่ความรับผิดชอบของกรรมการความปลอดภัยที่จะต้องจัดทำแผนการเดินสำรวจในแต่ละเดือนล่วงหน้า และผลการเดินสำรวจเป็นอย่างไร จะต้องนำเสนอต่อนายจ้างผู้บริหารทุกฝ่าย จป.ระดับวิชาชีพ และหน่วยงานความปลอดภัย
- 2) เห็นชอบกับการกำหนดให้คณะกรรมการความปลอดภัย เป็นศูนย์กลางของการทำงานด้านความปลอดภัยที่จะดำเนินการในเรื่องการพิจารณา โยบาย มาตรการ แผนงาน และโครงการด้านความ

* ตาม พรบ.คุ้มครองแรงงาน พ.ศ.2541 มาตราที่ 100 กำหนดให้มีคณะกรรมการความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน ทำหน้าที่พิจารณาร่างกฎหมายความปลอดภัยก่อนเสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน คณะกรรมการชุดนี้จะมีผู้แทนองค์กรนายจ้างและลูกจ้าง ฝ่ายละ 7 คนเป็นกรรมการ

ปลอดภัยที่หน่วยงานต่างๆ เสนอมา เพื่อพิจารณาความเหมาะสมก่อนเสนอนายจ้างต่อไป รวมทั้งเห็นชอบให้คณะกรรมการความปลอดภัยทำหน้าที่ติดตามความคืบหน้าในเรื่องที่เสนอนายจ้างต่อไป

ในกรณีที่มีความจำเป็น หรือไม่อยู่ในช่วงที่จะมีการประชุมคณะกรรมการความปลอดภัย จป.ระดับวิชาชีพ หรือหน่วยงานความปลอดภัยหรือหน่วยงานอื่นใดสามารถเสนอโครงการ/กิจกรรมความปลอดภัยต่อนายจ้างได้

3) เสนอให้มีการกำหนดบทลงโทษกรณีกรรมการความปลอดภัยไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนด

6.2.3 ความคิดเห็นต่อข้อเสนอด้านอำนาจของคณะกรรมการความปลอดภัย

ที่ประชุมไตรภาคี มีความเห็นว่าการให้อำนาจกับคณะกรรมการความปลอดภัยให้สามารถสั่งหยุดการปฏิบัติงานที่เสี่ยงภัยมากนั้น เป็นเรื่องดีและเป็นการสร้างความเข้มแข็งให้กับคณะกรรมการความปลอดภัย แต่เรื่องนี้หากใช้อำนาจด้วยความไม่เข้าใจหรือไม่รู้จริงแล้ว อาจเป็นเรื่องที่สร้างความเสียหายในการผลิตได้ รวมทั้งอาจเกิดผลเสียต่อผู้สั่งการก็ได้

ที่ประชุมจึงมีมติว่า เห็นชอบให้กรรมการความปลอดภัยที่พบเห็นการกระทำที่เสี่ยงภัยมากสามารถแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาของผู้ปฏิบัติงานคนนั้นๆ หรือผู้บังคับบัญชาแผนกนั้นๆ รับทราบความเห็นของกรรมการความปลอดภัยที่เห็นควรให้หยุดการทำงาน แต่การจะสั่งหยุดการทำงานหรือไม่ให้อยู่ในดุลพินิจของผู้บังคับบัญชานั้นๆ

6.2.4 ความคิดเห็นต่อข้อเสนอด้านการฝึกอบรมให้กับคณะกรรมการความปลอดภัย

ที่ประชุมไตรภาคี มีความเห็นสอดคล้องกับผลการวิจัยว่า ปัญหาและอุปสรรคการทำงานของคณะกรรมการความปลอดภัยคือ ความไม่รู้เรื่องในงานความปลอดภัยของกรรมการ จึงมีมติเห็นชอบกับเรื่องการฝึกอบรมตามหลักสูตร (หัวข้อ) ที่เสนอมา

6.2.5 ความคิดเห็นต่อข้อเสนอด้านการนำเรื่องการเป็นกรรมการความปลอดภัยมาคิดเป็นคะแนนความดีความชอบประจำปี

ที่ประชุมไตรภาคี ได้อภิปรายเรื่องนี้อย่างกว้างขวาง เพราะเป็นเรื่องที่มีประโยชน์ในแง่การสร้างแรงจูงใจ แต่เนื่องจากภายในโรงงานจะมีคณะกรรมการชุดอื่นๆ มากมายเกรงว่าจะเกิดการเลียนแบบและเรียกร้องเรื่องทำนองนี้ ประกอบกับเรื่องการคิดคะแนนความดีความชอบ เป็นเรื่องละเอียดอ่อนและแต่ละโรงงานก็มีวิธีคิดที่แตกต่างกัน หากกำหนดเป็นกฎหมายจึงอาจจะไม่เหมาะสม

ที่ประชุมจึงมีมติว่าให้ระบุข้อความเฉพาะ “การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการความปลอดภัย ถือเป็นส่วนหนึ่งของการทำงาน” เท่านั้น

บทที่ 5

สรุป การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา เพื่อหาคำตอบว่าจะมีแนวทางการสร้างความเข้มแข็งให้กับคณะกรรมการความปลอดภัยได้อย่างไร คณะกรรมการนี้ถือเป็นกลไกสำคัญของการทำงานในรูปทวิภาคีที่จะมีการทำงานร่วมกันระหว่างนายจ้างกับลูกจ้างในเรื่องความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน วิธีการศึกษาจะกำหนดโรงงานออกเป็นโรงงานที่มีความเสี่ยงสูงและความเสี่ยงต่ำ ซึ่งแบ่งย่อยเป็นโรงงานขนาดเล็ก กลาง และใหญ่ และโรงงานที่ได้รับรางวัลดีเด่นด้านความปลอดภัยจากกระทรวงแรงงาน และหรือกระทรวงอุตสาหกรรม ซึ่งทั้งหมดนี้จะเลือกศึกษาในจังหวัดกรุงเทพมหานคร และจังหวัดต่างๆ ในภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ รวมเป็นโรงงานที่ทำการศึกษาทั้งสิ้น 446 โรงงาน (เฉพาะแบบสอบถาม) ในแต่ละโรงงานจะได้รับแบบสอบถามจากผู้วิจัยจำนวน 4 ชุดเพื่อแจกจ่ายให้กับประธานกรรมการความปลอดภัย กรรมการระดับบังคับบัญชา (1 คน) กรรมการระดับปฏิบัติการ (1 คน) และเลขานุการคณะกรรมการความปลอดภัย (รวม 4 คนต่อโรงงาน) รวมมีผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น 1,396 คน และเพื่อเสริมความเข้าใจให้มากขึ้น ได้ดำเนินการสัมภาษณ์โรงงานตามลักษณะที่จัดแบ่งข้างต้นอีกด้วย รวมโรงงานที่เข้าสัมภาษณ์มีอยู่ทั้งสิ้น 142 โรงงาน และมีผู้ให้สัมภาษณ์รวมทั้งสิ้น 345 คน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าสาเหตุสำคัญที่คณะกรรมการความปลอดภัยไม่ได้เดินสำรวจความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมการทำงานเดือนละครั้งตามกฎหมายกำหนดไว้ เพราะมีภาระงานประจำมาก ไม่สามารถหาเวลาเดินสำรวจได้ สำหรับปัญหาและอุปสรรคที่คณะกรรมการความปลอดภัยประสบนั้น ข้อมูลที่รวบรวมได้แสดงระดับของปัญหาว่าอยู่ในระดับปานกลาง และสรุปปัญหาและอุปสรรคได้ดังนี้

1. นายจ้าง/ผู้บริหารไม่ให้ความสำคัญกับงานความปลอดภัย
2. หัวหน้างานและคนงานไม่ให้ความสำคัญกับงานความปลอดภัย
3. นายจ้าง ผู้บริหาร หัวหน้างาน คนงาน และคณะกรรมการความปลอดภัยมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องความปลอดภัยไม่เพียงพอ หรือได้รับการฝึกอบรมน้อยเกินไป
4. โครงการ/กิจกรรมความปลอดภัย มีงบประมาณจำกัด
5. คณะกรรมการความปลอดภัยมีภาระงานประจำมาก
6. คณะกรรมการความปลอดภัยขาดแรงจูงใจที่จะปฏิบัติงาน
7. คณะกรรมการความปลอดภัยไม่มีอำนาจในการตัดสินใจ
8. ไม่มีกรรมการสหภาพแรงงานอยู่ในองค์ประกอบของคณะกรรมการความปลอดภัย
9. หน่วยงานภาครัฐไม่ได้สนับสนุนหรือมีการดำเนินการใดๆ ที่จะเอื้อต่อการทำงานของคณะกรรมการความปลอดภัย

สำหรับปัจจัยที่มีผลหรืออิทธิพลต่อการสร้างความเข้มแข็งให้กับคณะกรรมการความปลอดภัย ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยด้านเทคนิคการประชุมและด้านความเชื่อมโยงระหว่างงานของคณะกรรมการความปลอดภัยกับงานของ จป.ระดับวิชาชีพ เป็น 2 ปัจจัยที่มีผลการประเมินให้ระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก ทั้งในโรงงานที่มีความเสี่ยงสูงและความเสี่ยงต่ำ สำหรับปัจจัยอื่นๆ ที่เหลือ อาทิ ปัจจัยด้านหน้าที่ความรับผิดชอบ ด้านอำนาจ ด้านสภาพแรงงาน และด้านเจ้าหน้าที่รัฐนั้น ผลประเมินระดับความสำคัญอยู่ระดับปานกลาง

ที่ประชุมไตรภาคีได้มีมติเห็นชอบกับการเพิ่มกรรมการสภาพแรงงานเข้าไปในองค์ประกอบคณะกรรมการความปลอดภัย มีการมอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบชัดเจนขึ้น และสามารถเชื่อมโยงได้กับหน้าที่ของ จป.ระดับต่างๆ และกำหนดให้มีการอบรมคณะกรรมการความปลอดภัยเพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจที่จะปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การอภิปรายผล

1. ความเหมาะสมของโรงงานและกลุ่มคนที่ศึกษาและข้อจำกัดของการศึกษา

งานวิจัยนี้ได้ทำการศึกษาในโรงงานที่มีความเสี่ยงสูงและความเสี่ยงต่ำที่มีทั้งขนาดเล็ก กลาง และใหญ่ ทั่วทุกภาคของประเทศไทย รวมทั้งได้ศึกษาในโรงงานดีเด่นด้านความปลอดภัย ทำให้ได้ลักษณะโรงงานที่มีความหลากหลายและถือเป็นตัวแปรสำคัญที่มีความสัมพันธ์กับการดำเนินงานด้านความปลอดภัย อัตราการตอบกลับของข้อมูลจากโรงงานประมาณร้อยละ 40.33 และข้อมูลความคิดเห็นจากกลุ่มคนในคณะกรรมการความปลอดภัยของโรงงานที่ตอบกลับมา ที่มีอัตราการตอบกลับมาร้อยละ 78.25 นั้น ก็ถือว่าเป็นอัตราการตอบกลับที่น่าพอใจ

ผู้ตอบแบบสอบถามและผู้ให้สัมภาษณ์ เป็นผู้ที่ดำรงตำแหน่งประธานกรรมการความปลอดภัย กรรมการระดับบังคับบัญชา กรรมการระดับปฏิบัติการ และกรรมการและเลขานุการ ในสัดส่วนพอๆ กัน ดังนั้น ความคิดเห็นโดยรวมจึงไม่มีปัญหาว่าคำตอบส่วนใหญ่มาจากกรรมการในตำแหน่งใด

อย่างไรก็ตาม การวิจัยนี้มีข้อจำกัดที่ไม่สามารถสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายได้อย่างเต็มที่ เพราะผู้ให้สัมภาษณ์จะไม่มีเวลาให้มากนัก บางโรงงานไม่สามารถจะทำการสัมภาษณ์ได้ เพราะผู้ให้สัมภาษณ์มีงานด่วนขึ้นมาในวันที่นัดสัมภาษณ์ และในส่วนของแบบสอบถามที่ได้รับกลับมาจะมีส่วนหนึ่งที่ตอบคำถามได้ไม่หมดทุกข้อ และแต่ละโรงงานก็ไม่ได้ส่งแบบสอบถามทั้ง 4 ชุดกลับมาหมด

2. รากเหง้า (root cause) ของปัญหาและอุปสรรคของคณะกรรมการความปลอดภัย

สิ่งค้นพบจากการวิจัยนี้ในเรื่องของปัญหาอุปสรรคการดำเนินงานด้านความปลอดภัยสอดคล้องกับความคิดเห็นของนักวิชาการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย และประสบการณ์จริงของผู้อำนวยการ/ผู้จัดการฝ่ายความปลอดภัยในโรงงานประเภทต่างๆ กล่าวคือ รากเหง้าของปัญหาและอุปสรรคในการทำงานอยู่ที่คนที่เกี่ยวข้องภายในโรงงานไม่เห็นความสำคัญของงานความปลอดภัย

คนที่เกี่ยวข้องกับงานความปลอดภัยในโรงงาน ได้แก่ นายจ้าง ผู้บริหาร หัวหน้างาน และคนงาน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่าคนเหล่านี้ไม่ให้ความสำคัญกับงานความปลอดภัย ดังจะเห็นได้จากหลายกรณี เช่น กรรมการด้านบังคับบัญชา ซึ่งฐานะในโรงงานจะเป็นระดับผู้จัดการหน่วยงานขึ้นไป และกรรมการด้านปฏิบัติการ ซึ่งอาจเป็นหัวหน้างานหรือคนงานทั่วไป เข้าร่วมประชุมคณะกรรมการความปลอดภัยน้อยกว่าร้อยละ 70 (นั่นหมายความว่าใน 1 ปีจะเข้าประชุมคณะกรรมการความปลอดภัยเพียง 4 ครั้งเท่านั้น) ซึ่งในความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามทั้ง 4 กลุ่มให้น้ำหนักความสำคัญกับเรื่องภาระงานประจำที่มีมากจนไม่สามารถปลีกตัวไปปฏิบัติหน้าที่ในฐานะกรรมการความปลอดภัยได้ ความเห็นเช่นนี้สะท้อนให้เห็นว่าถึงแม้กฎหมายจะกำหนดเป็นหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติ ผู้เกี่ยวข้องยัง**ไม่คิด**ว่าเรื่องความปลอดภัยเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องปฏิบัติ ซึ่งที่จริงกรรมการทั้ง 2 ระดับสามารถที่จะอ้างกฎหมายคณะกรรมการความปลอดภัยเพื่อจะเข้าร่วมประชุมได้ ในอีกนัยหนึ่ง แสดงว่านายจ้าง/ผู้บริหารสูงสุดไม่ได้ให้นโยบายที่ชัดเจนว่าให้ถือว่าการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะกรรมการความปลอดภัยให้ถือเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องปฏิบัติ

การเข้าร่วมประชุมถือเป็นบทบาทในการทำงานแบบทวิภาคี ที่จะมีการทำงานร่วมกันระหว่างฝ่ายนายจ้างกับฝ่ายลูกจ้าง การประชุมจะเป็นเวทีให้มีการนำผลการสำรวจด้านความปลอดภัย ผลการสอบสวนอุบัติเหตุ และผลการติดตามและประเมินผลงานต่างๆ มาอภิปรายและหาแนวทางการแก้ไข ป้องกัน และควบคุมที่ถูกต้องเหมาะสมต่อไป ความล้มเหลวของคณะกรรมการความปลอดภัยมีสาเหตุหนึ่งจากการไม่ได้ประชุมอย่างสม่ำเสมอ (John P' Spath, 1998)

สิ่งที่ต้องพิจารณาอย่างละเอียดและรอบคอบคือ เมื่อทุกฝ่ายในโรงงานล้วนไม่ให้ความสำคัญกับงานความปลอดภัย ดังนั้น คำถามมีว่าควรต้องดำเนินการอะไร อย่างไร เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องทั้งหลายตระหนักในความสำคัญของงานความปลอดภัย

ความพยายามในเรื่องนี้ อาจกล่าวได้ว่ามีการพัฒนาระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย (Occupational Health and Safety Management System) ขึ้นมาเพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องตั้งแต่ระดับนายจ้าง/ผู้บริหารสูงสุด ผู้บริหาร หัวหน้างาน และคนงาน ได้มีบทบาทและหน้าที่ความรับผิดชอบในเรื่องอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มีวิธีการในการคิดทำแผน โครงการ และกิจกรรมความปลอดภัยที่ถูกต้องกับสถานการณ์ของโรงงาน (เช่น BSI, 1996, AS/NZS 2000, สมอ.2542, OHSAS 1999) นอกจากนี้ ประเด็นเรื่องการทำงานอย่างโปร่งใสหรือมีธรรมาภิบาลที่ดี (Good Governance) และการทำงานที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม (Social Responsibility) ก็ถือว่าเป็นแนวทางที่จะทำให้ผู้เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยในโรงงานได้มองเห็นถึงความสำคัญของงานด้านนี้และการแสดงถึงความรับผิดชอบต่อสังคมของโรงงานนั้น มีมาตรฐานในเรื่องดังกล่าวหลายมาตรฐานที่เห็นที่นิยมนำมาปฏิบัติกัน อาทิ Social Accountability 8001, มาตรฐานแรงงานไทย หรือ มรท.8001, UN-Global Compact และ GRI-Sustainability Report หรือ GRI Report มาตรฐานต่างๆ เหล่านี้จะมีเรื่องอาชีวอนามัยและความปลอดภัย เป็นข้อกำหนด หรือเป็นตัวชี้วัด และในระยะอีกไม่นานก็จะมีมาตรฐานความรับผิดชอบต่อสังคมระดับนานาชาติประกาศใช้ อีก เช่น ISO จะประกาศใช้ ISO 26000 –

Social Responsibility ในปี 2008 และ EU จะเร่งประกาศใช้มาตรฐานเกี่ยวกับ Corporate Social Responsibility (CSR) ในปีสองปีนี้

3. ความรู้ความเข้าใจในหน้าที่ความรับผิดชอบและความรู้พื้นฐานอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของคณะกรรมการความปลอดภัย

ปัญหาและอุปสรรคอย่างหนึ่งของคณะกรรมการความปลอดภัยที่ค้นพบจากการวิจัยนี้ คือความไม่รู้ในบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบ และความรู้เกี่ยวกับพื้นฐานความรู้ทางอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ของคณะกรรมการความปลอดภัย อาจถือเป็นรากเหง้าของปัญหาอย่างหนึ่งที่ทำให้ประสิทธิภาพการทำงานของคณะกรรมการยังไม่เป็นที่น่าพอใจ จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกลับว่าความล้มเหลวและความเป็นเลวร้ายของคณะกรรมการความปลอดภัยมาจากการขาดการฝึกอบรม (เช่น John P.Spath, 1998, Sweeney, 1984, SPR Associates, 1994)

กฎหมายแรงงานของประเทศไทย กำหนดให้มีการฝึกอบรมกับเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน (จป.) ระดับต่างๆ แต่ไม่ได้กำหนดให้มีการฝึกอบรมให้กับคณะกรรมการความปลอดภัย จึงมีข้อคิดเห็นจากผู้ตอบแบบสอบถาม และผู้ตอบแบบสัมภาษณ์จำนวนมากที่แสดงถึงความห่วงใยในเรื่องความรู้ดังกล่าวที่ส่งผลต่อความสามารถของคณะกรรมการที่จะทำงานในฐานะกรรมการดังกล่าว

เมื่อพิจารณาถึงบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการความปลอดภัยที่กฎหมายกำหนด จะมีมากมาย และหลากหลาย เช่น การสำรวจด้านความปลอดภัย การเสนอแนะมาตรการหรือแนวทางปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้ถูกต้องตามกฎหมาย กำหนดระเบียบและมาตรฐานด้านความปลอดภัย จัดทำนโยบาย แผนประจำปี โครงการ กิจกรรมด้านความปลอดภัย และจัดทำโครงการหรือแผนฝึกอบรมด้านความปลอดภัยของบุคลากรทุกระดับ (รวมถึงนายจ้าง) จึงเห็นว่าคนที่จะมาทำหน้าที่นี้ได้ดี ต้องเป็นคนที่มีความรู้ความเข้าใจในพื้นฐานด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มิฉะนั้นจะทำให้การเสนอแนะหรือการจัดทำไม่มีคุณภาพ หรือไม่ถูกหลักวิชาการ

ข้อมูลที่สอบถามเกี่ยวกับการฝึกอบรมที่คณะกรรมการได้รับนั้น ถือว่ามีการจัดอบรมด้านความปลอดภัยให้กับคณะกรรมการความปลอดภัย แต่ข้อมูลในรายละเอียดที่ได้เพิ่มเติมจากผู้ตอบแบบสอบถาม และผู้ให้สัมภาษณ์ แสดงให้เห็นว่าประสิทธิผลจากการฝึกอบรมมีน้อย ทำให้คณะกรรมการความปลอดภัยไม่สามารถทำงานได้อย่างที่ควรจะเป็น กล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่าต้องมีการประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรฝึกอบรม และวิธีการจัดทำโครงการฝึกอบรมว่ามีความถูกต้องมากน้อยเพียงใด มีการศึกษาความต้องการในการฝึกอบรมหรือไม่ ซึ่งมาตรฐานการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของประเทศต่างๆ อาทิ BS 8800, มอก./ OHSAS 18001, AS/NZS 4801, UK-HSE' HS (G) 65, USA-OSHA' VPP ต่างก็กำหนดให้มีการฝึกอบรมโดยการศึกษาความต้องการในการฝึกอบรม เพื่อจะได้คนทำงานที่มีความรู้ความสามารถ (Competency)

4. ความเชื่อมโยงของการทำงานระหว่างคณะกรรมการความปลอดภัยกับเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ

ประเด็นเรื่องความเชื่อมโยงการทำงานของคณะกรรมการความปลอดภัยและ จป.ระดับวิชาชีพ ถือเป็นเรื่องที่มีความสำคัญในระดับมากที่สุดที่ผู้ตอบแบบสอบถามและผู้ให้สัมภาษณ์ให้ความเห็นกลับมาคือ ปัจจัยสร้างความเข้มแข็งให้กับคณะกรรมการความปลอดภัย และผู้วิจัยมีความเห็นว่าเรื่องความเชื่อมโยงนี้จะเกี่ยวข้องไปถึงเรื่องบทบาท หน้าที่ และอำนาจของคณะกรรมการความปลอดภัยที่มีผลกระทบต่อบทบาท หน้าที่และอำนาจของ จป.ระดับต่างๆ และของหน่วยงานความปลอดภัยซึ่งต้องทำความเข้าใจในเรื่องนี้ให้ดี

ในทางทฤษฎีแล้ว คณะกรรมการความปลอดภัยและ จป.ระดับวิชาชีพ ต่างทำงานในฐานะ ผู้สนับสนุน (staff function) การดำเนินงานด้านความปลอดภัยในโรงงาน ส่วนคนที่รับผิดชอบที่ต้องปฏิบัติงานนั้นคือ คนของสายงานหลัก (line function) จึงเป็นเรื่องสำคัญที่ความเชื่อมโยงการทำงานของ คณะกรรมการความปลอดภัยกับ จป.ระดับวิชาชีพ ต้องทำได้ดี มิฉะนั้นจะเกิดความซ้ำซ้อนกันหรือเกิด ช่องว่างของการทำงานขึ้นได้

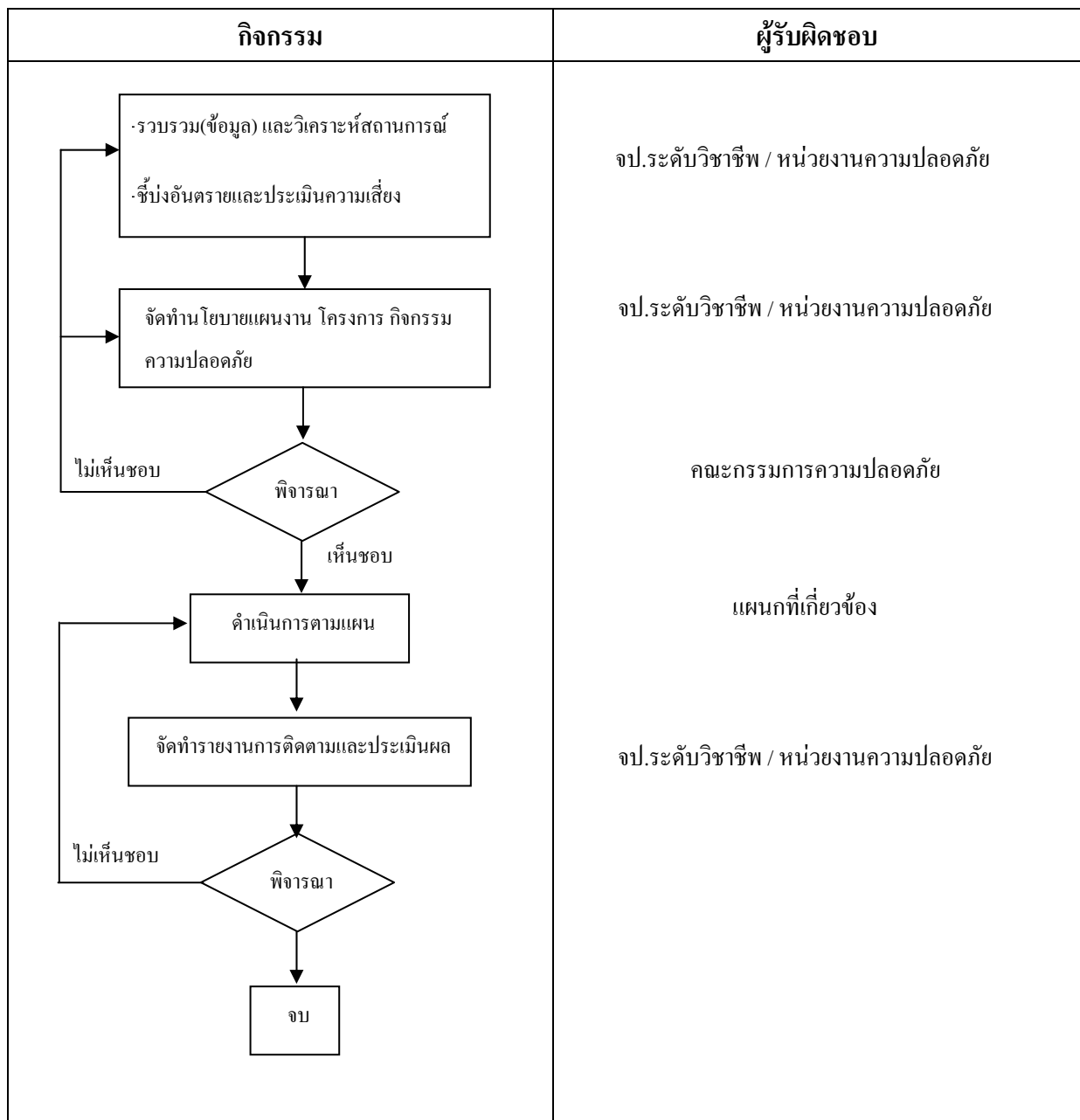
ตามกฎหมายแรงงานพบว่า คณะกรรมการความปลอดภัยและ จป.ระดับวิชาชีพ มีหน้าที่ซ้ำซ้อน กัน (ตารางที่ 5-1)

ตารางที่ 5-1 เปรียบเทียบความซ้ำซ้อนของหน้าที่ของคณะกรรมการความปลอดภัย และ จป.ระดับวิชาชีพ (ตัวเลขที่ปรากฏในตารางเป็นตัวเลขหน้าข้อของหน้าที่ที่กฎหมายกำหนด)

คณะกรรมการความปลอดภัย	จป. ระดับวิชาชีพ
(3) รายงานและเสนอแนะมาตรการหรือแนวทางปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้ถูกต้องตามกฎหมายและหรือมาตรฐานความปลอดภัย	(1) ตรวจสอบและเสนอแนะให้นายจ้างปฏิบัติตามกฎหมายความปลอดภัย (2) ตรวจสอบหาเหตุการณ์ประสับอันตราย รวมทั้งเสนอข้อเสนอนะต่อนายจ้าง
(5) กำหนดกฎระเบียบด้านความปลอดภัย มาตรฐานความปลอดภัย (6) จัดทำนโยบาย แผนงานประจำปี โครงการ หรือ กิจกรรมด้านความปลอดภัย	(2) จัดทำแผน โครงการ มาตรการด้านความปลอดภัย

จะเห็นได้ว่าเมื่อหน้าที่ความซ้ำซ้อนกัน มีโอกาสสูงที่คณะกรรมการจะไม่ปฏิบัติหน้าที่ เพราะคิดว่ามี จป.ระดับวิชาชีพดำเนินการอยู่แล้ว จึงเป็นสาเหตุให้คณะกรรมการไม่รู้ว่าจะทำอะไรดี ส่งผลให้ไม่มีผลงาน เป็นความอ่อนแอขึ้นมา ในความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามและผู้ให้สัมภาษณ์จึงเห็นว่าถ้าเชื่อมโยงงานทั้ง 2 กลุ่มนี้ให้ดี จะกลายเป็นปัจจัยสร้างความเข้มแข็งให้กับคณะกรรมการความปลอดภัยขึ้นมา

ที่ประชุมไตรภาคี มีความเห็นสอดคล้องกับทฤษฎีการบริหารจัดการความปลอดภัยว่า สิ่งควรปรากฏในการทำงานในโรงงานคือ จป.ระดับวิชาชีพ (รวมทั้งหน่วยงานความปลอดภัย-ถ้ามี) ควรทำงานในลักษณะการจัดทำแผนงาน โครงการ กิจกรรมความปลอดภัย แล้วส่งเรื่องไปพิจารณาที่คณะกรรมการความปลอดภัย เพื่อจะได้มีการพิจารณาอย่างรอบคอบและเป็นไปในลักษณะทวิภาคี ลูกจ้างจะได้มีส่วนร่วมในการพิจารณา สุดท้ายหากนายจ้างหรือคณะกรรมการบริหาร - ตามแต่กรณี ให้ความเห็นชอบ แต่ละแผนก็รับไปดำเนินการ (ปฏิบัติ) ดังแผนภูมิข้างล่างนี้

5. สหภาพแรงงานกับคณะกรรมการความปลอดภัย

ถึงแม้ว่าระบบการจัดการแรงงานภายในโรงงาน มุ่งเน้นที่การทำงานแบบทวิภาคี ซึ่งเป็นเหตุผลหนึ่งที่ทำให้โครงสร้างของคณะกรรมการความปลอดภัย จึงประกอบด้วย 2 ฝ่ายใหญ่ๆ คือ ฝ่ายนายจ้างและฝ่ายลูกจ้างก็ตาม แต่ผลการศึกษาพบว่าประเด็นเรื่องการมีกรรมการสหภาพแรงงานอยู่ในคณะกรรมการความปลอดภัย น่าจะเป็นปัจจัยสร้างความเข้มแข็งให้กับคณะกรรมการความปลอดภัย ดังเช่นที่พบในการทบทวนวรรณกรรม

การปฏิบัติงานของกรรมการระดับปฏิบัติการที่ผ่านมา พบว่ายังมีบทบาทน้อยไม่ค่อยแสดงความคิดเห็นในที่ประชุม ทำให้ขาดข้อคิดเห็นและการมีส่วนร่วมจากฝ่ายลูกจ้าง ซึ่งถือเป็นประเด็นสำคัญของชาวตะวันตกดังจะเห็นได้จากมาตรฐานแรงงานขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ เช่น ILO-OSH 2001 และมาตรฐานระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของหน่วยงานระดับประเทศ เช่น BS 8800, AS/NZS 4801, มอก./OHSAS 18001, US-OSHA's VPP และ WorkSafe Plan ของ WorkSafe Australia ที่ต่างก็มีข้อกำหนดเรื่องการมีส่วนร่วมของลูกจ้าง (Employee participation) และการปรึกษาหารือ (Consultation)

ดังนั้น ในบริบทของประเทศไทย หากนำแนวคิดการมีส่วนร่วมของฝ่ายลูกจ้างมาใช้ ก็ควรตระหนักว่าลูกจ้างส่วนใหญ่ในโรงงานของประเทศไทยไม่มีพฤติกรรมของการเป็นผู้ประชุมที่ดี ที่ต้องแสดงความคิดเห็นในระหว่างการประชุม ประกอบกับในฐานะที่เป็นลูกจ้าง (คนงาน) เมื่อต้องมานั่งประชุมกับผู้บังคับบัญชา อาจทำให้ไม่กล้าแสดงออกมากขึ้น จึงเป็นที่มาว่ากรรมการสหภาพแรงงาน ถือเป็นตัวแทนฝ่ายลูกจ้างและโดยคุณลักษณะทางสหภาพแรงงานก็กล้าพูดแสดงความคิดเห็นอยู่แล้ว จึงอาจเป็นแนวทางการสร้างความเข้มแข็งทางหนึ่ง อย่างไรก็ตามก็ควรพิจารณาในประเด็นนี้อย่างรอบคอบว่าจะมีประโยชน์หรือไม่อย่างไร เพราะในทางหนึ่งนายจ้างและผู้บริหารระดับสูงของบางโรงงานก็จะมีความเห็นว่าเรื่องการบริหารความปลอดภัยไม่ใช่เรื่องการบริหารแรงงานที่จะต้องมียุทธศาสตร์มาเกี่ยวข้อง เวลาประชุมจะเกิดปัญหาด้านแรงงานตามมาก็เป็นได้ แต่เมื่อพิจารณาในแง่สากลแล้วต่างยอมรับว่าแรงงานมีสิทธิที่จะตั้งสมาคม (สหภาพ) ได้ การมีสหภาพแรงงานน่าจะเป็นกรรมการความปลอดภัยโดยตำแหน่งก็น่าจะเป็นเรื่องที่ยอมรับกันได้ และที่ประชุมไตรภาคีที่ผู้วิจัยจัดขึ้นเพื่ออภิปรายในเรื่องนี้ก็มีมติเห็นด้วยที่จะให้มีสหภาพแรงงานเป็นกรรมการความปลอดภัยโดยตำแหน่ง แต่มีเงื่อนไขว่าควรมีความรู้ความเข้าใจในด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย เพื่อที่จะปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์อย่างแท้จริงต่อโรงงาน (ทั้งนายจ้างและลูกจ้าง)

6. เทคนิคการประชุม คือปัจจัยหนึ่งของความเข้มแข็งของคณะกรรมการความปลอดภัย

ในการทำงานของผู้วิจัยมากกว่า 27 ปี พบว่าเวลาพูดถึงการทำงานด้านความปลอดภัยในโรงงานจะพบว่า หากมีการฝึกอบรมก็จะอบรมในเรื่องเทคนิคหรือเรื่องพื้นฐานด้านความปลอดภัยเป็นส่วนใหญ่ เช่น อบรมเรื่องสาเหตุอุบัติเหตุ หลักการป้องกันอุบัติเหตุ เทคนิคการตรวจความปลอดภัย ฯลฯ แต่แทบจะไม่ได้ยินหรือพบว่าจะมีการอบรมในเรื่องเทคนิคการประชุมให้กับผู้เกี่ยวข้องในงานความปลอดภัยในโรงงาน

จากผลการศึกษาพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามและผู้ให้สัมภาษณ์ให้ความสำคัญมากกับเรื่องเทคนิคการประชุม ว่าเป็นปัจจัยหนึ่งของการสร้างความเข้มแข็งให้กับคณะกรรมการความปลอดภัยซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ John P.Spath (1998), Grimaldi และ Simonds (1984) เป็นต้น

ข้อมูลที่ได้รวบรวมมาสะท้อนให้เห็นว่าบทบาทในการแสดงความคิดเห็นในระหว่างการประชุม คณะกรรมการความปลอดภัยของกรรมการระดับบังคับบัญชาและระดับปฏิบัติการมีน้อยมาจากสาเหตุหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเทคนิคการประชุม คือมีข้อมูลไม่พอ และไม่ศึกษาวาระการประชุมมาก่อน นั่นแสดงว่าในการกำหนดวาระการประชุมมีข้อมูลหรือเอกสารประกอบการประชุมไม่เพียงพอที่จะทำให้เกิดการอภิปรายอย่างกว้างขวางบนพื้นฐานของข้อมูลที่มีอยู่ ประกอบกับการไม่ศึกษาวาระการประชุมมาก่อน จึงทำให้การประชุมจึงไม่มีคุณภาพในอันที่จะนำไปสู่การจัดการที่ถูกต้องต่อไป

การประชุมของคณะกรรมการความปลอดภัย เป็นเรื่องที่ต้องนำเทคนิคการประชุมมาใช้ไม่ว่าจะเป็นเรื่องสถานที่ประชุม การกำหนดวาระการประชุมพร้อมเอกสารประกอบ การนัดวันประชุมล่วงหน้า การเข้าใจในบทบาทของตนเองในระหว่างการประชุม เช่น คนที่เป็นประธานกรรมการความปลอดภัย ต้องรู้วาทะบทบาทของตนเองคือการนำประชุม เชิญชวนให้กรรมการแสดงความคิดเห็น จีบประเด็นและสรุปเป็นมติได้ ฯลฯ

7. คณะกรรมการความปลอดภัยในโรงงานที่มีความเสี่ยงต่ำหรือโรงงานที่ได้รับรางวัลดีเด่นด้านความปลอดภัย พบปัญหาและอุปสรรคน้อยกว่า และมีความเข้มแข็งมากกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับคณะกรรมการความปลอดภัยในโรงงานที่มีความเสี่ยงสูงหรือโรงงานที่ไม่ได้รับรางวัลดีเด่นด้านความปลอดภัยตามลำดับ

ในการวิจัยนี้ได้กำหนดสมมติฐานว่า คณะกรรมการความปลอดภัยของโรงงานที่มีความเสี่ยงต่ำ (คือมีอัตราประสบอันตรายต่ำ) จะมีปัญหาอุปสรรคในการทำงานน้อยกว่าและมีความเข้มแข็งมากกว่า คณะกรรมการความปลอดภัยในโรงงานที่มีความเสี่ยงสูง ผลการทดสอบสมมติฐานปรากฏตามที่ได้ตั้งสมมติฐานไว้ ซึ่งเป็นเช่นเดียวกับกรณีของโรงงานที่ได้รับรางวัลดีเด่นด้านความปลอดภัยกับไม่ได้รับรางวัลดีเด่นด้านความปลอดภัย แสดงให้เห็นว่าโรงงานที่มีความเสี่ยงต่ำหรือโรงงานที่ได้รับรางวัลมีกิจกรรมความปลอดภัยที่เอื้อต่อการจัดการด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

และเมื่อพบว่าคณะกรรมการของโรงงานที่ได้รับรางวัลดีเด่นด้านความปลอดภัย (ซึ่งแน่นอนว่าต้องเป็นโรงงานในกลุ่มที่มีความเสี่ยงต่ำ) มีปัญหาอุปสรรคน้อยกว่า และมีความเข้มแข็งมากกว่า คณะกรรมการของโรงงานที่ไม่ได้รับรางวัล (ซึ่งมีโรงงานที่มีความเสี่ยงต่ำรวมอยู่ด้วย) ก็แสดงให้เห็นว่าสิ่งดีๆ หรือปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความเข้มแข็งของคณะกรรมการความปลอดภัย คือ ระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยที่โรงงานที่ได้รับรางวัลมีอยู่ จึงเห็นควรสนับสนุนและส่งเสริมให้โรงงานต่างๆ นำระบบการจัดการทางด้านนี้มาใช้

สำหรับปัจจัยด้านขนาด (จำนวนลูกจ้าง) และด้านที่ตั้งโรงงาน (ในหรือนอกนิคมอุตสาหกรรม และตามภาคต่างๆ) ไม่พบว่าจะมีผลต่อเรื่องปัญหาอุปสรรค และความเข้มแข็งของคณะกรรมการความปลอดภัยแต่อย่างใด

ข้อเสนอแนะ

ก. ข้อเสนอแนะจากการวิจัยครั้งนี้

ผลการวิจัยนี้นำมาซึ่งข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. การปรับปรุงประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมเรื่อง คณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

1.1 การปรับปรุงองค์ประกอบของคณะกรรมการความปลอดภัย

องค์ประกอบของคณะกรรมการที่กำหนดไว้ในกฎหมายดังกล่าว กำหนดว่าผู้แทนลูกจ้างระดับปฏิบัติการ หมายความว่าลูกจ้างที่ทำหน้าที่เป็นผู้ปฏิบัติงานซึ่งได้รับการคัดเลือกจากลูกจ้าง แต่ผลการวิจัยพบว่าควรมีกรรมการจากสหภาพแรงงานเข้ามาอยู่ในองค์ประกอบในตำแหน่งของผู้แทนลูกจ้างระดับปฏิบัติการด้วย จึงมีข้อเสนอแนะดังนี้ องค์ประกอบของคณะกรรมการความปลอดภัยในทุกขนาดของสถานประกอบการหรือโรงงานที่มีสหภาพแรงงานซึ่งลูกจ้างเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนลูกจ้างทั้งหมดเป็นสมาชิกให้มีตัวแทนกรรมการสหภาพแรงงานอย่างน้อย 1 คน และลดจำนวนผู้แทนลูกจ้างระดับปฏิบัติการจากเดิมที่กำหนดไว้ในกฎหมายลง 1 คนให้สหภาพแรงงานทำการคัดเลือกกรรมการสหภาพแรงงานที่จะมาทำหน้าที่ในคณะกรรมการความปลอดภัย

กรณีสถานประกอบการหรือโรงงานที่ไม่มีสหภาพแรงงานซึ่งมีลูกจ้างเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนลูกจ้างทั้งหมดเป็นสมาชิก องค์ประกอบของคณะกรรมการความปลอดภัยให้เป็นเช่นเดิมที่กฎหมายกำหนดไว้

1.2 การปรับปรุงหน้าที่คณะกรรมการความปลอดภัย

สืบเนื่องจากปัจจัยที่มีผลต่อความเข้มแข็งของคณะกรรมการความปลอดภัยที่ได้จากงานวิจัยนี้ ร่วมกับสิ่งที่ควรจะเป็นจากหลักทฤษฎีด้านความปลอดภัย คณะผู้วิจัยขอเสนอให้ทำการปรับปรุงหน้าที่คณะกรรมการความปลอดภัยจากการเป็นผู้ดำเนินการเองทั้งหมด มาเป็นผู้ทำหน้าที่ในฐานะที่ปรึกษา ดังนี้

หน้าที่เดิม	หน้าที่ที่เสนอให้ปรับปรุง
1. ประชุมอย่างน้อยเดือนละหนึ่งครั้ง	1. คงเดิม
2. ดำรงด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน อย่างน้อยเดือนละหนึ่งครั้ง	2. คงเดิม และให้เพิ่มข้อความต่อท้ายว่า “โดยต้องจัดทำแผนการสำรวจและเจ็มนายจ้างและหน่วยงานต่างๆ ในสถานประกอบการกิจการรับทราบล่วงหน้า”
3. รายงานและเสนอแนะมาตรการหรือแนวทางปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้ถูกต้องตามกฎหมายว่าด้วยความปลอดภัยในการทำงาน เพื่อความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง ผู้รับเหมาและบุคคลภายนอกที่เข้ามาปฏิบัติงานหรือเข้ามาใช้บริการในสถานประกอบการกิจการต่อนายจ้าง	3. คงเดิม

หน้าที่เดิม	หน้าที่ที่เสนอให้ปรับปรุง
4. ส่งเสริม สนับสนุนกิจกรรมด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบการ	4. คงเดิม
5. กำหนดกฎระเบียบด้านความปลอดภัย มาตรฐานความปลอดภัยในการทำงานของสถานประกอบการกิจการเสนอต่อนายจ้าง	5. ปรับใหม่เป็น “พิจารณากฎระเบียบด้านความปลอดภัย.....เสนอต่อนายจ้าง”
6. จัดทำนโยบาย แผนงานประจำปี โครงการหรือกิจกรรมด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน รวมทั้งความปลอดภัยนอกงาน เพื่อป้องกันและลดการเกิดอุบัติเหตุ การประสบอันตราย หรือการเจ็บป่วยอันเนื่องมาจากการทำงาน หรือความไม่ปลอดภัยในการทำงานเสนอต่อนายจ้าง	6. ปรับใหม่เป็น “พิจารณานโยบาย.....เสนอต่อนายจ้าง ทั้งนี้ต้องเปิดโอกาสให้ลูกจ้าง จป.ระดับต่างๆ และหน่วยงานความปลอดภัย (ถ้ามี) สามารถเสนอความเห็นเกี่ยวกับนโยบายมายังคณะกรรมการความปลอดภัยได้”
7. จัดทำโครงการหรือแผนการฝึกอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน รวมถึงการอบรมเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบในด้านความปลอดภัยของลูกจ้าง หัวหน้างาน ผู้บริหาร นายจ้าง และบุคลากรทุกระดับเพื่อเสนอต่อนายจ้าง	7. ปรับใหม่เป็น “พิจารณาโครงการ.....เสนอต่อนายจ้าง ทั้งนี้ให้รวมถึงการอบรมคณะกรรมการความปลอดภัยด้วย”
8. ติดตามผลความคืบหน้าเรื่องที่เสนอต่อนายจ้าง	8. คงเดิม
9. รายงานผลการปฏิบัติงานประจำปี รวมทั้งระบุปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ เมื่อปฏิบัติหน้าที่ครบหนึ่งปีเพื่อเสนอต่อนายจ้าง	9. คงเดิม
10. ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานอื่นตามที่นายจ้างมอบหมาย	10. คงเดิม
	11.เพิ่มเติมใหม่ “ทบทวนผลการดำเนินงานด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน และเสนอต่อนายจ้างและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในสถานประกอบการ”

จากหน้าที่ที่เสนอปรับปรุงนี้ จะเห็นได้ว่าคณะกรรมการความปลอดภัยไม่ได้มีหน้าที่จัดทำหรือกำหนดเหมือนเช่นเดิม แต่จะทำหน้าที่ในการพิจารณาแทน (หน้าที่ในการจัดทำนั้น ควรเป็นเรื่องของแต่ละ

หน่วยงาน / หน่วยงานความปลอดภัย(ถ้ามี) / และ จป.ระดับวิชาชีพ ที่จะจัดทำขึ้นมาเสนอต่อคณะกรรมการความปลอดภัยก่อนจะไปถึงนายจ้าง)

1.3 การกำหนดให้มีการอบรมคณะกรรมการความปลอดภัย

เพื่อให้คณะกรรมการความปลอดภัยมีความรู้ความสามารถที่จะปฏิบัติหน้าที่ที่กฎหมายกำหนด และรวมถึงความสามารถที่จะทำหน้าที่ที่คณะผู้วิจัยได้เสนอแนะ ไว้ว่าควรมีการปรับปรุง (ดูข้อ 1.2) คณะผู้วิจัยขอเสนอหลักสูตรฝึกอบรมที่จะให้ความรู้ทางด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย และด้านเทคนิคการประชุม ดังนี้

- 1) อำนาจและหน้าที่ความรับผิดชอบของคณะกรรมการความปลอดภัย
- 2) บทบาทหน้าที่และความสัมพันธ์กับ จป.ระดับต่างๆ และหน่วยงานความปลอดภัย
- 3) เทคนิคการเดินสำรวจด้านความปลอดภัย
- 4) ลักษณะปัญหาความปลอดภัยในอุตสาหกรรมนั้นๆ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
- 5) ความรู้พื้นฐานด้านความปลอดภัย (สาเหตุของอุบัติเหตุ และการป้องกัน / หลักการป้องกันควบคุมสิ่งแวดล้อม / และอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล)
- 6) เทคนิคการประชุม

เมื่อครบวาระของคณะกรรมการ และมีการแต่งตั้งคณะกรรมการชุดใหม่ เกณฑ์การอบรมจะเป็นดังนี้

- 1) สำหรับกรรมการเดิมที่กลับมาเป็นกรรมการอีกครั้ง ให้โรงงานจัดอบรมใหม่ (refreshment) ตามผลการศึกษาความต้องการในการฝึกอบรม
- 2) กรณีเป็นกรรมการใหม่ ให้เข้ารับการอบรมตามหลักสูตรข้างต้น

2. การส่งเสริม สนับสนุนให้นายจ้าง ผู้บริหาร หัวหน้างาน และคนงาน เห็นความสำคัญของงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

จากบทสรุปปัญหาและอุปสรรคของคณะกรรมการความปลอดภัยว่ามีรากเหง้า (root cause) มาจากนายจ้าง ผู้บริหาร หัวหน้างาน และคนงานไม่เห็นถึงความสำคัญของงานความปลอดภัย ดังนั้นจึงต้องมีการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคนี้ให้ได้ อันจะนำมาซึ่งความเข้มแข็งของคณะกรรมการความปลอดภัย

คณะผู้วิจัยขอเสนอแนวทางการส่งเสริม สนับสนุน ดังนี้

2.1 กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กระทรวงแรงงาน ต้องบังคับใช้กฎหมายคณะกรรมการความปลอดภัยอย่างจริงจัง ดังเช่นที่ได้ดำเนินการกับกฎหมายความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง (กฎหมาย จป.) จะทำให้สถานประกอบการหรือโรงงานต้องปฏิบัติตามกฎหมาย

2.2 ส่งเสริม สนับสนุน ให้สถานประกอบการหรือโรงงาน นำมาตรฐานเกี่ยวกับการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมมาปฏิบัติ

มาตรฐานที่เกี่ยวกับการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคม เป็นมาตรฐานที่ประเทศตะวันตกให้ความสำคัญมาก เพราะถือว่าการทำธุรกิจในปัจจุบัน ผู้ประกอบการต้องคำนึงถึงสังคมที่จะได้รับผลกระทบจากการทำธุรกิจนั้นๆ ด้วย มิใช่จะมุ่งทำกำไรสูงสุดแต่เพียงอย่างเดียว มาตรฐานดังกล่าวจะมีข้อกำหนดหรือองค์ประกอบที่เกี่ยวกับเรื่องอาชีวอนามัยและความปลอดภัยอยู่ด้วย การสนับสนุนให้จัดทำมาตรฐานดังกล่าว (แทนที่จะสนับสนุนให้จัดทำมาตรฐานด้านความปลอดภัยโดยตรง) จะเป็นสิ่งจูงใจนายจ้าง / ผู้บริหารระดับสูงได้มาก เพราะมีผลต่อการค้าขายผลิตภัณฑ์ของนายจ้าง เมื่อนำมาตรฐานดังกล่าวมาปฏิบัติ ก็ย่อมส่งผลดีต่อการดำเนินงานด้านความปลอดภัยของคณะกรรมการความปลอดภัยไปพร้อมกันด้วย

ตัวอย่างมาตรฐานที่เกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคม

- 1) มรท.8001 : 2546 ของกระทรวงแรงงาน
- 2) Q - MARK ของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทยร่วมกับสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และสมาคมธนาคารไทย
- 3) MS-QWL 1:2004 ของสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ร่วมกับ สสส.
- 4) Sustainability Report หรือ GRI Report ของ Global Report Initiative
- 5) SA 8001 ขององค์กรเอกชน สหรัฐอเมริกา
- 6) Corporate Social Responsibility ของ EU (อยู่ระหว่างการพัฒนา)
- 7) ISO 26000 – Social Responsibility ของ ISO จะประกาศใช้ในปี 2008

2.3 หน่วยงานภาครัฐ โดยกระทรวงแรงงาน และกระทรวงอุตสาหกรรม เร่งประชาสัมพันธ์เชิงรุกเพื่อสร้างกระแสการดำเนินงานที่รับผิดชอบต่อสังคมของสถานประกอบการหรือโรงงาน ซึ่งนอกจากจะสัมพันธ์กับข้อเสนอแนะ ข้อ 2.2 แล้ว ยังเป็นการสนองตอบนโยบายของรัฐบาลปัจจุบันด้วย

2.4 จัดทำคู่มือการพัฒนาและรักษาไว้ซึ่งมาตรฐานความรับผิดชอบต่อสังคมเป็นสื่อสิ่งพิมพ์และวิธีดี เพื่อเผยแพร่ให้โรงงานต่างๆ นำไปใช้งาน คู่มือนี้ให้มีลักษณะที่โรงงานสามารถศึกษาได้ด้วยตนเอง (Self learning)

3. การนำเทคนิคการประชุมมาใช้กับคณะกรรมการความปลอดภัยอย่างจริงจัง

ความคิดเห็นของคณะกรรมการความปลอดภัย ให้เรื่องเทคนิคการประชุมเป็นปัจจัยที่สำคัญระดับมากที่จะมีผลต่อความเข้มแข็งของคณะกรรมการความปลอดภัย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนักวิจัยจากต่างประเทศ จึงขอเสนอเรื่องการนำเทคนิคการประชุมมาใช้งาน ดังนี้

3.1 กรรมการและเลขานุการคณะกรรมการความปลอดภัย ให้ปฏิบัติดังนี้

- 1) กำหนดวาระการประชุมที่สัมพันธ์กับหน้าที่ที่กฎหมายกำหนดไว้
- 2) นัดหมายการประชุมล่วงหน้า หากจัดทำเป็นแผนประจำปีว่าจะมีการประชุมทุกวันที่เท่าใดของเดือนจะดีมาก
- 3) จัดเตรียมเอกสารประกอบวาระการประชุมให้มีข้อมูลเพียงพอต่อการพิจารณา
- 4) ติดตามความก้าวหน้าของมติกรรมการความปลอดภัย และนำมาสืบเนื่องในที่ประชุม
- 5) จัดเตรียมสถานที่ประชุมให้พร้อม

3.2 ประธานกรรมการความปลอดภัย ให้ปฏิบัติดังนี้

- 1) เปิดโอกาสให้สมาชิกได้มีโอกาสเสนอความเห็น
- 2) สร้างบรรยากาศที่ดีต่อการประชุม
- 3) ตรงต่อเวลา
- 4) ศึกษาวาระการประชุมล่วงหน้า

3.3 กรรมการระดับบังคับบัญชาและระดับปฏิบัติการ ให้ปฏิบัติดังนี้

- 1) ตรงต่อเวลา
- 2) ศึกษาวาระการประชุมล่วงหน้า
- 3) เสนอความเห็นและเคารพในความเห็นของผู้อื่น
- 4) มีมารยาทที่ดีในการประชุม

ข. ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยต่อไป

1. การวิจัยครั้งนี้ พบปัญหาอุปสรรคในการทำงานของคณะกรรมการความปลอดภัย ที่พูดได้ว่าเป็นรากเหง้าของปัญหา คือ นายจ้าง/ผู้บริหารสูงสุด ไม่เห็นความสำคัญของงานความปลอดภัย ส่งผลกระทบต่อการดำเนินงานทางด้านนี้ ซึ่งปัญหานี้จะพบทั่วไป การจะแก้ไขปัญหานี้จึงมีความสำคัญมาก จึงเสนอว่าการวิจัยที่ควรทำคือการวิจัยเชิงคุณภาพ สัมภาษณ์ความคิดเห็นของนายจ้าง/ผู้บริหารสูงสุดของโรงงาน ว่าจะมีแนวทางที่เป็นรูปธรรมอย่างไรที่จะทำให้นายจ้าง/ผู้บริหารสูงสุด หันมาให้ความสำคัญกับเรื่องความปลอดภัยอย่างแท้จริง มิใช่ให้ความสำคัญแต่เพียงคำพูด กลุ่มประชากรที่จะศึกษาให้มุ่งที่คนที่คือนายจ้าง/ผู้บริหารสูงสุดของโรงงาน และผู้บริหารองค์กรนายจ้างต่างๆ เช่น ประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ประธานหอการค้าแห่งประเทศไทย ประธานสภาองค์กรนายจ้างที่ขึ้นทะเบียนกับกระทรวงแรงงาน

2. ในข้อเสนอแนะของผู้วิจัย ได้เสนอให้นำแนวคิดของการทำธุรกิจที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมมาเป็นแนวทางที่จะส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินงานด้านความปลอดภัยของคณะกรรมการความปลอดภัย และเนื่องจากขณะนี้สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย โดยการสนับสนุนของ สสส. ได้ดำเนินงานโครงการพัฒนาคุณภาพชีวิตการทำงาน โดยจัดทำเป็นข้อกำหนดระบบการบริหารจัดการคุณภาพชีวิตการทำงาน (MS – QWL 1 : 2004) จึงมีข้อเสนอสำหรับงานวิจัยต่อไปที่ควรจะศึกษาถึงผลสัมฤทธิ์ของโครงการนี้ และเจาะลึกถึงปัจจัยที่ทำให้นายจ้าง/ผู้บริหารสูงสุดให้ความสำคัญกับโครงการดังกล่าว เพื่อนำผลปัจจัยที่พบมาประยุกต์ใช้ในวงกว้างต่อไป

และในอีก 3-4 ปีข้างหน้า การวิจัยในลักษณะเช่นนี้ก็ควรดำเนินการกับบริษัทในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ที่มีการดำเนินงานตามหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี (Good Corporate Governance Principles) เนื่องจากหลักการนี้จะเน้นย้ำแนวคิดและสร้างวัฒนธรรมการประกอบธุรกิจด้วยความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม

เนื่องจากโรงงานที่ได้รับรางวัลดีเด่นด้านความปลอดภัย เป็นโรงงานที่มีระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย และจากการวิจัยครั้งนี้ พบว่าคณะกรรมการความปลอดภัยของโรงงานเหล่านี้จะมีปัญหาและอุปสรรคน้อยกว่า และขณะเดียวกันก็มีความเข้มแข็งมากกว่าคณะกรรมการความปลอดภัยของโรงงานที่ไม่ได้รับรางวัล จึงเป็นเรื่องที่ควรวิจัยเป็นอย่างยิ่ง ถึงมูลเหตุสำคัญอะไรที่นายจ้าง/ผู้บริหารสูงสุดสนใจนำระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยมาใช้ในธุรกิจของตน เพราะเมื่อทราบถึงมูลเหตุดังกล่าวก็สามารถนำมาขยายผล เพื่อให้โรงงานอื่นๆ สนใจนำระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยมาใช้เช่นกัน และผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นก็คือความเข้มแข็งของคณะกรรมการความปลอดภัยและคุณภาพชีวิตที่ดีของคนงาน

**แบบสอบถามกรรมการความปลอดภัย ระดับบังคับบัญชา ในคณะกรรมการความปลอดภัย
อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (ตามกฎหมายแรงงาน)**

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้มี 4 ส่วน ดังนี้
ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
ส่วนที่ 2 ข้อมูลการดำเนินงานของคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อม
ในการทำงาน (ชุดปัจจุบัน)
ส่วนที่ 3 ปัญหาและอุปสรรคในการทำงานของคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และ
สภาพแวดล้อมในการทำงาน
ส่วนที่ 4 ปัจจัยที่มีผลต่อการสร้างความเข้มแข็งให้กับคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย
และสภาพแวดล้อมในการทำงาน
2. คำว่า “ความปลอดภัย” ในแบบสอบถามนี้ ให้ความครอบคลุมถึง “ความปลอดภัย อาชีวอนามัย
และสภาพแวดล้อมในการทำงาน”
3. คณะกรรมการความปลอดภัย หมายถึง คณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อม
ในการทำงาน (ตามกฎหมายแรงงาน)
4. ความเข้มแข็งของคณะกรรมการความปลอดภัย หมายถึง คณะกรรมการความปลอดภัยสามารถทำงาน
ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย และตามที่ได้รับมอบหมายได้เป็นอย่างดี
และเป็นที่ยอมรับของทุกฝ่ายในสถานประกอบการ
5. ผู้ที่ตอบคำถามนี้ต้องเป็นผู้ที่ทำหน้าที่เป็นกรรมการระดับบังคับบัญชาในชุดปัจจุบันอย่างน้อย
6 เดือน ดังนั้น หากคณะกรรมการความปลอดภัยชุดปัจจุบันตั้งมาได้ไม่ถึง 6 เดือนก็ขอความ
กรุณามอบหมายให้กรรมการระดับบังคับบัญชาชุดก่อนหน้าเป็นผู้ตอบแทน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. อายุ.....ปี
2. เพศ ชาย หญิง
3. วุฒิการศึกษาสูงสุด
มัธยมศึกษา ปวช. ปวส. ปริญญาตรี ทางด้าน
สูงกว่าปริญญาตรี ☐ วิทยาศาสตร์ ☐ วิศวกรรมศาสตร์
☐ สังคมศาสตร์ ☐ อื่น ๆ ระบุ.....
4. ท่านทำงานที่สถานประกอบการนี้มาแล้ว.....ปี รวมประสบการณ์ทำงานที่อื่น ๆ ด้วยเป็น.....ปี
5. ตำแหน่งปัจจุบันของท่านคือ.....
6. ท่านทำหน้าที่เป็นกรรมการความปลอดภัยระดับบังคับบัญชา ณ สถานประกอบการนี้มาแล้ว.....ปี
7. ในรอบปี 2546 ท่านเข้าประชุมคณะกรรมการความปลอดภัยรวม.....ครั้ง (โดยประมาณ)

8. ท่านเป็น จป.ระดับบริหารด้วยหรือไม่

เป็นมานาน.....ปี ไม่เป็น

9. ประเภทอุตสาหกรรมของสถานประกอบการนี้ (โปรดระบุในหน้าสุดท้าย)

10. สถานที่ตั้งของสถานประกอบการนี้ อยู่ในนิคมอุตสาหกรรม อยู่นอกนิคมอุตสาหกรรม

11. เจ้าของสถานประกอบการเป็นชาว

ไทย	ไต้หวัน	จีน	ญี่ปุ่น	เกาหลี
สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ออสเตรเลีย	อื่น ๆ.....	

ส่วนที่ 2 ข้อมูลการดำเนินงานของคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน
(ชุดปัจจุบัน)

คำชี้แจง ขอให้ท่านเติมข้อความหรือใส่เครื่องหมายถูก (✓) หน้าข้อความที่ตรงตามความเป็นจริงหรือ
ตามสภาพที่เป็นอยู่ในรอบปี 2546

1. การดำเนินงานของคณะกรรมการความปลอดภัยในรอบ 2546

1.1 ด้านการประชุม

1.1.1 ในรอบปี 2546 คณะกรรมการความปลอดภัยมีการประชุม.....ครั้ง

1.1.2 จำนวนกรรมการที่เข้าประชุมโดยเฉลี่ยในแต่ละครั้ง

มี 70% ขึ้นไปของจำนวนกรรมการทั้งหมด (โปรดข้ามไปตอบข้อ 1.1.4)

มี 50-69% ของจำนวนกรรมการทั้งหมด (โปรดตอบข้อ 1.1.3)

1.1.3 สาเหตุที่กรรมการความปลอดภัยเข้าประชุมน้อยกว่า 70%

เกณฑ์การให้คะแนน 3 หมายถึง เห็นด้วยมาก

2 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง

1 หมายถึง เห็นด้วยน้อย

0 หมายถึง ไม่เห็นด้วย

สาเหตุ	กรรมการระดับ บังคับบัญชา				กรรมการระดับ ปฏิบัติการ				คำอธิบาย (ถ้ามี)
	3	2	1	0	3	2	1	0	
1) ติดภาระงานประจำ									
2) ประธานกรรมการขอมอบหมายให้คนอื่น ทำหน้าที่แทน									
3) การประชุมใช้เวลานาน									
4) ไม่ทราบล่วงหน้าว่าจะมีการประชุม									
5) มติที่ประชุมไม่ชัดเจน									
6) ไม่มีการนำมติที่ประชุมเสนอนายจ้าง หรือผู้บริหารระดับสูง									
7) วาระการประชุมไม่น่าสนใจ									
8) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....									

1.1.4 โดยเฉลี่ยกรรมการระดับบังคับบัญชาเข้าประชุมครั้งละ.....คน และกรรมการ

ระดับปฏิบัติการเข้าประชุมครั้งละ.....คน

1.1.5 พฤติกรรมการดำเนินการประชุมของประธานกรรมการในสถานประกอบการของท่านเป็นอย่างไร

เกณฑ์การให้คะแนน 3 หมายถึง เห็นด้วยมาก
 2 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง
 1 หมายถึง เห็นด้วยน้อย
 0 หมายถึง ไม่เห็นด้วย

พฤติกรรม	ระดับความคิดเห็น				คำอธิบาย (ถ้ามี)
	3	2	1	0	
1) จัดประชุมคณะกรรมการเป็นประจำตามที่กำหนด					
2) เข้าประชุมตรงตามเวลา					
3) มักมอบหมายให้คนอื่นเป็นประธานแทน					
4) อยู่ประชุมจนจบการประชุม					
5) กระตุ้นให้กรรมการแสดงความคิดเห็นบ่อยครั้ง					
6) สามารถควบคุมการประชุมได้ดี					
7) ไม่สามารถสรุปมติให้ชัดเจนได้					
8) เลื่อนการประชุมหรือยกเลิกการประชุมบ่อยครั้ง					
9) รับฟังความคิดเห็นของกรรมการ					
10) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....					

1.1.6 พฤติกรรมการประชุมของกรรมการความปลอดภัยในสถานประกอบการของท่านเป็นอย่างไร

เกณฑ์การให้คะแนน 3 หมายถึง เห็นด้วยมาก
 2 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง
 1 หมายถึง เห็นด้วยน้อย
 0 หมายถึง ไม่เห็นด้วย

สาเหตุ	กรรมการระดับ บังคับบัญชา				กรรมการระดับ ปฏิบัติการ				คำอธิบาย (ถ้ามี)
	3	2	1	0	3	2	1	0	
1) ส่วนใหญ่เข้าประชุมเป็นประจำตามที่กำหนด									
2) ส่วนใหญ่เข้าประชุมตรงตามเวลา									
3) ส่วนใหญ่ชอบพูดคุยเรื่องงานอื่นขณะประชุม									
4) ส่วนใหญ่อยู่ประชุมจนจบการประชุม									
5) ทุกคนรักษามารยาทในการประชุม									
6) รับฟังความคิดเห็นของกันและกัน									
7) ส่วนใหญ่แสดงความคิดเห็นในที่ประชุมบ่อย*									
8) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....									

*ในข้อ 7) ถ้าให้คะแนน “3” โปรดตอบคำถามข้อ 1.1.7 ด้วย ถ้าให้คะแนน “0” หรือ “1” หรือ “2” โปรดข้ามไปตอบข้อ 1.2

1.1.7 สาเหตุที่กรรมการความปลอดภัยแสดงความคิดเห็นในที่ประชุมน้อย

เกณฑ์การให้คะแนน 3 หมายถึง เห็นด้วยมาก

2 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง

1 หมายถึง เห็นด้วยน้อย

0 หมายถึง ไม่เห็นด้วย

สาเหตุ	กรรมการระดับ บังคับบัญชา				กรรมการระดับ ปฏิบัติการ				คำอธิบาย (ถ้ามี)
	3	2	1	0	3	2	1	0	
1) ไม่มีความรู้ด้านความปลอดภัย									
2) มีข้อมูลไม่เพียงพอ									
3) ไม่ศึกษาวิธีการประชุมมาก่อน									
4) ประชานกรรมการความปลอดภัยไม่เปิดโอกาส ให้แสดงความเห็น									
5) เวลาการประชุมไม่เพียงพอ									
6) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....									

1.2 ด้านการเดินตรวจความปลอดภัยในรอบปี 2546

1.2.1 ในรอบปี 2546 มีการเดินตรวจความปลอดภัย.....ครั้ง

1.2.2 จำนวนกรรมการเดินตรวจ

มี 70% ขึ้นไป ของจำนวนกรรมการ (โปรดข้ามไปตอบข้อ 1.2.4)

มี 50-69% ของจำนวนกรรมการ (โปรดข้ามไปตอบข้อ 1.2.4)

มีน้อยกว่า 50% ของจำนวนกรรมการ (โปรดตอบข้อ 1.2.3)

1.2.3 สาเหตุที่กรรมการความปลอดภัยเดินตรวจความปลอดภัยในระดับน้อยกว่า 50%

เกณฑ์การให้คะแนน 3 หมายถึง เห็นด้วยมาก

2 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง

1 หมายถึง เห็นด้วยน้อย

0 หมายถึง ไม่เห็นด้วย

สาเหตุ	กรรมการระดับ บังคับบัญชา				กรรมการระดับ ปฏิบัติการ				คำอธิบาย (ถ้ามี)
	3	2	1	0	3	2	1	0	
1) งานประจำมีมาก จึงไม่มีเวลาเดินตรวจ									
2) มีความรู้ด้านความปลอดภัยน้อย									
3) ไม่เห็นความสำคัญของการเดินตรวจ									
4) สภาพการทำงานเหมือน ๆ เดิม									
5) ไม่มีแบบสำรวจ (checklist) ใช้งาน									
6) สถานประกอบการไม่ได้กำหนดว่าต้องเดินตรวจ									
7) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....									

1.2.4 ลักษณะเดินตรวจความปลอดภัย

เดินตรวจไปพร้อมกันทุกคน

มอบหมายให้กรรมการคนใดคนหนึ่งเดินตรวจ

ผลัดกันเดินตรวจ

แบ่งกลุ่มเดินตรวจ

มอบหมายให้กลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเดินตรวจ

อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

ส่วนที่ 3 ปัญหาและอุปสรรคในการทำงานของคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อม
ในการทำงาน

คำชี้แจง ขอให้ท่านใส่เครื่องหมายถูก (✓) ได้ข้อระดับความคิดเห็นที่ตรงตามความเป็นจริงหรือตามสภาพ
ที่เป็นอยู่ในรอบปี 2546

เกณฑ์การให้คะแนน 3 หมายถึง เห็นด้วยมาก
 2 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง
 1 หมายถึง เห็นด้วยน้อย
 0 หมายถึง ไม่เห็นด้วย

ปัญหาและอุปสรรคการดำเนินงานของ คณะกรรมการความปลอดภัย	ระดับความคิดเห็น				คำอธิบาย (ถ้ามี)
	3	2	1	0	
ด้านนายจ้าง/ผู้บริหารสูงสุด					
1) นายจ้าง/ผู้บริหารสูงสุดไม่ได้มอบหมายนโยบายการดำเนินงานให้กับคณะกรรมการความปลอดภัย					
2) นายจ้าง/ผู้บริหารสูงสุดเข้าร่วมประชุมร่วมกับคณะกรรมการความปลอดภัยน้อยครั้งมาก					
3) นายจ้าง/ผู้บริหารสูงสุดไม่ได้กำหนดตัวชี้วัด (KPI) สำหรับคณะกรรมการความปลอดภัย					
4) นายจ้าง/ผู้บริหารสูงสุดไม่ค่อยอนุมัติโครงการ/กิจกรรมที่เสนอโดยคณะกรรมการความปลอดภัย					
5) นายจ้าง/ผู้บริหารสูงสุดไม่ให้ความสำคัญของเรื่องความปลอดภัย					
6) โรงงานไม่ได้นำผลงานของคณะกรรมการความปลอดภัยมาคิดในการประเมินผลการปฏิบัติงาน(ความดีความชอบหรือโบนัส)					
7) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....					

ปัญหาและอุปสรรคการดำเนินงานของ คณะกรรมการความปลอดภัย	ระดับความคิดเห็น				คำอธิบาย (ถ้ามี)
	3	2	1	0	
ด้านประธานกรรมการความปลอดภัย					
1) นายจ้าง/ผู้บริหารสูงสุดไม่ได้เป็นประธานกรรมการความปลอดภัย					
2) ประธานกรรมการความปลอดภัยไม่ค่อยจะนัดประชุม					
3) ประธานกรรมการความปลอดภัยมีเวลาให้เล็กน้อยสำหรับการประชุมครั้งหนึ่ง ๆ					
4) ประธานกรรมการความปลอดภัยมอบหมายให้กรรมการคนอื่นทำหน้าที่แทนอยู่บ่อย ๆ					
5) ประธานกรรมการความปลอดภัยไม่สามารถควบคุมการประชุมให้ราบรื่นได้					
6) ประธานกรรมการความปลอดภัยชอบสรุปมติที่ประชุมแบบรวบรัดตามความเห็นของตนเอง					
7) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....					
ด้านกรรมการระดับบังคับบัญชา					
1) กรรมการระดับบังคับบัญชาขาดประชุมบ่อยครั้ง					
2) กรรมการระดับบังคับบัญชาเข้าประชุมสายบ่อยครั้ง					
3) กรรมการระดับบังคับบัญชาไม่เดินตรวจความปลอดภัย					
4) กรรมการระดับบังคับบัญชาไม่มีการงานประจำมาก					
5) กรรมการระดับบังคับบัญชาได้รับการอบรมด้านความปลอดภัยน้อยเกินไป					
6) กรรมการระดับบังคับบัญชาได้รับข้อมูลด้านความปลอดภัยไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะกรรมการความปลอดภัย					
7) กรรมการระดับบังคับบัญชาถูกแต่งตั้งจากนายจ้าง					
8) กรรมการระดับบังคับบัญชาไม่ได้สมัครใจเป็น					
9) กรรมการระดับบังคับบัญชาไม่มีแบบตรวจด้านความปลอดภัย					
10) กรรมการระดับบังคับบัญชาเห็นว่าหน่วยงานความปลอดภัยหรือ จป.วิชาชีพทำหน้าที่ได้ดีอยู่แล้ว จึงไม่ต้องสนใจทำหน้าที่ในฐานะกรรมการความปลอดภัย					
11) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....					

ปัญหาและอุปสรรคการดำเนินงานของ คณะกรรมการความปลอดภัย	ระดับความคิดเห็น				คำอธิบาย (ถ้ามี)
	3	2	1	0	
ด้านการปฏิบัติการ					
1) กรรมการระดับปฏิบัติการขาดประชุมบ่อยครั้ง					
2) กรรมการระดับปฏิบัติการเข้าประชุมสายบ่อยครั้ง					
3) กรรมการระดับปฏิบัติการไม่เดินตรวจความปลอดภัย					
4) กรรมการระดับปฏิบัติการมีภาระงานประจำมาก					
5) กรรมการระดับปฏิบัติการได้รับการอบรมด้านความปลอดภัย น้อยเกินไป					
6) กรรมการระดับปฏิบัติการได้รับข้อมูลด้านความปลอดภัยไม่ เพียงพอต่อการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะกรรมการความปลอดภัย					
7) กรรมการระดับปฏิบัติการถูกแต่งตั้งจากนายจ้าง					
8) กรรมการระดับปฏิบัติการไม่ได้สมัครใจเป็น					
9) กรรมการระดับปฏิบัติการไม่ได้มาจากกรรมการสหภาพแรงงาน					
10) กรรมการระดับปฏิบัติการไม่มีแบบตรวจด้านความปลอดภัย					
11) กรรมการระดับปฏิบัติการเห็นว่าหน่วยงานความปลอดภัย หรือ จป.วิชาชีพทำหน้าที่ได้ดีอยู่แล้ว จึงไม่ต้องสนใจทำหน้าที่ ในฐานะกรรมการความปลอดภัย					
12) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....					
ด้านเลขานุการคณะกรรมการ					
1) จัดวาระการประชุมในเรื่องไม่สำคัญ					
2) มีเอกสารประกอบการพิจารณาไม่เพียงพอ					
3) มีข้อมูลประกอบการพิจารณาไม่เพียงพอ					
4) จดรายงานการประชุมไม่ดี					
5) ไม่มีความสามารถด้านความปลอดภัยที่จะช่วยด้านเทคนิคให้กับ คณะกรรมการ					
6) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....					

ปัญหาและอุปสรรคการดำเนินงานของ คณะกรรมการความปลอดภัย	ระดับความคิดเห็น				คำอธิบาย (ถ้ามี)
	3	2	1	0	
ด้านหัวหน้างาน/คนงาน					
1) หัวหน้างานมีภารกิจต้องทำมาก จนไม่มีเวลาดูแลเรื่องความปลอดภัย					
2) หัวหน้างานขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องความปลอดภัยในการทำงาน					
3) คนงานต้องเร่งทำงานจนละเลยเรื่องความปลอดภัยในการทำงาน					
4) คนงานเห็นว่าการที่ทำไม่มีอันตราย จึงไม่สนใจปฏิบัติตามที่ยึดหลักความปลอดภัย					
5) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....					
ด้านกฎหมายและเจ้าหน้าที่รัฐ					
1) เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ได้มาตรวจด้านความปลอดภัย ทำให้โรงงานไม่สนใจงานของคณะกรรมการความปลอดภัย					
2) เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ได้บังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง ทำให้โรงงานไม่สนใจงานของคณะกรรมการความปลอดภัย					
3) บทลงโทษของกฎหมายมีเล็กน้อย โรงงานจึงไม่ให้ความสนใจ					
4) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....					
ด้านอื่น ๆ					
1) การประชุมคณะกรรมการความปลอดภัยมีการเลื่อนอยู่บ่อยครั้ง					
2) วาระการประชุมของคณะกรรมการความปลอดภัยเป็นเรื่องไม่สำคัญ					
3) คณะกรรมการความปลอดภัยไม่มีงบประมาณการดำเนินงานด้านความปลอดภัยเป็นของตนเอง					
4) งานของคณะกรรมการความปลอดภัยซ้ำซ้อนกับงานของหน่วยงานความปลอดภัยหรืองานของ จป.วิชาชีพ					
5) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....					

ในความเห็นของท่าน ปัญหาและอุปสรรคสำคัญ 5 อันดับแรกของคณะกรรมการความปลอดภัยที่จะปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างเข้มแข็งคืออะไร (โปรดระบุให้ชัดเจน)

- 1).....
- 2).....
- 3).....
- 4).....
- 5).....

ส่วนที่ 4 ปัจจัยที่มีผลต่อการสร้างความเข้มแข็งให้กับคณะกรรมการความปลอดภัย

ข้อตกลง เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน คำว่า “ความเข้มแข็งของคณะกรรมการความปลอดภัย” หมายรวมถึงถึงคณะกรรมการความปลอดภัยสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายและตามที่ได้รับมอบหมายได้เป็นอย่างดี และเป็น “องค์กร” ที่ทุกฝ่ายในโรงงานให้การยอมรับ

คำชี้แจง ขอให้ท่านใส่เครื่องหมายถูก (✓) ได้ช่องระดับความคิดเห็นที่ตรงตามความเป็นจริงหรือตามสภาพที่เป็นอยู่ในรอบปี 2546

เกณฑ์การให้คะแนน 3 หมายถึง เห็นด้วยมาก
2 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง
1 หมายถึง เห็นด้วยน้อย
0 หมายถึง ไม่เห็นด้วย
n/a หมายถึง ไม่มีเรื่องนั้น ๆ ในโรงงานของท่าน

ปัจจัยด้านหน้าที่ความรับผิดชอบของคณะกรรมการความปลอดภัย	ระดับความคิดเห็น					คำอธิบาย (ถ้ามี)
	3	2	1	0	n/a	
1) กรรมการความปลอดภัยทำหน้าที่แนะนำกิจกรรมความปลอดภัยมากกว่าที่จะเป็นผู้ลงมือทำเอง						
2) กรรมการความปลอดภัยรับผิดชอบจัดทำกิจกรรมความปลอดภัยเอง โดยเป็นผู้ของงบประมาณเอง						
3) กรรมการความปลอดภัยเดินตรวจความปลอดภัยในโรงงานเป็นประจำ (หรือตามหน้าที่ที่ควรจะเป็น)						
4) กรรมการความปลอดภัยได้จัดทำแผนงาน/โครงการความปลอดภัยที่สอดคล้องกับสภาพการณ์						
5) กรรมการความปลอดภัยมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายความปลอดภัยของโรงงาน						
6) กรรมการความปลอดภัยดูแลความปลอดภัยภายในโรงงานเท่านั้น (on-the-job)						
7) กรรมการความปลอดภัยมีการประเมินผลการดำเนินงานด้านความปลอดภัยทุกกิจกรรมของโรงงาน						

ตามความเห็นท่านข้างต้น หน้าที่หลัก ๆ ที่ต้องกำหนดเป็นหน้าที่ความรับผิดชอบของคณะกรรมการความปลอดภัย มีอะไรบ้าง โปรดระบุเฉพาะที่ท่านคิดว่าสำคัญจริง ๆ

- 1).....
- 2).....
- 3).....
- 4).....
- 5).....

ปัจจัยด้านอำนาจของคณะกรรมการความปลอดภัย	ระดับความคิดเห็น					คำอธิบาย (ถ้ามี)
	3	2	1	0	n/a	
1) กรรมการความปลอดภัยสามารถสั่งให้หยุดงานได้ทันทีถ้าพบว่ามีความเสี่ยงมาก						
2) กรรมการความปลอดภัยสั่งลงโทษคนงานที่ไม่ปฏิบัติตามกฎความปลอดภัยของโรงงานได้ทันที						
3) กรรมการความปลอดภัยเป็นองค์กรพิจารณาประมาณด้านความปลอดภัยของโรงงาน						
5) กรรมการความปลอดภัยมีอำนาจเพียงการเสนอแนะความคิดเห็นต่อหน่วยงานภายในต่าง ๆ ผู้บริหารและนายจ้าง						
5) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....						

ปัจจัยด้านการเข้าถึงข้อมูลของคณะกรรมการความปลอดภัย	ระดับความคิดเห็น					คำอธิบาย (ถ้ามี)
	3	2	1	0	n/a	
1) กรรมการความปลอดภัยไม่สามารถสืบค้นข้อมูลด้านความปลอดภัยของโรงงานได้อย่างสะดวก						
2) โรงงานของท่านมีระบบข้อมูลด้านความปลอดภัยที่ไม่ดีทำให้สืบค้นข้อมูลได้ยาก						
3) กรรมการความปลอดภัยไม่ทราบวิธีสืบค้นข้อมูล						
4) โรงงานของท่านมีกฎระเบียบยุ่งยากในการขอสืบค้นข้อมูล						
5) ฝ่ายต่าง ๆ ในโรงงานไม่ได้จัดเก็บข้อมูลด้านความปลอดภัยอย่างมีระบบ						
6) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....						

ปัจจัยด้านสภาพแรงงาน (เฉพาะสถานประกอบการที่มีสภาพแรงงานเท่านั้นที่ตอบคำถามนี้)	ระดับความคิดเห็น					คำอธิบาย (ถ้ามี)
	3	2	1	0	n/a	
1) เมื่อโรงงานของท่านให้สหภาพแรงงานเข้าร่วมประชุมกับคณะกรรมการความปลอดภัย ทำให้งานความปลอดภัยเป็นไปด้วยดี						
2) โรงงานของท่านมีกรรมการสหภาพแรงงานอย่างน้อย 1 คนเป็นกรรมการความปลอดภัย โดยตำแหน่ง						
3) ในโรงงานของท่านกรรมการสหภาพแรงงานสามารถตรวจสอบความปลอดภัย และเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการความปลอดภัยได้						
4) ในโรงงานของท่านคณะกรรมการความปลอดภัยร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับสหภาพแรงงานเพื่อผลักดันงานความปลอดภัยให้พัฒนายิ่งขึ้น						
5) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....						

ปัจจัยด้านเทคนิคการประชุม	ระดับความคิดเห็น					คำอธิบาย (ถ้ามี)
	3	2	1	0	n/a	
1) มีการนัดประชุมกรรมการความปลอดภัยล่วงหน้า 3 วัน						
2) การส่งเอกสารประกอบการประชุมอย่างน้อยล่วงหน้า 3 วัน						
3) กรรมการความปลอดภัยส่วนใหญ่ได้ศึกษาวาระก่อนเข้าประชุม						
4) กรรมการความปลอดภัยศึกษาเอกสารประกอบการประชุมก่อนเข้าประชุม						
5) กรรมการความปลอดภัยเข้าประชุมตรงต่อเวลา						
6) กรรมการความปลอดภัยใช้เวลาประชุมอย่างมีประสิทธิภาพ						
7) กรรมการทุกคนควรมีส่วนร่วมในการอภิปราย และเสนอความคิดเห็น						
8) ประธานกรรมการเปิดโอกาสให้มีการซักถามอย่างทั่วถึง						
9) ประธานกรรมการมีความสามารถในการนำประชุมและควบคุมการประชุม						
10) สถานที่ประชุม และอุปกรณ์ที่จำเป็นในการประชุมมีความพร้อม						
11) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....						

ปัจจัยด้านความเชื่อมโยงกับ จป.วิชาชีพ	ระดับความคิดเห็น					คำอธิบาย (ถ้ามี)
	3	2	1	0	n/a	
1) มีการแบ่งหน้าที่ชัดเจนระหว่าง จป.วิชาชีพและคณะกรรมการ						
2) ไม่มีความซ้ำซ้อนในงานความปลอดภัยระหว่าง จป.วิชาชีพและคณะกรรมการ						
3) โครงการหรือกิจกรรมที่ จป.วิชาชีพจะทำ ต้องเสนอคณะกรรมการให้ความเห็นชอบก่อนดำเนินการ						
4) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....						

ปัจจัยด้านเจ้าหน้าที่รัฐและการบังคับใช้กฎหมาย	ระดับความคิดเห็น					คำอธิบาย (ถ้ามี)
	3	2	1	0	n/a	
1) เจ้าหน้าที่รัฐไม่ให้ความสำคัญมากต่อการตรวจสอบความปลอดภัยในโรงงาน						
2) การตรวจสอบความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ทำให้คณะกรรมการความปลอดภัยต้องปฏิบัติหน้าที่ (ตามกฎหมาย) เต็มที่						
3) การบังคับใช้กฎหมายความปลอดภัยทำไมจึงจืดจางประสิทธิภาพ						
4) บทลงโทษที่หนักของกฎหมาย ทำให้คณะกรรมการความปลอดภัยต้องปฏิบัติหน้าที่ (ตามกฎหมาย) เต็มที่						
5) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....						

ปัจจัยด้านการประกอบธุรกิจการค้า	ระดับความคิดเห็น					คำอธิบาย (ถ้ามี)
	3	2	1	0	n/a	
1) ลูกค้าเรียกร้องให้โรงงานของท่านดำเนินการด้านความปลอดภัยทำให้คณะกรรมการความปลอดภัยทำงานเต็มที่						
2) กระแสเรียกร้องเรื่องความปลอดภัยในการทำงานของลูกค้า ทำให้คณะกรรมการความปลอดภัยกระตือรือร้นที่จะปฏิบัติหน้าที่ความรับผิดชอบที่กฎหมายกำหนดไว้						
3) คณะกรรมการความปลอดภัยสามารถของงบประมาณ ดำเนินกิจกรรมความปลอดภัยได้ยากหากลูกค้าของท่าน ไม่สนใจเรียกร้องเรื่องความปลอดภัยในการทำงาน						
4) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....						

เรื่องใดที่ท่านคิดว่าเป็นสิ่งสำคัญมากที่มีผลต่อความเข้มแข็งของคณะกรรมการความปลอดภัย (โปรดระบุให้ชัดเจน)

- 1).....
- 2).....
- 3).....
- 4).....
- 5).....

ขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

**แบบสอบถามกรรมการความปลอดภัย ระดับปฏิบัติการ ในคณะกรรมการความปลอดภัย
อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (ตามกฎหมายแรงงาน)**

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้มี 4 ส่วน ดังนี้
ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
ส่วนที่ 2 ข้อมูลการดำเนินงานของคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อม
ในการทำงาน (ชุดปัจจุบัน)
ส่วนที่ 3 ปัญหาและอุปสรรคในการทำงานของคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และ
สภาพแวดล้อมในการทำงาน
ส่วนที่ 4 ปัจจัยที่มีผลต่อการสร้างความเข้มแข็งให้กับคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย
และสภาพแวดล้อมในการทำงาน
2. คำว่า “ความปลอดภัย” ในแบบสอบถามนี้ ให้ความครอบคลุมถึง “ความปลอดภัย อาชีวอนามัย
และสภาพแวดล้อมในการทำงาน”
3. คณะกรรมการความปลอดภัย หมายถึง คณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อม
ในการทำงาน (ตามกฎหมายแรงงาน)
4. ความเข้มแข็งของคณะกรรมการความปลอดภัย หมายถึง คณะกรรมการความปลอดภัยสามารถทำงาน
ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย และตามที่ได้รับมอบหมายได้เป็นอย่างดี
และเป็นที่ยอมรับของทุกฝ่ายในสถานประกอบการ
5. ผู้ที่ตอบคำถามนี้ต้องเป็นผู้ที่ทำหน้าที่เป็นกรรมการระดับปฏิบัติการในชุดปัจจุบันอย่างน้อย
6 เดือน ดังนั้น หากคณะกรรมการความปลอดภัยชุดปัจจุบันตั้งมาได้ไม่ถึง 6 เดือนก็ขอความ
กรุณามอบหมายให้กรรมการระดับปฏิบัติการชุดก่อนหน้าเป็นผู้ตอบแทน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. อายุ.....ปี
2. เพศ ชาย หญิง
3. วุฒิการศึกษาสูงสุด
มัธยมศึกษา ปวช. ปวส. ปริญญาตรี ทางด้าน
สูงกว่าปริญญาตรี ☐ วิทยาศาสตร์ ☐ วิศวกรรมศาสตร์
☐ สังคมศาสตร์ ☐ อื่น ๆ ระบุ.....
4. ท่านทำงานที่สถานประกอบการนี้มาแล้ว.....ปี รวมประสบการณ์ทำงานที่อื่น ๆ ด้วยเป็น.....ปี
5. ตำแหน่งปัจจุบันของท่านคือ.....
6. ท่านทำหน้าที่เป็นกรรมการความปลอดภัยระดับปฏิบัติการ ณ สถานประกอบการนี้มาแล้ว.....ปี
7. ในรอบปี 2546 ท่านเข้าประชุมคณะกรรมการความปลอดภัยรวม.....ครั้ง (โดยประมาณ)

8. ท่านเป็น จป.ระดับหัวหน้างานด้วยหรือไม่

เป็นมานาน.....ปี ไม่เป็น

9. ประเภทอุตสาหกรรมของสถานประกอบการนี้ (โปรดระบุในหน้าสุดท้าย)

10. สถานที่ตั้งของสถานประกอบการนี้ อยู่ในนิคมอุตสาหกรรม อยู่นอกนิคมอุตสาหกรรม

11. เจ้าของสถานประกอบการเป็นชาว

ไทย	ไต้หวัน	จีน	ญี่ปุ่น	เกาหลี
สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ออสเตรเลีย	อื่น ๆ.....	

ส่วนที่ 2 ข้อมูลการดำเนินงานของคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน
(ชุดปัจจุบัน)

คำชี้แจง ขอให้ท่านเติมข้อความหรือใส่เครื่องหมายถูก (✓) หน้าข้อความที่ตรงตามความเป็นจริงหรือ
ตามสภาพที่เป็นอยู่ในรอบปี 2546

1. การดำเนินงานของคณะกรรมการความปลอดภัยในรอบ 2546

1.1 ด้านการประชุม

1.1.1 ในรอบปี 2546 คณะกรรมการความปลอดภัยมีการประชุม.....ครั้ง

1.1.2 จำนวนกรรมการที่เข้าประชุมโดยเฉลี่ยในแต่ละครั้ง

มี 70% ขึ้นไปของจำนวนกรรมการทั้งหมด (โปรดข้ามไปตอบข้อ 1.1.4)

มี 50-69% ของจำนวนกรรมการทั้งหมด (โปรดตอบข้อ 1.1.3)

1.1.3 สาเหตุที่กรรมการความปลอดภัยเข้าประชุมน้อยกว่า 70%

เกณฑ์การให้คะแนน 3 หมายถึง เห็นด้วยมาก

2 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง

1 หมายถึง เห็นด้วยน้อย

0 หมายถึง ไม่เห็นด้วย

สาเหตุ	กรรมการระดับ บังคับบัญชา				กรรมการระดับ ปฏิบัติการ				คำอธิบาย (ถ้ามี)
	3	2	1	0	3	2	1	0	
1) ติดภาระงานประจำ									
2) ประธานกรรมการขอมอบหมายให้คนอื่น ทำหน้าที่แทน									
3) การประชุมใช้เวลามาก									
4) ไม่ทราบล่วงหน้าว่าจะมีการประชุม									
5) มติที่ประชุมไม่ชัดเจน									
6) ไม่มีการนำมติที่ประชุมเสนอนายจ้าง หรือผู้บริหารระดับสูง									
7) วาระการประชุมไม่น่าสนใจ									
8) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....									

1.1.4 โดยเฉลี่ยกรรมการระดับบังคับบัญชาเข้าประชุมครั้งละ.....คน และกรรมการ

ระดับปฏิบัติการเข้าประชุมครั้งละ.....คน

1.1.5 พฤติกรรมการดำเนินการประชุมของประธานกรรมการในสถานประกอบการของท่านเป็นอย่างไร

เกณฑ์การให้คะแนน 3 หมายถึง เห็นด้วยมาก

2 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง

1 หมายถึง เห็นด้วยน้อย

0 หมายถึง ไม่เห็นด้วย

พฤติกรรม	ระดับความคิดเห็น				คำอธิบาย (ถ้ามี)
	3	2	1	0	
1) จัดประชุมคณะกรรมการเป็นประจำตามที่กำหนด					
2) เข้าประชุมตรงตามเวลา					
3) มักมอบหมายให้คนอื่นเป็นประธานแทน					
4) อยู่ประชุมจนจบการประชุม					
5) กระตุ้นให้กรรมการแสดงความคิดเห็นบ่อยครั้ง					
6) สามารถควบคุมการประชุมได้ดี					
7) ไม่สามารถสรุปมติให้ชัดเจนได้					
8) เลื่อนการประชุมหรือยกเลิกการประชุมบ่อยครั้ง					
9) รับฟังความคิดเห็นของกรรมการ					
10) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....					

1.1.6 พฤติกรรมการประชุมของกรรมการความปลอดภัยในสถานประกอบการของท่านเป็นอย่างไร

เกณฑ์การให้คะแนน 3 หมายถึง เห็นด้วยมาก

2 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง

1 หมายถึง เห็นด้วยน้อย

0 หมายถึง ไม่เห็นด้วย

สาเหตุ	กรรมการระดับ บังคับบัญชา				กรรมการระดับ ปฏิบัติการ				คำอธิบาย (ถ้ามี)
	3	2	1	0	3	2	1	0	
1) ส่วนใหญ่เข้าประชุมเป็นประจำตามที่กำหนด									
2) ส่วนใหญ่เข้าประชุมตรงตามเวลา									
3) ส่วนใหญ่ชอบพูดคุยเรื่องงานอื่นขณะประชุม									
4) ส่วนใหญ่อยู่ประชุมจนจบการประชุม									
5) ทุกคนรักษามารยาทในการประชุม									
6) รับฟังความคิดเห็นของกันและกัน									
7) ส่วนใหญ่แสดงความคิดเห็นในที่ประชุมบ่อย*									
8) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....									

*ในข้อ7) ถ้าให้คะแนน “3” โปรดตอบคำถามข้อ 1.1.7 ด้วย ถ้าให้คะแนน “0” หรือ “1” หรือ “2” โปรดข้ามไปตอบข้อ 1.2

1.1.7 สาเหตุที่กรรมการความปลอดภัยแสดงความคิดเห็นในที่ประชุมน้อย

เกณฑ์การให้คะแนน 3 หมายถึง เห็นด้วยมาก

2 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง

1 หมายถึง เห็นด้วยน้อย

0 หมายถึง ไม่เห็นด้วย

สาเหตุ	กรรมการระดับ บังคับบัญชา				กรรมการระดับ ปฏิบัติการ				คำอธิบาย (ถ้ามี)
	3	2	1	0	3	2	1	0	
1) ไม่มีความรู้ด้านความปลอดภัย									
2) มีข้อมูลไม่เพียงพอ									
3) ไม่ศึกษาวิธีการประชุมมาก่อน									
4) ประชานกรรมการความปลอดภัยไม่เปิดโอกาส ให้แสดงความเห็น									
5) เวลาการประชุมไม่เพียงพอ									
6) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....									

1.2 ด้านการเดินตรวจความปลอดภัยในรอบปี 2546

1.2.1 ในรอบปี 2546 มีการเดินตรวจความปลอดภัย.....ครั้ง

1.2.2 จำนวนกรรมการเดินตรวจ

มี 70% ขึ้นไป ของจำนวนกรรมการ (โปรดข้ามไปตอบข้อ 1.2.4)

มี 50-69% ของจำนวนกรรมการ (โปรดข้ามไปตอบข้อ 1.2.4)

มีน้อยกว่า 50% ของจำนวนกรรมการ (โปรดตอบข้อ 1.2.3)

1.2.3 สาเหตุที่กรรมการความปลอดภัยเดินตรวจความปลอดภัยในระดับน้อยกว่า 50%

- เกณฑ์การให้คะแนน 3 หมายถึง เห็นด้วยมาก
 2 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง
 1 หมายถึง เห็นด้วยน้อย
 0 หมายถึง ไม่เห็นด้วย

สาเหตุ	กรรมการระดับ บังคับบัญชา				กรรมการระดับ ปฏิบัติการ				คำอธิบาย (ถ้ามี)
	3	2	1	0	3	2	1	0	
1) งานประจำมีมาก จึงไม่มีเวลาเดินตรวจ									
2) มีความรู้ด้านความปลอดภัยน้อย									
3) ไม่เห็นความสำคัญของการเดินตรวจ									
4) สภาพการทำงานเหมือน ๆ เดิม									
5) ไม่มีแบบสำรวจ (checklist) ใช้งาน									
6) สถานประกอบการไม่ได้กำหนดว่าต้องเดินตรวจ									
7) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....									

1.2.4 ลักษณะเดินตรวจความปลอดภัย

เดินตรวจไปพร้อมกันทุกคน

มอบหมายให้กรรมการคนใดคนหนึ่งเดินตรวจ

ผลัดกันเดินตรวจ

แบ่งกลุ่มเดินตรวจ

มอบหมายให้กลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเดินตรวจ

อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

ส่วนที่ 3 ปัญหาและอุปสรรคในการทำงานของคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อม
ในการทำงาน

คำชี้แจง ขอให้ท่านใส่เครื่องหมายถูก (✓) ได้ข้อระดับความคิดเห็นที่ตรงตามความเป็นจริงหรือตามสภาพ
ที่เป็นอยู่ในรอบปี 2546

- เกณฑ์การให้คะแนน 3 หมายถึง เห็นด้วยมาก
 2 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง
 1 หมายถึง เห็นด้วยน้อย
 0 หมายถึง ไม่เห็นด้วย

ปัญหาและอุปสรรคการดำเนินงานของ คณะกรรมการความปลอดภัย	ระดับความคิดเห็น				คำอธิบาย (ถ้ามี)
	3	2	1	0	
ด้านนายจ้าง/ผู้บริหารสูงสุด					
1) นายจ้าง/ผู้บริหารสูงสุดไม่ได้มอบหมายนโยบายการดำเนินงานให้กับคณะกรรมการความปลอดภัย					
2) นายจ้าง/ผู้บริหารสูงสุดเข้าร่วมกับคณะกรรมการความปลอดภัยน้อยครั้งมาก					
3) นายจ้าง/ผู้บริหารสูงสุดไม่ได้กำหนดตัวชี้วัด (KPI) สำหรับคณะกรรมการความปลอดภัย					
4) นายจ้าง/ผู้บริหารสูงสุดไม่ค่อยอนุมัติโครงการ/กิจกรรมที่เสนอโดยคณะกรรมการความปลอดภัย					
5) นายจ้าง/ผู้บริหารสูงสุดไม่ให้ความสำคัญของเรื่องความปลอดภัย					
6) โรงงานไม่ได้นำผลงานของคณะกรรมการความปลอดภัยมาคิดในการประเมินผลการปฏิบัติงาน(ความดีความชอบหรือโบนัส)					
7) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....					

ปัญหาและอุปสรรคการดำเนินงานของ คณะกรรมการความปลอดภัย	ระดับความคิดเห็น				คำอธิบาย (ถ้ามี)
	3	2	1	0	
ด้านประธานกรรมการความปลอดภัย					
1) นายจ้าง/ผู้บริหารสูงสุดไม่ได้เป็นประธานกรรมการความปลอดภัย					
2) ประธานกรรมการความปลอดภัยไม่ค่อยจะนัดประชุม					
3) ประธานกรรมการความปลอดภัยมีเวลาให้เล็กน้อยสำหรับการประชุมครั้งหนึ่ง ๆ					
4) ประธานกรรมการความปลอดภัยมอบหมายให้กรรมการคนอื่นทำหน้าที่แทนอยู่บ่อย ๆ					
5) ประธานกรรมการความปลอดภัยไม่สามารถควบคุมการประชุมให้ราบรื่นได้					
6) ประธานกรรมการความปลอดภัยชอบสรุปมติที่ประชุมแบบรวบรัดตามความเห็นของตนเอง					
7) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....					
ด้านกรรมการระดับบังคับบัญชา					
1) กรรมการระดับบังคับบัญชาขาดประชุมบ่อยครั้ง					
2) กรรมการระดับบังคับบัญชาเข้าประชุมสายบ่อยครั้ง					
3) กรรมการระดับบังคับบัญชาไม่เดินตรวจความปลอดภัย					
4) กรรมการระดับบังคับบัญชามีภาระงานประจำมาก					
5) กรรมการระดับบังคับบัญชาได้รับการอบรมด้านความปลอดภัยน้อยเกินไป					
6) กรรมการระดับบังคับบัญชาได้รับข้อมูลด้านความปลอดภัยไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะกรรมการความปลอดภัย					
7) กรรมการระดับบังคับบัญชาถูกแต่งตั้งจากนายจ้าง					
8) กรรมการระดับบังคับบัญชาไม่ได้สมัครใจเป็น					
9) กรรมการระดับบังคับบัญชาไม่มีแบบตรวจด้านความปลอดภัย					
10) กรรมการระดับบังคับบัญชาเห็นว่าหน่วยงานความปลอดภัยหรือ จป.วิชาชีพทำหน้าที่ได้ดีอยู่แล้ว จึงไม่ต้องสนใจทำหน้าที่ในฐานะกรรมการความปลอดภัย					
11) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....					

ปัญหาและอุปสรรคการดำเนินงานของ คณะกรรมการความปลอดภัย	ระดับความคิดเห็น				คำอธิบาย (ถ้ามี)
	3	2	1	0	
ด้านการปฏิบัติการ					
1) กรรมการระดับปฏิบัติการขาดประชุมบ่อยครั้ง					
2) กรรมการระดับปฏิบัติการเข้าประชุมสายบ่อยครั้ง					
3) กรรมการระดับปฏิบัติการไม่เดินตรวจความปลอดภัย					
4) กรรมการระดับปฏิบัติการมีภาระงานประจำมาก					
5) กรรมการระดับปฏิบัติการได้รับการอบรมด้านความปลอดภัย น้อยเกินไป					
6) กรรมการระดับปฏิบัติการได้รับข้อมูลด้านความปลอดภัยไม่ เพียงพอต่อการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะกรรมการความปลอดภัย					
7) กรรมการระดับปฏิบัติการถูกแต่งตั้งจากนายจ้าง					
8) กรรมการระดับปฏิบัติการไม่ได้สมัครใจเป็น					
9) กรรมการระดับปฏิบัติการไม่ได้มาจากกรรมการสหภาพแรงงาน					
10) กรรมการระดับปฏิบัติการไม่มีแบบตรวจด้านความปลอดภัย					
11) กรรมการระดับปฏิบัติการเห็นว่าหน่วยงานความปลอดภัย หรือ จป.วิชาชีพทำหน้าที่ได้ดีอยู่แล้ว จึงไม่ต้องสนใจทำหน้าที่ ในฐานะกรรมการความปลอดภัย					
12) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....					
ด้านเลขานุการคณะกรรมการ					
1) จัดวาระการประชุมในเรื่องไม่สำคัญ					
2) มีเอกสารประกอบการพิจารณาไม่เพียงพอ					
3) มีข้อมูลประกอบการพิจารณาไม่เพียงพอ					
4) จดรายงานการประชุมไม่ดี					
5) ไม่มีความสามารถด้านความปลอดภัยที่จะช่วยด้านเทคนิคให้กับ คณะกรรมการ					
6) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....					

ปัญหาและอุปสรรคการดำเนินงานของ คณะกรรมการความปลอดภัย	ระดับความคิดเห็น				คำอธิบาย (ถ้ามี)
	3	2	1	0	
ด้านหัวหน้างาน/คนงาน					
1) หัวหน้างานมีภารกิจต้องทำมาก จนไม่มีเวลาดูแลเรื่องความปลอดภัย					
2) หัวหน้างานขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องความปลอดภัยในการทำงาน					
3) คนงานต้องเร่งทำงานจนละเลยเรื่องความปลอดภัยในการทำงาน					
4) คนงานเห็นว่าการที่ทำไม่มีอันตราย จึงไม่สนใจปฏิบัติตามที่ยึดหลักความปลอดภัย					
5) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....					
ด้านกฎหมายและเจ้าหน้าที่รัฐ					
1) เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ได้มาตรวจด้านความปลอดภัย ทำให้โรงงานไม่สนใจงานของคณะกรรมการความปลอดภัย					
2) เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ได้บังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง ทำให้โรงงานไม่สนใจงานของคณะกรรมการความปลอดภัย					
3) บทลงโทษของกฎหมายมีเล็กน้อย โรงงานจึงไม่ให้ความสนใจ					
4) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....					
ด้านอื่น ๆ					
1) การประชุมคณะกรรมการความปลอดภัยมีการเลื่อนอยู่บ่อยครั้ง					
2) วาระการประชุมของคณะกรรมการความปลอดภัยเป็นเรื่องไม่สำคัญ					
3) คณะกรรมการความปลอดภัยไม่มีงบประมาณการดำเนินงานด้านความปลอดภัยเป็นของตนเอง					
4) งานของคณะกรรมการความปลอดภัยซ้ำซ้อนกับงานของหน่วยงานความปลอดภัยหรืองานของ จป.วิชาชีพ					
5) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....					

ในความเห็นของท่าน ปัญหาและอุปสรรคสำคัญ 5 อันดับแรกของคณะกรรมการความปลอดภัยที่จะปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างเข้มแข็งคืออะไร (โปรดระบุให้ชัดเจน)

- 1).....
- 2).....
- 3).....
- 4).....
- 5).....

ส่วนที่ 4 ปัจจัยที่มีผลต่อการสร้างความเข้มแข็งให้กับคณะกรรมการความปลอดภัย

ข้อตกลง เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน คำว่า “ความเข้มแข็งของคณะกรรมการความปลอดภัย” หมายรวมถึงคณะกรรมการความปลอดภัยสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายและตามที่ได้รับมอบหมายได้เป็นอย่างดี และเป็น “องค์กร” ที่ทุกฝ่ายในโรงงานให้การยอมรับ

คำชี้แจง ขอให้ท่านใส่เครื่องหมายถูก (✓) ได้ช่องระดับความคิดเห็นที่ตรงตามความเป็นจริงหรือตามสภาพที่เป็นอยู่ในรอบปี 2546

เกณฑ์การให้คะแนน 3 หมายถึง เห็นด้วยมาก

2 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง

1 หมายถึง เห็นด้วยน้อย

0 หมายถึง ไม่เห็นด้วย

n/a หมายถึง ไม่มีเรื่องนั้น ๆ ในโรงงานของท่าน

ปัจจัยด้านหน้าที่ความรับผิดชอบของคณะกรรมการความปลอดภัย	ระดับความคิดเห็น					คำอธิบาย (ถ้ามี)
	3	2	1	0	n/a	
1) กรรมการความปลอดภัยทำหน้าที่แนะนำกิจกรรมความปลอดภัยมากกว่าที่จะเป็นผู้ลงมือทำเอง						
2) กรรมการความปลอดภัยรับผิดชอบจัดทำกิจกรรมความปลอดภัยเอง โดยเป็นผู้ของงบประมาณเอง						
3) กรรมการความปลอดภัยเดินตรวจความปลอดภัยในโรงงานเป็นประจำ (หรือตามหน้าที่ที่ควรจะเป็น)						
4) กรรมการความปลอดภัยได้จัดทำแผนงาน/โครงการความปลอดภัยที่สอดคล้องกับสภาพการณ์						
5) กรรมการความปลอดภัยมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายความปลอดภัยของโรงงาน						
6) กรรมการความปลอดภัยดูแลความปลอดภัยภายในโรงงานเท่านั้น (on-the-job)						
7) กรรมการความปลอดภัยมีการประเมินผลการดำเนินงานด้านความปลอดภัยทุกกิจกรรมของโรงงาน						

ตามความเห็นท่านข้างต้น หน้าที่หลัก ๆ ที่ต้องกำหนดเป็นหน้าที่ความรับผิดชอบของคณะกรรมการความปลอดภัย มีอะไรบ้าง โปรดระบุเฉพาะที่ท่านคิดว่าสำคัญจริง ๆ

- 1).....
- 2).....
- 3).....
- 4).....
- 5).....

ปัจจัยด้านอำนาจของคณะกรรมการความปลอดภัย	ระดับความคิดเห็น					คำอธิบาย (ถ้ามี)
	3	2	1	0	n/a	
1) กรรมการความปลอดภัยสามารถสั่งให้หยุดงานได้ทันทีถ้าพบว่ามีความเสี่ยงมาก						
2) กรรมการความปลอดภัยสั่งลงโทษคนงานที่ไม่ปฏิบัติตามกฎความปลอดภัยของโรงงานได้ทันที						
3) กรรมการความปลอดภัยเป็นองค์กรพิจารณาประมาณด้านความปลอดภัยของโรงงาน						
5) กรรมการความปลอดภัยมีอำนาจเพียงการเสนอแนะความคิดเห็นต่อหน่วยงานภายในต่าง ๆ ผู้บริหารและนายจ้าง						
5) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....						

ปัจจัยด้านการเข้าถึงข้อมูลของคณะกรรมการความปลอดภัย	ระดับความคิดเห็น					คำอธิบาย (ถ้ามี)
	3	2	1	0	n/a	
1) กรรมการความปลอดภัยไม่สามารถสืบค้นข้อมูลด้านความปลอดภัยของโรงงานได้อย่างสะดวก						
2) โรงงานของท่านมีระบบข้อมูลด้านความปลอดภัยที่ไม่ดีทำให้สืบค้นข้อมูลได้ยาก						
3) กรรมการความปลอดภัยไม่ทราบวิธีสืบค้นข้อมูล						
4) โรงงานของท่านมีกฎระเบียบยุ่งยากในการขอสืบค้นข้อมูล						
5) ฝ่ายต่าง ๆ ในโรงงานไม่ได้จัดเก็บข้อมูลด้านความปลอดภัยอย่างมีระบบ						
6) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....						

ปัจจัยด้านสภาพแรงงาน (เฉพาะสถานประกอบการที่มีสภาพแรงงานเท่านั้นที่ตอบคำถามนี้)	ระดับความคิดเห็น					คำอธิบาย (ถ้ามี)
	3	2	1	0	n/a	
1) เมื่อโรงงานของท่านให้สหภาพแรงงานเข้าร่วมประชุมกับคณะกรรมการความปลอดภัย ทำให้งานความปลอดภัยเป็นไปด้วยดี						
2) โรงงานของท่านมีกรรมการสหภาพแรงงานอย่างน้อย 1 คนเป็นกรรมการความปลอดภัย โดยตำแหน่ง						
3) ในโรงงานของท่านกรรมการสหภาพแรงงานสามารถตรวจสอบความปลอดภัย และเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการความปลอดภัยได้						
4) ในโรงงานของท่านคณะกรรมการความปลอดภัยร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับสหภาพแรงงานเพื่อผลักดันงานความปลอดภัยให้พัฒนายิ่งขึ้น						
5) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....						

ปัจจัยด้านเทคนิคการประชุม	ระดับความคิดเห็น					คำอธิบาย (ถ้ามี)
	3	2	1	0	n/a	
1) มีการนัดประชุมกรรมการความปลอดภัยล่วงหน้า 3 วัน						
2) การส่งเอกสารประกอบการประชุมอย่างน้อยล่วงหน้า 3 วัน						
3) กรรมการความปลอดภัยส่วนใหญ่ได้ศึกษาวาระก่อนเข้าประชุม						
4) กรรมการความปลอดภัยศึกษาเอกสารประกอบการประชุมก่อนเข้าประชุม						
5) กรรมการความปลอดภัยเข้าประชุมตรงต่อเวลา						
6) กรรมการความปลอดภัยใช้เวลาประชุมอย่างมีประสิทธิภาพ						
7) กรรมการทุกคนควรมีส่วนร่วมในการอภิปราย และเสนอความคิดเห็น						
8) ประธานกรรมการเปิดโอกาสให้มีการซักถามอย่างทั่วถึง						
9) ประธานกรรมการมีความสามารถในการนำประชุมและควบคุมการประชุม						
10) สถานที่ประชุม และอุปกรณ์ที่จำเป็นในการประชุมมีความพร้อม						
11) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....						

ปัจจัยด้านความเชื่อมโยงกับ จป.วิชาชีพ	ระดับความคิดเห็น					คำอธิบาย (ถ้ามี)
	3	2	1	0	n/a	
1) มีการแบ่งหน้าที่ชัดเจนระหว่าง จป.วิชาชีพและคณะกรรมการ						
2) ไม่มีความซ้ำซ้อนในงานความปลอดภัยระหว่าง จป.วิชาชีพและคณะกรรมการ						
3) โครงการหรือกิจกรรมที่ จป.วิชาชีพจะทำ ต้องเสนอคณะกรรมการให้ความเห็นชอบก่อนดำเนินการ						
4) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....						

ปัจจัยด้านเจ้าหน้าที่รัฐและการบังคับใช้กฎหมาย	ระดับความคิดเห็น					คำอธิบาย (ถ้ามี)
	3	2	1	0	n/a	
1) เจ้าหน้าที่รัฐไม่ให้ความสำคัญมากต่อการตรวจสอบความปลอดภัยในโรงงาน						
2) การตรวจสอบความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ทำให้คณะกรรมการความปลอดภัยต้องปฏิบัติหน้าที่ (ตามกฎหมาย) เต็มที่						
3) การบังคับใช้กฎหมายความปลอดภัยทำไมจึงจืดจางประสิทธิภาพ						
4) บทลงโทษที่หนักของกฎหมาย ทำให้คณะกรรมการความปลอดภัยต้องปฏิบัติหน้าที่ (ตามกฎหมาย) เต็มที่						
5) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....						

ปัจจัยด้านการประกอบธุรกิจการค้า	ระดับความคิดเห็น					คำอธิบาย (ถ้ามี)
	3	2	1	0	n/a	
1) ลูกค้าเรียกร้องให้โรงงานของท่านดำเนินการด้านความปลอดภัยทำให้คณะกรรมการความปลอดภัยทำงานเต็มที่						
2) กระแสเรียกร้องเรื่องความปลอดภัยในการทำงานของลูกค้า ทำให้คณะกรรมการความปลอดภัยกระตือรือร้นที่จะปฏิบัติหน้าที่ความรับผิดชอบที่กฎหมายกำหนดไว้						
3) คณะกรรมการความปลอดภัยสามารถของงบประมาณ ดำเนินกิจกรรมความปลอดภัยได้ยากหากลูกค้าของท่าน ไม่สนใจเรียกร้องเรื่องความปลอดภัยในการทำงาน						
4) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....						

เรื่องใดที่ท่านคิดว่าเป็นสิ่งสำคัญมากที่มีผลต่อความเข้มแข็งของคณะกรรมการความปลอดภัย (โปรดระบุให้ชัดเจน)

- 1).....
- 2).....
- 3).....
- 4).....
- 5).....

ขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

7. ในรอบปี 2546 ท่านเข้าประชุมคณะกรรมการความปลอดภัยรวม.....ครั้ง (โดยประมาณ)

8. ท่านเป็น จป.ระดับบริหารด้วยหรือไม่

เป็นมานาน.....ปี ไม่เป็น

9. ประเภทอุตสาหกรรมของสถานประกอบการนี้ (โปรดระบุในหน้าสุดท้าย)

10. สถานที่ตั้งของสถานประกอบการนี้ อยู่ในนิคมอุตสาหกรรม อยู่นอกนิคมอุตสาหกรรม

11. เจ้าของสถานประกอบการเป็นชาว

ไทย	ไต้หวัน	จีน	ญี่ปุ่น	เกาหลี
สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ออสเตรเลีย	อื่น ๆ.....	

ส่วนที่ 2 ข้อมูลการดำเนินงานของคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน
(ชุดปัจจุบัน)

คำชี้แจง ขอให้ท่านเติมข้อความหรือใส่เครื่องหมายถูก (✓) หน้าข้อความที่ตรงตามความเป็นจริงหรือ
ตามสภาพที่เป็นอยู่ในรอบปี 2546

1. การดำเนินงานของคณะกรรมการความปลอดภัยในรอบ 2546

1.1 ด้านการประชุม

1.1.1 ในรอบปี 2546 คณะกรรมการความปลอดภัยมีการประชุม.....ครั้ง

1.1.2 จำนวนกรรมการที่เข้าประชุมโดยเฉลี่ยในแต่ละครั้ง

มี 70% ขึ้นไปของจำนวนกรรมการทั้งหมด (โปรดข้ามไปตอบข้อ 1.1.4)

มี 50-69% ของจำนวนกรรมการทั้งหมด (โปรดตอบข้อ 1.1.3)

1.1.3 สาเหตุที่กรรมการความปลอดภัยเข้าประชุมน้อยกว่า 70%

เกณฑ์การให้คะแนน 3 หมายถึง เห็นด้วยมาก

2 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง

1 หมายถึง เห็นด้วยน้อย

0 หมายถึง ไม่เห็นด้วย

สาเหตุ	กรรมการระดับ บังคับบัญชา				กรรมการระดับ ปฏิบัติการ				คำอธิบาย (ถ้ามี)
	3	2	1	0	3	2	1	0	
1) ตัดภาระงานประจำ									
2) ประธานกรรมการขอมอบหมายให้คนอื่น ทำหน้าที่แทน									
3) การประชุมใช้เวลานาน									
4) ไม่ทราบล่วงหน้าว่าจะมีการประชุม									
5) มติที่ประชุมไม่ชัดเจน									
6) ไม่มีการนำมติที่ประชุมเสนอนายจ้าง หรือผู้บริหารระดับสูง									
7) วาระการประชุมไม่น่าสนใจ									
8) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....									

1.1.4 โดยเฉลี่ยกรรมการระดับบังคับบัญชาเข้าประชุมครั้งละ.....คน และกรรมการ

ระดับปฏิบัติการเข้าประชุมครั้งละ.....คน

1.2 ด้านการเดินตรวจความปลอดภัยในรอบปี 2546

1.2.1 ในรอบปี 2546 มีการเดินตรวจความปลอดภัย.....ครั้ง

1.2.2 จำนวนกรรมการเดินตรวจ

มี 70% ขึ้นไป ของจำนวนกรรมการ (โปรดข้ามไปตอบข้อ 1.2.4)

มี 50-69% ของจำนวนกรรมการ (โปรดข้ามไปตอบข้อ 1.2.4)

มีน้อยกว่า 50% ของจำนวนกรรมการ (โปรดตอบข้อ 1.2.3)

1.2.3 สาเหตุที่กรรมการความปลอดภัยเดินตรวจความปลอดภัยในระดับน้อยกว่า 50%

เกณฑ์การให้คะแนน 3 หมายถึง เห็นด้วยมาก

2 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง

1 หมายถึง เห็นด้วยน้อย

0 หมายถึง ไม่เห็นด้วย

สาเหตุ	กรรมการระดับ บังคับบัญชา				กรรมการระดับ ปฏิบัติการ				คำอธิบาย (ถ้ามี)
	3	2	1	0	3	2	1	0	
1) งานประจำมีมาก จึงไม่มีเวลาเดินตรวจ									
2) มีความรู้ด้านความปลอดภัยน้อย									
3) ไม่เห็นความสำคัญของการเดินตรวจ									
4) สภาพการทำงานเหมือน ๆ เดิม									
5) ไม่มีแบบสำรวจ (checklist) ใช้งาน									
6) สถานประกอบการไม่ได้กำหนดว่าต้องเดินตรวจ									
7) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....									

1.2.4 ลักษณะเดินตรวจความปลอดภัย

เดินตรวจไปพร้อมกันทุกคน

มอบหมายให้กรรมการคนใดคนหนึ่งเดินตรวจ

ผลัดกันเดินตรวจ

แบ่งกลุ่มเดินตรวจ

มอบหมายให้กลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเดินตรวจ

อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

ส่วนที่ 3 ปัญหาและอุปสรรคในการทำงานของคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อม
ในการทำงาน

คำชี้แจง ขอให้ท่านใส่เครื่องหมายถูก (✓) ได้ข้อระดับความคิดเห็นที่ตรงตามความเป็นจริงหรือตามสภาพ
ที่เป็นอยู่ในรอบปี 2546

- เกณฑ์การให้คะแนน 3 หมายถึง เห็นด้วยมาก
 2 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง
 1 หมายถึง เห็นด้วยน้อย
 0 หมายถึง ไม่เห็นด้วย

ปัญหาและอุปสรรคการดำเนินงานของ คณะกรรมการความปลอดภัย	ระดับความคิดเห็น				คำอธิบาย (ถ้ามี)
	3	2	1	0	
ด้านนายจ้าง/ผู้บริหารสูงสุด					
1) นายจ้าง/ผู้บริหารสูงสุดไม่ได้มอบหมายนโยบายการดำเนินงานให้กับคณะกรรมการความปลอดภัย					
2) นายจ้าง/ผู้บริหารสูงสุดเข้าประชุมร่วมกับคณะกรรมการความปลอดภัยน้อยครั้งมาก					
3) นายจ้าง/ผู้บริหารสูงสุดไม่ได้กำหนดตัวชี้วัด (KPI) สำหรับคณะกรรมการความปลอดภัย					
4) นายจ้าง/ผู้บริหารสูงสุดไม่ค่อยอนุมัติโครงการ/กิจกรรมที่เสนอโดยคณะกรรมการความปลอดภัย					
5) นายจ้าง/ผู้บริหารสูงสุดไม่ให้ความสำคัญของเรื่องความปลอดภัย					
6) โรงงานไม่ได้นำผลงานของคณะกรรมการความปลอดภัยมาคิดในการประเมินผลการปฏิบัติงาน(ความดีความชอบหรือโบนัส)					
7) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....					

ปัญหาและอุปสรรคการดำเนินงานของ คณะกรรมการความปลอดภัย	ระดับความคิดเห็น				คำอธิบาย (ถ้ามี)
	3	2	1	0	
ด้านประธานกรรมการความปลอดภัย					
1) นายจ้าง/ผู้บริหารสูงสุดไม่ได้เป็นประธานกรรมการความปลอดภัย					
2) ประธานกรรมการความปลอดภัยไม่ค่อยจะนัดประชุม					
3) ประธานกรรมการความปลอดภัยมีเวลาให้เล็กน้อยสำหรับการประชุมครั้งหนึ่ง ๆ					
4) ประธานกรรมการความปลอดภัยมอบหมายให้กรรมการคนอื่นทำหน้าที่แทนอยู่บ่อย ๆ					
5) ประธานกรรมการความปลอดภัยไม่สามารถควบคุมการประชุมให้ราบรื่นได้					
6) ประธานกรรมการความปลอดภัยชอบสรุปมติที่ประชุมแบบรวบรัดตามความเห็นของตนเอง					
7) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....					
ด้านกรรมการระดับบังคับบัญชา					
1) กรรมการระดับบังคับบัญชาขาดประชุมบ่อยครั้ง					
2) กรรมการระดับบังคับบัญชาเข้าประชุมสายบ่อยครั้ง					
3) กรรมการระดับบังคับบัญชาไม่เดินตรวจความปลอดภัย					
4) กรรมการระดับบังคับบัญชามีภาระงานประจำมาก					
5) กรรมการระดับบังคับบัญชาได้รับการอบรมด้านความปลอดภัยน้อยเกินไป					
6) กรรมการระดับบังคับบัญชาได้รับข้อมูลด้านความปลอดภัยไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะกรรมการความปลอดภัย					
7) กรรมการระดับบังคับบัญชาถูกแต่งตั้งจากนายจ้าง					
8) กรรมการระดับบังคับบัญชาไม่ได้สมัครใจเป็น					
9) กรรมการระดับบังคับบัญชาไม่มีแบบตรวจด้านความปลอดภัย					
10) กรรมการระดับบังคับบัญชาเห็นว่าหน่วยงานความปลอดภัยหรือ จป.วิชาชีพทำหน้าที่ได้ดีอยู่แล้ว จึงไม่ต้องสนใจทำหน้าที่ในฐานะกรรมการความปลอดภัย					
11) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....					

ปัญหาและอุปสรรคการดำเนินงานของ คณะกรรมการความปลอดภัย	ระดับความคิดเห็น				คำอธิบาย (ถ้ามี)
	3	2	1	0	
ด้านการปฏิบัติการ					
1) กรรมการระดับปฏิบัติการขาดประชุมบ่อยครั้ง					
2) กรรมการระดับปฏิบัติการเข้าประชุมสายบ่อยครั้ง					
3) กรรมการระดับปฏิบัติการไม่เดินตรวจความปลอดภัย					
4) กรรมการระดับปฏิบัติการมีภาระงานประจำมาก					
5) กรรมการระดับปฏิบัติการได้รับการอบรมด้านความปลอดภัยน้อยเกินไป					
6) กรรมการระดับปฏิบัติการได้รับข้อมูลด้านความปลอดภัยไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะกรรมการความปลอดภัย					
7) กรรมการระดับปฏิบัติการถูกแต่งตั้งจากนายจ้าง					
8) กรรมการระดับปฏิบัติการไม่ได้สมัครใจเป็น					
9) กรรมการระดับปฏิบัติการไม่ได้มาจากกรรมการสหภาพแรงงาน					
10) กรรมการระดับปฏิบัติการไม่มีแบบตรวจด้านความปลอดภัย					
11) กรรมการระดับปฏิบัติการเห็นว่าหน่วยงานความปลอดภัยหรือ จป.วิชาชีพทำหน้าที่ได้ดีอยู่แล้ว จึงไม่ต้องสนใจทำหน้าที่ในฐานะกรรมการความปลอดภัย					
12) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....					
ด้านเลขานุการคณะกรรมการ					
1) จัดวาระการประชุมในเรื่องไม่สำคัญ					
2) มีเอกสารประกอบการพิจารณาไม่เพียงพอ					
3) มีข้อมูลประกอบการพิจารณาไม่เพียงพอ					
4) จดรายงานการประชุมไม่ดี					
5) ไม่มีความสามารถด้านความปลอดภัยที่จะช่วยด้านเทคนิคให้กับคณะกรรมการ					
6) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....					

ปัญหาและอุปสรรคการดำเนินงานของ คณะกรรมการความปลอดภัย	ระดับความคิดเห็น				คำอธิบาย (ถ้ามี)
	3	2	1	0	
ด้านหัวหน้างาน/คนงาน					
1) หัวหน้างานมีภารกิจต้องทำมาก จนไม่มีเวลาดูแลเรื่องความปลอดภัย					
2) หัวหน้างานขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องความปลอดภัยในการทำงาน					
3) คนงานต้องเร่งทำงานจนละเลยเรื่องความปลอดภัยในการทำงาน					
4) คนงานเห็นว่าการที่ทำไม่มีอันตราย จึงไม่สนใจปฏิบัติตามที่ยึดหลักความปลอดภัย					
5) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....					
ด้านกฎหมายและเจ้าหน้าที่รัฐ					
1) เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ได้มาตรวจด้านความปลอดภัย ทำให้โรงงานไม่สนใจงานของคณะกรรมการความปลอดภัย					
2) เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ได้บังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง ทำให้โรงงานไม่สนใจงานของคณะกรรมการความปลอดภัย					
3) บทลงโทษของกฎหมายมีเล็กน้อย โรงงานจึงไม่ให้ความสนใจ					
4) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....					
ด้านอื่น ๆ					
1) การประชุมคณะกรรมการความปลอดภัยมีการเลื่อนอยู่บ่อยครั้ง					
2) วาระการประชุมของคณะกรรมการความปลอดภัยเป็นเรื่องไม่สำคัญ					
3) คณะกรรมการความปลอดภัยไม่มีงบประมาณการดำเนินงานด้านความปลอดภัยเป็นของตนเอง					
4) งานของคณะกรรมการความปลอดภัยซ้ำซ้อนกับงานของหน่วยงานความปลอดภัยหรืองานของ จป.วิชาชีพ					
5) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....					

ในความเห็นของท่าน ปัญหาและอุปสรรคสำคัญ 5 อันดับแรกของคณะกรรมการความปลอดภัยที่จะปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างเข้มแข็งคืออะไร (โปรดระบุให้ชัดเจน)

- 1).....
- 2).....
- 3).....
- 4).....
- 5).....

ส่วนที่ 4 ปัจจัยที่มีผลต่อการสร้างความเข้มแข็งให้กับคณะกรรมการความปลอดภัย

ข้อตกลง เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน คำว่า “ความเข้มแข็งของคณะกรรมการความปลอดภัย” หมายรวมถึงถึงคณะกรรมการความปลอดภัยสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายและตามที่ได้รับมอบหมายได้เป็นอย่างดี และเป็น “องค์กร” ที่ทุกฝ่ายในโรงงานให้การยอมรับ

คำชี้แจง ขอให้ท่านใส่เครื่องหมายถูก (✓) ได้ช่องระดับความคิดเห็นที่ตรงตามความเป็นจริงหรือตามสภาพที่เป็นอยู่ในรอบปี 2546

เกณฑ์การให้คะแนน

3 หมายถึง เห็นด้วยมาก

2 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง

1 หมายถึง เห็นด้วยน้อย

0 หมายถึง ไม่เห็นด้วย

n/a หมายถึง ไม่มีเรื่องนั้น ๆ ในโรงงานของท่าน

ปัจจัยด้านหน้าที่ความรับผิดชอบของคณะกรรมการความปลอดภัย	ระดับความคิดเห็น					คำอธิบาย (ถ้ามี)
	3	2	1	0	n/a	
1) กรรมการความปลอดภัยทำหน้าที่แนะนำกิจกรรมความปลอดภัยมากกว่าที่จะเป็นผู้ลงมือทำเอง						
2) กรรมการความปลอดภัยรับผิดชอบจัดทำกิจกรรมความปลอดภัยเอง โดยเป็นผู้ของงบประมาณเอง						
3) กรรมการความปลอดภัยเดินตรวจความปลอดภัยในโรงงานเป็นประจำ (หรือตามหน้าที่ที่ควรจะเป็น)						
4) กรรมการความปลอดภัยได้จัดทำแผนงาน/โครงการความปลอดภัยที่สอดคล้องกับสภาพการณ์						
5) กรรมการความปลอดภัยมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายความปลอดภัยของโรงงาน						
6) กรรมการความปลอดภัยดูแลความปลอดภัยภายในโรงงานเท่านั้น (on-the-job)						
7) กรรมการความปลอดภัยมีการประเมินผลการดำเนินงานด้านความปลอดภัยทุกกิจกรรมของโรงงาน						

ตามความเห็นท่านข้างต้น หน้าที่หลัก ๆ ที่ต้องกำหนดเป็นหน้าที่ความรับผิดชอบของคณะกรรมการความปลอดภัย มีอะไรบ้าง โปรดระบุเฉพาะที่ท่านคิดว่าสำคัญจริง ๆ

- 1).....
- 2).....
- 3).....
- 4).....
- 5).....

ปัจจัยด้านอำนาจของคณะกรรมการความปลอดภัย	ระดับความคิดเห็น					คำอธิบาย (ถ้ามี)
	3	2	1	0	n/a	
1) กรรมการความปลอดภัยสามารถสั่งให้หยุดงานได้ทันทีถ้าพบว่ามีความเสี่ยงมาก						
2) กรรมการความปลอดภัยสั่งลงโทษคนงานที่ไม่ปฏิบัติตามกฎความปลอดภัยของโรงงานได้ทันที						
3) กรรมการความปลอดภัยเป็นองค์กรพิจารณาประมาณด้านความปลอดภัยของโรงงาน						
5) กรรมการความปลอดภัยมีอำนาจเพียงการเสนอแนะความคิดเห็นต่อหน่วยงานภายในต่าง ๆ ผู้บริหารและนายจ้าง						
5) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....						

ปัจจัยด้านการเข้าถึงข้อมูลของคณะกรรมการความปลอดภัย	ระดับความคิดเห็น					คำอธิบาย (ถ้ามี)
	3	2	1	0	n/a	
1) กรรมการความปลอดภัยไม่สามารถสืบค้นข้อมูลด้านความปลอดภัยของโรงงานได้อย่างสะดวก						
2) โรงงานของท่านมีระบบข้อมูลด้านความปลอดภัยที่ไม่ดีทำให้สืบค้นข้อมูลได้ยาก						
3) กรรมการความปลอดภัยไม่ทราบวิธีสืบค้นข้อมูล						
4) โรงงานของท่านมีกฎระเบียบยุ่งยากในการขอสืบค้นข้อมูล						
5) ฝ่ายต่าง ๆ ในโรงงานไม่ได้จัดเก็บข้อมูลด้านความปลอดภัยอย่างมีระบบ						
6) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....						

ปัจจัยด้านสภาพแรงงาน (เฉพาะสถานประกอบการที่มีสภาพแรงงานเท่านั้นที่ตอบคำถามนี้)	ระดับความคิดเห็น					คำอธิบาย (ถ้ามี)
	3	2	1	0	n/a	
1) เมื่อโรงงานของท่านให้สหภาพแรงงานเข้าร่วมประชุมกับคณะกรรมการความปลอดภัย ทำให้งานความปลอดภัยเป็นไปด้วยดี						
2) โรงงานของท่านมีกรรมการสหภาพแรงงานอย่างน้อย 1 คนเป็นกรรมการความปลอดภัย โดยตำแหน่ง						
3) ในโรงงานของท่านกรรมการสหภาพแรงงานสามารถตรวจสอบความปลอดภัย และเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการความปลอดภัยได้						
4) ในโรงงานของท่านคณะกรรมการความปลอดภัยร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับสหภาพแรงงานเพื่อผลักดันงานความปลอดภัยให้พัฒนายิ่งขึ้น						
5) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....						

ปัจจัยด้านเทคนิคการประชุม	ระดับความคิดเห็น					คำอธิบาย (ถ้ามี)
	3	2	1	0	n/a	
1) มีการนัดประชุมกรรมการความปลอดภัยล่วงหน้า 3 วัน						
2) การส่งเอกสารประกอบการประชุมอย่างน้อยล่วงหน้า 3 วัน						
3) กรรมการความปลอดภัยส่วนใหญ่ได้ศึกษาวาระก่อนเข้าประชุม						
4) กรรมการความปลอดภัยศึกษาเอกสารประกอบการประชุมก่อนเข้าประชุม						
5) กรรมการความปลอดภัยเข้าประชุมตรงต่อเวลา						
6) กรรมการความปลอดภัยใช้เวลาประชุมอย่างมีประสิทธิภาพ						
7) กรรมการทุกคนควรมีส่วนร่วมในการอภิปราย และเสนอความคิดเห็น						
8) ประธานกรรมการเปิดโอกาสให้มีการซักถามอย่างทั่วถึง						
9) ประธานกรรมการมีความสามารถในการนำประชุมและควบคุมการประชุม						
10) สถานที่ประชุม และอุปกรณ์ที่จำเป็นในการประชุมมีความพร้อม						
11) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....						

ปัจจัยด้านความเชื่อมโยงกับ จป.วิชาชีพ	ระดับความคิดเห็น					คำอธิบาย (ถ้ามี)
	3	2	1	0	n/a	
1) มีการแบ่งหน้าที่ชัดเจนระหว่าง จป.วิชาชีพและคณะกรรมการ						
2) ไม่มีความซ้ำซ้อนในงานความปลอดภัยระหว่าง จป.วิชาชีพและคณะกรรมการ						
3) โครงการหรือกิจกรรมที่ จป.วิชาชีพจะทำ ต้องเสนอคณะกรรมการให้ความเห็นชอบก่อนดำเนินการ						
4) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....						

ปัจจัยด้านเจ้าหน้าที่รัฐและการบังคับใช้กฎหมาย	ระดับความคิดเห็น					คำอธิบาย (ถ้ามี)
	3	2	1	0	n/a	
1) เจ้าหน้าที่รัฐไม่ให้ความสำคัญมากต่อการตรวจความปลอดภัยในโรงงาน						
2) การตรวจความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ทำให้คณะกรรมการความปลอดภัยต้องปฏิบัติหน้าที่ (ตามกฎหมาย) เพิ่มขึ้น						
3) การบังคับใช้กฎหมายความปลอดภัยทำไมจึงจืดจางประสิทธิภาพ						
4) บทลงโทษที่หนักของกฎหมาย ทำให้คณะกรรมการความปลอดภัยต้องปฏิบัติหน้าที่ (ตามกฎหมาย) เพิ่มขึ้น						
5) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....						

ปัจจัยด้านการประกอบธุรกิจการค้า	ระดับความคิดเห็น					คำอธิบาย (ถ้ามี)
	3	2	1	0	n/a	
1) ลูกค้าเรียกร้องให้โรงงานของท่านดำเนินการด้านความปลอดภัยทำให้คณะกรรมการความปลอดภัยทำงานเพิ่มขึ้น						
2) กระแสเรียกร้องเรื่องความปลอดภัยในการทำงานของลูกค้า ทำให้คณะกรรมการความปลอดภัยกระตือรือร้นที่จะปฏิบัติหน้าที่ความรับผิดชอบที่กฎหมายกำหนดไว้						
3) คณะกรรมการความปลอดภัยสามารถของงบประมาณดำเนินกิจกรรมความปลอดภัยได้ยากหากลูกค้าของท่านไม่สนใจเรียกร้องเรื่องความปลอดภัยในการทำงาน						
4) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....						

เรื่องใดที่ท่านคิดว่าเป็นสิ่งสำคัญมากที่มีผลต่อความเข้มแข็งของคณะกรรมการความปลอดภัย (โปรดระบุให้ชัดเจน)

- 1).....
- 2).....
- 3).....
- 4).....
- 5).....

ขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

**แบบสอบถามเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน ระดับวิชาชีพ ที่ทำหน้าที่เลขานุการ
คณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (ตามกฎหมายแรงงาน)**

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้มี 5 ส่วน ดังนี้
ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
ส่วนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของสถานประกอบการ
ส่วนที่ 3 ข้อมูลการดำเนินงานของคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อม
ในการทำงาน (ชุดปัจจุบัน)
ส่วนที่ 4 ปัญหาและอุปสรรคในการทำงานของคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และ
สภาพแวดล้อมในการทำงาน
ส่วนที่ 5 ปัจจัยที่มีผลต่อการสร้างความเข้มแข็งให้กับคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย
และสภาพแวดล้อมในการทำงาน
2. คำว่า “ความปลอดภัย” ในแบบสอบถามนี้ ให้ความครอบคลุมถึง “ความปลอดภัย อาชีวอนามัย
และสภาพแวดล้อมในการทำงาน”
3. คณะกรรมการความปลอดภัย หมายถึง คณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อม
ในการทำงาน (ตามกฎหมายแรงงาน)
4. ความเข้มแข็งของคณะกรรมการความปลอดภัย หมายถึง คณะกรรมการความปลอดภัยสามารถทำงาน
ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย และตามที่ได้รับมอบหมายได้เป็นอย่างดี
และเป็นที่ยอมรับของทุกฝ่ายในสถานประกอบการ
5. ผู้ที่ตอบคำถามนี้ต้องเป็นผู้ที่ทำหน้าที่เป็นกรรมการและเลขานุการในชุดปัจจุบันอย่างน้อย
6 เดือน ดังนั้น หากคณะกรรมการความปลอดภัยชุดปัจจุบันตั้งมาได้ไม่ถึง 6 เดือนก็ขอความ
กรุณามอบหมายให้กรรมการและเลขานุการก่อนหน้านี้นี้เป็นผู้ตอบแทน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. อายุ.....ปี
2. เพศ ชาย หญิง
3. ตำแหน่งปัจจุบัน.....
4. นอกจากทำหน้าที่ จป.วิชาชีพแล้ว ท่านได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบงานอื่นอีกหรือไม่
ไม่ ได้รับ (โปรดระบุงาน).....
5. วุฒิการศึกษาสูงสุด
ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี (โปรดระบุวิชาเอก).....
สูงกว่าปริญญาตรี (โปรดระบุวิชาเอก).....
6. ท่านเป็น จป.วิชาชีพที่สถานประกอบการแห่งนี้มานาน.....ปี และเคยเป็น จป.วิชาชีพที่สถาน
ประกอบการที่อื่นมานาน.....ปี
7. ท่านทำหน้าที่เป็นเลขานุการคณะกรรมการความปลอดภัยของสถานประกอบการนี้มา.....ปี.....เดือน

ส่วนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของสถานประกอบการ

คำชี้แจง ขอให้ท่านเติมข้อความหรือใส่เครื่องหมายถูก (✓) หน้าข้อความที่ตรงตามความเป็นจริงหรือตามสภาพที่เป็นอยู่ในรอบปี 2546

1. ประเภทอุตสาหกรรม (โปรดระบุโดยตอบในหน้าสุดท้าย)
2. สถานที่ตั้ง อยู่ในนิคมอุตสาหกรรม อยู่นอกนิคมอุตสาหกรรม
3. จำนวนลูกจ้างทั้งหมด เป็นชาย.....คน หญิง.....คน รวม.....คน
4. จำนวนลูกจ้างผู้รับเหมาทั้งหมด เป็นชาย.....คน หญิง.....คน รวม.....คน
5. เจ้าของสถานประกอบการเป็นชาว

ไทย	ไต้หวัน	จีน	ญี่ปุ่น	เกาหลี
สหรัฐอเมริกา	อังกฤษ	ออสเตรเลีย	อื่น ๆ.....	
6. สถานประกอบการนี้ มีระบบการจัดการใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ISO 9000	ISO 14000	มอก/OHSAS 18000
SA 8000	อื่น ๆ (โปรดระบุ).....	
7. ในรอบปี 2546 จำนวนผู้ประสบอันตรายจากการทำงานทั้งหมดมี.....ราย (รวมลูกจ้างผู้รับเหมาด้วย)
8. สถานประกอบการของท่านมีหน่วยงานความปลอดภัยหรือไม่

มี (โปรดระบุชื่อเต็ม).....

ไม่มี แต่งงานด้านนี้มอบให้ จป.วิชาชีพรับผิดชอบ

ไม่มี แต่งงานด้านนี้มอบให้ (โปรดระบุชื่อหน่วยงาน/หรือคนที่รับผิดชอบ).....

.....

.....

.....

ส่วนที่ 3 ข้อมูลการดำเนินงานของคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน
(ชุดปัจจุบัน)

คำชี้แจง ขอให้ท่านเติมข้อความหรือใส่เครื่องหมายถูก (✓) หน้าข้อความที่ตรงตามความเป็นจริงหรือ
ตามสภาพที่เป็นอยู่ในรอบปี 2546

1. การดำเนินงานของคณะกรรมการความปลอดภัยในรอบ 2546

1.1 ด้านการประชุม

1.1.1 ในรอบปี 2546 คณะกรรมการความปลอดภัยมีการประชุม.....ครั้ง

1.1.2 จำนวนกรรมการที่เข้าประชุมโดยเฉลี่ยในแต่ละครั้ง

มี 70% ขึ้นไปของจำนวนกรรมการทั้งหมด (โปรดข้ามไปตอบข้อ 1.1.4)

มี 50-69% ของจำนวนกรรมการทั้งหมด (โปรดตอบข้อ 1.1.3)

1.1.3 สาเหตุที่กรรมการความปลอดภัยเข้าประชุมน้อยกว่า 70%

เกณฑ์การให้คะแนน 3 หมายถึง เห็นด้วยมาก

2 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง

1 หมายถึง เห็นด้วยน้อย

0 หมายถึง ไม่เห็นด้วย

สาเหตุ	กรรมการระดับ บังคับบัญชา				กรรมการระดับ ปฏิบัติการ				คำอธิบาย (ถ้ามี)
	3	2	1	0	3	2	1	0	
1) ติดภาระงานประจำ									
2) ประธานกรรมการขอมอบหมายให้คนอื่น ทำหน้าที่แทน									
3) การประชุมใช้เวลามาก									
4) ไม่ทราบล่วงหน้าว่าจะมีการประชุม									
5) มติที่ประชุมไม่ชัดเจน									
6) ไม่มีการนำมติที่ประชุมเสนอนายจ้าง หรือผู้บริหารระดับสูง									
7) วาระการประชุมไม่น่าสนใจ									
8) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....									

1.1.4 โดยเฉลี่ยกรรมการระดับบังคับบัญชาเข้าประชุมครั้งละ.....คน และกรรมการ

ระดับปฏิบัติการเข้าประชุมครั้งละ.....คน

1.1.5 พฤติกรรมการดำเนินการประชุมของประธานกรรมการในสถานประกอบการของท่านเป็นอย่างไร

เกณฑ์การให้คะแนน 3 หมายถึง เห็นด้วยมาก

2 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง

1 หมายถึง เห็นด้วยน้อย

0 หมายถึง ไม่เห็นด้วย

พฤติกรรม	ระดับความคิดเห็น				คำอธิบาย (ถ้ามี)
	3	2	1	0	
1) จัดประชุมคณะกรรมการเป็นประจำตามที่กำหนด					
2) เข้าประชุมตรงตามเวลา					
3) มักมอบหมายให้คนอื่นเป็นประธานแทน					
4) อยู่ประชุมจนจบการประชุม					
5) กระตุ้นให้กรรมการแสดงความคิดเห็นบ่อยครั้ง					
6) สามารถควบคุมการประชุมได้ดี					
7) ไม่สามารถสรุปมติให้ชัดเจนได้					
8) เลื่อนการประชุมหรือยกเลิกการประชุมบ่อยครั้ง					
9) รับฟังความคิดเห็นของกรรมการ					
10) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....					

1.1.6 พฤติกรรมการประชุมของกรรมการความปลอดภัยในสถานประกอบการของท่านเป็นอย่างไร

เกณฑ์การให้คะแนน 3 หมายถึง เห็นด้วยมาก

2 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง

1 หมายถึง เห็นด้วยน้อย

0 หมายถึง ไม่เห็นด้วย

สาเหตุ	กรรมการระดับ บังคับบัญชา				กรรมการระดับ ปฏิบัติการ				คำอธิบาย (ถ้ามี)
	3	2	1	0	3	2	1	0	
1) ส่วนใหญ่เข้าประชุมเป็นประจำตามที่กำหนด									
2) ส่วนใหญ่เข้าประชุมตรงตามเวลา									
3) ส่วนใหญ่ชอบพูดคุยเรื่องงานอื่นขณะประชุม									
4) ส่วนใหญ่อยู่ประชุมจนจบการประชุม									
5) ทุกคนรักษามารยาทในการประชุม									
6) รับฟังความคิดเห็นของกันและกัน									
7) ส่วนใหญ่แสดงความคิดเห็นในที่ประชุมบ่อย*									
8) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....									

*ในข้อ 7) ถ้าให้คะแนน “3” โปรดตอบคำถามข้อ 1.1.7 ด้วย ถ้าให้คะแนน “0” หรือ “1” หรือ “2” โปรดข้ามไปตอบข้อ 1.2

1.1.7 สาเหตุที่กรรมการความปลอดภัยแสดงความคิดเห็นในที่ประชุมน้อย

เกณฑ์การให้คะแนน 3 หมายถึง เห็นด้วยมาก

2 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง

1 หมายถึง เห็นด้วยน้อย

0 หมายถึง ไม่เห็นด้วย

สาเหตุ	กรรมการระดับ บังคับบัญชา				กรรมการระดับ ปฏิบัติการ				คำอธิบาย (ถ้ามี)
	3	2	1	0	3	2	1	0	
1) ไม่มีความรู้ด้านความปลอดภัย									
2) มีข้อมูลไม่เพียงพอ									
3) ไม่ศึกษาวิธีการประชุมมาก่อน									
4) ประชานกรรมการความปลอดภัยไม่เปิดโอกาส ให้แสดงความเห็น									
5) เวลาการประชุมไม่เพียงพอ									
6) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....									

1.2 ด้านการเดินตรวจความปลอดภัยในรอบปี 2546

1.2.1 ในรอบปี 2546 มีการเดินตรวจความปลอดภัย.....ครั้ง

1.2.2 จำนวนกรรมการเดินตรวจ

มี 70% ขึ้นไป ของจำนวนกรรมการ (โปรดข้ามไปตอบข้อ 1.2.4)

มี 50-69% ของจำนวนกรรมการ (โปรดข้ามไปตอบข้อ 1.2.4)

มีน้อยกว่า 50% ของจำนวนกรรมการ (โปรดตอบข้อ 1.2.3)

1.2.3 สาเหตุที่กรรมการความปลอดภัยเดินตรวจความปลอดภัยในระดับน้อยกว่า 50%

- เกณฑ์การให้คะแนน 3 หมายถึง เห็นด้วยมาก
 2 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง
 1 หมายถึง เห็นด้วยน้อย
 0 หมายถึง ไม่เห็นด้วย

สาเหตุ	กรรมการระดับ บังคับบัญชา				กรรมการระดับ ปฏิบัติการ				คำอธิบาย (ถ้ามี)
	3	2	1	0	3	2	1	0	
1) งานประจำมีมาก จึงไม่มีเวลาเดินตรวจ									
2) มีความรู้ด้านความปลอดภัยน้อย									
3) ไม่เห็นความสำคัญของการเดินตรวจ									
4) สภาพการทำงานเหมือน ๆ เดิม									
5) ไม่มีแบบสำรวจ (checklist) ใช้งาน									
6) สถานประกอบการไม่ได้กำหนดว่าต้องเดินตรวจ									
7) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....									

1.2.4 ลักษณะเดินตรวจความปลอดภัย

เดินตรวจไปพร้อมกันทุกคน

มอบหมายให้กรรมการคนใดคนหนึ่งเดินตรวจ

ผลัดกันเดินตรวจ

แบ่งกลุ่มเดินตรวจ

มอบหมายให้กลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเดินตรวจ

อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

ส่วนที่ 4 ปัญหาและอุปสรรคในการทำงานของคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อม
ในการทำงาน

คำชี้แจง ขอให้ท่านใส่เครื่องหมายถูก (✓) ได้ข้อระดับความคิดเห็นที่ตรงตามความเป็นจริงหรือตามสภาพ
ที่เป็นอยู่ในรอบปี 2546

- เกณฑ์การให้คะแนน 3 หมายถึง เห็นด้วยมาก
 2 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง
 1 หมายถึง เห็นด้วยน้อย
 0 หมายถึง ไม่เห็นด้วย

ปัญหาและอุปสรรคการดำเนินงานของ คณะกรรมการความปลอดภัย	ระดับความคิดเห็น				คำอธิบาย (ถ้ามี)
	3	2	1	0	
ด้านนายจ้าง/ผู้บริหารสูงสุด					
1) นายจ้าง/ผู้บริหารสูงสุดไม่ได้มอบหมายนโยบายการ ดำเนินงานให้กับคณะกรรมการความปลอดภัย					
2) นายจ้าง/ผู้บริหารสูงสุดเข้าร่วมกับคณะกรรมการ ความปลอดภัยน้อยครั้งมาก					
3) นายจ้าง/ผู้บริหารสูงสุดไม่ได้กำหนดตัวชี้วัด (KPI) สำหรับคณะกรรมการความปลอดภัย					
4) นายจ้าง/ผู้บริหารสูงสุดไม่ค่อยอนุมัติโครงการ/กิจกรรมที่ เสนอโดยคณะกรรมการความปลอดภัย					
5) นายจ้าง/ผู้บริหารสูงสุดไม่ให้ความสำคัญของเรื่อง ความปลอดภัย					
6) โรงงานไม่ได้นำผลงานของคณะกรรมการความปลอดภัย มาคิดในการประเมินผลการปฏิบัติงาน(ความดีความชอบ หรือโบนัส)					
7) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....					

ปัญหาและอุปสรรคการดำเนินงานของ คณะกรรมการความปลอดภัย	ระดับความคิดเห็น				คำอธิบาย (ถ้ามี)
	3	2	1	0	
ด้านประธานกรรมการความปลอดภัย					
1) นายจ้าง/ผู้บริหารสูงสุดไม่ได้เป็นประธานกรรมการความปลอดภัย					
2) ประธานกรรมการความปลอดภัยไม่ค่อยจะนัดประชุม					
3) ประธานกรรมการความปลอดภัยมีเวลาให้เล็กน้อยสำหรับการประชุมครั้งหนึ่ง ๆ					
4) ประธานกรรมการความปลอดภัยมอบหมายให้กรรมการคนอื่นทำหน้าที่แทนอยู่บ่อย ๆ					
5) ประธานกรรมการความปลอดภัยไม่สามารถควบคุมการประชุมให้ราบรื่นได้					
6) ประธานกรรมการความปลอดภัยชอบสรุปมติที่ประชุมแบบรวบรัดตามความเห็นของตนเอง					
7) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....					
ด้านกรรมการระดับบังคับบัญชา					
1) กรรมการระดับบังคับบัญชาขาดประชุมบ่อยครั้ง					
2) กรรมการระดับบังคับบัญชาเข้าประชุมสายบ่อยครั้ง					
3) กรรมการระดับบังคับบัญชาไม่เดินตรวจความปลอดภัย					
4) กรรมการระดับบังคับบัญชาไม่มีการงานประจำมาก					
5) กรรมการระดับบังคับบัญชาได้รับการอบรมด้านความปลอดภัยน้อยเกินไป					
6) กรรมการระดับบังคับบัญชาได้รับข้อมูลด้านความปลอดภัยไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะกรรมการความปลอดภัย					
7) กรรมการระดับบังคับบัญชาถูกแต่งตั้งจากนายจ้าง					
8) กรรมการระดับบังคับบัญชาไม่ได้สมัครใจเป็น					
9) กรรมการระดับบังคับบัญชาไม่มีแบบตรวจด้านความปลอดภัย					
10) กรรมการระดับบังคับบัญชาเห็นว่าหน่วยงานความปลอดภัยหรือ จป.วิชาชีพทำหน้าที่ได้ดีอยู่แล้ว จึงไม่ต้องสนใจทำหน้าที่ในฐานะกรรมการความปลอดภัย					
11) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....					

ปัญหาและอุปสรรคการดำเนินงานของ คณะกรรมการความปลอดภัย	ระดับความคิดเห็น				คำอธิบาย (ถ้ามี)
	3	2	1	0	
ด้านการปฏิบัติการ					
1) กรรมการระดับปฏิบัติการขาดประชุมบ่อยครั้ง					
2) กรรมการระดับปฏิบัติการเข้าประชุมสายบ่อยครั้ง					
3) กรรมการระดับปฏิบัติการไม่เดินตรวจความปลอดภัย					
4) กรรมการระดับปฏิบัติการมีภาระงานประจำมาก					
5) กรรมการระดับปฏิบัติการได้รับการอบรมด้านความปลอดภัยน้อยเกินไป					
6) กรรมการระดับปฏิบัติการได้รับข้อมูลด้านความปลอดภัยไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะกรรมการความปลอดภัย					
7) กรรมการระดับปฏิบัติการถูกแต่งตั้งจากนายจ้าง					
8) กรรมการระดับปฏิบัติการไม่ได้สมัครใจเป็น					
9) กรรมการระดับปฏิบัติการไม่ได้มาจากกรรมการสหภาพแรงงาน					
10) กรรมการระดับปฏิบัติการไม่มีแบบตรวจด้านความปลอดภัย					
11) กรรมการระดับปฏิบัติการเห็นว่าหน่วยงานความปลอดภัยหรือ จป.วิชาชีพทำหน้าที่ได้ดีอยู่แล้ว จึงไม่ต้องสนใจทำหน้าที่ในฐานะกรรมการความปลอดภัย					
12) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....					
ด้านเลขานุการคณะกรรมการ					
1) จัดวาระการประชุมในเรื่องไม่สำคัญ					
2) มีเอกสารประกอบการพิจารณาไม่เพียงพอ					
3) มีข้อมูลประกอบการพิจารณาไม่เพียงพอ					
4) จดรายงานการประชุมไม่ดี					
5) ไม่มีความสามารถด้านความปลอดภัยที่จะช่วยด้านเทคนิคให้กับคณะกรรมการ					
6) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....					

ปัญหาและอุปสรรคการดำเนินงานของ คณะกรรมการความปลอดภัย	ระดับความคิดเห็น				คำอธิบาย (ถ้ามี)
	3	2	1	0	
ด้านหัวหน้างาน/คนงาน					
1) หัวหน้างานมีภารกิจต้องทำมาก จนไม่มีเวลาดูแลเรื่องความปลอดภัย					
2) หัวหน้างานขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องความปลอดภัยในการทำงาน					
3) คนงานต้องเร่งทำงานจนละเลยเรื่องความปลอดภัยในการทำงาน					
4) คนงานเห็นว่าการที่ทำไม่มีอันตราย จึงไม่สนใจปฏิบัติตามที่ยึดหลักความปลอดภัย					
5) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....					
ด้านกฎหมายและเจ้าหน้าที่รัฐ					
1) เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ได้มาตรวจด้านความปลอดภัย ทำให้โรงงานไม่สนใจงานของคณะกรรมการความปลอดภัย					
2) เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ได้บังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง ทำให้โรงงานไม่สนใจงานของคณะกรรมการความปลอดภัย					
3) บทลงโทษของกฎหมายมีเล็กน้อย โรงงานจึงไม่ให้ความสนใจ					
4) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....					
ด้านอื่น ๆ					
1) การประชุมคณะกรรมการความปลอดภัยมีการเลื่อนอยู่บ่อยครั้ง					
2) วาระการประชุมของคณะกรรมการความปลอดภัยเป็นเรื่องไม่สำคัญ					
3) คณะกรรมการความปลอดภัยไม่มีงบประมาณการดำเนินงานด้านความปลอดภัยเป็นของตนเอง					
4) งานของคณะกรรมการความปลอดภัยซ้ำซ้อนกับงานของหน่วยงานความปลอดภัยหรืองานของ จป.วิชาชีพ					
5) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....					

ในความเห็นของท่าน ปัญหาและอุปสรรคสำคัญ 5 อันดับแรกของคณะกรรมการความปลอดภัยที่จะปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างเข้มแข็งคืออะไร (โปรดระบุให้ชัดเจน)

- 1).....
- 2).....
- 3).....
- 4).....
- 5).....

ส่วนที่ 5 ปัจจัยที่มีผลต่อการสร้างความเข้มแข็งให้กับคณะกรรมการความปลอดภัย

ข้อตกลง เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน คำว่า “ความเข้มแข็งของคณะกรรมการความปลอดภัย” หมายรวมถึงคณะกรรมการความปลอดภัยสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายและตามที่ได้รับมอบหมายได้เป็นอย่างดี และเป็น “องค์กร” ที่ทุกฝ่ายในโรงงานให้การยอมรับ

คำชี้แจง ขอให้ท่านใส่เครื่องหมายถูก (✓) ได้ช่องระดับความคิดเห็นที่ตรงตามความเป็นจริงหรือตามสภาพที่เป็นอยู่ในรอบปี 2546

เกณฑ์การให้คะแนน 3 หมายถึง เห็นด้วยมาก
 2 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง
 1 หมายถึง เห็นด้วยน้อย
 0 หมายถึง ไม่เห็นด้วย
 n/a หมายถึง ไม่มีเรื่องนั้น ๆ ในโรงงานของท่าน

ปัจจัยด้านหน้าที่ความรับผิดชอบของคณะกรรมการความปลอดภัย	ระดับความคิดเห็น					คำอธิบาย (ถ้ามี)
	3	2	1	0	n/a	
1) กรรมการความปลอดภัยทำหน้าที่แนะนำกิจกรรมความปลอดภัยมากกว่าที่จะเป็นผู้ลงมือทำเอง						
2) กรรมการความปลอดภัยรับผิดชอบจัดทำกิจกรรมความปลอดภัยเอง โดยเป็นผู้ของงบประมาณเอง						
3) กรรมการความปลอดภัยเดินตรวจความปลอดภัยในโรงงานเป็นประจำ (หรือตามหน้าที่ที่ควรจะเป็น)						
4) กรรมการความปลอดภัยได้จัดทำแผนงาน/โครงการความปลอดภัยที่สอดคล้องกับสภาพการณ์						
5) กรรมการความปลอดภัยมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายความปลอดภัยของโรงงาน						
6) กรรมการความปลอดภัยดูแลความปลอดภัยภายในโรงงานเท่านั้น (on-the-job)						
7) กรรมการความปลอดภัยมีการประเมินผลการดำเนินงานด้านความปลอดภัยทุกกิจกรรมของโรงงาน						

ตามความเห็นท่านข้างต้น หน้าที่หลัก ๆ ที่ต้องกำหนดเป็นหน้าที่ความรับผิดชอบของคณะกรรมการความปลอดภัย มีอะไรบ้าง โปรดระบุเฉพาะที่ท่านคิดว่าสำคัญจริง ๆ

- 1).....
- 2).....
- 3).....
- 4).....
- 5).....

ปัจจัยด้านอำนาจของคณะกรรมการความปลอดภัย	ระดับความคิดเห็น					คำอธิบาย (ถ้ามี)
	3	2	1	0	n/a	
1) กรรมการความปลอดภัยสามารถสั่งให้หยุดงานได้ทันทีถ้าพบว่ามีความเสี่ยงมาก						
2) กรรมการความปลอดภัยสั่งลงโทษคนงานที่ไม่ปฏิบัติตามกฎความปลอดภัยของโรงงานได้ทันที						
3) กรรมการความปลอดภัยเป็นองค์กรพิจารณาประมาณด้านความปลอดภัยของโรงงาน						
5) กรรมการความปลอดภัยมีอำนาจเพียงการเสนอแนะความคิดเห็นต่อหน่วยงานภายในต่าง ๆ ผู้บริหารและนายจ้าง						
5) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....						

ปัจจัยด้านการเข้าถึงข้อมูลของคณะกรรมการความปลอดภัย	ระดับความคิดเห็น					คำอธิบาย (ถ้ามี)
	3	2	1	0	n/a	
1) กรรมการความปลอดภัยไม่สามารถสืบค้นข้อมูลด้านความปลอดภัยของโรงงานได้อย่างสะดวก						
2) โรงงานของท่านมีระบบข้อมูลด้านความปลอดภัยที่ไม่ดีทำให้สืบค้นข้อมูลได้ยาก						
3) กรรมการความปลอดภัยไม่ทราบวิธีสืบค้นข้อมูล						
4) โรงงานของท่านมีกฎระเบียบยุ่งยากในการขอสืบค้นข้อมูล						
5) ฝ่ายต่าง ๆ ในโรงงานไม่ได้จัดเก็บข้อมูลด้านความปลอดภัยอย่างมีระบบ						
6) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....						

ปัจจัยด้านสภาพแรงงาน (เฉพาะสถานประกอบการที่มีสภาพแรงงานเท่านั้นที่ตอบคำถามนี้)	ระดับความคิดเห็น					คำอธิบาย (ถ้ามี)
	3	2	1	0	n/a	
1) เมื่อโรงงานของท่านให้สหภาพแรงงานเข้าร่วมประชุมกับคณะกรรมการความปลอดภัย ทำให้งานความปลอดภัยเป็นไปด้วยดี						
2) โรงงานของท่านมีกรรมการสหภาพแรงงานอย่างน้อย 1 คนเป็นกรรมการความปลอดภัย โดยตำแหน่ง						
3) ในโรงงานของท่านกรรมการสหภาพแรงงานสามารถตรวจสอบความปลอดภัย และเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการความปลอดภัยได้						
4) ในโรงงานของท่านคณะกรรมการความปลอดภัยร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับสหภาพแรงงานเพื่อผลักดันงานความปลอดภัยให้พัฒนายิ่งขึ้น						
5) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....						

ปัจจัยด้านเทคนิคการประชุม	ระดับความคิดเห็น					คำอธิบาย (ถ้ามี)
	3	2	1	0	n/a	
1) มีการนัดประชุมกรรมการความปลอดภัยล่วงหน้า 3 วัน						
2) การส่งเอกสารประกอบการประชุมอย่างน้อยล่วงหน้า 3 วัน						
3) กรรมการความปลอดภัยส่วนใหญ่ได้ศึกษาวาระก่อนเข้าประชุม						
4) กรรมการความปลอดภัยศึกษาเอกสารประกอบการประชุมก่อนเข้าประชุม						
5) กรรมการความปลอดภัยเข้าประชุมตรงต่อเวลา						
6) กรรมการความปลอดภัยใช้เวลาประชุมอย่างมีประสิทธิภาพ						
7) กรรมการทุกคนควรมีส่วนร่วมในการอภิปราย และเสนอความคิดเห็น						
8) ประธานกรรมการเปิดโอกาสให้มีการซักถามอย่างทั่วถึง						
9) ประธานกรรมการมีความสามารถในการนำประชุมและควบคุมการประชุม						
10) สถานที่ประชุม และอุปกรณ์ที่จำเป็นในการประชุมมีความพร้อม						
11) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....						

ปัจจัยด้านความเชื่อมโยงกับ จป.วิชาชีพ	ระดับความคิดเห็น					คำอธิบาย (ถ้ามี)
	3	2	1	0	n/a	
1) มีการแบ่งหน้าที่ชัดเจนระหว่าง จป.วิชาชีพและคณะกรรมการ						
2) ไม่มีความซ้ำซ้อนในงานความปลอดภัยระหว่าง จป.วิชาชีพและคณะกรรมการ						
3) โครงการหรือกิจกรรมที่ จป.วิชาชีพจะทำ ต้องเสนอคณะกรรมการให้ความเห็นชอบก่อนดำเนินการ						
4) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....						

ปัจจัยด้านเจ้าหน้าที่รัฐและการบังคับใช้กฎหมาย	ระดับความคิดเห็น					คำอธิบาย (ถ้ามี)
	3	2	1	0	n/a	
1) เจ้าหน้าที่รัฐไม่ให้ความสำคัญมากต่อการตรวจสอบความปลอดภัยในโรงงาน						
2) การตรวจสอบความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ทำให้คณะกรรมการความปลอดภัยต้องปฏิบัติหน้าที่ (ตามกฎหมาย) เต็มที่						
3) การบังคับใช้กฎหมายความปลอดภัยทำไมจึงจืดจางประสิทธิภาพ						
4) บทลงโทษที่หนักของกฎหมาย ทำให้คณะกรรมการความปลอดภัยต้องปฏิบัติหน้าที่ (ตามกฎหมาย) เต็มที่						
5) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....						

ปัจจัยด้านการประกอบธุรกิจการค้า	ระดับความคิดเห็น					คำอธิบาย (ถ้ามี)
	3	2	1	0	n/a	
1) ลูกค้าเรียกร้องให้โรงงานของท่านดำเนินการด้านความปลอดภัยทำให้คณะกรรมการความปลอดภัยทำงานเต็มที่						
2) กระแสเรียกร้องเรื่องความปลอดภัยในการทำงานของลูกค้า ทำให้คณะกรรมการความปลอดภัยกระตือรือร้นที่จะปฏิบัติหน้าที่ความรับผิดชอบที่กฎหมายกำหนดไว้						
3) คณะกรรมการความปลอดภัยสามารถของงบประมาณ ดำเนินกิจกรรมความปลอดภัยได้ยากหากลูกค้าของท่าน ไม่สนใจเรียกร้องเรื่องความปลอดภัยในการทำงาน						
4) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....						

เรื่องใดที่ท่านคิดว่าเป็นสิ่งสำคัญมากที่มีผลต่อความเข้มแข็งของคณะกรรมการความปลอดภัย (โปรดระบุให้ชัดเจน)

- 1).....
- 2).....
- 3).....
- 4).....
- 5).....

ขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

